

סֵפֶר
זוֹהַר תְּהִלִּים הַשָּׁלֵם
"בְּנֵאוֹת דִּשְׁא"*

(תְּהִלִּים כג, ב) [ר"ת: א' מְדוֹת דְּיָוֵד שִׁמְעוֹן]

חֶלֶק ט'
לְחֹדֶשׁ סִיוֵן

וְהוּא: מְזֻמְדֵי תְהִלִּים עִם זוֹהַר הַקְדוּשׁ בְּלִשׁוֹן הַקְדָּשׁ עַל כָּל פֶּרֶק
וּפְרָק וְחֻנְהָ עָלָיו הַסְגְלוֹת הַמִּיחָדוֹת מִסֵּפֶר שְׁמוּשׁ תְּהִלִּים

- א. מְחַלֵּק לְלִמּוּד הַדְּשֵׁי כְּרָה לְהַדָּשׁ 4 עֲמוּדִים לְיוֹם.
- ב. לְיִמּוֹת הַשָּׁנָה [4 עֲמוּדִים לְיוֹם לְסִיָּם בְּכָל שָׁנָה].
- ג. מְחַלֵּק לְלִמּוּד דָּף הַיּוֹמִי, עִם לְמוּד דָּף הַיּוֹמִי גְמָרָא, ו-4 עֲמוּדִים זוֹהַר תְּהִלִּים.

יָצָא לְאוֹר בִּס"ד חֹדֶשׁ תַּמּוּז ה'תשע"ה
מִפְעַל הַזוֹהַר הָעוֹלָמִי סְנִיף בֵּת יָם 0527-651911

* הַלּוּמֵד זוֹהַר תְּהִלִּים הַנִּקְרָא "בְּנֵאוֹת דְּשֵׁא" מִחֶבֶר קוֹב"ה וּשְׂכִינִתִּיהָ, זוֹכֵה לְנֵאוֹת
דְּשֵׁא הוּא גַן עֵדֶן הָעֵלְיוֹן כַּמְבוּאָר בְּזוֹהַר (תְּרֻמָּה דָּף קע"א).

מפעל הזוהר העולמי

רבי שלום יהודה גראס שליט"א
האדמו"ר מהאלמין
חיבר למעלה מאלף ספרים
על כל מקצועות התורה

סניף בת ים
רחוב בר יהודה 50
בת ים יצ"ו ארץ ישראל
טל: 0527651911

לקבלת ספרי זוהר

ירושלים, בני ברק, רמת בית שמש

מפעל הזוהר העולמי

050-4116923 / 0527651911

050-4134669 / 050-4133475

הלומד זוהר הקדוש עם תהלים שומעים
בשמים את התהלים, שמע ישראל והתפלות
שהוא מתפלל (תיקו"ז תי' מ"ג), דאפילו
ישראל מתפלל וְאוֹמְרִים שִׁמְעַתְּ יִשְׂרָאֵל,
דאיהו קודשא בריה הוא אין עונה אותם וכו',
וזה ה-תעודת זהות בשמים, ראשי תבות
"ת'הלים ז'ז'הר" שמי שלומד זוהר שומעים את
התהלים, התפלות, והשמע ישראל, (הג"ר א'
בתיקו"ז תקו"ג). ובשואה האימה רחמנא
ליצלו שרדו לחיים אלו שהיו רגילים לומר
כל יום פתח אליהו ז"ל בעל פה קדם התפלה,
וראו בעליל שכחו גדול מאד (עדות בייעקב).
ובכמה דקות שאומר תפלות אלו יכול להפך
הכל לטובה ולהיות מגני עליה, לזכות ל"עין
לא ראתה אלקים וזלתה עשה למחכה לז",
ויטהר נשמתו ויזכה למעלות עליונות בידוע
מדברי האריז"ל.

ובלי שום ספק אם כל היהודים מנער ועד
זקן ובפרט תינוקות של בית רבן בהכל פיהם
הטהור יאמרו פתח אליהו כל יום, נזכה לפתח
את השער לאליהו הנביא וכוור לטוב שיבוא
ועל ידי למוד הזהר הקדוש יחד עם התהלים
נציל מכל גזרות קשות ורעות שלא תוכלנה
לשלוט על עם ישראל. ונזכה במהרה לכיאת
משיח צדקנו בדומים, אמן:

תפילה קצרה לאומרה קודם הלימוד

לְשֵׁם יְחִוּד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׁכִינְתִּיהּ וְכוּ'. עַל יְדֵי
 הַהוּא טָמִיר וְנֶעְלַם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל לְאַקְמָא
 שְׁכִינְתָא מֵעַפְרָא, וְלַעֲלוּי שְׁכִינַת עֵזְרוֹנוֹ אִם הַכְּנִים שְׂמַחָה,
 עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנֶעְלַם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל.

הַרִינִי מְקַשֵּׁר עֲצָמִי בְּלִימוּד הַקְדוֹשׁ הַזֶּה בְּנִשְׁמַת כָּל
 הַתְּנָאִים וְהַצְדִּיקִים הַפְּתוּכִים בְּזוּהַר הַקְדוֹשׁ
 וּבְרֵאשֵׁם הַתְּנָא הָאֱלוֹקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי וְרַבִּי
 אֶלְעָזָר בְּנוֹ. וְעַל יְדֵי זֶה תִּתְקַיֵּים תְּפִילַת דְּוֹד הַמְּלֻךְ
 עָלָיו הַשְּׁלוֹם (תְּהִלִּים ס"א ד' - ה') כִּי הִיִּית מַחְסָה לִי מִגְדֵּל עֵז
 מִפְּנֵי אוֹיֵב. אֲגוּרָה בְּאֶהְלֵךְ עוֹלָמִים אַחְסָה בְּסִתְר כְּנָפֶיךָ
 סֵלָה. וְאֶזְכֶּה שְׁבַלִּימוּדֵינוּ זֶה יִהְיוּ שְׁפָתוֹתֵיהֶם דוֹכְבוֹת
 בְּקִבְרָה, לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ
 וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹן בּוֹרְאֵנוּ. וּבְהַדִּין סִפְרָא סִפְרָא הַזוּהַר, יִפְקוּן
 יִשְׂרָאֵל מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי, יִרְאֶה אֵל עַבְדֶּיךָ פְּעֻלְךָ
 וְהַדְרִיךְ עַל בְּנֵיהֶם. וַיְהִי נָעַם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה
 יְדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָהוּ, וַיְהִי נָעַם אֲדָנִי
 אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
 כּוֹנְנָהוּ (תְּהִלִּים צ' ס"ז י"ז).

תפילה קודם לימוד קבלה

מתאר"י זל"ה"ה

רַבּוֹן הָעוֹלָמִים וְאֲדֹנָי הָאֲדוֹנִים. אָב הַרַחֲמִים וְהַסְּלִיחוֹת. מוֹדִים אֲנַחְנוּ לְפָנֶיךָ יְהוָה ^{יאהרונ"ה} אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בְּקִדְהָ וּבְהַשְׁתַּחֲוִיָּה, שֶׁקָּרַבְתָּנוּ לְתוֹרַתְךָ וְלַעֲבוֹדָתְךָ עֲבוֹדַת הַקֹּדֶשׁ, וְנָתַתְּ לָנוּ חֵלֶק בְּסוּדוֹת תּוֹרַתְךָ הַקְּדוֹשָׁה. מֵהָ אָנוּ, מֵהָ חַיִּינוּ, אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּנוּ חֶסֶד גָּדוֹל כְּזֶה. עַל פֶּן אֲנַחְנוּ מִפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ שֶׁתִּמְחַל וְתִסְלַח לְכָל חַטָּאתֵינוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ. וְאֵל יִהְיוּ עוֹנוֹתֵינוּ מִבְּדִילִים בֵּינֵינוּ לְבִינֶךָ. וּבְכֵן יִהְיֶה רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה ^{יאהרונ"ה} אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּכַוֵּן אֶת לִבְכֵנוּ לִירְאָתְךָ וְאֶהְבְּתְךָ, וְתִקְשִׁיב אָזְנוֹךָ לְדַבְרֵינוּ אֵלֶּה, וְתִפְתַּח לְבַבְנוּ הָעֵרֶל בְּסוּדוֹת תּוֹרַתְךָ. וְיִהְיֶה לַמוֹדֵנוּ זֶה נַחַת רוּחַ לְפָנֶיךָ כֶּסֶף כְּבוֹדְךָ פְּרִיחַ נִיחוּחַ. וְתֵאצִּיל עֲלֵינוּ אוֹר מְקוֹר נְשִׁמָּתֵנוּ בְּכָל בְּחִינוֹתֵינוּ. וְשִׁיתְנוּצְצוּ נִיצוּצוֹת עֲבָדֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים אֲשֶׁר עַל יָדָם גְּלִית דְּבָרֶיךָ אֵלֶּה בְּעוֹלָם. וּזְכוּתָם וּזְכוּת אֲבוֹתָם וּזְכוּת תּוֹרָתָם וְתַמִּימוֹתָם וְקִדְשָׁתָם יַעֲמֵד לָנוּ לְכָל נַפְשָׁל בְּדַבְרֵים אֵלוּ. וּבְזְכוּתָם תֵּאִיר עֵינֵינוּ בְּמָה שֶׁאֲנוּ לוֹמְדִים. כְּמֵאֲמַר נְעִים זְמִירוֹת יִשְׂרָאֵל, גַּל עֵינַי וְאֲבִיטָהּ נִפְלְאוֹת מִתּוֹרַתְךָ. יִהְיוּ לְרְצוֹן אֲמְרֵי פִי וְהַגִּיזוֹן לְפִי לְפָנֶיךָ, יְהוָה ^{יאהרונ"ה} צוּרֵי וְגֵאֲלֵי. כִּי יְהוָה ^{יאהרונ"ה} יִתֵּן חֲכָמָה, מִפִּי דַעַת וְתְבוּנָה:

רבוֹן עֲלֵמוֹן, דֹּאֲנֵת הוּא מְגַלֵּי עֲמִיקְתָּא וּמְסִתְרָתָא וְגַלֵּי רִזְיָא. יְהֵא רַעוּא מִן קְדָמְךָ לְאַסְבְּרָא מְלִין בְּפוּמְנָא, לְקִימָא בְּנָא מְקָרָא שְׁכֵתוֹב, וְאַנְכִי אֶהְיֶה עִם פִּיךָ וְהוֹרִיתִיךָ אֲשֶׁר תִּדְבֵּר. וְלֹא נִיעוּל בְּכִסּוּפָא קְדָמְךָ. וְנִזְפִי לְמִשְׁמַע רִזִּין עֲלָאִין דְּאוֹרִיתָא מְפוּמָא דְרִישָׁא דְמִתִּיבְתָא עֲלָאָה. אֲמֵן וְכֵן יְהִי רְצוֹן, אֲמֵן, סְלָה:

וְנִהַר יֵצֵא מֵעֵדֶן לְהִשְׁקוֹת אֶת־הַגֶּן, וּמִשָּׁם יִפְרֹד וְהִיָּה לְאַרְבַּעָה רְאשִׁים: וְהַמְשַׁבְּלִים יִזְהָרוּ בְּזֶהֱרַת הַרְקִיעַ, וּמִצְדִּיקֵי הַרְבִּים כְּכֹכְבִים לְעוֹלָם וָעֶד: גַּלְעֵינִי וְאַבִּיטָהּ נִפְלְאוֹת מִתּוֹרַתְךָ:

תפלה לרפואות וישועות

תְּרִינִי מְקַבֵּל עָלַי מִצּוֹת עֲשֵׂה שֶׁל וְאַהֲבַת לְרַעַךְ כְּמוֹד, וְהִרִינִי אוֹהֵב כֹּל אֶחָד מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּנַפְשִׁי וּמְאֹדִי, וְהִרִינִי מִזְמַן אֵת פִּי לְלַמֵּד בְּסִפְרֵי הַזֶּהֱרַח הַקְּדוֹשׁ לְזִכּוֹת ... פב"פ (וְכֹאן יִפְרֹט בְּקִשְׁתּוֹ) [לְרַפּוּאָתָא...] [יְשׁוּעָתָא...] [לְבָנִים...] הַשֵּׁם יִשְׁלַח דְּבָרוֹ יַחְזַקְהוּ [וְיִרְפָּאֵהוּ בְּרַפּוּאָת הַנַּפְשׁ וּרְפּוּאָת הַגּוּף בְּרַמ"ח אַבְרָיו וְשֵׁם"ה גִּידָיו בְּתוֹךְ שְׁאֵר חוּלֵי יִשְׂרָאֵל וְיֵאֲרִיד יְמִיו וְשִׁנּוּתָיו בְּנַעֲמִים] [וְיִוְשִׁיעָהוּ בְּדָבָר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים...] אֲמֵן סְלָה:

גליון מס' 1 נס"ד, תשע"ב

**בנק הזוהר
העולמי**

הודעה משמחת!

לכל עורכי העלונים, מדפיסי ספרים, רבנים,
אתרי אינטרנט, ראשי בתי כנסיות ובתי מדרשות
וכל דכפין

שירות שבועי חדש!

מהיום, מידי שבוע, בנק הזוהר הגדול בעולם
ישרת אתכם מידי שבוע בחינם, ללא ריבית
בחומר של מגוון לימודים אודות הזוהר:
פרשת השבוע, סיפורי צדיקים ותמונות, זוהר תורה,
זוהר שבת, שכר ועונש, ועוד, הכל על פי הזוהר הקדוש.

**בנק הזוהר העולמי מונה כ-
250,000 קבצים**

**הרווח: אלפי אחוזי שכר לכל צרכן על לימוד והפצת הזוהר הקדוש,
וזכות עצומה לשבת בצלו של הרשב"י תחת עץ החיים בגן עדן.**

יצא לאור ע"י מפעל הזוהר העולמי,
נחל לכיש 24/8 עיה"ק בית שמש, טל: 054-8436784

— ❦ — זוהר תהלים — ❦ —

מִן הַגּוֹף. ב' - כְּשֶׁמַּעֲשִׂיו וּדְבָרָיו הוֹלְכִים לְפָנָיו וּמְכַרְיָזִים עָלָיו. ג' - כְּשֶׁנִּכְנַס לְקַבֵּר. ד' - דִּין הַקְּבָר. ה' - דִּין הַתּוֹלַעַת. ו' - דִּין הַגִּיהֶנֶם. ז' - דִּין הָרוּחַ שֶׁהוֹלֶכֶת וּמְשׁוֹטְטַת בְּעוֹלָם וְלֹא מוֹצֵאת מְקוֹם מְנוּחָה עַד שִׁישְׁלָמוּ מַעֲשָׂיו. מִשּׁוֹם זֶה צָרִיף אָדָם לְהִתְבּוֹנֵן תָּמִיד בְּמַעֲשָׂיו וַיֵּשׁוּב לְפָנָי אֲדוֹנוּ. וּכְשֶׁהִתְבּוֹנֵן דּוֹד הַמֶּלֶךְ בְּדִינֵי הָאָדָם הַלְלוּ, הַקָּדִים וְאָמַר, (תהלים קד) בְּרַכִּי נַפְשִׁי אֶת ה', בְּטָרֵם תִּצָּא מִן הָעוֹלָם, בְּעוֹד שָׂאתָ נִמְצָאת עִם הַגּוֹף. וְכֹל קָרְבִי אֶת שֵׁם קָדְשׁוֹ - הֵם אֲבָרַי הַגּוֹף שֶׁמְשַׁתְּתֵפִים כְּאֶחָד עִם הָרוּחַ. עֲכָשׁוּ כְּשֶׁתִּמְצָאוּ עִמָּה, הַקָּדִימוּ לְבָרֶךְ אֶת הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ טָרֵם שְׂיָבֵא זְמַן שְׁלֹא תוּכְלוּ לְבָרֶךְ וּלְחַזֵּר בְּתַשׁוּבָה. וְעַל זֶה אָמַר בְּרַכִּי נַפְשִׁי אֶת ה' הַלְלוּיָהּ. בָּאוּ אוֹתָם הַחֲבָרִים וּנְשָׁקוּ אֶת רֵאשׁוֹ.

עֵתִיד לְתַן דִּין וְחֶשְׁבוֹן - סֵדֶר הַמִּשְׁפָּט וְהַעֲדוֹת וְהַעוֹנָשִׁים עַל הָעוֹנוֹת מְרַגַע הַפְּטִיחָה עַד שְׁמוּעֵי לְקַבֵּר

לְדוֹד בְּרַכִּי נַפְשִׁי וְגו' (קג, א): [זוהר ח"ג פ' נשא (דף קכ"ו)] רַבִּי אֲבָא פָּתַח, (תהלים קג) לְדוֹד בְּרַכִּי נַפְשִׁי אֶת ה' וְכֹל קָרְבִי אֶת שֵׁם קָדְשׁוֹ. כְּמָה יֵשׁ לוֹ לְאָדָם לְהִסְתַּכֵּל וּלְדַעַת בְּעִבּוֹדַת רַבּוֹנוּ, שֶׁהָרִי בְּכֹל יוֹם וְיוֹם הַפְּרוּז קוֹרָא וְאָמַר: (משלי א) עַד מָתַי פְּתִים תִּאָּהָבוּ פְתֵי וְגו'. (ירמיה א) שׁוּבוּ בָנִים שׁוֹכְבִים אֶרְפָּה מְשׁוּבְתִיכֶם. וְאִין מִי שִׁירְכִין אֲזַנָּיו. הַתּוֹרָה מְכַרְיָזָה לְפָנֵיהֶם, וְאִין מִי שִׁישְׁגִיחַ. בֵּא רְאֵה, בֵּן אָדָם הוֹלֵךְ בְּעוֹלָם הַזֶּה וְחוֹשֵׁב שֶׁשְׁלוֹ הוּא תָּמִיד וַיִּשְׁאַר בְּתוֹכּוֹ לְדוֹרֵי דוֹרוֹת. עַד שֶׁהוּא הוֹלֵךְ בְּעוֹלָם, נוֹתְנִים אוֹתוֹ בְּקוֹלָר. עַד שֶׁהוּא יוֹשֵׁב, דְּנִים אוֹתוֹ

— ❦ — זוהר תהלים — ❦ —

במושב הדיינים עם שאר בני הדין. אם נמצא לו סנגור – הרי נצול מהדין. זהו שכתוב (איוב לג) אם יש עליו מלאך מליץ אחד מני אלף להגיד לאדם ישרו ויחננו ויאמר וגו'. מי הוא הסנגור? אלה מעשים כשרים שעומדים על האדם בשעה שמצטרף להם. ואם לא ימצא עליו סנגור – הרי התחייב מהדין להסתלק מהעולם. באותה שעה כששוכב בקולר המלך, עד שמרים עיניו, רואה שבאים אליו שנים שפותבים לפניו כל מה שעשה בעולם הזה, וכל מה שהוציא מפיו, ונותן דין (חשבון) על הכל וכותבים לפניו. זהו שכתוב (עמוס ד) כי הנה יוצר הרים וברא רוח ומגיד לאדם מה שחוו וגו'. והוא מודה עליהם.

מה הטעם? משום שאתו מעשה שעשה, עולה ועומד עליו להעיד בו, ועומדים להעיד עליו, וכלם יורדים ונרשמים לפניו ועומדים לפניו, ולא עוברים ממנו עד שעה שגדון בהם באותו עולם. בא ראה, כל אותם דברים שעשה בן אדם בעולם הזה, כלם זמינים ועומדים להעיד בו, ולא נאבדו ממנו. ובשעה שמוציאים אותו לקבר, כלם מזדמנים והולכים לפניו. ושלשה כרוזים מכריזים, אחד לפניו, ואחד מימינו, ואחד משמאלו, ואומרים: זה פלוני שמרד ברבוננו, מרד למעלה, מרד למטה, מרד בתורה, מרד במצוותיו. ראו מעשיו! ראו דבריו! טוב לו שלא נברא! עד שמגיע לקבר, כל המתים רוגזים עליו ממקומם ואומרים: אוי שזה נקבר בתוכנו! מעשיו ודבריו מקדימים ונכנסים לקבר,

— ❦ — זוהר תהלים — ❦ —

ועומדים על אותו גוף, ורוחו הולכת ושטה ומתאבלת על הגוף. כיון שהאדם נטמן בבית הקברות, דומ"ה מקדים ויוצא תחת ידיו שלשה בתי דינים שממנים על דין הקבר, ושלשה שרביטי אש בידיהם, ודנים רוח ונפש כאחד. אוי על אותו הדין! אוי על מעשיו! בשעה שהוא תפוס בקולר המלך ונדון דינו ונשלם, שלא נמצא עליו סגור, ושטר המלך נוחת, ועומד לפניו לרגליו, וחרב שנונה אחת בידו.

מרים האיש את עיניו, ורואה כתלי הבית לזהטים באש (הזיו) ממנו. ובין כך רואה אותו לפניו כלו מלא עינים, לבושו אש לזהט לפני האדם. כך הוא ודאי, שהרי כמה בני אדם ראו מלאך בשוק ועמדו לפניו, ושאר בני אדם לא ראו אותו. ואם תאמר, הרי כתוב (תהלים קד) עשה מלאכיו רוחות וגו', איך יכול להראות בארץ? אלא דבר זה כך בארוהו: שכיון שיורד מלאך לארץ, מתלבש בגוף, ונראה למי שנראה באותו לבוש שהוא לבוש בו. ואם לא, לא יכול העולם לסבלו ולהראות בו. כל שכן וכל שכן זה שכל בני העולם צריכים אותו. שלש טפות בחרבו, והרי בארוהו החברים. כיון שרואהו, מזדעזע כל גופו ורוחו, ולבו לא שוכך, משום שהוא המלך של כל הגוף. ורוחו הולכת בכל איברי הגוף, ונפרדת מהם, כמו בן אדם שנפרד מחברו ללכת למקום אחר. אז הוא אומר אוי על מה שעשה - ולא עוזר לו, אלא אם הקדים רפואת התשובה עד שלא הגיעה אותה שעה. פוחד אותו האיש ורוצה להסתתר ולא יכול. כיון שרואה

—== זוהר תהלים ==—

שְׂאִינוּ יְכוּל, הוּא פוֹתַח עֵינָיו, וַיֵּשׁ לוֹ לְהִסְתַּכֵּל בוּ, וּמִסְתַּכֵּל בוּ בְעֵינָיִם פְּקוּחוֹת. וְאֵז הוּא מוֹסֵר עֲצָמוֹ וּנְפִשׁוֹ. וְאוֹתָהּ שְׁעָה הוּא זְמַן דִּין הַגְּדוֹל שֶׁהָאָדָם נִדוֹן בוּ בְעוֹלָם הַזֶּה, וְאֵז הָרוּחַ הוֹלֵכֵת בְּכָל הָאֵיבָרִים וּמְזַדְעָזַעֵת לְכָל הַצְּדָדִים, וְכָל אֵיבָרֵי הַגּוֹף כָּלָם מְזַדְעָזְעִים.

צִרְיָה הָאָדָם כְּשֶׁהוּא נִמְצָא בְעוֹלָם הַזֶּה לִירֵא מְרִבּוֹנוֹ וּלְהִסְתַּכֵּל בְּכָל יוֹם יוֹם בְּמַעֲשָׂיו

כְּשֶׁמַּגִּיעָה הָרוּחַ לְכָל אֵיבָר וְאֵיבָר וּנִפְרְדֵת מִמֶּנּוּ, נוֹפֶלֶת זִיעָה עַל אוֹתוֹ אֵיבָר, וְהָרוּחַ מִסְתַּלַּקֵת מִמֶּנּוּ, וּמִיָּד מֵת אוֹתוֹ אֵיבָר, וְכֵן בְּכָלֵם. כִּיּוֹן שֶׁמַּגִּיעָה הָרוּחַ לְצֵאתָ, שֶׁהֵרִי נִפְרְדָה מִכָּל הַגּוֹף, אֵז הַשְּׂכִינָה עוֹמְדֵת עָלָיו, וּמִיָּד פּוֹרַחַת מִהַגּוֹף. אֲשֶׁרֵי חָלְקוֹ שֶׁל מִי שֶׁנִּדְבַק בָּהּ! אוֹי לְאוֹתָם רְשָׁעִים שְׂרֻחוֹקִים מִמֶּנָּה וְלֹא מִתְּדַבְּקִים בָּהּ! וְכַמָּה בְּתֵי דִינִים עוֹבֵר הָאִישׁ כְּשִׁיּוֹצֵא מִהָעוֹלָם הַזֶּה? אַחַד – אוֹתוֹ דִּין עֲלִיוֹן שֶׁאֲמַרְנוּ כְּשִׁיּוֹצֵאת הָרוּחַ מִהַגּוֹף. וְאַחַד דִּין, כְּשֶׁמַּעֲשָׂיו וּדְבָרָיו הוֹלְכִים לְפָנָיו וְהַכְּרוֹזִים מְכַרְזִים עָלָיו. וְאַחַד דִּין כְּשֶׁנִּכְנַס לְקָבֵר. וְאַחַד דִּין הַקָּבֵר. וְאַחַד דִּין הַתּוֹלְעֵת. וְאַחַד דִּין הַגִּיהֶנֶם. וְאַחַד דִּין הָרוּחַ שֶׁהוֹלְכֵת וּמְשׁוֹטְטֵת בְּעוֹלָם וְלֹא מוֹצֵאת מְקוֹם עַד שֶׁיִּשְׁתַּלְמּוּ מַעֲשָׂיו. וְדָאֵי שְׂבָעָה עֲדָנִים יִחְלְפוּ עָלָיו. בְּגַלֵּל זֶה צִרְיָה הָאָדָם כְּשֶׁהוּא נִמְצָא בְעוֹלָם הַזֶּה לִירֵא מְרִבּוֹנוֹ וּלְהִסְתַּכֵּל בְּכָל יוֹם יוֹם בְּמַעֲשָׂיו, וַיֵּשׁבוּ מֵהֵם לְפָנָי רְבוֹנוֹ. כְּשֶׁהִסְתַּכֵּל דְּוֹד הַמֶּלֶךְ בְּאוֹתָם דִּינֵי הָאָדָם

וְאֵל תִּשְׁבְּחֵהוּ כָּל גְּמוּלוֹ: ג הַסִּלַּח לְכֹל עֲוֹנֵי הָרֶפֶא
 לְכֹל תַּחֲלָאִיכִי: ד הַגּוֹאֵל מִשַּׁחַת חַיִּיכִי הַמַּעֲטֵרְכִי חֶסֶד
 וְרַחֲמִים: ה הַמּוֹשִׁיעַ בַּשּׁוּב עֲדוּךְ תַּתְּחַדֵּשׁ בְּנִשְׁר
 נְעוּרֵיכִי: ו עֵשֶׂה צְדָקוֹת יְהוָה: ז וּמִשְׁפָּטִים לְכֹל
 עֲשׂוּקִים: ח יוֹדֵעַ דְּרָכָיו לְמֹשֶׁה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל עֲלִילוֹתָיו:
 ט רַחֲמִים וְחַנּוּן יְהוָה: י אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד: יא לֹא
 לְנֶצַח יָרִיב וְלֹא לְעוֹלָם יִמָּזֵר: יב לֹא בַחֲטָאֵינוּ עָשָׂה לָנוּ
 וְלֹא כְעֹנֵתֵינוּ גָּמַל עָלֵינוּ: יג כִּי כִגְבַהַּ שָׁמַיִם עַל הָאָרֶץ
 גָּבַר חֶסְדּוֹ עַל יִרְאָיו: יד בְּרַחֵק מִזֶּרֶחַ מִמַּעַרְבַּ הַרְחִיק
 מִמּוֹנוֹ אֶת פְּשָׁעֵינוּ: יוּ בְּרַחֵם אֲב עַל בָּנִים רַחֵם יְהוָה
 עַל יִרְאָיו: יז כִּי הוּא יָדַע יִצְרָנוּ זָכוֹר כִּי עָפָר
 אֲנַחְנוּ: יח אֲנֹשׁ בַּחֲצִיר יָמָיו כְּצִיץ הַשָּׂדֶה כֵּן יִצְיָן: יט כִּי

————— זוהר תהלים —————

כְּשִׁמְסַתְּלַק מִהָעוֹלָם הַזֶּה, הַקָּדִים וְאָמַר, (תהלים קג) בְּרָכִי נַפְשִׁי
 אֶת ה', עַד שְׁלֹא תֵצֵא מִהָעוֹלָם, כְּעֵת שְׂאֵת נִמְצָאת עִם הַגּוֹף.
 וְכֹל קָרְבִי אֶת שֵׁם קְדוֹשׁ, אַתֶּם הָאֵיבָרִים שֶׁמִּשְׁתַּתְּפִים בְּרוּחַ,
 כְּעֵת שֶׁהִיא נִמְצָאת אַתְּכֶם, הַקָּדִימוֹ לְכַרְךָ אֶת הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ
 עַד שְׁלֹא יִגִיעַ זְמַן שְׁלֹא תוּכְלוּ לְכַרְכוּ וְלַהוֹדוֹת עֲלֵיכֶם.

בְּכֹל יוֹם מוֹתִים אֶלְף אֲנָשִׁים וּמֵתַחֲדָשִׁים בְּבִרְיָאָה אֶלְף

אֲנֹשׁ בַּחֲצִיר יָמָיו וְגו' (קג, טו): [זוהר ח"ג (דף רסז): זוהר תורה] אֲנֹשׁ
 בַּחֲצִיר יָמָיו כְּצִיץ הַשָּׂדֶה כֵּן יִצְיָן. כּו נֹאמַר נַעַר הֵייתִי

רוח עברה בו ואיננו ולא יבירנו עוד מקומו: יי וְחַסְדֵּךְ

זוהר תהלים

גם זקנתי, ואח"כ (איוב לג) יושב לימי עלומיו, שהעץ שנחתכו ענפים הישנים שלו יצמחו כמקדם בשרשיו ויחזרו לגדל בעולם כמקדם, מתו זקנים וחוזרים לעולם הזה ילדים, וזה הסוד שמחדש הקב"ה בכל יום תמיד מעשה בראשית, שמתים אלף בכל יום ומתחדשים אלף בכל יום.

אדם נתחדש וחוזר ונולד כמקדם

אָנוֹשׁ כְּחָצִיר יָמָיו וְגו' (קג, טו): [זוהר ח"ג (דף ר"ז): זוהר תורה] אמר רבי אבא כך הוא בודאי אנוש כחציר ימיו כציץ השדה כן יציץ שנתחדש וחוזר ונולד כמקדם, אבל מהו זה שכתוב אחריו כי רוח עברה בו ואיננו, אלא זה הוא רוח העליון הנסתר והנעלם מהכל שכולל לרוח האדם בתוכו, ואז ואיננוקלי"ה וזה הוא הסוד של חנוך שנאמר בו ואיננו כי לקח אתו אלהים, זה אלהים עליון, רוח העליון רוח הנסתר

זיו הזוהר

קלח. כאן יבאר סוד גדול בענין מיתת הצדיקים שהיא כעין מיתת נשיקה, כמו למשל שלהבת הנר בהתקרב אליה אבוקה יפרח השלהבת מן הנר אל האבוקה להתכלל בתוכה, כן הוא מיתת הצדיקים שנתגלה אל נשמתם ברגע האחרון הארת רוחא עלאה טמירא שהוא אור השכינה, ואז תפרח מדי נשמת הצדיק שהיא רוחא זעירא מן הגוף ונכלל באור רוחא עלאה אור השכינה, ויש בזה כמה וכמה מדרגות, כי לא התגלות רוחא עלאה שוה לכל, כי זה לפי ערך מדרגת נשמת הצדיק, וכן ה"י בחנוך שאליו נתגלה הארה מן שכינתא עלאה טמירא

❦ ————— ❦ זוהר תהלים ❦ ————— ❦

והנעלם, ולא יכירנו עוד מקומו, שהרי נכלל רוח מצער ברוח העליון, מה כתוב אחריו, וחסד ה' מעולם ועד עולם, שמכניס אותו כהן הגדול לתוך קדש הקדשים קלט ונוטל אותו ומולידו כמקדם, ונתחדש כנשר נעוריו, שהוא חוזר להיות נער.

צָרִיף לַעֲשׂוֹת לוֹ שְׁנוּי מְקוֹם וְשְׁנוּי הַשֵּׁם וְשְׁנוּי מַעֲשֵׂה

[פי רוח עֲבָרָה וגו' (קג, טז): [זוהר ח"ג פ' פנחס רעיא מהימנא (דף ר"ט.ט.)] ובחבור ראשון אָמַר הָרוּעָה הַנְּאָמָן, מְנוּרָה הַקְּדוּשָׁה, יָפָה אָמְרוּ רַבֵּי אַבָּא וְרַבֵּי חֲזִיא וְרַבֵּי יוֹסִי, אָבָל (תהלים קג) פִּי רוּחַ עֲבָרָה בּוֹ וְאֵינְנוּ - כָּאֵן צָרִיף לַפְתָּח בְּדַבְרִים, מַה זֶה עֲבָרָה בּוֹ? זו עֲבָרָה וְזַעַם וְצָרָה, אָחַד מְאוֹתָם מְלֹאכִים רָעִים. שְׁמִשׁוּם שְׁלֹא יָדְעוּ בּוֹ אוֹתָם בְּעֲלֵי חֲטָאִים, צָרִיף לַעֲשׂוֹת לוֹ שְׁנוּי מְקוֹם וְשְׁנוּי הַשֵּׁם וְשְׁנוּי מַעֲשֵׂה, כְּמוֹ אַבְרָהָם, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ (בראשית יב) לֶךְ לְךָ מֵאֶרֶץ וּמְמוֹלְדֹתֶךָ - הֲרֵי שְׁנוּי

זיו הזוהר

גניזא מכלא, היינו מעולם הבינה, ודי בזה למבין: קלט. זה סוד השני שמיכאל כהנא רבא ששרשו חסד ה' מכניס להנשמה בהמקום שנקרא קדש קדשים ומקריבה על המזבח כמו קרבן, ועי"ז מקבלת הנשמה משם אור חדש, ואח"כ לוקח אותה משם ומולידה כמקדם, וזהו מעולם ועד עולם, וענין ההולדה הוא כי שם במקום קדש הקדשים היא בבחי' ביטול, וההולדה היא התחדשות ושותה כמקדם ביתר שאת ויתר עז, ולפעמים עפ"י גזרה העליונה לטובת העולם תחזור ותבוא לעולם הזה להוולד בגוף וחוזרת להיות נער, אבל נשמת חנוך לאחר שנלקחה ממקום קדש הקדשים נתחדש כחו להיות מלאך עליון גדול ונורא מאד הנקרא נער מטט' כידוע:

=== זוהר תהלים ===

מקום. (שם יז) ולא יקרא עוד את שמך אברם והיה שמך אברהם - הרי שנוי השם. שנוי מעשה - שהשתנה ממעשים רעים שעשה בתחלה למעשים טובים. הוא משל לרוח של אותו שמת בלא בנין. כמו זה עושה הקדוש ברוך הוא לאדם כשגרש אותו מאותו עולם, והביאו לעולם הזה, והרי נתבאר למעלה. משנה פניו ותשלחהו (איוב יד). ומשום זה פי רוח עברה בו. אחד מאותם מלאכים רעים, כשרואה אותו משנה בזמן שנפגש (בו) עמו, שואלים אותו שאר המשחיתים עליו: זהו בעל חובך? הוא עונה להם ואומר: איננו. כשמתגרש ממקומו וננטע במקום אחר, נאמר בו ולא יפירונו עוד מקומו, בגלל (ויקרא יד) שעפר אחר יקח וטח את הבית. וזהו סוד ונתן את הבית את אבניו ואת עציו - אותם עצמות וגידים ובשר שהיה, חזר לעפר. מה כתוב בו? (ישעיה סה) ונחש עפר לחמו, משום שהיה מנגע. ואחר כך, ועפר אחר יקח וטח את הבית, ובונה לו עצמות וגידים ומתחדש, כמו בית ישן שעושים אותו חדש, ודאי שהוא מתחדש. ומה שאמר ולא יפירונו עוד מקומו - על רוח, שנכללה רוח קטנה ברוח עליונה. זהו משל לאילן שלא עושה פרות, לוקחים ענפים שלו ומרפיבים אותו בענף של עץ אחר עליון (והבוה) שעושה פרות, ונכלל זה בזה ועושה פרות. באותו זמן נאמר בו, ולא יפירונו עוד מקומו.

נמצא שכל מי שיש בו יראת חטא ישנו בכלן ומי שאינו ירא שמים אין בו לא עונה ולא חסידות

וחסד ה' מעולם וגו' (קג, יז): [זוהר ח"ג פ' נשא (דף קמ"ה)]. דבר אל אהרן ואל בניו לאמר כה תברכו וגו'. רבי יצחק פתח

— ❦ — זוהר תהלים — ❦ —

וְאָמַר, (תהלים קג) וְחֶסֶד ה' מְעוֹלָם וְעַד עוֹלָם עַל יְרֵאָיו וְצַדִּיקָתוֹ לְבַנְי בָּנִים. כַּמָּה גְדוּלָּה הִירָאָה לְפָנַי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁבְכָלֵל הִירָאָה עֲנוּה, וּבְכָלֵל הָעֲנוּה חֲסִידוֹת. נִמְצָא שֶׁכָּל מִי שֵׁישׁ בּוֹ יֵרָאֵת חֶטָּא, יִשְׁנֶה בְּכֶלֶן. וּמִי שֵׁאִינוֹ יֵרָא שָׁמַיִם, אֵין בּוֹ לֹא עֲנוּה וְלֹא חֲסִידוֹת. לְמַדְנֹו, מִי שֵׁיצָא מִן הִירָאָה וְנִתְלַבֵּשׁ בַּעֲנוּה – עֲנוּה עַדִּיף, וְנִכְלָל בְּכֻלָּם. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (משלי כח) עֵקֶב עֲנוּה יֵרָאֵת ה'. כָּל מִי שֵׁישׁ בּוֹ יֵרָאֵת שָׁמַיִם, זֹכָה לְעֲנוּה. כָּל מִי שֵׁישׁ בּוֹ עֲנוּה, זֹכָה לְחֲסִידוֹת. וְכָל מִי שֵׁישׁ בּוֹ יֵרָאֵת שָׁמַיִם, זֹכָה לְכָלָם. לְעֲנוּה – שֶׁכָּתוּב עֵקֶב עֲנוּה יֵרָאֵת ה'. לְחֲסִידוֹת – שֶׁכָּתוּב (תהלים קג) וְחֶסֶד ה' מְעוֹלָם וְעַד עוֹלָם עַל יְרֵאָיו. לְמַדְנֹו, כָּל אָדָם שֵׁישׁ בּוֹ חֲסִידוֹת, נִקְרָא מְלֹאָךְ ה' צְבָאוֹת. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (מלאכי ב) כִּי שִׁפְתַי כֶּהֵן יִשְׁמְרוּ דַעַת וְתוֹרָה יִבְקָשׁוּ מִפִּיהוּ כִּי מְלֹאָךְ ה' צְבָאוֹת הוּא. מִפְּנֵי מָה זָכָה כֶּהֵן לְהִקְרָא מְלֹאָךְ ה' צְבָאוֹת? אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, מָה מְלֹאָךְ ה' צְבָאוֹת כֶּהֵן לְמַעְלָה, אַף כֶּהֵן מְלֹאָךְ ה' צְבָאוֹת לְמַטָּה.

וּמִי הוּא מְלֹאָךְ ה' צְבָאוֹת לְמַעְלָה? (הניאל יב) זֶה מִיכָא"ל הַשֶּׁר הַגְּדוֹל, שֶׁבָּא מִחֶסֶד שֶׁל מַעְלָה, וְהוּא כֶּהֵן גְּדוֹל שֶׁל מַעְלָה. כְּבִיכּוֹל כֶּהֵן גְּדוֹל שֶׁל מַטָּה נִקְרָא מְלֹאָךְ ה' צְבָאוֹת, מִשּׁוֹם שֶׁבָּא מִצַּד הַחֶסֶד. מִהוּ חֶסֶד? רַחֲמִים תוֹךְ רַחֲמִים. וּמִשּׁוֹם כֶּךָ כֶּהֵן לֹא נִמְצָא מִצַּד הַדִּין. מָה הִטְעַם זָכָה כֶּהֵן לְחֶסֶד? בְּגִלְל הִירָאָה. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (תהלים קג) וְחֶסֶד ה' מְעוֹלָם וְעַד עוֹלָם עַל יְרֵאָיו. מִהוּ עוֹלָם וְעוֹלָם? אָמַר רַבִּי יִצְחָק, כְּמוֹ שֶׁהִתְקַן בְּתוֹרַת הַקְּדוֹשׁ, עוֹלָם אֶחָד, וְעוֹלָם שְׁנַיִם. אָמַר רַבִּי

❦ — ❦ זוהר תהלים ❦ — ❦

חִיַּיָּא, אִם כֶּךָ, מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם צְרִיךְ לוֹ לְהֵיוֹת! אָמַר לוֹ, שְׁנֵי עוֹלָמוֹת הֵם, וְחִזְרוּ לְהֵיוֹת אָחֵד. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר לְרַבִּי יִצְחָק, עַד מַתִּי תִסְתֵּם דְּבַרְיֶךָ? מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם כָּלִל שֶׁל סוּד עֲלִיוֹן, אָדָם שְׁלַמְעֵלָה וְאָדָם שְׁלַמְטָה, וְהִינּוּ עוֹלָם וְעוֹלָם. וְכָתוּב יַמֵּי עוֹלָם, וְכָתוּב שְׁנוֹת עוֹלָם, וְהָרִי פְרָשׁוּהָ בְחֹדֶר הַקְּדוּשׁ הָעֲלִיוֹן. עַל יִרְאִיו – שָׁכַל מִי שֶׁהוּא רָא חֹטָא, נִקְרָא אָדָם. מַתִּי? אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, שְׁיֵשׁ בּוֹ יִרְאָה, עַנְנָה, חֲסִידוֹת, כָּלִל שֶׁל הַכֹּל. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, וְהָרִי שְׁנִינּוּ, אָדָם כָּלִל זְכָר וּנְקֵבָה. אָמַר לוֹ, וְדַאי כֶּךָ זֶה בְּכָלִל שֶׁל אָדָם, שְׁמִי שִׁמְתַחַבַּר זְכָר וּנְקֵבָה, נִקְרָא אָדָם, וְאִזּוּ יִרָא חֹטָא. וְלֹא עוֹד, אֲלֹא שְׁשׁוּרָה בּוֹ עַנְנָה. וְלֹא עוֹד, אֲלֹא שְׁשׁוּרָה בּוֹ חֹסֵד. וּמִי שְׁלֹא נִמְצָא זְכָר וּנְקֵבָה, אֵין בּוֹ לֹא יִרְאָה וְלֹא עַנְנָה וְלֹא חֲסִידוֹת. וּמִשּׁוֹם כֶּךָ נִקְרָא אָדָם כָּלִל הַכֹּל. וְכִיּוֹן שְׁנִקְרָא אָדָם, שׁוּרָה בּוֹ חֹסֵד, שְׁכָתוּב (שם פט) אֲמַרְתִּי עוֹלָם חֹסֵד יְבָנָה וּגו'. וְלֹא יָכוֹל לְהִבְנוֹת אִם לֹא נִמְצָא זְכָר וּנְקֵבָה.

וְכָתוּב (תהלים קג) **וְחֹסֵד ה'** מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם **עַל יִרְאִיו. יִרְאִיו** – כָּלִל שֶׁל אָדָם. דְּבָר אַחַר וְחֹסֵד ה' מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם – אֵלֶּה אוֹתָם כְּהַנִּים שְׁבָאוּ מֵצַד הַחֹסֵד, וּיְרָשׁוּ יִרְשָׁה זֹו שְׁיִרְדָּה מֵעוֹלָם שְׁלַמְעֵלָה לְעוֹלָם שְׁלַמְטָה. עַל יִרְאִיו – כְּהַנִּים שְׁלַמְטָה, שְׁכָתוּב (ויקרא טז) וּכְפָר בַּעֲדוֹ וּבְעַד בֵּיתוֹ, לְהַתְּפַלֵּל בְּכָלִל שֶׁל אָדָם. (שם) וְצִדְקַתוֹ לְבַנֵּי בָנִים, מִשּׁוֹם שְׁזָכָה לְבַנֵּי בָנִים. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, אִם כֶּךָ, מִהוּ וְצִדְקַתוֹ? וְחֹסֵדוֹ הֵיךָ צְרִיךְ לוֹ לְהֵיוֹת! אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, הִינּוּ סוּד

יְהוָה יִמְעוֹלֵם וְעַד עוֹלָם עַל יִרְאָיו וְצַדִּיקָתוֹ לְבָנֵי
 בָּנִים: יח לְשִׁמְרֵי בְרִיתוֹ וּלְזִכְרֵי פִקְדוֹי לַעֲשׂוֹתָם:
 יט יְהוָה בְּשָׁמַיִם חִבֵּן כְּסֹאוֹ וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל
 מְשָׁלָח: כ בָּרְכוּ יְהוָה מִלְּאֲכָיו גְּבִירֵי כַח עֲשֵׂי

— זוהר תהלים —

שְׁשָׁנִינוּ בְּזֹאת, (בראשית ב) כִּי מֵאִישׁ לָקַחְתָּ זֹאת. וְכָתוּב לְזֹאת
 יִקְרָא אִשָּׁה. וְזֹאת נִכְלְלָה בְּאִישׁ, שְׁהִינוּ חֶסֶד, וְזֹאת נִקְבָּה.
 חֶסֶד זָכַר. וּמִשׁוֹם כֶּךָ זָכַר שְׁבָא מִצַּד הַלְכֵן הַזֶּה, נִקְרָא חֶסֶד.
 וְזֹאת נִקְרָאת צַדִּיק, שְׁבָאָה מִצַּד אָדָם, וּמִשׁוֹם כֶּךָ נִקְרָאת
 אִשָּׁה. וְהִינוּ מֵה שְׁכָתוּב וְצַדִּיקָתוֹ. מֵה זֶה וְצַדִּיקָתוֹ? צַדִּיקָתוֹ
 שֶׁל חֶסֶד, בַּת זוּגוֹ, לְהַתְּבַשֵּׁם זֶה בְּזֶה. וּמִשׁוֹם כֶּךָ לְמַדְנֵנו, כָּל
 כְּהֵן שְׂאִין לוֹ בַּת זוּג, אָסוּר בְּעַבְדוּדָה, שְׁכָתוּב וְכֹפֵר בְּעַדוֹ
 וּבְעַד בֵּיתוֹ.

אֲשֶׁרֵיהֶם יִשְׂרָאֵל מִכָּל שְׂאֵר הָעַמִּים שֶׁל הָעוֹלָם, שֶׁהִקְדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא הִתְרַצָּה בָהֶם מִכָּל שְׂאֵר הָעַמִּים וַעֲשָׂה אוֹתָם
 חֶלְקוֹ וּנְחֻלָּתוֹ

בְּרָכּוֹ ה' מִלְּאֲכָיו וְגו' (קג, כ): [זוהר ח"א 9' לך לך סתרי תורה (דף ט9)].
 בְּעוֹדָם הוֹלְכִים, פָּתַח רַבִּי חֵיָא וְאָמַר, (שם קג) בְּרָכּוֹ ה'
 מִלְּאֲכָיו גְּבִירֵי כַח עֲשֵׂי דְבָרוֹ וְגו'. אֲשֶׁרֵיהֶם יִשְׂרָאֵל מִכָּל שְׂאֵר
 הָעַמִּים שֶׁל הָעוֹלָם, שֶׁהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הִתְרַצָּה בָהֶם מִכָּל
 שְׂאֵר הָעַמִּים וַעֲשָׂה אוֹתָם חֶלְקוֹ וּנְחֻלָּתוֹ, וְעַל כֵּן נָתַן לָהֶם
 תּוֹרָה קְדוּשָׁה, מִשׁוֹם שֶׁכָּלֶם הָיוּ בְּרָצוֹן אֶחָד עַל הַר סִינַי

דְּבָרוֹ לְשִׁמְעַע בְּקוֹל דְּבָרוֹ: כֹּא בָּרְכוּ יְהוָה כָּל
 צְבָאוֹ מְשָׁרְתָיו עֲשֵׂי רְצוֹנֹו: כֹּב בָּרְכוּ יְהוָה כָּל
 מַעֲשָׂיו בְּכָל מְקוֹמוֹת מְבַשְׁלָתוֹ בָּרְכוּ נַפְשֵׁי אֶת
 יְהוָה:

זוהר תהלים

והקדימו עשיה לשמיעה. כיון שהקדימו עשיה לשמיעה, קרא הקדוש ברוך הוא לפמליה שלו. אמר להם, עד כאן אתם הייתם יחידים לפני בעולם, מכאן והלאה הנה בני בארץ חברים עמהם בכל. אין לכם רשות לקדש את שמי עד שישאל יתחברו עמכם בארץ, וכלכם תהיו יחד חברים לקדש את שמי, משום שהקדימו עשיה לשמיעה כמו שעושים המלאכים העליונים ברקיע, שכתוב ברכו ה' מלאכיו גבורי כח עש"י דברו לשמע בקול דברו. עשי דברו בהתחלה, ואחר כך לשמע.

דבר אחר, ברכו ה' מלאכיו - אלו אותם הצדיקים בארץ שהם חשובים לפני הקדוש ברוך הוא כמלאכים העליונים ברקיע, משום שהם גבורי כח שמתגברים על יצרם כגבור טוב שמתגבר על שונאו. לשמע בקול דברו - שזוכים בכל יום לשמע קול מלמעלה בשעה שמצטרפים. כעת מי יכול לעמד עם אותם שהם קדושים עליונים? אשרי אותם שיכולים לעמד לפניהם. אשרי אותם שיכולים להנצל מלפניהם. השגחתו של הקדוש ברוך הוא עליהם בכל יום. איך אנו יכולים להפגס לפניהם? ועל זה כתוב (שם

— זוהר תהלים —

סו) אֲשֶׁרִי תִבְחַר וּתְקַרֵב, וְכַתּוּב (שם פד) אֲשֶׁרִי אָדָם עוֹז לוֹ
בְּךָ וַגּוֹ'.

בְּרָכּוֹ ה' מְלֹאכֵיו וַגּוֹ' (קג, כ): [זוהר ח"ג פ' בלק (דף ק"צ:)] פֶּתַח רַבִּי
אֶלְעָזָר וְאָמַר, (תהלים קג) **בְּרָכּוֹ ה' מְלֹאכֵיו גִבְרֵי כַח וַגּוֹ'**.
דְּוֹד הַמֶּלֶךְ הִזְמִין לְבָרֵךְ אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְהִזְמִין אֶת כַּחוֹת
הַשָּׁמַיִם, שֶׁהֵם כּוֹכָבִים וּמְזֻלוֹת וּשְׁאָר חֵילוֹת, וְשִׁתַּף אֶת נִשְׁמָתוֹ
אִתָּם לְבָרֵךְ אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. זֶהוּ שִׁכְתוּב בְּרָכּוֹ ה' כָּל
מַעֲשָׂיו בְּכָל מַקְמוֹת מַמְשַׁלְתּוֹ בְּרָכִי נַפְשִׁי אֶת ה'. חָתַם בְּנַפְשׁוֹ כָּל
הַבְּרָכוֹת. הִזְמִין מְלֹאכֵי מְרוֹם לְבָרְכוֹ, שִׁכְתוּב בְּרָכּוֹ ה' מְלֹאכֵיו
וַגּוֹ', וְעַד שֶׁלֹּא בָּאוּ יִשְׂרָאֵל מְלֹאכֵי מְרוֹם הָיוּ עוֹשִׂים וּמְשַׁלְּמִים
עֲשִׂיָּהּ. כִּיּוֹן שֶׁבָּאוּ יִשְׂרָאֵל וְעַמְדוֹ עַל הַר סִינַי וְאָמְרוּ נַעֲשֶׂה
וְנִשְׁמָע, לְקַחוּ עֲשִׂיָּה מִמְלֹאכֵי הַשָּׁרָת, נִכְלְלוּ בְּדַבְּרוֹ. וּמֵאֲז
עֲשִׂיָּה הִיָּתָה בְּאָרֶץ יִשְׂרָאֵל לְבָדָם, וּמְלֹאכֵים קְדוֹשִׁים לְבָדָם.
יִשְׂרָאֵל גּוֹמְרִים וּמְשַׁלְּמִים עֲשִׂיָּה, וְלִכֵּן גִּבְרֵי כַח עֲשִׂי דְבָרוֹ
בְּתַחֲלָה, וְאַחַר כֵּךְ לִשְׁמַע. אֲשֶׁרִיהֶם יִשְׂרָאֵל שֶׁלְקַחוּ מֵהֶם עֲשִׂיָּה
וְהַתְקִימָה בָּהֶם. אָמַר אוֹתוֹ תִּינּוֹק, שְׁמַר עֲצֻמְךָ וְהִצַּלַח בְּכַלֶּיךָ.
וְכִי שִׁבַח זֶה בְּלִבְד לְקַחוּ יִשְׂרָאֵל, וְלֹא אַחַר? אָמַר, שִׁבַח זֶה
מִצָּאֵנוּ, וְלֹא אַחַר. אָמַר אוֹתוֹ תִּינּוֹק, כִּיּוֹן שֶׁחֲרַבְךָ לֹא הִצַּלִּיקָה,
אוֹ שְׂאִינְךָ מִנַּעֲנָעָה כְּרֹאוֹי, הַשָּׂאֵר הַחֲרִיב לְמִי שֶׁעוֹרֶךָ קָרֵב.

בְּזִמּוֹן שִׁישְׂרָאֵל מְקַדְּשִׁים לְמִטָּה. וְעַד שִׁישְׂרָאֵל לֹא מְקַדְּשִׁים
לְמִטָּה הֵם אֵינָם אוֹמְרִים קִדְּשָׁה

שִׁבַח עֲלִיּוֹן שֶׁלֹּא נִמְסַר לְמְלֹאכֵים עֲלִיּוֹנִים לְבָדָם, אֶלֶּא יַחַד
עִם יִשְׂרָאֵל, מִיְהוּ? קְדוֹשׁ. בְּרָכָה נִמְסְרָה לָהֶם לְבָדָם

== זוהר תהלים ==

כְּמוֹ שֶׁנִּמְסְרָה לְיִשְׂרָאֵל, אֲבָל קְדוּשׁ לֹא נִמְסַר לָהֶם לְבָדָם, אֲלֵא עִם יִשְׂרָאֵל. שְׁלֵא מְקַדְּשִׁים קְדָשָׁה אֲלֵא עִם יִשְׂרָאֵל. וְאִם תֹּאמַר, וְהָרִי כְּתוּב (ישעיה ו) וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר, מִתִּי? בְּזִמְן שִׁישְׂרָאֵל מְקַדְּשִׁים לְמִטָּה. וְעַד שִׁישְׂרָאֵל לֹא מְקַדְּשִׁים לְמִטָּה, הֵם אֵינָם אוֹמְרִים קְדָשָׁה. מִשׁוּם שֶׁקְדָשָׁה עוֹלָה מְשֻׁלְּשָׁה עוֹלָמוֹת, וְלֹא מְשֻׁנִּים, וְהֵינּוּ, וְקָרָא זֶה - הָרִי אֶחָד. אֵל זֶה - הָרִי שְׁנַיִם. וְאָמַר - הָרִי שְׁלֹשָׁה. שְׁלֹשָׁה עוֹלָמוֹת הֵם כְּנֻגַד שְׁלֹשׁ קְדָשׁוֹת. וּמִשׁוּם כֶּךָ שֶׁבַח שֶׁל יִשְׂרָאֵל שְׁלוֹקָחִים קְדָשָׁה לְמִטָּה לְבָדָם. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, כֶּךָ זֶה וְדַאי, וְדַבְּרִים אֵלָיו בְּאַרְנוֹם. וְעוֹד בְּאַרְנוֹ, שֶׁהָרִי שְׁלֹשׁ קְדָשׁוֹת נִמְסְרוּ לְיִשְׂרָאֵל לְמִטָּה מִפְּסוּק זֶה, (ויקרא כ) וְהִתְקַדְּשִׁתֶּם וְהֵייתֶם קְדָשִׁים, (שם) כִּי קְדוּשׁ אֲנִי ה'. וְהִתְקַדְּשִׁתֶּם - אֶחָד. וְהֵייתֶם קְדָשִׁים - שְׁנַיִם. כִּי קְדוּשׁ אֲנִי ה' - הָרִי שְׁלֹשָׁה. כָּאֵן נִמְסְרָה לָהֶם קְדָשָׁה. אָמַר לוֹ, נֹאָה, וְהָרִי לֹא נִזְכַּרְתָּ בְּרַמַּח עַד שֶׁלְקַחְתִּיהוּ מֵאַחֲרֵי כְּתַפְּךָ וְשִׁמְתִּיהוּ בְיָדְךָ. מִכָּאֵן וְהִלָּאָה תִזְכַּר בְּרַמַּח, שֶׁהוּא בְיָדְךָ. שׁוּב לְמָקוֹם שֶׁהִשְׁאַרְתָּ.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, הַדְּבָרִים שֶׁאֲנוּ בָהֶם, בְּבִרְכָה הֵם. בְּרָכוּ, מַה זֶה בְּרָכוּ? מְשִׁיכַת הַבְּרָכוֹת מִמָּקוֹם שֶׁפָּל הַבְּרָכוֹת יוֹצְאוֹת, עַד שֶׁנַּעֲשׂוֹת בְּרָכָה, מֵרַב מְשִׁיכוֹת שֶׁנִּמְשַׁכֶּת, וּמִתּוֹךְ רַב הַמַּיִם בְּאוֹתָהּ בְּרָכָה מִיָּד יִרְבוּ הַמַּיִם הַרְבֵּה דְגַיִם לְכַמָּה מִיָּנַיִם, וְאוֹתָהּ מְשִׁיכַת מֵיִם מַה מַּה הִיא? ה' מְשִׁיכוֹת אוֹר הַמַּאֲיָר מִתּוֹךְ אוֹתָהּ אֲסַפְּקֶלְרִיָּה שֶׁמַּאֲיָרָה שֶׁנִּמְשָׁךְ מִלְּמַעְלָה לְמִטָּה. זֶה לְמִלְּאָכִים עֲלִיוֹנִים, שֶׁהֵם בְּבֵית מְרוֹם שֶׁל הַגִּרְןִּן הָעֲלִיּוֹן,

— ❦ — זוהר תהלים — ❦ —

נֶאֱמַר בָּרְכוּ ה'. אֲנוּ שְׂיוֹשְׁבִים לְמִטָּה, מְדוּעַ בָּרְכוּ אֶת ה'? מִשּׁוֹם שֶׁאֲנוּ צְרִיכִים לְמִשְׁךְ עֲלֵינוּ אֶת הָאֵת הַזֹּאת, וּבָהּ נִכְנָס לְמַלְךְ לְרֵאוֹת פְּנֵינוּ. וְלָכֵן אָמַר דָּוִד, (תהלים יז) אֲנִי בְצַדֵּק אֶחְזֶה פְּנֵיךְ. אֲנִי בְצַדֵּק בּוֹדָאִי. וְלָכֵן רֵאשִׁית הַתְּפִלָּה - בָּרְכוּ אֶת ה', לְמִשְׁךְ עַל רֵאשֵׁינוּ הָאֵת הַזֹּאת. וְכִינּוּן שֶׁאֲנוּ מוֹשְׁכִים עֲלֵינוּ אֶת הַ"אֵת" הַזֹּאת, יֵשׁ לָנוּ לומר תְּפִלָּה וְלִשְׁבַח. וְלָכֵן אָסוּר לְבַרֵךְ אָדָם עַד שֶׁלֹּא יִתְפַּלֵּל הָאָדָם תְּפִלָּתוֹ וַיִּמְשֶׁךְ אֶת הַ"אֵת" הַזֹּאת עַל רֵאשׁוֹ. וְאִם יִקְדִים וַיְבַרֵךְ לְאָדָם בַּתְּחִלָּה, הֲרֵי הִמְשִׁיךְ לְאוֹתוֹ אָדָם בְּמָה עַל רֵאשׁוֹ בְּמָקוֹם הַ"אֵת" הַזֹּאת.

וְלָכֵן לְמַלְאָכִים הָעֲלִיוֹנִים כְּתוּב בָּרְכוּ ה', וְאֲנוּ אֶת ה', לְתוֹסֶפֶת. אָמַר אוֹתוֹ תִינּוֹק, וְדָאִי הֲרֵי יִדְעָתִי שְׁכָלִי הַקָּרִב שֶׁלָּךְ הֵם טוֹבִים, (אם תזכר) הַזְכֵּר בָּהֶם וְאֵל תִּשְׁכַּחֵם, וְדָאִי גְבוּרַת הָאָדָם שְׁעוֹרֵךְ קָרִב בְּרַמַּח, וְחֹרֵב הִיא. אָבֵל מַה זֶה גְבוּרֵי כַח עֲשֵׂי דְבָרוֹ לְשִׁמְעַע בְּקוֹל דְּבָרוֹ? אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, הֲרֵי אָמַרְתִּי. אָמַר אוֹתוֹ תִינּוֹק, הֲרֵי יִדְעָתִי שְׁכַח זְרוּעֵךְ נַחֲלִישׁ, כַּעַת הוּא זְמַן שֶׁלֹּא לְהַמְתִּין, אֵלָּא לְהִלָּקוֹת בְּבִלִּיִּסְטְרָאוֹת אַבְן אַחַר אַבְן, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שמואל א יז) בְּקִלְעַ וּבְאֶבֶן. בְּבִהִילוֹת זֶה אַחַר זֶה. שְׂמַח רַבִּי אֶלְעָזָר, וְשִׁמְחוּ רַבִּי אַבָּא וְהַחֲבָרִים. פִּתַח אוֹתוֹ תִינּוֹק וְאָמַר, (שיר השירים א) שְׁחֹרָה אֲנִי וְנִאֲוָה בְּנוֹת יְרוּשָׁלַיִם וְגו'. אֵל תִּרְאֵנִי שֶׁאֲנִי שְׁחֹרְחוֹרֵת וְגו'. דְּבָרִים הֵלְלוּ הֲרֵי פִּרְשׁוּהָ. אָבֵל בְּשַׁעָה שֶׁהִיא בְּתוֹךְ אֶהְבָּה רַבָּה לְאַהֲבָה, מִתּוֹךְ דַּחַק הָאֶהְבָּה שֶׁלֹּא יִכּוֹלָה לְסַבֵּל מִקְטִינָה עֲצָמָה בְּקִטְוֵן רַב עַד שֶׁלֹּא נִרְאָה (את) מִמֶּנָּה, רַק קִטְנוֹת שֶׁל נִקְדָּה אַחַת, (ומהי, איהי י'). וְאִזּוֹ

❧ ————— ❧ זוהר תהלים ❧ ————— ❧

מִתְכַּסֶּה מִכָּל הַחֲיִלוֹת וּמְחַנּוּתֶיהָ וְאוֹמַרְתָּ שְׂחוֹרָה אָנִי, שְׂאִין
בָּאוֹת הַזֶּה לִבְּךָ כְּמוֹ בְּשָׂרָה הָאוֹתִיּוֹת. וְזֶה שְׂחוֹרָה אָנִי. וְאִין לִי
מָקוֹם לְהַכְנִיסְכֶם תַּחַת כְּנָפֵי. כְּאַהֲלֵי קָדֶר - שְׂנִינֵנוּ, זוּ י', שְׂאִין
בְּהֵ לְבָן בְּפָנִים. כִּירִיעוֹת שְׁלֵמָה - זוּ ו'.

וּמִשׁוֹם זֶה אֵל תִּרְאַנִי, אֵל תִּסְתַּכְּלוּ בִּי כָּלֵל, שְׂאִנִי נִקְדָּה
קִטְנָה. מָה עוֹשִׂים גְּבֻרִים חֲזָקִים, חִילוֹתֶיהָ? שׂוֹאֲגִים
כְּאַרְיֹת תְּקִיפִים, כְּמוֹ שְׂנֹאֲמָר (תהלים קד) הַכְּפִירִים שְׂאֲגִים
לְטָרֶף. וּמִתּוֹךְ קוֹלוֹת וּשְׂאֲגוֹת חֲזָקוֹת שְׂשׂוֹאֲגִים כְּמוֹ אַרְיֹת
גְּבוּרִים תְּקִיפֵי כַח, שׂוֹמֵעַ הָאֱהוּב לְמַעְלָה, וְיוֹדֵעַ שְׂאֲהוּבָתוֹ
בְּאַהֲבָה כְּמוֹתוֹ מִתּוֹךְ אֲהַבְתּוֹ, עַד שְׁלֹא נִרְאִית מְדַמּוּתָהּ
וְיִפְיָהּ כָּלֵל. וְאֵז, מִתּוֹךְ קוֹלוֹת וּשְׂאֲגוֹת שֶׁל אוֹתָם גְּבוּרֵי
חַיִל שְׁלֵה, יוֹצֵא דוֹדָה אֲהוּבָה מִתּוֹךְ הַיְכָלוֹ בְּכַמְּה מִתְּנּוֹת,
בְּכַמְּה אוֹצְרוֹת, בְּרִיחוֹת וּבְשָׂמִים, וּבָא אֵלֶיהָ, וּמוֹצֵא אוֹתָהּ
שְׂחוֹרָה קִטְנָה לְלֹא דְמוֹת וְיִפִּי כָּלֵל. קָרַב אֵלֶיהָ, מְחַבֵּק אוֹתָהּ
וּמְנַשֵּׂקָה עַד שְׁמִתְעוֹרְרֶת לְאֵט לְאֵט מִתּוֹךְ רִיחוֹת וּבְשָׂמִים
וּבְחֻדוֹהָ שְׂאֲהוּבָה עִמָּה, וְנִכְנִית וְנַעֲשִׂית בְּתַקּוּנֶיהָ, בְּדְמוּתָהּ,
בְּיִפְיָהּ, ה' כְּמַקְדֵּם. וְזֶה גְּבוּרֵי כַח. עֲשׂוּ לָהּ וְהַחֲזִירוּהָ לְדְמוּתָהּ
וְיִפְיָהּ, שְׂתַקְּפֶם וּגְבוּרְתֶם גִּרְמוּ אֵת זֶה, וְעַל זֶה כָּתוּב גְּבוּרֵי
כַח עֲשִׂי דְבָרוֹ. עֲשִׂי דְבָרוֹ בּוֹדְאֵי, שְׁמִתְקַנְיָם אֵת ה' דְּבָרָה
הַזֶּה וּמְחַזְרִים אוֹתוֹ לְדְמוּת רֵאשׁוֹנָה. (ומכאן ולהלאה) כִּינּוּן
שְׂהַתְתַּקְּנָה וְנַעֲשִׂתָה בְּדְמוּתָהּ יְפָה כְּמַקְדֵּם, אָזִי הֵם וְכָל שְׂאֲרָה
הַחֲיִלוֹת עוֹמְדִים לִשְׁמַע מָה שְׂהִיא אוֹמַרְתָּ, וְהִיא עוֹמְדֶת כְּמוֹ
מִלֶּךְ בְּתּוֹךְ חִילוֹתֶיהָ, וְזֶהוּ עֲשִׂי דְבָרוֹ בּוֹדְאֵי.

— ❦ — זוהר תהלים ❦ —

בְּמוֹ זֶה לְמַטָּה - בְּזִמְן שֶׁהֲרָשָׁעִים בְּדוֹר, הִיא מְתַכֶּסֶה
 וּמְקַטִּינָה עֲצָמָה עַד שֶׁלֹּא נִרְאִית מִכָּל דְּמִיּוּתֶיהָ, פָּרַט
 לְנִקְדָּה אַחַת. וּכְשֶׁבָּאִים גְּבֵרֵי כֹחַ וְצַדִּיקֵי אֱמֶת, כְּבִיכּוֹל
 עוֹשִׂים אֶת הַדְּבָר הַזֶּה, וּמוֹאֲרֵת לְאֵט לְאֵט, וְנִעֲשִׂית בְּדַמוּתָהּ,
 בִּפְיֶיהָ, ה' כְּמִקְדָּם. בָּאוּ הַחֲבָרִים וְנִשְׁקוּהוּ. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר,
 אֲלֶמְלָא יַחְזַקְאֵל הַנְּבִיא אָמַר אֶת זֶה, תְּמִיּהָ הִיְתָה בְּעוֹלָם.
 לְקַחוּ רַבִּי אֶלְעָזָר וְנִשְׁקוּ כְּמִקְדָּם. אָמַר אוֹתוֹ תִּינוּק, אֲנִי
 אֲבָרְךָ. אָמְרוּ לוֹ, אַתָּה בְּרוּךְ, וְלָךְ נָאָה לְבָרְךָ. אָמַר, כִּמָּה
 קְדוּשִׁים אַתֶּם, כִּמָּה בְּרִכּוֹת מְזַמְנּוֹת לְכֶם מֵאֵם הַקְּדוּשָׁה,
 מִשׁוּם שֶׁלֹּא מִנְעַתוּנִי לְבָרְךָ.

כא לחודש

קִדְ א בְּרַכִּי נַפְשִׁי אֶת יְהוָה יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי
 גְּדֻלַּת מְאֹד הוֹד וְהָדָר לְבָשֶׁת׃

שימוש תהלים

למי שקונה ומוכר

בצאת ישראל (קיד, א): [שימוש תהלים לפרק קיד] למאן דזבין ומזבין.
 כתוב בחנותא. ותצליח. ושם שלו הוא א"ה.

זוהר תהלים

השם עבים רכובו - זה מיכאל וגבריאל אלה הם עבים

ה' אֱלֹהֵי גְּדֻלַּת מְאֹד וּגְו' (קד, א): נוהר ח"ב פ' משפטים
 (ד' צ"ח.) פתח ואמר, (תהלים קד) ה' אֱלֹהֵי גְּדֻלַּת
 מְאֹד הוֹד וְהָדָר לְבָשֶׁת. ה' אֱלֹהֵי - זו ראשית האמונה,
 עלית המחשבה והעולם הבא, סוד אחד בלא פרוד.
 גְּדֻלַּת - זו הראשית, היום הראשון ואותם ימים עתיקים,
 צד הימין. מְאֹד - זהו צד השמאל. הוֹד וְהָדָר לְבָשֶׁת
 - אלו שני בדי ערבות. עד כאן, כיון שהגיע לתוך
 עץ החיים, נטמן ולא התעלה להיות במנין משום
 אותו מְאֹד. מה זה מְאֹד? השמאל, שכל הענפים
 שלמטה ובכלל ענף מר אחד. ולכן נטמן אותו עץ
 החיים ולא רצה להיות במנין הזה, עד שחזר כמו
 מקדם ושבח בגון אחר. ואמר, עטה אור כשלמה -
 זו ראשיתו (של האור) של היום הראשון. נוטה שמים
 - כאן נכלל השמאל, ולא אמר מְאֹד, נכלל השמאל

ב עֲטָה אֹר בְּשִׁלְמָה נֹמָה שָׁמוֹם בְּרִיעָה:

— — — — — זוהר תהלים — — — — —

בְּיָמִין לְהֵיוֹת מְאִיר בְּכָל־ל שֶׁל שָׁמַיִם. הַמְקַרָּה בְּמִים עֲלִיּוֹתָיו - כִּאֵן יוֹצֵא בְּשִׁמְחָה אוֹתוֹ עֵץ הַחַיִּים, הַנְּהַר שְׂיוֹצֵא מֵעֵדֶן, וְנִשְׂרָשׁוּ בוֹ בְּמִימָיו אוֹתָם שְׁנֵי בְּדֵי עֲרֻבוֹת, שֶׁהֵם גְּדִלִים בְּמִימָיו. זֶהוּ שְׁכָתוֹב (אוֹתוֹ אֵילָן הַחַיִּים, וְנִשְׂרָשׁוּ בוֹ אוֹתָם שְׁנֵי בְּדֵי עֲרֻבוֹת, שֶׁהֵם גְּדִלִים בְּמִימָיו, וְאוֹתוֹ נָהַר יוֹצֵא מֵעֵדֶן, וְזֶהוּ) (תהלים קד) הַמְקַרָּה בְּמִים עֲלִיּוֹתָיו. מִי הֵם עֲלִיּוֹתָיו? אֵלֹהֵי בְּדֵי עֲרֻבוֹת.

וְזֶהוּ שְׁכָתוֹב (ירמיה יז) וְעַל יוֹבֵל יִשְׁלַח שְׂרָשָׁיו. וְזֶהוּ סוֹד הַכְּתוֹב (תהלים מו) נִהַר פְּלָגָיו יִשְׁמַחוּ עִיר אֱלֹהִים. מִי הֵם פְּלָגָיו? אֵלֹהֵי הֵם שְׂרָשָׁיו, וְכֵן נִקְרָאִים. עֲלִיּוֹתָיו, שְׂרָשָׁיו, פְּלָגָיו - כֻּלָּם נִשְׂרָשׁוּ בְּאוֹתָם הַמִּים שֶׁל אוֹתוֹ נִהַר. הַשָּׁם עָבִים רְכוּבֵי - זֶה מִיכָאֵל וְגַבְרִיאֵל, אֱלֹהֵי הֵם עָבִים. הַמְהַלֵּךְ עַל כְּנָפָי רוּחַ, לְתַת רְפוּאָה לְעוֹלָם, וְזֶהוּ רְפָאֵל. מִכָּאֵן וְהִלָּאָה עֲשֵׂה מְלָאכָיו רוּחוֹת וְגו'. זְקֵן זְקֵן, אִם כֹּל אֱלֹהֵי יָדְעָתָ, אָמַר וְאֵל תִּפְחַד, אָמַר דְּבָרֶיךָ וְיֵאִירוּ דְבָרֵי פִיךָ! שְׂמַחוּ הַחֲבָרִים, וְהִיוּ מְקַשְׁיָבִים בְּשִׁמְחָה לְדְבָרֵי הַקְּדוּשִׁים. אָמַר, אִי זְקֵן, אִי זְקֵן, בְּמָה הַכְּנֻסֶת אֶת עֲצָמְךָ, נִכְנַסְתָּ לִּים הַגְּדוֹל? יֵשׁ לָךְ לְשׁוֹטֵט וְלִצְאָת מִשָּׁם.

עֲטָה אֹר בְּשִׁלְמָה - הֵינּוּ אֹר הַגְּנוּזֵי שְׁגָנוּזוֹ לְעֵתִיד לְבוֹא

עֲטָה אֹר בְּשִׁלְמָה וְגו' (קד, ב): [זוהר ח"א פ' בראשית (דף לא:)] [יאמר אֱלֹהִים יְהִי אֹר וְיֵהִי אֹר. נְוִיאֵמַר אֱלֹהִים, לְמִי הוּא אוֹמֵר? אֵינּוּ

— ❦ — זוהר תהלים ❦ —

אומר אלא לאחרים, יהי אור לעולם הזה, ויהי אור לעולם הבא]. וְזֶהוּ הָאֹר
שֶׁבְרָא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בַּתְּחִלָּה, וְהוּא אֹר הָעֵינַן, וְהוּא אֹר
שֶׁהֲרָא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְאָדָם הָרֵאשׁוֹן וְהִיא רוּאָה בּו
מְסוּף הָעוֹלָם וְעַד סוּף הָעוֹלָם, וְהוּא אֹר שֶׁהֲרָא הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא לְדוֹד, וְהִיא מְשַׁבַּח וְאוֹמֵר (תהלים לא) מֶה רַב טוֹבְךָ
אֲשֶׁר צָפַנְתָּ לִירְאִיךָ. וְהוּא הָאֹר שֶׁהֲרָא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
לְמֹשֶׁה וְרָאָה בּוּ מְגַלְעַד וְעַד דָּן.

וּבְשִׁעָה שֶׁרָאָה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׁיעַמְדוּ שְׁלֹשָׁה דוֹרוֹת שֶׁל
רְשָׁעִים, וְהֵם, דוֹר אָנוּשׁ, וְדוֹר הַמְּבוּל, וְדוֹר הַפְּלָגָה -
גָּנְזוּ אוֹתוֹ כְּדִי שְׁלֹא יִשְׁתַּמְּשׁוּ בּוּ, וְנָתַן אוֹתוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
לְמֹשֶׁה וְהִשְׁתַּמְּשׁ בּוּ שְׁלֹשָׁה חֲדָשִׁים שְׁנֹשְׁאָרוֹ לוֹ מִיּוֹם עֲבוּרוֹ,
כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שמות ב) וַתְּצַפְנֵהוּ שְׁלֹשָׁה יָרְחִים. וְאַחַר שְׁלֹשָׁה
יָרְחִים נִכְנַס לְפָנָי פֶּרְעֹה, לָקַח אוֹתוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִמֶּנּוּ,
עַד שֶׁעָמַד עַל הַר סִינַי לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה, וְהִחְזִיר לוֹ אוֹתוֹ הָאֹר
וְהִשְׁתַּמְּשׁ בּוּ כָּל יָמָיו. וְלֹא יָכְלוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְקַרֵּב אֵלָיו, עַד
שֶׁנָּתַן מַסָּה עַל פָּנָיו, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שם לד) וַיִּירָאוּ מִגֹּשֶׁת אֵלָיו.
וְהִתְעַטֵּף בּוּ כְּטִלִית. זֶהוּ שֶׁכְּתוּב (תהלים קד) עֹטָה אֹר כְּשֶׁלְמָה.

תְּשִׁעָה רְקִיעִים הֵם וּשְׁכִינָה הִיא עֲשִׂירִית

עֹטָה אֹר כְּשֶׁלְמָה (קד, ב): [זוהר ח"ב 9' תרומה (דף קט"ד):] רַבִּי חִיָּיא
פָּתַח וְאָמַר, (תהלים קד) עֹטָה אֹר כְּשֶׁלְמָה נוֹטָה שְׁמַיִם
כְּרִיעָה. פְּסוּקָה זֶה פֶּרְשׁוּהוּ, שֶׁכְּשֶׁבְרָא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת
הָעוֹלָם, הִתְעַטֵּף בְּאוֹתוֹ אֹר קְדָמוֹן וּבְרָא בּוּ שְׁמַיִם. וּבֹא רָאָה,

— — — — — זוהר תהלים — — — — —

אור וְחֶשֶׁךְ (לא) הָיוּ כְּאֶחָד. אור מֵצַד הַיָּמִין, וְחֶשֶׁךְ מֵצַד הַשְּׂמאל. מִה עֲשֵׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא? שְׁתַּפֵּם כְּאֶחָד וּבְרָא מֵהֶם שָׁמַיִם. מִה זֶה שָׁמַיִם? אֵשׁ וּמַיִם שְׁתַּפֵּם כְּאֶחָד וְעֲשֵׂה שְׁלוֹם בֵּינֵיהֶם. וּכְשֶׁנִּתְקַנּוּ כְּאֶחָד וּמִתַּח אוֹתָם, מִתַּח אוֹתָם כִּירִיעָה וְעֲשֵׂה מֵהֶם אוֹת ו', וְזוּ נִקְרָאת יְרִיעָה. יְרִיעוֹת, שֶׁהָרִי מֵאוֹת זו הִתְפַּשֵּׁט אור וְנִעֲשׂוּ יְרִיעוֹת. זֶהוּ שְׁכָתוּב וְאֵת הַמִּשְׁכָּן תַּעֲשֶׂה עֶשֶׂר יְרִיעוֹת. וְשִׁבְעָה רְקִיעִים הֵם מִתּוֹחִים, גְּנוּזִים בְּגִיזָה עֲלִיוֹנָה, כְּמוֹ שִׁבְאַרוּהָ, וְרִקִיעַ אֶחָד שְׁעוֹמֵד עֲלֵיהֶם. וְלֵאוֹתוֹ רְקִיעַ אֵין גָּנֵן וְאֵין לוֹ מְקוֹם בְּגִלוּי, וְלֹא עוֹמֵד לְהִתְבּוֹנֵן בּוֹ (אלא בַחבוּנָה), וְהִרְקִיעַ הַזֶּה גְּנוּז וּמֵאִיר לְכֻלָּם, וּמְסִיעַ אוֹתָם לְמִסְעֵיהֶם, כָּל אֶחָד וְאֶחָד כְּרָאוּי לוֹ. אֶלֶּא עוֹמֵד בַּהֲשֹׁפֵל.

מִהֲרִקִיעַ הַזֶּה וְהִלָּאָה אֵין מִי שִׁידַע וְיִשְׁגִּיחַ, וְיֵשׁ לְאָדָם לְסַתֵּם פִּיו וְלֹא לְדַבֵּר וְלְהִתְבּוֹנֵן בַּהֲשֹׁפֵל. מִי שִׁיסְתַּכַּל חוּזֵר לְאַחֹר, שְׂאֵין מִי שִׁיכּוֹל לְדַעַת. עֶשֶׂר יְרִיעוֹת הֵן, שֶׁהֵם עֲשָׂרָה רְקִיעִים. וּמִי הֵם יְרִיעוֹת הַמִּשְׁכָּן שֶׁהֵן עֶשֶׂר וְעוֹמְדוֹת לְהַדְרִיעַ לְחֻכְמֵי הַלֵּב? מִי שִׁידַע בְּהֵן, מְסַתַּכַּל בְּחֻכְמָה רַבָּה וּבִסְדוֹת שֶׁל הָעוֹלָם, וּמְסַתַּכַּל לְמַעְלָה בְּאוֹתוֹ מְקוֹם, שְׁכָל אֶחָד וְאֶחָד נִדְבָק בּוֹ, פָּרַט לְשַׁנֵּי אֱלֹהִים שְׁעוֹמְדִים בְּיָמִין וּבִשְׂמאל, וְהֵם גְּנוּזִים עִם הַשְּׁכִינָה. רַבִּי יוֹסִי אָמַר, תִּשְׁעָה רְקִיעִים הֵם, וְשִׁכְינָה הִיא עֲשִׂירִית. שְׂאֵם תֵּאמַר בְּשִׁבְלֵי שְׁכָתוּב עֶשֶׂר – הוּא חוּץ מִהַשְּׁכִינָה. אִם כֵּן, הַשְּׁכִינָה הִיא אַחַת עֲשָׂרָה שְׁעוֹמְדֵת עַל עֶשֶׂר. אֶלֶּא וְדַאי שֶׁתִּשְׁעַ הֵן, וְהֵם תִּשְׁעָה

❦ ————— ❦

יָמִים שְׁבִין רֹאשׁ הַשָּׁנָה לְיוֹם הַכְּפוּרִים, וְהִיא הָעֲשִׁירִית. כְּמוֹ זֶה
הַמִּשְׁכָּן הוּא עֶשֶׂר יְרִיעוֹת.

אָנוּ פְּרוּשֵׁי הָעוֹלָם: וּמִתְעַסְקִים בַּתּוֹרָה בְּכָל יוֹם וְיוֹם וְלִפְעָמִים
אֵינְנוּ אוֹכְלִים רַק מְעַשְׂבֵי הַבֵּר

עֲמָה אֹר בְּשַׁלְמָה (קד, ב): [זוהר חדש פ' בראשית (דף יב:)] רַבִּי חֲזַקְיָה
אָמַר, אֲנִי הֵיטִי בְּמִקְוֹמוֹת הָעֶרְבִיִּים, וְרֵאִיתִי גְבָרִים שֶׁהָיוּ
מִסְתַּתְרִים בֵּין הַהָרִים בְּמַעְרָה, וּבָאוּ מֵעֶרֶב שֶׁבֶת לְעֶרֶב שֶׁבֶת
לְבַתִּיהֶם. אָמַרְתִּי לָהֶם: מַה זֶה מַה שְּׂאֲתֶם עוֹשִׂים? אָמְרוּ לִי:
אָנוּ פְּרוּשֵׁי הָעוֹלָם, וּמִתְעַסְקִים בַּתּוֹרָה בְּכָל יוֹם וְיוֹם, וְלִפְעָמִים
אֵינְנוּ אוֹכְלִים, רַק מְעַשְׂבֵי הַבֵּר. אָמַרְתִּי לָהֶם: וּשְׂאֵר הַפְּעָמִים,
בְּמָה אַתֶּם מִתְפָּרְנְסִים? אָמְרוּ לִי: אָנוּ מְצָאֵנוּ בַּמִּדְבָּר עֲצִים
שֶׁמְצַמִּיחִים בְּאֵלוֹד, וְאָנוּ אוֹכְלִים אוֹתָם. כִּשְׂמֵאִירָה לָנוּ
הַשְּׂמוּעָה, מִרַב שֶׁמְחָה מִשְׁתַּמְטִים מֵעַמָּנוּ, וּמִבְּשָׁלִים אוֹתָם
וְאוֹכְלִים, וְאוֹתוֹ הַיּוֹם נִחְשָׁב לָנוּ שֶׁהוּא כִּי טוֹב. וּבְזִמְן שֶׁלֹּא
צוּמְחִים אוֹתָם הָעֲצִים, אָנוּ אוֹכְלִים עֲשָׂבִים שְׂאֵנוּ מוֹצְאִים,
וּמִבְּשָׁלִים אוֹתָם וְאוֹכְלִים. אָמַרְתִּי לָהֶם: יְהִי חֲלֹקִי עִמָּכֶם לְעוֹלָם
הַבָּא, אֲשַׁרְיִכֶם בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְטוֹב לָכֶם לְעוֹלָם הַבָּא. כְּעַת יִדְעַתִּי
שֶׁלֹּא תִהְיוּ בְּבוּשָׁה כִּשְׂיָבֵא מֹשֶׁה לְתַבְעֵ אֶת עֶלְבוֹן הַתּוֹרָה.
אָמַרְתִּי לָהֶם: בְּנֵי, חַיִּיכֶם, הַיּוֹם הַזֶּה אֵיזָה חֲדוּשׁ הַתְּחַדָּשׁ לָכֶם?
אָמְרוּ לִי הַפְּסוּק הַזֶּה: (בְּרֵאשִׁית א) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹר וַיְהִי
אֹר. וְשָׁנָה רַבִּי כְּרוֹסְפָדַאי, גְּדוֹל הַתּוֹסֶפֶת מֵהָאֹר,
שֶׁהִיא אֹר שֶׁלֹּא הִיא כְּמוֹהוּ, זֶהוּ הוּא אֹר הַשֶּׁכֶל הַגְּדוֹל
שֶׁנִּתְּהוּהוּ מֵאֹר זֵיו הַדּוֹד, וְזֶהוּ הָעוֹמֵד מֵאַחֲרֵי הַפְּרָגוֹד.

— ❦ — זוהר תהלים — ❦ —

שְׁשָׁנִינוּ, מֵה שְׁכָתוּב (תהלים קד) עֲטָה אֹר כְּשִׁלְמָה, מְלַמֵּד שְׁעֲשֶׂה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁאָר הַמְּלָאכִים בְּאוֹתוֹ הָאֹר הָרֵאשׁוֹן, מְאוֹתוֹ הָאֹר מִמֶּשׁ, הַתְּעֵלָה עַל דְּעַתְךָ כְּמוֹהוּ? אֶלָּא מֵה הוּא דְבָר מְבָדֵל וּמְשַׁפֵּל, כִּךְ שְׁאָר הַמְּלָאכִים דְּבָרִים מְבָדֵלִים וּמְשַׁפֵּלִים, אֲבָל אֵין הַשְּׁגָתָם כְּהַשְּׁגָתוֹ, שְׁשָׁנָה רַבִּי כְרוֹסְפָדַאי, הַשְּׁגָת הַמְּלָאכִים הִיא הַשְּׁגָה גְדוּלָה, מֵה שְׁאֵין כֵּן לְמִטָּה מֵהֶם. הַשְּׁגָה שְׁנִיָּה הִיא הַשְּׁגָת הַשְּׁמַיִם, שְׁמַשִּׁיגִים הַשְּׁגָה, מֵה שְׁלִמְטָה מֵהֶם אֵין מַשִּׁיגִים כְּמוֹתָם. הַשְּׁגָה שְׁלִישִׁית הִיא הַשְּׁגָת הַמְּדַרְגָּה הַתְּחַתּוֹנָה אֲשֶׁר מְעַפֵּר יְסוּדָה, וְהִיא הַשְּׁגָת בְּנֵי אָדָם, מֵה שְׁאֵין מַשִּׁיגִין שְׁאָר הַנְּבָרָאִים. וּכְנֻגַד שְׁלֹשׁ מַעְלוֹת הֲלֹלוּ יֵשׁ בְּאָדָם שְׁלֹשׁ צוּרוֹת נְפִשׁוֹת. צוּרָה הָרֵאשׁוֹנָה הִיא הַנְּפִשׁ הַשְּׁכָלִית. הַשְּׁנִיָּה הִיא הַנְּפִשׁ הַמְּדַבְּרָת. הַשְּׁלִישִׁית הִיא הַנְּפִשׁ הַבְּהֵמִית הַמְּתַאֲוִית תְּאוֹת, וְהִיא הַנְּפִשׁ אֲשֶׁר תִּמְעַל מְעַל. וְאִם תֹּאמַר כֵּךְ, הַנְּפִשׁ הָרֵאשׁוֹנָה הִיא נְפִשׁ הַבְּהֵמִית, כְּנֻגַד הַמְּדַרְגָּה הַתְּחַתּוֹנָה שְׁאִמְרָנוּ. נְפִשׁ הַמְּדַבְּרָת כְּנֻגַד הַשְּׁמַיִם, שְׁהִיא מְעַלָּה יְתָרָה עַל הָרֵאשׁוֹנָה. נְפִשׁ הַשְּׁכָלִית כְּנֻגַד מְדַרְגַת הַמְּלָאכִים, שְׁהִיא הַמְּעַלָּה הָעֲלִיּוֹנָה עַל כָּל אֵלָה.

הוֹד וְהוֹד לְבִשְׁתָּ

עֲטָה אֹר כְּשִׁלְמָה (קד, ב) : [זוהר חדש מדרש רות (ד' ג.צ.)] וְאָמַר רַבִּי שְׁמֵלְאִי, כְּשִׁבְרָא הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הָעוֹלָם, הַכְּנִיס אֹר בְּאוֹר, וְהִלְבִּישׁ זֶה בְּזֶה, וּבְרָא שְׁמַיִם, שְׁכָתוּב (שם קד) עֲטָה אֹר כְּשִׁלְמָה נוֹטָה שְׁמַיִם פְּרִיעָה. וְהָאֹר הַזֶּה נִקְרָא אֹר לְבוּשׁוֹ. הָאֹר הָרֵאשׁוֹן שְׁהַתְּלִבֵּשׁ בּוֹ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. וְאוֹתוֹ

ג המִקְרָה בַּמִּים עֲלִיּוֹתָיו הַשֵּׁם עָבִים רְכוּבוֹ הַמְהַלֵּךְ עַל
בְּנֵי רוּחַ:

— — — — — זוהר תהלים — — — — —

הָאוֹר הַתְּפֹשֵׁט בַּהוֹד וְהָדָר, וְנִבְרָא הָעוֹלָם, שְׁכָתוּב הוֹד וְהָדָר
לְבִשְׁתָּ כוֹ' נוֹטָה שָׁמַיִם פִּירִיעָה.

הַשֵּׁם עָבִים רְכוּבוֹ - רַבִּי יִיסָא הִזְקֵן חֵלֶק עָבִים ע"ב י"ם
הַמִּקְרָה בַּמִּים עֲלִיּוֹתָיו וְגו' (קד, ג): [זוהר ח"א 9' בראשית (דף לב.)] רַבִּי
אָבָא פָּתַח, (תהלים קד) הַמִּקְרָה בַּמִּים עֲלִיּוֹתָיו וְגו'.
בַּמִּים - אֱלוֹ מַיִם עֲלִיּוֹנִים שֶׁל הַכֹּל שִׁבְהֵם תִּקֵּן בֵּית, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר
(משלי כד) בְּחֻכְמָה יִבְנֶה בַּיִת וּבִתְבוּנָה יִתְכַוֵּן. הַשֵּׁם עָבִים רְכוּבוֹ
- רַבִּי יִיסָא הִזְקֵן חֵלֶק עָבִים ע"ב י"ם. עַב שֶׁהוּא חֲשֵׁךְ, שְׂמַאל
שְׁעוּמֵד עַל יָם זָה. הַמְהַלֵּךְ עַל בְּנֵי רוּחַ - זוֹ רוּחַ שֶׁל הַמִּקְדָּשׁ
הָעֲלִיּוֹן, וְזֶה סוּד (שמות כה) שְׁנַיִם כְּרֻבִים זָהָב. כְּתוּב (תהלים יח)
וַיִּרְכַּב עַל כְּרוּב וַיַּעֲפֵ וַיֵּדָא עַל בְּנֵי רוּחַ. וַיִּרְכַּב עַל כְּרוּב אֶחָד,
אֶחָד כֶּף נִגְלָה עַל בְּנֵי רוּחַ. וְעַד שֶׁזֶה מִתְעוֹרָר, לֹא מִתְגַּלֶּה בְּזֶה.

כְּשִׁבְרָא הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הָעוֹלָם הוֹצִיא אוֹתוֹ מִתּוֹךְ מַיִם
הַמִּקְרָה בַּמִּים עֲלִיּוֹתָיו וְגו' (קד, ג): [זוהר 9' ויקרא (דף לב.)] רַבִּי
יְהוּדָה פָּתַח, (תהלים קד) הַמִּקְרָה בַּמִּים עֲלִיּוֹתָיו וְגו'.

כְּשִׁבְרָא הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הָעוֹלָם, הוֹצִיא אוֹתוֹ מִתּוֹךְ
מַיִם, וְסִדֵּר אוֹתוֹ עַל הַמַּיִם. מָה עָשָׂה? חֵלֶק אֶת הַמַּיִם לְשָׁנִים,
מִחְצִית לְמִטָּה וּמִחְצִית לְמַעְלָה, וְעָשָׂה מֵהֶם מַעֲשִׂים.
מִהַמְחְצִית הַתְּחִתוֹנָה עָשָׂה וְתִקֵּן אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה וְסִדֵּר אוֹתוֹ

ד עֵשָׂה מְלֹאכֵיו רִחוּת מְשַׁרְתֵּיו אִשׁ לְחַמֵּ:

— — — — — זוהר תהלים — — — — —

שְׁנַתְתֵּקֶן כְּנֶגֶד (המזבח) הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, וּמִשׁוֹם כַּף הֵם נִהְנִים מִמֶּנּוּ, וְהֵם קְרִבִים לְכֶאֱזַן. וְעֵשָׂן אַחַר עוֹלָה, וְהָרִי בְּאַרְנוֹ, לְכֹל אֶחָד וְאַחַד, הָרִצּוֹן שֶׁל הַכֹּל שְׁעוֹלָה לְמַעְלָה, שֶׁהוּא נַחַת רוּחַ לְמֶלֶךְ הַקָּדוֹשׁ.

הָרִי נִתְבָּאֵר שְׁכַמְזַבַּח עוֹלָה וְנִרְאָה אוֹרִיא"ל, כְּמוֹ מִרְאָה שֶׁל אֲרִיָּה חֲזַק רוֹבֵץ עַל טְרַפּוֹ, וְהָיוּ הַכֹּהֲנִים וַיִּשְׂרְאֵלִים רוֹאִים וּשְׂמֵחִים, שֶׁהָיוּ יוֹדְעִים שֶׁהַתְּקַבֵּל בְּרִצּוֹן לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ, וְאִשׁ אַחֲרַת עֲלִיּוֹנָה קְדוּשָׁה יוֹרֶדֶת כְּנֶגֶד הָאִשׁ הַתַּחְתּוֹנָה, וְאִזּוֹ אָדָם הוֹלֵךְ (יֵרֵא) וּמִזְדַּעְזַע לְפָנֵי אֲדוֹנוֹ וְשָׁב בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה. לְמֶלֶךְ שֶׁשָּׁלַחֵהוּ לוֹ דוֹרוֹן, וְהָיָה מְקַבֵּל לְפָנָיו. אָמַר לְעַבְדּוֹ, לֵךְ וְטַל אֶת הַדּוֹרוֹן הַזֶּה שֶׁהֵבִיאָוּ לִי. כֵּן אָמַר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְאוֹרִיאֵל, לֵךְ וְקַבֵּל אֶת הַדּוֹרוֹן שֶׁבָּנִי מְקַרְבִים לְפָנָיו. כִּמְהָ שְׂמֵחָה נִמְצְאָת בְּכֹל, כִּמְהָ הַתְּבַשְׂמוֹת נִמְצְאָת בְּכֹל, כִּשְׂהֵכְהֵן וְהַלְוִי וְאוֹתוֹ שְׂמֵקְרִיב קָרְבָן מְכוּנִים לְהַקְרִיב קָרְבָן פְּרָאוֹי בְּיַחְוֹד שְׁלָם.

עֵשָׂה מְלֹאכֵיו רִחוּת - מִשׁוֹם שְׁכָל יוֹם וְיוֹם עוֹשָׂה

עֵשָׂה מְלֹאכֵיו רִחוּת וְגו' (קד, ד): [זוהר ח"ב פ' שמות (דף י. א.)] וַיִּקָּם מֶלֶךְ חֲדָשׁ. רַבִּי יוֹסִי אָמַר, בְּכֹל יוֹם עוֹשָׂה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְלֹאכִים שְׁלוּחִים עַל הָעוֹלָם, שְׂכָתוֹב (תהלים קד) עֵשָׂה מְלֹאכֵיו רִחוּת. עֵשָׂה לֹא כְּתוּב, אֲלֵא עוֹשָׂה, מִשׁוֹם שְׁכָל יוֹם וְיוֹם עוֹשָׂה. וּבְאוֹתוֹ זְמַן הַתְּמַנָּה מְמַנָּה אֶחָד עַל מִצְרַיִם, וְזֶהוּ שְׂכָתוֹב וַיִּקָּם מֶלֶךְ חֲדָשׁ, חֲדָשׁ וְדָאִי.

== זוהר תהלים ==

בְּשֵׁעוֹשָׁה הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא דִּין בְּפִמְלִיאָ שֶׁל מַעְלָה מַעְבִּיר
אוֹתָם בְּאוֹתוֹ נְהַר דִּינוֹר וּמַעְבִּירָם מִשְׁלֹטוֹנָם

עֲשֵׂה מִלְּאֲכִיו רוּחוֹת וּגו' (קד, ד): [זוהר ח"ב פ' שמות (דף י"ט:)] אָמַר
רַבִּי יִצְחָק, כְּשֵׁעוֹשָׁה הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא דִּין בְּפִמְלִיאָ
שֶׁל מַעְלָה, אוֹתוֹ דִּין מֵה יְהִיָּה? אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, מַעְבִּיר
אוֹתָם בְּאוֹתוֹ נְהַר דִּינוֹר, וּמַעְבִּירָם מִשְׁלֹטוֹנָם, וּמְמַנְה שְׁלִיטִים
אֲחֵרִים שֶׁל שְׁאָר עַמִּים. אָמַר לוֹ, וְהָרִי כְּתוּב מִשְׁרָתוֹ אֵשׁ
לְהֵט? אָמַר לוֹ, יֵשׁ אֵשׁ קֶשֶׁה מֵאֵשׁ, וַיֵּשׁ אֵשׁ שְׂדוּחָה אֵשׁ.

עֲשֵׂה מִלְּאֲכִיו רוּחוֹת - אֵלּוּ הַמְּלֹאָכִים שְׁעוֹמְדִים בַּחוּץ
מִשְׁרָתוֹ אֵשׁ לְהֵט - אֵלּוּ מִלְּאֲכִים שְׁעוֹמְדִים בְּפָנִים

עֲשֵׂה מִלְּאֲכִיו רוּחוֹת וּגו' (קד, ד): [זוהר ח"ב פ' תרומה (דף קע"ג:)] סוּד
לְחַכְמִים, מִלְּאֲכִים עֲלִיוֹנִים וְיִשְׂרָאֵל לְמַטָּה, כָּלֵם
דוֹחֲקִים בְּאוֹתוֹ הַצַּד הָאֲחֵר. כְּשֵׁרוֹצִים הַמְּלֹאָכִים הָעֲלִיוֹנִים
לְהִתְיַחַד עִם רְבוּנָם, לֹא יִכּוּלִים, עַד שְׂדוּחִים אוֹתוֹ הַחוּצָה. מֵה
עוֹשִׂים? יוֹרְדִים שְׁשִׁים רְבוּא שֶׁל מִלְּאֲכִים קְדוּשִׁים וּמְפִילִים
שְׁנֵה עַל כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם. כִּיּוֹן שֶׁהִיא יוֹרְדָת, שְׂדוּחִים אוֹתָהּ
הַחוּצָה, וְנוֹתְנִים לָהּ כָּל הָעוֹלָם הַזֶּה בְּאוֹתָהּ שְׁנֵה, אִזּוּ הִיא
שׁוֹלְטַת עֲלֵיהֶם וּמְקַבְּלִים מִמֶּנּוּ טְמָאָה, פָּרַט לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל
לְבַדָּה שְׁשָׁם אֵינָה שׁוֹלְטַת. כִּיּוֹן שֶׁנִּפְרְדָּה מֵהֶם, הֵם נִכְנָסִים
לְרְבוּנָם, וּמְשַׁבְּחִים וּמוֹדִים לְפָנָיו. כְּמוֹ זֶה יִשְׂרָאֵל לְמַטָּה לֹא
יִכּוּלִים לְהִתְיַחַד עִם רְבוּנָם עַד שְׂדוּחִים אוֹתוֹ הַצַּד הָאֲחֵר
מֵהֶם, וְנוֹתְנִים לוֹ חֶלֶק בְּמֵה שִׁיתְעַסֵּק, וְאֲחֵר כִּף הֵם מִתְקַרְבִּים

— ❦ — זוהר תהלים — ❦ —

לְרַבּוֹנָם, וְלֹא נִמְצָא מִקְטָרֵג לְמַעְלָה וּלְמַטָּה. וְאִם תֵּאמַר, מִיֵּלֵא לְמַטָּה, אָבֵל לְמַעְלָה מִה הִקְטָרוּג שֵׁם? אֲלֹא לְמַעְלָה, מִשּׁוֹם שֶׁהִיא רוּחַ טְמֵאָה וְהִם רוּחוֹת קְדוּשׁוֹת, עַד שֶׁשְׁלָחִים רוּחַ טְמֵאָה מִבִּינֵיהֶם לֹא יְכוּלִים לִקְרַב אֶל רַבּוֹנָם, שֶׁהָרִי קְדוּשָׁה בְּתוֹךְ טְמֵאָה לֹא מִתְעַרְבוֹת לְעוֹלָמִים. וְכֵן כְּמוֹ זֶה יִשְׂרָאֵל לְמַטָּה לֹא מִתְעַרְבִים בְּאֲמוֹת עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים וּמִזּוֹלוֹת שֶׁל הָעוֹלָם. וּשְׁנֵי צְדָדִים, עֲלִיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים, כְּשֶׁרוֹצִים לִקְרַב לְמֶלֶךְ הַקְּדוּשׁ, דּוֹחִים אוֹתָהּ הַחוּצָה. וְלִכֵּן כְּשֶׁנִּכְנַס הַלַּיְלָה, וּמִלְאָכִים קְדוּשִׁים עֲלִיוֹנִים כְּשֶׁמְסַתְּדָרִים שׁוֹרוֹת שׁוֹרוֹת לִקְרַב (לשׁבַח) לְרַבּוֹנָם, דּוֹחִים אֶת אוֹתוֹ צַד הַחוּצָה בְּרֵאשׁוֹנָה, וְאַחַר כֵּךְ נִכְנָסִים לְקִדְשׁ. (ועל זה, כשנכנס הלילה, כל רוחות רעות ומינים רעים ורוחות טמאה נדחות לחוץ, ושמי המלך נכנסים לתוך הקדשה).

לְמַעַן שֶׁהָיוּ לוֹ אֲבָנִים יְקָרוֹת בְּתִבָּה אַחַת חִקְיָה בְּהִיכָלוֹ, וְאוֹתוֹ מֶלֶךְ הָיָה חָכָם, וְכִדֵּי שֶׁלֹּא יִתְקַרֵּב כָּל מִי שְׁרוּצָה לְאוֹתָהּ תִּבָּה שֶׁל אֲבָנִים יְקָרוֹת וּמְרַגְלִיּוֹת שֶׁל שֵׁם, נִטֵּל בְּחִכְמָתוֹ נִחַשׁ חֲזָק אֶחָד וְכָרַךְ אוֹתוֹ סָבִיב אוֹתָהּ תִּבָּה. כָּל מִי שְׁרוּצָה לְהוֹשִׁיט יָדוֹ לְתִבָּה, הָרִי הַנִּחַשׁ קוֹפֵץ עָלָיו וְהוֹרְגוֹ. אֲהוּב אֶחָד הָיָה לְמֶלֶךְ. אָמַר לוֹ הַמֶּלֶךְ, כָּל פֶּעַם שֶׁאַתָּה רוֹצֵה לְהִכְנִס וּלְהַשְׁתַּמֵּשׁ בְּתִבָּה, תַּעֲשֶׂה כֵּךְ וְכֵךְ לְאוֹתוֹ נִחַשׁ, וְתַפְתַּח אֶת הַתִּבָּה וְתַשְׁתַּמֵּשׁ בְּגַנְזִים שְׁלִי. כֵּךְ הִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כֵּךְ נִחַשׁ סָבִיב הִקְדוּשָׁה, בְּאִים מִלְאָכִים עֲלִיוֹנִים לְתוֹךְ הִקְדוּשָׁה - הָרִי הַנִּחַשׁ שֵׁם, וּפּוֹחֲדִים לְהַטְמֵא בּוֹ. (ואם תֵּאמַר, זֶה כֻּלָּם אֵשׁ, וְאֵשׁ לֹא מִקְבֶּלֶת טְמֵאָה) בֹּא וְרֵא, כְּתוּב (תהלים קד)

— ❦ — זוהר תהלים ❦ —

עֲשֵׂה מְלֹאכְיוֹ רוּחוֹת מְשֻׁרְתֵי אֵשׁ לַהֵט. עֲשֵׂה מְלֹאכְיוֹ רוּחוֹת – אֱלוֹ מְלֹאכִים שְׁעוֹמְדִים בַּחוּץ. מְשֻׁרְתֵי אֵשׁ לַהֵט – אֱלוֹ מְלֹאכִים שְׁעוֹמְדִים בְּפָנִים. הוּא רוּחַ טְמֵאָה, וְהֵם רוּחַ. רוּחַ עִם רוּחַ לֹא נִכְנָסוֹת זֹו בְּזֹו. רוּחַ טְמֵאָה בְּרוּחַ קְדוּשָׁה לֹא מִתְעַרְבוֹת זֹו בְּזֹו. וּמִשּׁוֹם כֶּךָ אוֹתָם שְׁנִקְרְאוּ רוּחַ לֹא יְכוּלִים לְהִכְנִס לְפָנִים מִשּׁוֹם אוֹתָהּ רוּחַ טְמֵאָה. אוֹתָם שְׁבִפְנֵים הֵם אֵשׁ, וְאוֹתָהּ אֵשׁ דּוֹחָה אֶת אוֹתָהּ רוּחַ טְמֵאָה שְׁלֹא נִכְנָסוֹת לְפָנִים. וּמִשּׁוֹם כֶּךָ הִכַּל דּוֹחִים אֶת הַטְּמֵאָה הַחוּצָה שְׁלֹא תִתְעַרֵב עִמָּם, וְלִכֵּן הַמְּלֹאכִים הָעֲלִיוֹנִים מִשְׁבַּחִים אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אַחַר שְׁדוּחִים אֶת הַטְּמֵאָה הַחוּצָה.

**הַמְּלֹאכִים כְּשֶׁעוֹשִׂים שְׁלִיחוֹת בְּעוֹלָם הַזֶּה אֵין יוֹרְדִים לְמַטָּה
עַד שְׁמֵתִלְבָּשִׁים בְּלְבוּשׁ שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה**

עֲשֵׂה מְלֹאכְיוֹ רוּחוֹת וּגו' (קד, ד) : [זוהר ח"ב 9' פקודי (דף רכ"ט):]
בֹּא וּרְאֵה, אֵין נִשְׁמָה עוֹלָה לְהִרְאוֹת לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ עַד שְׁזוֹכָה לְהִתְלַבֵּשׁ בְּלְבוּשׁ שֶׁל מַעְלָה לְהִרְאוֹת שֵׁם. וְכֵן כְּמוֹ זֶה לֹא יוֹרְדֵת לְמַטָּה עַד שְׁמֵתִלְבָּשֵׁת בְּלְבוּשׁ שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה. כְּמוֹ כֵן הַמְּלֹאכִים הַקְּדוֹשִׁים שְׁלִמַעְלָה, שְׁכַתּוֹב בָּהֶם (תהלים קב) עֲשֵׂה מְלֹאכְיוֹ רוּחוֹת מְשֻׁרְתֵי אֵשׁ לַהֵט, כְּשֶׁעוֹשִׂים שְׁלִיחוֹת בְּעוֹלָם הַזֶּה, אֵין יוֹרְדִים לְמַטָּה עַד שְׁמֵתִלְבָּשִׁים בְּלְבוּשׁ שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה, וְהִכַּל הוּא כְּמוֹ שְׁאוֹתוֹ מְקוֹם שְׁהוֹלֵךְ לְשֵׁם. וְהָרִי בְּאַרְנוֹ שֶׁנִּשְׁמָה לֹא עוֹלָה אֶלָּא בְּלְבוּשׁ שְׁמַאִיר.

— — — — — זוהר תהלים — — — — —

שָׁנוּ רְבוּתֵינוּ: כָּל יוֹם וַיּוֹם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה מַלְאָכִים
קְדוֹשִׁים וְאֵלוּ הֵם - נִשְׁמוֹת הַצְּדִיקִים

עֲשֵׂה מַלְאָכָיו רוּחוֹת וּגּוֹ' (קד, ד): [זוהר חדש 9' בראשית (דף י"ג.)]
שָׁנוּ רְבוּתֵינוּ, כָּל יוֹם וַיּוֹם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה
מַלְאָכִים קְדוֹשִׁים, וְאֵלוּ הֵם נִשְׁמוֹת הַצְּדִיקִים. זֶהוּ שְׁכָתוּב
(תהלים קד, ד) עֲשֵׂה מַלְאָכָיו רוּחוֹת מְשַׁרְתָּיו אֲשֶׁר לֵהט. עֲשֵׂה לֹא
נֶאֱמַר, אֲלֵא עוֹשֶׂה, מְשַׁמַּע שֶׁהוּא עוֹשֶׂה בְּכָל יוֹם. אָמַר רַבִּי
אֲבָהוּ, לֹא יִקְשֶׁה לָךְ זֶה, שֶׁהָרִי יֵשׁ מַלְאָכִים שֶׁנִּבְרְאוּ מִכֶּסֶּא
הַכְּבוֹד, וְהֵם שְׁלוּחִים מִמָּנִים בְּשְׁלִיחוֹתוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא. אִם שְׁאָר הַמַּלְאָכִים שֶׁהֵיוּ מִכֶּסֶּא הַכְּבוֹד כֶּף, נִשְׁמוֹת
הַצְּדִיקִים שֶׁהֵיוּ מִשָּׁם וְקִיְמוּ אֶת הַתּוֹרָה, עַל אַחַת כְּפֹה וְכַמָּה
שְׁעוֹשֶׂה אוֹתָם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מַלְאָכִים עֲלִיוֹנִים קְדוֹשִׁים.

יֵשׁ מַלְאָכִים שֶׁהֵם מְרוּחַ וַיֵּשׁ מַלְאָכִים שֶׁהֵם מֵאֵשׁ זֶה נוֹתֵן
מִשְׁלוֹ לַחֲבֵרוֹ

עֲשֵׂה מַלְאָכָיו רוּחוֹת וּגּוֹ' (קד, ד): [זוהר חדש מדרש רות (דף ט"ז.)] רַבִּי
קִיסְמָא בַר רַבִּי יְנָאי פִּתַח, (תהלים קד) עֲשֵׂה מַלְאָכָיו
רוּחוֹת מְשַׁרְתָּיו אֲשֶׁר לֵהט. יֵשׁ מַלְאָכִים שֶׁהֵם מְרוּחַ, וַיֵּשׁ
מַלְאָכִים שֶׁהֵם מֵאֵשׁ, זֶה נוֹתֵן מִשְׁלוֹ לַחֲבֵרוֹ, מִשּׁוּם שֵׁישׁ
שְׁלוֹם בֵּינֵיהֶם. וְעַל זֶה, אוֹתָם שְׁיֻרְדִים, מְשַׁנֵּי הַיְּסוּדוֹת הָאֵלֶּה
יֻרְדִים. כְּשִׁיֻרְדִים, מִתְּלַבְּשִׁים יוֹתֵר בְּאִוִיר הָעוֹלָם הַזֶּה,
וּמִתְגַּלְמִים. אוֹתָם שֶׁהִתְעַרְבוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה, מִתְּלַבְּשִׁים בִּיְסוּדוֹת
הָעוֹלָם הַזֶּה, וְלֹא יְכוּלִים לְפָרַח וְלָשׁוּב לְמְקוֹמָם, וּמִתְעַכְּבִים

== ————— == זוהר תהלים == ————— ==

כאן. כִּיּוֹן שְׁמַתְעַפְכִּים כְּאֵן שְׁבַעַה יָמִים זֶה אַחַר זֶה, לֹא חוֹזְרִים לְשֵׁם. וְעַל זֶה וַיִּרְאוּ בְנֵי הָאֱלֹהִים אֶת בְּנוֹת הָאָדָם וְגו'. מֵה זֶה כִּי טַבַּת הִנֵּה? שְׁהִיָּה מְאִיר הַיָּפִי שְׁלֵהֵן כְּמוֹ אור עֲלֵיוֹן.

כִּיּוֹן שֶׁהוֹלִידוּ בְנִים, לְקַח אוֹתָם הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְהַכְּנִים אוֹתָם בְּהָרֵי הַחֹשֶׁךְ, שְׁנַקְרָאִים הַרְרֵי קְדָם, וְקָשַׁר אוֹתָם בְּשִׁלְשָׁלוֹת שֶׁל בְּרוֹזַל. וְאוֹתָן הַשִּׁלְשָׁלוֹת מְשַׁקְעוֹת עַד לַתּוֹךְ הַתְּהוֹם הַגְּדוֹלָה, וְשֵׁם מְלַמְדִים כְּשָׁפִים לְבִנְי הָאָדָם. בְּלַעַם נָטַל מִשֵּׁם אֶת כְּשָׁפָיו, וְלָמַד מֵהֶם, בְּאוֹתָם הַהָרִים. זֶהוּ שְׁכַתוֹב (בַּמְדַּבֵּר כג) מִן אֲרָם יִנְחֲנוּ בְּלֶק מְלֶךְ מוֹאָב מֵהַרְרֵי קְדָם. וּמִשֵּׁם הַתַּעֲטָרוּ כָּל יוֹדְעֵי הַכְּשָׁפִים שְׁבַעוֹלָם. וּמִתּוֹךְ שֶׁהָיוּ מְקַטְרָגִים עַל רְבוּנָם בְּרֵאשׁוֹנָה וְעַד הַיּוֹם הַזֶּה, הֵם מְקַטְרָגִים לְרְבוּנָם בְּמָה? בְּאוֹתָם הַכְּשָׁפִים, שְׁמִכְחִישִׁים פְּמִלְיָא שֶׁל מַעֲלָה. וְאֶלְמָלָא אוֹתָן הַשִּׁלְשָׁלוֹת הַמְשַׁקְעוֹת בְּתוֹךְ הַתְּהוֹם הַגְּדוֹלָה וְאַחֲזִיזִים בָּהֶם בְּתַפְיֶסָה רַבָּה, הָיוּ מַחְרִיבִים אֶת הָעוֹלָם, וְהָעוֹלָם אֵינוֹ יְכוּל לְסַבֵּל. וְשֵׁם, בְּאוֹתָם הָרֵי הַחֹשֶׁךְ, יוֹנְקִים מִצַּד הַצְּפוֹן, שֶׁהָרֵי מְאוֹתוֹ הַצַּד כָּל אוֹתָם הַמִּינִים מִתְעוֹרְרִים בְּעוֹלָם.

רְאִינוּ בְּסַפְרֵי הַקְּדָמוֹנִים וּבְסַפְרוֹ שֶׁל אָדָם שֶׁכָּף מְחַלְקִים כָּל הָאָרְצוֹת הִלְלוּ שְׁכָלָם נְמוֹצָאִים לְמִטָּה כְּמוֹ אוֹתָם הַרְקִיעִים שְׁלִמְעֵלָה

עֲשֵׂה מַלְאָכָיו רוּחוֹת מִשְׁרְתָיו אֵשׁ לָהֵט (קד, ד): זַוְהַר ח"ג פ'
וַיְקָרָא (דף 99 ע): אִם זָכַח שְׁלָמִים קָרְבָּנוּ. רַבִּי יְהוּדָה פָּתַח,
(בראשית א) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רִקִיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם וְגו'. בֹּא רְאֵה,

— — — — — זוהר תהלים — — — — —

בְּשַׁעַה שֶׁבָרָא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הָעוֹלָם - בָּרָא שְׁבַעָה
 רְקִיעִים לְמַעְלָה, בָּרָא שְׁבַע אַרְצוֹת לְמִטָּה, שְׁבַעָה יָמִים,
 שְׁבַעָה נְהָרוֹת, שְׁבַעָה יָמִים, שְׁבַעָה שְׁבוּעוֹת, שְׁבַע שָׁנִים,
 שְׁבַע פְּעָמִים. שְׁבַעָה אֲלֵפֵי שָׁנִים יִהְיֶה הָעוֹלָם, וְהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא בְּשִׁבְעֵי שָׁל הַכֹּל. שְׁבַעָה שְׁחָקִים (רְקִיעִים) לְמַעְלָה, וּבְכָל
 אֶחָד וְאֶחָד כּוֹכָבִים וּמַזְלוֹת וְשִׁמְשָׁיִם וְשִׁמְשָׁמָיִם בְּכָל רְקִיעַ
 וְרְקִיעַ. וּבְכֻלָּם מְאֵלוֹ, מְרַכְבוֹת אֱלוֹ עַל אֱלוֹ, לְקַבֵּל עֲלֵיהֶם
 עַל מַלְכוּת רְבוֹנָם, וּבְכָל הָרְקִיעִים יֵשׁ מְרַכְבוֹת וְשִׁמְשָׁיִם
 מְשָׁנִים זֶה מִזֶּה אֱלוֹ עַל אֱלוֹ, מֵהֶם בְּשֵׁשׁ כְּנָפַיִם, וּמֵהֶם
 בְּאַרְבַּע כְּנָפַיִם. מֵהֶם בְּאַרְבַּע פְּנִיִם, וּמֵהֶם בְּשֵׁתֵי פְּנִיִם, וּמֵהֶם
 בְּאַחַת. מֵהֶם אֵשׁ לוֹהֵט, וּמֵהֶם מַיִם. מֵהֶם רוּחַ. זֶהוּ שְׁכָתוֹב
 (תהלים קד) עוֹשֶׂה מְלֵאכָיו רוּחוֹת מְשַׁרְתָּיו אֵשׁ לֵהֵט. וְכָל
 הָרְקִיעִים אֱלוֹ עַל אֱלוֹ כְּגִלְדֵי בְּצֵלִים, אֱלוֹ לְמִטָּה וְאֱלוֹ
 לְמַעְלָה. וְכָל רְקִיעַ וְרְקִיעַ הוֹלֵךְ וְרוֹעֵשׂ מְאִימַת רְבוֹנָם. עַל
 פִּי נוֹסְעִים, וְעַל פִּי עוֹמְדִים. וּמַעַל לְכֻלָּם הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 שְׁנוֹשֵׂא הַכֹּל בְּחִילוֹ וְתַקְפוֹ. כְּמוֹ כֵּן שְׁבַע אַרְצוֹת לְמִטָּה,
 וְכֻלָּם בְּיָשׁוֹב, פָּרַט שְׂאֵלָה עֲלִיוֹנִים וְאֵלָה תַּחְתּוֹנִים. וְאַרְץ
 שְׂרָאֵל עֲלִיוֹנָה מֵהַכֹּל, וִירוּשָׁלַיִם עֲלִיוֹנָה מִכָּל יָשׁוֹב.

וְחַבְרִינוֹ יוֹשְׁבֵי הַדְּרוֹם רְאוּ בְּסַפְרֵי הַקְּדָמוֹנִים וּבְסַפְרוֹ שֶׁל
 אָדָם, שֶׁכָּף מַחְלָקִים כָּל הָאַרְצוֹת הַלָּלוּ, שְׁכֻלָּם
 נִמְצְאִים לְמִטָּה כְּמוֹ אוֹתָם הָרְקִיעִים שְׁלִמַעְלָה, אֱלוֹ עַל אֱלוֹ
 וְאֱלוֹ עַל אֱלוֹ, וּבֵינָן כָּל אֶרֶץ וְאַרְץ רְקִיעַ מְפָרִיד בֵּין זֶה
 לְזֶה, וְלִכְּן כָּל הָאַרְצוֹת מְפָרְשׁוֹת בְּשִׁמוֹת, וּבִינֵיהֶן גֵּן עֲדָן

— — — — — זוהר תהלים — — — — —

וְגִיּהֲנָם, וַיֵּשׁ בֵּינֵיהֶן בְּרִיּוֹת מִשְׁנוֹת אֵלֹהֵי מֵאֲלוֹ, כְּמוֹ שְׁלֹמֶעֱלָה, מִהֶן בִּשְׁתֵּי פָנִים וּמִהֶן בְּאַרְבַּע וּמִהֶן בְּאַחַת, וּמִרְאָה שֶׁל אֱלֹהֵי אֵינוֹ כְּאֵלֶּה. וְאִם תֹּאמְרָה, הֲרִי כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם יֵצְאוּ מֵאָדָם, (אֵינוֹ כֵּן, שְׁלֹא) וְכִי יֵרֵד אָדָם הָרִאשׁוֹן לְכָל הָאָרְצוֹת וְהוֹלִיד בְּנִים? וְכַמָּה נָשִׁים הָיוּ לוֹ? אֵלֶּה אָדָם לֹא נִמְצָא אֵלֶּה בְּעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן הַזֶּה מִכָּל־שָׁם, שְׁנִקְרָא תִּבְל, כְּמוֹ שְׁאֲמַרְנּוּ, שְׁכָתוֹב (מִשְׁלֵי ח) (מִשְׁחַקֵּת בְּתִבְל אֲרָצוֹ) וַיֵּצֵא לְתִבְל אֲרָצוֹ. וְהַתִּבְל הַזֶּה אַחֲוִיָּה בְּרִקִיעַ שְׁלֹמֶעֱלָה וְנִאֲחֲזֵת בְּשֵׁם הָעֲלִיּוֹן. זֶהוּ שְׁכָתוֹב (תְּהִלִּים ט) וְהוּא יִשְׁפֹּט תִּבְל בְּצִדְקָה. בְּצִדְקָה וְדַאִי. מִשׁוֹם כֶּךָ בְּנִיּוֹ שֶׁל אָדָם נִמְצָאִים בְּאֲרָץ הָעֲלִיּוֹנָה הַזֶּה שְׁנִקְרָאת תִּבְל. וְהֵם עֲלִיּוֹנִים עַל הַכֹּל, כְּמוֹ שְׁלֹמֶעֱלָה.

מָה הַטַּעַם? כְּמוֹ שְׁלֹמֶעֱלָה לְכָל הָרִקִיעִים יֵשׁ רִקִיעַ עֲלִיּוֹן מִכָּל־שָׁם, וְלִמְעָלָה נִמְצָא כְּסֹאֵ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּמוֹ שְׁנִאֲמַר כְּמִרְאָה אֶבֶן סַפִּיר דְּמוֹת כְּסֵא וְעַל דְּמוֹת הַכְּסֵא דְּמוֹת כְּמִרְאָה אָדָם עָלָיו מְלֻמְעָלָה. אִפְּ כֵּאֵן בְּתִבְל הַזֶּה נִמְצָא הַמֶּלֶךְ שֶׁל הַכֹּל, וּמִיָּהוּ? אָדָם, מִהַ שְׁלֹא נִמְצָא בְּכָל הַתַּחְתּוֹנִים. וְאוֹתָם תַּחְתּוֹנִים מֵאִיפָה בָּאוּ? אֵלֶּה מִהָאָדָם (מִעֵשׂוֹ) שֶׁל הָאֲרָץ וְהַסִּיּוּעַ שֶׁל הָרִקִיעַ שְׁלֹמֶעֱלָה, יוֹצְאִים בְּרִיּוֹת מִשְׁנוֹת אֵלֹהֵי מֵאֲלוֹ, מִהֶם בְּלְבוּשִׁים, מִהֶם בְּקַלְפוֹת, כְּתוּלְעִים הִלְלוּ שְׁנִמְצָאוֹת בְּאֲרָץ, מִהֶן בְּקַלְפוֹת אֲדָמוֹת, שְׁחוֹרוֹת וְלִבְנוֹת, וּמִהֶן מִכָּל הַגְּוִנִים. כֶּךָ כָּל הַבְּרִיּוֹת כְּמוֹ כֵּן, וְלֹא נִמְצָאִים בְּקִיּוֹם, רַק עֶשֶׂר שָׁנִים (או יוֹתֵר. ס"א מִעַט או פְּחוֹת מִעַט).

ה יסד ארץ על מבונהּ בל תמוז עולם ועד:
 ו תהום בלבוש כפיתו על הרים ועמדו מים:
 ז מן גערתך ינוסון מן קול רעמך יחפזון: ה יעלו
 הרים ירדו בקעות אל מקום זה יסדת להם:
 ט גבול שמת בל יעברון בל ישובון לבסות הארץ:

—= זוהר תהלים =—

כשהארץ מתמוטטת אינה מתמוטטת אלא ממקום ארץ
 ישראל שהוא מקום העולם

מן גערתך ינוסון וגו' (קד, ז): [פסוק ז' זוהר חדש מדרש רות (דף
 צא)] בשעה שנקפאה הארץ מתחת המים, מה כתוב?
 (בראשית א) יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד
 ותראה היבשה. כיון שראו המים יבשה, היו עולים
 ונגבהים לכסותה כבראשונה, עד שגער בהם הקדוש ברוך
 הוא ונסו, שכתוב (תהלים קד) מן גערתך ינוסון. ואף על
 פי שהיו נסים, לא היו משתככים. מה הטעם? מפני שהיו
 מכסים עליה בתחלה, ועכשו נסים מפניה. מה עשה
 הקדוש ברוך הוא? נטל כמין צרור של חרש, וחקק בו
 שמו של שבעים ושנים שמות והשליך לתוך המים,
 ועמדו מיד ונשתככו. ובאיזה מקום עמדו? בציון, שכתוב
 (שם ג) מציון מכלל יפי, זה שמו של הקדוש ברוך הוא.
 וכשהארץ מתמוטטת, אינה מתמוטטת אלא ממקום זה,
 שהוא מקום העולם.

י. הַמְשַׁלַּח מַעֲנִינִים בְּנַחְלִים בֵּין הָרִים יְהַלְכוּן:

— — — — — זוהר תהלים — — — — —

הַמְשַׁלַּח מַעֲנִינִים בְּנַחְלִים - יִשְׁקוּ כָּל חֵיתוֹ שְׂדֵי - פְּסוּקִים
אלו אִמְרָם דָּוִד הַמֶּלֶךְ בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ

הַמְשַׁלַּח מַעֲנִינִים בְּנַחְלִים וְגו' (קד, י): [זוהר ח"ג פ' חקת (דף קפ"א)].

פָּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, (תהלים קד) הַמְשַׁלַּח מַעֲנִינִים
בְּנַחְלִים וְגו'. יִשְׁקוּ כָּל חֵיתוֹ שְׂדֵי וְגו'. פְּסוּקִים אֵלּוּ אִמְרָם דָּוִד
הַמֶּלֶךְ בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ, וַיֵּשׁ לְהַסְתַּכֵּל בָּהֶם. בֹּא וְרֵא, בְּשַׁעַה
שֶׁחֲכָמָה עָלְיוֹנָה מְכָה בְּחַקִּיקוֹת, אֵף עַל גַּב שְׁהִיא נִסְתַּרְתַּת בְּכָל
הַצְּדָדִים, נִפְתַּח וְשׁוֹפֵעַ מִמֶּנָּה נִהַר אֶחָד מְלֵא (וממלא לשערים)
בְּשַׁעֲרֵים עָלְיוֹנִים. כְּמַבּוּעַ וּמְקוֹר שֶׁל מַיִם שֶׁמִּמֶּלֵא כְּלֵי גְדוֹל
מִמֶּנּוּ, וּמִשָּׁם נִמְשָׁכִים מַבּוּעִים שֶׁל נַחְלִים וְנִהְרֹת בְּכָל צַד - כִּךְ
זֶה, בְּשִׁבִיל דְּקִיק אֶחָד שֶׁלֹּא נוֹדַע, מוֹשֵׁךְ וְשׁוֹפֵעַ אוֹתוֹ נִהַר
שֶׁשׁוֹפֵעַ וְיוֹצֵא וּמְמַלֵּא לְאוֹתוֹ נַחַל עֵמֶק, וּמִשָּׁם נִמְשָׁכִים מַבּוּעִים
וְנַחְלִים וּמִתְמַלְּאִים מִמֶּנּוּ. זֶהוּ שֶׁכְּתוּב הַמְשַׁלַּח מַעֲנִינִים בְּנַחְלִים
וְגו'. אֵלֶּה נִהְרֹת עָלְיוֹנֵי קֹדֶשׁ שֶׁל אֶפְרַסְמוֹן זָךְ, וְכֻלָּם מְשָׁקִים
כְּאֶחָד מֵאוֹתָהּ נְבִיעֵת הַנַּחַל הָעָלְיוֹן הַקְּדוֹשׁ שֶׁיוֹצֵא וְשׁוֹפֵעַ. אַחַר
כֵּן, יִשְׁקוּ כָּל חֵיתוֹ שְׂדֵי, הֵינּוּ שֶׁכְּתוּב (בראשיתב) וּמִשָּׁם יִפְרֹד וְהָיָה
לְאַרְבַּעָה רְאשִׁים. אַרְבַּעָה רְאשִׁים אֵלֶּה הֵם חֵיתוֹ שְׂדֵי, כִּלְל כָּל
אוֹתָן מְרַכְּבוֹת וְכֹל אוֹתָם חִילוֹת שְׂשֻׁדֵי אַחֲזוּזָה בָּהֶם. אֵל תִּקְרִי
שְׂדֵי אֶלֶּא שְׂדֵי, שֶׁהוּא נוֹטֵל וּמְשַׁלֵּם אֶת הַשֵּׁם מִיסוּד הָעוֹלָם.

יִשְׁבְּרוּ פְּרָאִים צְמָאָם - אֵלֶּה אוֹתָם שֶׁכְּתוּב בָּהֶם (יחזקאל א)

וְהָאוֹפְנִים יִנְשְׂאוּ לְעַמְתָּם כִּי רוּחַ הַחַיָּה בְּאוֹפְנִים. מִי

הַחַיָּה? אֶלֶּא אֵלּוּ חֵיתוֹ שְׂדֵי, אַרְבַּע הֵן, וְכֹל אַחַת וְאַחַת לְצַד

❦ ————— ❦ **זוהר תהלים** ————— ❦

אָחַד שֶׁל הָעוֹלָם. וְאוֹתוֹ שֶׁנִּקְרָא חַיָּה, וְאוֹפְנִים מוּל כָּל אָחַד
 וְאָחַד. וְלֹא הוֹלְכִים אֶלָּא מְרוּחַ אוֹתָהּ חַיָּה שֶׁהוֹלַכְתָּ עֲלֵיהֶם,
 וְכֹאשֶׁר אֵלֶּה מְשֻׁקִים מְאוֹתָהּ הַשְּׂקָאָה עֲלִיוֹנָה, כָּל שְׂאָר הַחַיִּלוֹת
 הָאֲחֵרִים מְשֻׁקִים וּמְרוּיִם וּמִשְׁתַּרְשִׁים בְּשִׂרְשֵׁיהֶם, וְנֶאֱחָזִים אֵלֶּה
 בְּאֵלֶּה בְּדַרְגוֹת יְדוּעוֹת. זֶהוּ שְׂכָתוֹב עֲלֵיהֶם עוֹף הַשָּׁמַיִם יִשְׁכּוֹן
 וְגו'. מְשֻׁקָה הָרִים מְעֲלִיּוֹתָיו וְגו' – אֵלּוּ שְׂאָר דַּרְגוֹת עֲלִיוֹנוֹת.
 אַחֵר כָּל זֶה – מִפְּרִי מְעֻשֵׂיךָ תִּשְׁבַּע הָאָרֶץ, (למטה, וכל העולמות וכיו')
 אַרְץ עֲלִיוֹנָה קְדוֹשָׁה. וְכִשְׁהִיא מִתְבָּרַכַת, כָּל הָעוֹלָמוֹת בְּשִׁמְחָה,
 וּמִתְבָּרְכִים. וְזֶה בְּשַׁעַה שֶׁנִּמְצְאוֹת בְּרָכוֹת מֵהַשְּׂקָאָה הַנַּחֲלָה
 הַעֲמֵק שֶׁל הַכֹּל. וּבְשַׁעַה שֶׁהָעוֹלָם יוֹשֵׁב בְּדִין, שֶׁבְּרָכוֹת לֹא
 נִמְצְאוֹת לְרֵדַת בְּעוֹלָם, אִזּוֹ נִטְמָא הַמִּקְדָּשׁ. (ובשעה שאין נמצאות
 ברכות לרדת למטה, אז העולם יושב בדִין, ומצד שמאל מתעוררת רוח ומתפשטת
 בעולם) וְכַמָּה חֲבִילוֹת שֶׁל מְזִיקִים נִמְצְאִים בְּעוֹלָם וְשׁוּרִים (בכמה
 מקומות) עַל בְּנֵי אָדָם, וּמְטַמְּאֵת אוֹתָם אוֹתָהּ הָרוּחַ, כְּמוֹ בֶן אָדָם
 שֶׁגֻּזַע (כבר הרוח הזו) וְרוּחַ הַטְּמֵאָה שׁוֹרָה עֲלָיו. כִּף גַּם שׁוֹרָה, לְמִי
 שִׁיקָרַב אֵלָיו.

זֶהוּ שְׂכָתוֹב תַּסְתִּיר פְּנֵיךָ יְבַהֲלוֹן וְגו'. פֶּסוּק זֶה מֵהוּ אוֹמֵר?
 אֶלָּא תַּסְתִּיר פְּנֵיךָ יְבַהֲלוֹן, שְׁהָרִי לֹא הִשְׁקוּ לְהַמְצֵא
 בְּרָכוֹת לְעוֹלָמוֹת. תּוֹסֵף רוּחָם יְגוּעוֹן, (לעורר) וּמִתְעוֹרֵר רוּחַ
 אַחֵר מִצַּד שְׂמָאל, וְרוּחַ טְמֵאָה שׁוֹרָה עַל בְּנֵי אָדָם, עַל אוֹתָם
 שִׁמְתוֹ וּמִי שֶׁעוֹמֵד עֲלֵיהֶם וְעַל שְׂאָר בְּנֵי אָדָם, מֵהַ רְפוּאָתָם?
 זֶה שְׂכָתוֹב וְאֵל עֲפָרָם יִשׁוּבוּן. זֶה עֵפֶר שְׂרֵפַת הַחַטָּאת (וזה עפר
 המקדש שלמעלה) בְּשִׁבִיל לְטַהֵר בּוֹ, וְהַיְנוּ סוּד (קהלת ג) הַכֹּל הִיָּה

יֵא יִשְׁקוּ כָּל חֵיתוֹ שְׂדֵי יִשְׁבְּרוּ פְּרָאִים צְמָאָם:

— זוהר תהלים —

מִן הָעֶפֶר, וְאֶפְלוּ גִלְגַּל חֲמָה. לְאַחַר שְׁחֻזְרִים לְעֶפֶר זֶה בְּשִׁבִיל לְטֹהַר בּוֹ, נִעְבְּרַת רוּחַ הַטְּמֵאָה, וּמִתְעוֹרְרַת רוּחַ אַחֲרַת קְדוּשָׁה וְשׁוֹרָה בְּעוֹלָם. זֶהוּ שְׁכָתוּב תְּשַׁלַּח רוּחְךָ יִבְרָאוּן, יִבְרָאוּן וַיִּרְפְּאוּ בְּרִפּוּאָה עֲלִיּוֹנָה שֶׁל רוּחַ אַחֲרַת. וּתְחַדֵּשׁ פְּנֵי אָדָמָה, שְׁהֲרֵי נִטְהַרָה (אִשָּׁה לְבַעֲלָהּ), וְחַדוּשׁ הַלְּבָבָה נִמְצָא, וְכָל הָעוֹלָמוֹת מִתְבַּרְכִּים. אֲשֶׁרֵי חֶלֶק יִשְׂרָאֵל שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נִתֵּן לָהֶם עֲצָה שְׁכֻלָּה רְפוּאָה כְּדֵי שְׂיִזְכּוּ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא, וַיִּמְצְאוּ טְהוּרִים בְּעוֹלָם הַזֶּה, קְדוּשִׁים לְעוֹלָם הַבָּא, עֲלֵיהֶם כָּתוּב (יִחְזַקְאֵל לוֹ) וְזִרְקֵתִי עֲלֵיכֶם מִיַּם טְהוּרִים וּטְהַרְתֶּם.

יִשְׁקוּ כָּל חֵיתוֹ שְׂדֵי וְגו' (קד, יא): [זוהר ח"ב פ' פקודי (דף רכ"ו).] אֵלֶּה פְּקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן מִשְׁכַּן הָעֵדוּת אֲשֶׁר פָּקַד עַל פִּי מֹשֶׁה וְגו'. רַבִּי חֵיִיא פִּתַּח, (קהלת א) כָּל הַנְּחָלִים הַלְּכִים אֶל הַיָּם וְהַיָּם אֵינָנו מְלֵא וְגו'. פְּסוּק זֶה פִּרְשׁוּהוּ וְנִתְבָּאֵר, אֲבָל כָּל הַנְּחָלִים – אֵלוֹ סוּדוֹת הַנְּחָלִים וְהַמְעִינּוֹת הַקְּדוּשִׁים שֶׁמִּתְמַלְּאִים וַיּוֹצֵאִים (מִבְּעֵים קְדוּשִׁים) לְהָאִיר וּלְמַלֵּא אֶת הַיָּם הַגָּדוֹל. וְכִיּוֹן שֶׁהֵיךְ הַגָּדוֹל הַזֶּה הִתְמַלֵּא מִצַּד אוֹתָם הַנְּחָלִים, אָז הוּא מוֹצֵיא מִיָּם וּמִשְׁקָה אֶת כָּל חַיּוֹת הַבַּר, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים קד) יִשְׁקוּ כָּל חֵיתוֹ שְׂדֵי. מַה כָּתוּב לְמַעְלָה? הַמְשַׁלַּח מְעִינִים וְגו'. וְאַחַר כֵּן – יִשְׁקוּ כָּל חֵיתוֹ שְׂדֵי יִשְׁבְּרוּ פְּרָאִים צְמָאָם. אֵלֶּה הֵן הַמְּרַכְבוֹת שְׁלֵמֻטָּה, שֶׁכַּאֲשֶׁר הַיָּם לּוֹקַח אוֹתָם, אֶת כָּלָם הוּא לּוֹקַח וְשׂוֹאֵב אוֹתָם לְתוֹכוֹ, וְאַחַר כֵּן מוֹצֵיא מִיָּם לְצַד אַחַר,

יב עליהם עוף השמים ישבון מבין עפאים
 ותנו קול: יג משקה הרים מעליותיו מפרי
 מעשיך תשבע הארץ: יד מצמיח חציר לבהמה
 ועשב לעבדת האדם להוציא לחם מן הארץ:

— — — — — זוהר תהלים — — — — —

שהן המרכבות הקדשות שלמטה, ומשקה אותם, וכלם
 התמנו ונפקדו בשם, כמו שנאמר (ישעיה מ) לכלם בשם יקרא.
 ומשום כך, אלה פקודי המשכן משפן העדת.

משקה הרים מעליותיו

משקה הרים מעליותיו (קד, יג): [זוהר ח"א פ' בראשית (דף ג:)] (שם
 קד) משקה הרים מעליותיו מפרי מעשיך תשבע
 הארץ. משקה הרים מעליותיו, מה זה עליותיו? כמו
 שאמרנו, שכתוב (שם) המקרה במים עליותיו. מפרי מעשיך
 תשבע הארץ - סוד של אותו נהר ששופע ויוצא למטה. זהו
 שכתוב עשה פרי אשר זרעו בו וגו', והרי נתבאר.

בשעה שבני אדם באים לעבודת רבונם בקרבניהם ובתפלה
 שזוהי עבודת האדם וכן עשב זה מזמן ומוכן לעבודת האדם
 להתתקן בתקונו כראוי

מצמיח חציר לבהמה וגו' (קד, יד): [זוהר ח"א פ' בראשית (דף יח:)]
 תדשא הארץ דשא עשב וגו' (בראשית א, יא) כאן
 הוציאה כח באותם מים שהתכנסו למקום אחד ושופעים
 בתוכו תוף טמירות נסתרת, ויוצאים בתוכו טמירים עליונים

טו וַיִּזַן יִשְׁמַח לִבֵּב אֲנוּשׁ לְהַצְחִיל פָּנָיו מִשָּׂמֶן וְלַחֵם
 לִבֵּב אֲנוּשׁ יִסְעַד:

— זוהר תהלים —

וּצְבֹאוֹת קְדוּשִׁים, שְׁכָל אוֹתָם בְּנֵי הָאָמוּנָה מִתְקַנְיִם אוֹתָם
 בְּתַקּוּן הָאָמוּנָה בְּאוֹתָהּ עֲבוּדַת רְבוּנָם. וְזֶה סוּד (תהלים קד)
 מִצְמִיחַ חֲצִיר לְבִהְמָה וְגו'. זוּ בִּהְמָה שְׂרוּכְצַת עַל אֶלֶף הָרִים,
 וּמִגְדָּלִים לָהּ בְּכָל יוֹם אוֹתוֹ חֲצִיר, וְחֲצִיר הַזֶּה, אוֹתָם מְלֹאכִים
 שְׁלִיטִים לְפִי שְׁעָה שְׁנֹבְרָאוּ בְּשָׁנֵי וְעוֹמְדִים לְמֹאכֵל שֶׁל
 הַבִּהְמָה הַזֶּה. בְּגִלְל שֵׁישׁ אֵשׁ אוֹכֵלֵת אֵשׁ. וְעֹשֵׁב לְעֲבוּדַת הָאָדָם
 - עֹשֵׁב זֶה הָאוֹפְנִים הָאֵלֶּה וְחִיּוֹת וְכְרוּבִים, שְׁכָלָם מִתְקַנְיִם תוֹךְ
 תְּקוּנֵיהֶם וְעוֹמְדִים לְהַתְתַּקֵּן בְּשְׁעָה שְׁבִנֵי אָדָם בְּאִים לְעֲבוּדַת
 רְבוּנָם בְּקַרְבְּנֵיהֶם וּבַתְּפִלָּה, שְׁזוּהֵי עֲבוּדַת הָאָדָם. וְעֹשֵׁב זֶה
 מְזֻמָּן וּמוֹכֵן לְעֲבוּדַת הָאָדָם לְהַתְתַּקֵּן בְּתַקּוּנוֹ כְּרְאוּי. וְכִשְׁהֵם
 מִתְתַּקְּנִים בְּאוֹתָהּ עֲבוּדַת הָאָדָם, אַחַר כֵּךְ יוֹצֵאִים מֵהֶם מְזוּנוֹת
 וְטָרֶף לְעוֹלָם, שְׁכֵתוּב (סו) לְהוֹצִיא לָחֵם מִן הָאָרֶץ. וְזֶהוּ עֹשֵׁב
 מְזַרְיֵעַ זֶרַע, שֶׁהָרִי חֲצִיר לֹא מְזַרְיֵעַ זֶרַע, אֲלֹא מְזַדְמֵן לְמֹאכֵל
 שֶׁל אֵשׁ קְדוּשָׁה, וְעֹשֵׁב לְתַקּוּן הָעוֹלָם. וְכָל זֶה לְהוֹצִיא לָחֵם מִן
 הָאָרֶץ. כָּל הַתְּקוּנִים שֶׁל בְּנֵי הָאָדָם שְׁמֵתְקַנְיִם אֵת עֹשֵׁב הָאָרֶץ
 הַזֶּה, שְׁעֲבוּדָתָם לְרְבוּנָם לְסַפֵּק עַל יָדָם מֵאוֹתָהּ אֶרֶץ טָרֶף
 וּמְזוּנוֹת לְעוֹלָם הַזֶּה וּלְהַתְּבַרֵךְ בְּנֵי אָדָם מִבְּרֻכּוֹת שֶׁל מַעֲלָה.

מִלֶּךָ הַמְּשִׁיחַ יְרָאָה שִׂמְחָה לְיִשְׂרָאֵל וְכִלּוֹ דִּין לְעַמִּים עוֹבְדֵי
 עֲבוּדַת כּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת

וַיִּזַן יִשְׁמַח לִבֵּב וְגו' (קד, טו) : [זוהר ח"א 9' ויחי (דף רמ.)] דְּבַר אַחַר

— ❦ — זוהר תהלים — ❦ —

כבס ביין לבשו - כמו היין הזה, מראה שמחה, וכלו דין
 [לעמים עובדי עבודת כוכבים ומזלות]. כך גם מלך המשיח, יראה
 שמחה לישראל, וכלו דין לעמים עובדי עבודת כוכבים
 ומזלות. כתוב (בראשית א) ורוח אלהים מרחפת על פני המים,
 זו רוחו של מלך המשיח, ומיום שנגבר העולם הוא רוחץ
 לבושו ביין העליון. ראה מה כתוב אחריו, חכלילי עינים
 מיין ולכן שנים מחלב. זה יין העליון, [שמרה של התורה] של
 התורה שמררה, ממנו שותה. ולכן שנים מחלב, שהרי
 התורה יין וחלב, תורה שבכתב ותורה שבעל פה. כתוב
 (תהלים קד) ויין ישמח לבב אנוש [למה? משום שממקום של שמחה הוא
 בא, ומהו סוף הפסוק]? להצהיל פנים משמן, ודאי ממקום שנקרא
 שמן. בא ראה, שירת היין חדוה, הוא מקום שכל שמחה
 יוצאת ממנו, וסופו דין, מה הטעם? משום שסופו מקום
 כנוס של הכל, דין הוא, ובו נדון העולם, ולכן ראשית חדוה,
 וסוף דין. משום כך להצהיל פנים משמן, ממקום שכל חדוה
 יוצאת ממנו.

ולחם לבב אנוש יסעד, איזה לחם? אלא לחם סועד [סומך]
 את העולם. ואם תאמר שבו תלוי לבדו סעד העולם
 - לא כך, שהרי לילה בלי יום לא נמצא, ולא צריך להפרידם.
 ומי שמפרידם יתפרד מהחיים, והינו שכתוב (דברים ח) למען
 הודיעך כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם, משום שלא
 צריך להפריד. ואם תאמר, דוד איך אמר ולחם לבב אנוש
 יסעד, הואיל ולא תלוי בו לבדו סעד כל העולם? אלא דיוק

== זוהר תהלים ==

הדבר ולחם, וא"ו התוסף, כמו וְה', ועל זה הכל נמצא כְּאֶחָד. בא ראה, מי שמברך על המזון, לא יברך על שלחן ריק, וצריך להמצא לחם על השלחן וכוס של יין בימין, מה הטעם? בשביל לקשר שמאל בימין, ולחם שיתברך מהם ולהתקשר בהם, ולהיות הכל קשר אחד, לברך את השם הקדוש כְּרְאוּי. שהרי לחם נקשר ביין, ויין בימין, ואז הברכות שורות בעולם, והשלחן נתקן כְּרְאוּי. אמר רבי יצחק, אלמלא לא הזדמנה לנו דרך זו אלא לשמע הדברים הללו - די לנו. אמר רבי יהודה, נאה הוא לתינוק זה שלא ידע כל זה, ואני פוחד עליו אם יתקיים בעולם משום זה. אמר רבי יצחק, ולמה? אמר לו, משום שתינוק זה יכול להסתכל במקום שאין רשות לאדם להסתכל בו, ואני פוחד עליו, שעד שלא יגיע לפרקו ישגיח ויסתכל ויענישו אותו. שמע אותו התינוק. אמר, איני פוחד מעניש לעולמים, שהרי בשעה שאבא הסתלק מן העולם, ברך אותי והתפלל עלי, וידעתי שזכות אבי תגן עלי. אמרו לו, ומי הוא אביך? אמר, [אין רבי יהודה] בנו של רב המנונא הזקן. לקחו אותו והרפיבו אותו על כתפיהם שלשה מילין.

ומה יי"ן צריך להיות סתום וחתום שלא יתנסף לעבודה זרה גם כן צריך להיות סתום וחתום סוד התורה וכל סודותיה ויין ישמח לבב אנוש וגו' (תהלים קד, טו) : זוהר ח"ג פ' פנחס (דף רס"א) : זה יין התורה. שכן עולה יין, כחשבון סו"ד. וממה יי"ן צריך להיות סתום וחתום שלא יתנסף לעבודה זרה, גם

מִזֹּי יִשְׁבְּעוּ עֲצֵי יְהוָה לְבָנוֹן אֲשֶׁר נָטַע:

— זוהר תהלים —

כָּךְ צָרִיךְ לְהֵיזֵב סְתוּם וְחֵתוּם סוּד הַתּוֹרָה, וְכָל סוּדוֹתֶיהָ, וְלֹא מִשְׁקִים אוֹתָם, רַק לִירְאָיו. וְלֹא לְחֲנָם עוֹשִׂים כְּמֵה מְצוּת בֵּינָן וּמְבָרְכִים בּוֹ אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. וְלֵינן יֵשׁ שְׁנֵי גִּוְנִים – לְבָן וְאָדָם, דִּין וְרַחֲמִים, וְהֵינּוּ ב' תּוֹסֶפֶת בֵּינָן. כְּמוֹ שׁוֹשְׁנָה לְבָנָה וְאֲדָמָה. לְבָן מְצַד יְמִין, אָדָם מְצַד שְׂמָאל. וְמֵה זֶה לְכַב אֲנוֹשׁ? לֵב הִיָּה לוֹ לומר! אֵלֶּא שֵׁישׁ לֵב מְסוּר לְלֵב, וְהֵם ל"ב אֱלֹהִים שֶׁל מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, ב' מְבָרְאשִׁית, ל' מְלַעֲיָנִי כָּל יִשְׂרָאֵל. זֶהוּ ל"ב שְׁנֵי. זֶה ל"ב ל"ב (הֵם) שְׁנַיִם – ס"ד, חֶסֶר שְׁמוֹנָה לַע"ב, שֶׁהוּא וַיְכַלּוּ. הֵם שְׁבַעַה יְמֵי בְּרֵאשִׁית. שְׁמִינֵי מֵהוּ? שְׁבַעַה יְמֵי בְּרֵאשִׁית עִם (בְּרֵאשִׁית ה) זֶה סֵפֶר תּוֹלְדֵת אָדָם. זֶה ע"ב בְּחֻשְׁבוֹן בֵּינָן. מֵה זֶה לְהַצְהִיל פָּנִים מִשְׁמָן? אֵלוּ שְׁנַיִם עֶשֶׂר פָּנִים – אַרְבַּעַה שֶׁל אַרְיָה, אַרְבַּעַה שֶׁל שׁוֹר אַרְבַּעַה שֶׁל נֶשֶׁר, שֶׁהֵם: מֵיכָאֵל אַרְיָה, אַרְבַּע פָּנִים שֶׁלוֹ יְהוָה. אַרְבַּע פָּנֵי שׁוֹר, וְהוּא גְּבֻרִיאֵל, וְהֵם יְהוָה. אַרְבַּע פָּנֵי נֶשֶׁר, וְהוּא נוּרִיאֵל, וְהֵם יְהוָה. וְהֵם מְמַנִּים תַּחַת חֶסֶד פַּח"ד אֱמ"ת, דְּרָגוֹת שְׁלֹשֶׁת הָאֲבוֹת. וּפְרָשׁוּהָ רַבּוּתֵינוּ, הָאֲבוֹת הֵן הֵן הַמְּרַכְּבָה. וְעוֹלָיִם (נִקְוִדִים) הָאוֹרוֹת לְחֻשְׁבוֹן יב"ק. וְהֵם מְלַךְ מְלַךְ יְמֵלֵךְ, יְהוָה אֱהִי"ה אֲדִנָּי. סך הַכֹּל – יב"ק.

אֵלֶּה הֵם שְׁשִׁים אֶלֶף רַבּוֹא שֶׁל מְלָאכִים שְׁלִיחִים שְׁנַבְרָאוּ בַּיּוֹם הַשְּׁנַיִ שֶׁל בְּרֵאשִׁית וְכֻלָּם אֵשׁ לוֹהֶטֶת

יִשְׁבְּעוּ עֲצֵי ה' (קד, טז): [זוהר ח"ג פ' פנחס (דף רט"ו:)] רעיא מהימנא: רבי חזקוני פתח, (תהלים קד) יִשְׁבְּעוּ עֲצֵי ה' אֲרִזֵי לְבָנוֹן

— ❦ — זוהר תהלים — ❦ —

אֲשֶׁר נָטַע. מִה כְּתוּב לְמַעֲלָה? וַיֵּינן יִשְׁמַח לְבַב אָנוּשׁ וְגו'. וְכִי מִה זֶה לָזָה? אֵלָּא כִּן לְמַדְנֹה, שְׁכַתּוּב מִצְמִיחַ חֲצִיר לְבַהֲמָה וְגו' - וְכִי שָׁבַח לְבַהֲמָה שֵׁישׁ לֵה חֲצִיר, בָּא דָּוִד לֹמַר בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ? אֵלָּא מִצְמִיחַ חֲצִיר - אֵלָּה הֵם שְׁשִׁים אֶלֶף רַבּוּא שֶׁל מְלֹאכִים, שְׁלִיחִים, שְׁנַבְרָאוּ בְיוֹם הַשְּׁנִי שֶׁל בְּרֵאשִׁית, וְכֻלָּם אִישׁ לוֹהֶטֶת. אֵלָּה הֵם חֲצִיר. לְמָה חֲצִיר? מִשׁוּם שְׁצוּמָחִים כְּחֲצִיר זֶה בְּעוֹלָם, שְׁכָל יוֹם וְיוֹם נִקְצְרוּ כְּעֵת, וְאַחַר כֵּן צוּמָחִים וְחוֹזְרִים כְּמִקְדָּם. וְלִכְּן כְּתוּב מִצְמִיחַ חֲצִיר לְבַהֲמָה, זֶהוּ שְׁכַתּוּב (מִשְׁלֵי יב) יוֹדֵעַ צְדִיק נֶפֶשׁ בְּהִמָּתוֹ. וְשְׁנִינוּ, אֶלֶף הָרִים מַעֲלִים לֵה בְּכָל יוֹם וְיוֹם, וּבְכָל הַר וְהַר יֵשׁ שְׁשִׁים רַבּוּא, וְהִיא אוֹכֶלֶת. וְעֵשֶׁב לַעֲבֹדֶת הָאָדָם - אֵלּוֹ אוֹתָם נִשְׁמוֹת הַצְּדִיקִים, שְׁאוֹתוֹ אָדָם שְׂרוּכָב וְשׁוֹלֵט עַל בְּהֵמָה זֹו אוֹכֵל וּמְכַנְיָסִם בְּתוֹכוֹ, וּבִזְכוּתָם גִּזּוֹן כָּל הָעוֹלָם מֵאוֹתוֹ אָדָם, שְׁכַתּוּב בּוֹ (יחזקאל א) וְעַל דְּמוֹת הַכֶּסֶף דְּמוֹת כְּמִרְאֵה אָדָם וְגו'. וְעַל זֶה כְּתוּב הָאָדָם, אוֹתוֹ שְׁנוּדֵעַ, כְּדִי לְהוֹצִיא לְחֵם מִן הָאָרֶץ, לְהוֹצִיא מִזּוֹן לְעוֹלָם מֵהָאָרֶץ הַקְּדוּשָׁה. וַיֵּינן - זֶה יֵינן עֵתִיק שְׁשׁוּפֵעַ מִלְּמַעֲלָה. יִשְׁמַח לְבַב אָנוּשׁ - אָנוּשׁ זֶה סוּד שֶׁל אוֹתוֹ נֶעַר שְׁעָלָה לְשִׁיבָה וְחֹזֵר כְּמִקְדָּם. וְעַל זֶה כְּתוּב (תהלים

אג) אָנוּשׁ כְּחֲצִיר יָמִיו.

לְהַצְהִיף פָּנִים - אֵלּוֹ אוֹתָם פָּנִים שְׁנַקְרָאִים פָּנִים גְּדוּלוֹת וּפָנִים קִטְנוֹת. מִשְׁמֹן, מִשְׁפַּע הָעוֹלָם הַבָּא, שְׁמֹן וּמִשְׁחָה קְדוּשׁ עֲלִיוֹן. וְלְחֵם לְבַב אָנוּשׁ יִסְעֵד - אוֹתוֹ לְחֵם, שְׁמֹזִילִים הַשְּׁחָקִים, וְטוֹחֲנִים מִן לְמֵאֲכָל שֶׁל צְדִיקִים סָתָם,

== זוהר תהלים ==

וּמָשָׁם שׁוֹפֵעַ לְכַמָּה חִילוֹת שְׁנַקְרָאִים לְבַב אָנוּשׁ, וְהַכֹּל בָּא מִשְׁפַּע עֲלִיוֹן. יִשְׁבְּעוּ עֲצֵי ה' - אֱלוֹ אוֹתָם עֲצִים עֲלִיוֹנִים פְּנִימִיִּים. אַרְזֵי לְבָנוֹן אֲשֶׁר נָטַע, שֶׁהָרִי נֶעְקְרוּ וְנִטְעַם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. מַה בֵּין עֲצֵי ה' לְאַרְזֵי לְבָנוֹן? עֲצֵי ה' - אֱלוֹ עֵץ הַחַיִּים וְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע. אַרְזֵי לְבָנוֹן - אֱלוֹ חֲמָשִׁים שְׁעָרִים שְׁנַקְרָאִים חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה. אֲשֶׁר נָטַע. אֲשֶׁר שָׁם צְפָרִים יִקְנְנוּ, בְּצֶלֶם מְקַנְנוֹת נִשְׁמוֹת הַצְּדִיקִים, וְכֹל חִילוֹת הַקְּדוֹשׁ נִזְוָנִים מִשָּׁם. חֲסִידָה - בְּתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ, שְׁנַקְרָא חֲסִיד, וְעָשָׂה חֶסֶד עִם כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם, בְּגִלְלָה זֶה נִקְרָאת חֲסִידָה. בְּרוּשִׁים בֵּיתָה, בֵּין זְרוּעוֹת עוֹלָם יוֹשְׁבֵת.

גַּן עֵדֶן בְּאֵיזָה מְקוֹם הוּא? רַבִּי יְהוּדָה אָמַר לְמַעַלָּה מֵעֲרַבּוֹת הוּא. רַבִּי יוֹסִי אָמַר בְּעֲרַבּוֹת הוּא שֶׁהָרִי שְׁנִינּוּ שָׁם גְּזִי חַיִּים טוֹבִים בְּרַכָּה וְשְׁלוֹם וְנִשְׁמָתָן שֶׁל צְדִיקִים

יִשְׁבְּעוּ עֲצֵי ה' וְגו' (קד, טז): [זוהר ח"א פ' חיי שרה (דף קל:)] שְׁנִינּוּ שָׁם, בְּאַרְבַּע פְּעָמִים [בשנה] בְּשַׁעַר בְּכָל יוֹם הָעֵדֶן מְנַטֵּף עַל הַגֶּן, וְיוֹצֵא מֵאוֹתָם הַטְּפוֹת נְהַר גְּדוֹל הַמִּתְחַלֵּק לְאַרְבָּעָה רְאשִׁים, וְשְׁמוֹנָה וְאַרְבָּעִים טְפוֹת מְנַטֵּף בְּכָל יוֹם, וּמִשָּׁם שְׁבַעִים אֵילָנֵי הַגֶּן. זֶהוּ שְׁכַתּוֹב (תהלים קד) יִשְׁבְּעוּ עֲצֵי ה'. רַבִּי תַנְחוּם אָמַר, מִכָּאֵן (שם) מִשְׁקָה הָרִים מְעֲלִיזוֹתָיו. אֵיזוֹ הִיא עֲלֵיָה? זֶהוּ עֵדֶן. וְעֵדֶן בְּאֵיזָה מְקוֹם הוּא? רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, לְמַעַלָּה מֵעֲרַבּוֹת הוּא. רַבִּי יוֹסִי אָמַר, בְּעֲרַבּוֹת הוּא, שֶׁהָרִי שְׁנִינּוּ, שָׁם גְּזִי חַיִּים טוֹבִים בְּרַכָּה וְשְׁלוֹם וְנִשְׁמָתָן שֶׁל

== זוהר תהלים ==

צדיקים, והגנוז העליון. הוא עדן למטה מכוון כנגדו גן בארץ ונוטל ממנו שפע בכל יום.

ישבעו עצי ה' וגו' (קד, טז): [זוהר ח"א פ' ויצא (דף קסג)]. בא ראה,

(תהלים קד) **ישבעו עצי ה' ארזי לבנון אשר נטע.** מי

הלבנון? הרי פרושהו ונתבאר. הפסוק הזה, אשר שם צפרים

יקננו חסידה ברושים ביתה - אשר שם צפרים יקננו, באיזה

מקום? בלבנון. ואלו הן שתי הצפרים שאמרנו בכמה מקומות,

ומאלו נפרדות כמה צפרים אחרות. אבל אלו עליונות, ויוצאת

מן לבנון, שהוא [סתום] למעלה, וסוד הדבר - וללבן שתי בנות

וגו'. חסידה ברושים ביתה, [זו לאה] באותם ששה בני עליונים,

ששת צדדי העולם, כמו שנתבאר. למה נקרא חסידה? אלא

העולם העליון הזה, אף על גב שהוא נקבה, קוראים לו זכר.

שכאשר מתפשט, כל טוב וכל האור יוצא ממנו. ומשום שהיא

חסידה, יוצא [ממש] ממנה חסד, שהוא האור הראשון, שכתוב

(בראשית א) **ויאמר אלהים יהי אור.** ועל זה ברושים ביתה.

ברושים - אל תקרי ברושים אלא בראשים, שהרי העולם האחר

בתחתונים ביתה, והיא בית הדין של העולם, ולפעמים נקרא

כמו שלמעלה בכל אותם השמות.

יש בשנה זמנים שנמצא רצון ויש זמנים בשנה שהדין נמצא

ותלוי. יש זמנים בחדשים שהרצון נמצא בהם ויש זמנים

בחדשים שנמצאים דינים ותלויים על הכל

ישבעו עצי ה' וגו' (קד, טז): [זוהר ח"א פ' אחרי מות (דף נ"ח)]. בא

ראה, כתוב (בראשית ב) **ונהר יצא מעדן.** ושינינו, מה

— ❦ — זוהר תהלים — ❦ —

שָׁמוּ שֶׁל אוֹתוֹ נָהָר? בְּאַרְנוּ שֶׁשָּׁמוּ יוֹבֵל, שִׁכְתוֹב (ירמיה טז) וְעַל יוֹבֵל יִשְׁלַח שְׂרָשִׁי. וּבִסְפָרוֹ שֶׁל רַב הַמְּנוּנָא סָבָא: חַיִּים שָׁמוּ, שֶׁמָּשׂוּ יוֹצְאִים חַיִּים לְעוֹלָם, וְהֵם נִקְרָאִים חַיֵּי הַמֶּלֶךְ. וְהָרִי בְּאַרְנוּ, אוֹתוֹ עַץ גָּדוֹל וְחִזֵּק שָׁבוּ יֵשׁ מְזוּן לְכָל נִקְרָא עַץ הַחַיִּים. הָאֵילָן שֶׁנִּטַּע שְׂרָשִׁי בְּאוֹתָם הַחַיִּים, וְהַכֹּל הוּא נֶאֱהָ. וְשִׁנְיָנוּ, אוֹתוֹ הַנֶּהָר הוֹצִיא נַחְלִים עֲמֻקִּים בְּשִׁמְן הַמִּשְׁחָה, לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֶּן וְלְהַרְוֹת עֲצִים וְנִטְיָעוֹת, שִׁכְתוֹב (תהלים קד) יִשְׁבְּעוּ עֲצֵי הָאָרֶזִי לְבָנוֹן אֲשֶׁר נָטַע. וְאוֹתָם הַנַּחְלִים שׁוֹפְעִים וְנִמְשָׁכִים וּמִתְכַּנְּסִים לְשָׁנֵי עֲמוּדִים, וְאוֹתָן בְּרִיתוֹת (שתיים) קוֹרְאִים לְהֵן יְכִי"ן וְבוֹעִ"ו, וְיִפְהָ. וּמִשׁוֹם יוֹצְאִים כָּל אוֹתָם נַחְלִים, וּמִשְׂרִים אוֹתָם בְּדַרְגָּה אַחַת שֶׁנִּקְרָאת צְדִיק, שִׁכְתוֹב (משלי י) וְצְדִיק יִסּוֹד עוֹלָם. וְכֹלֶם הוֹלְכִים וּמִתְכַּנְּסִים לְאוֹתוֹ מְקוֹם שֶׁנִּקְרָא יָם, וְהוּא יָם הַחֲכָמָה. זֶהוּ שִׁכְתוֹב (קהלת א) כָּל הַנַּחְלִים הוֹלְכִים אֶל הַיָּם וְגו'. וְאֵם תֹּאמַר שֶׁהָרִי מְגִיעִים לְמְקוֹם הַזֶּה וְלֹא שָׁבִים – כְּתוֹב אַחַר כֵּן, אֶל מְקוֹם שֶׁהַנַּחְלִים הוֹלְכִים שָׁם הֵם שָׁבִים לְלֶכֶת, מִשׁוֹם שֶׁאוֹתוֹ נֶהָר לֹא פוֹסֵק לְעוֹלָמִים. הֵם שָׁבִים, לְאִיזָה מְקוֹם הֵם שָׁבִים? לְאוֹתָם שְׁנֵי עֲמוּדִים, נִצַּח וְהוֹד. לְלֶכֶת, בְּצְדִיק הַזֶּה, לְמַצָּא בְּרָכוֹת וְשִׁמְחָה. וְזֶהוּ הַסּוֹד שֶׁשִּׁנְיָנוּ, (תהלים קד) לְוִיתָן זֶה יִצְרֵת לְשִׁחֵק בּוֹ, זֶה צְדִיק. כֹּלֶם אֵלֶיךָ יִשְׁבְּרוּן לְתֵת אֶכְלֶם בְּעֵתוֹ. מִי זוֹ עֵתוֹ? (זו עתו של צדיק) זו הַגְּבִירָה, שֶׁנִּקְרָאת עֵתוֹ שֶׁל צְדִיק, וּמִשׁוֹם כֵּן כֹּלֶם מִתְחַבֵּים לְעֵתוֹ הַזֶּה. כָּל אֵלוֹ שֶׁנִּזְוֹנִים לְמִטָּה, מִמְּקוֹם זֶה נִזְוֹנִים, וְסוֹד זֶה בְּאַרְנוּ, (שם קמה) עֵינֵי כָל אֵלֶיךָ יִשְׁבְּרוּ וְגו', כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְנוּ.

— — — — — זוהר תהלים — — — — —

בא ראה, בשעה שהכל הזה מבשם את עתו ומתחבר עמו, אז כל העולמות בשמחה וכל העולמות בכרכות, אז נמצא שלום בעליונים ובתחתונים, וכשגורמים רשעי העולם ששם לא נמצאות ברכות של אותם הנחלים, והעת הזו יונקת מצד האחר, אזי מתעוררים דינים בעולם ולא נמצא שלום. וכשרוצים בני העולם להתברך, לא יכולים, אלא רק על ידי הפהן, כדי שיעורר את הכתר שלו ותתברך הגבירה, ומצאוי ברכות בכל העולמות. שנינו, באותה שעה בקש משה מלפני הקדוש ברוך הוא דבר זה. אמר לו, אם בני העולם ישובו לפניה, על ידי מי מתברכים? אמר לו הקדוש ברוך הוא, ולי אתה אומר?! דבר אל אהרן אחיך, שהרי בידו מסורות הברכות למעלה ולמטה.

ויאמר ה' אל משה דבר אל אהרן אחיך ואל יבא בכל עת אל הקדוש וגו'. אמר רבי אבא, יש זמנים לפני הקדוש ברוך הוא שנמצאים רצונות ונמצאות ברכות ולבקש בקשות, ולפעמים שאין נמצאים רצונות, ואין מזדמנות ברכות, ודינים הקשים מתעוררים בעולם. ולפעמים שהדין תלוי. בא ראה, יש בשנה זמנים שנמצא רצון, ויש זמנים בשנה שהדין נמצא ותלוי. יש זמנים בחדשים שהרצון נמצא בהם, ויש זמנים בחדשים שנמצאים דינים, ותלויים על הכל. יש זמנים בשבועות שרצונות נמצאים, ויש זמנים בשבועות שדינים נמצאים בעולם. ויש זמנים בימים שנמצא רצון בעולם והעולם מתבשם. ויש זמנים בימים שהדינים תלויים

—== זוהר תהלים ==—

וּנְמַצָּאִים, וְאָפְלוּ בְּשַׁעוֹת, וְעַל זֶה כָּתוּב (קהלת ג) וְעַת לְכָל חַפְץ וְגו'. וְכָתוּב (תהלים טט) וְאֲנִי תַפְלִיתִי לָךְ וְגו'. וְכָתוּב (ישעיה נח) דְרָשׁוּ ה' בְּהַמְצָאוֹ. וְכָתוּב (תהלים י) לְמָה ה' תַעֲמַד בְּרַחֹק תַעֲלִים לַעֲתוֹת בְּצָרָה. וְכָתוּב (ירמיה לא) מִרַחֹק ה' נִרְאָה לִי. וְלַפְעָמִים שֶׁהוּא קָרוֹב, שְׁכָתוּב (תהלים קמה) קָרוֹב ה' לְכָל קְרָאִיו. מִשׁוֹם כֵּךְ, וְאֵל יָבֵא בְּכָל עֵת אֶל הַקְדָּשׁ וְגו'.

הָאָרֶץ הַצְּמִיחָה הַכֹּל וְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בָרַר אֶת כָּל הַמַּעֲלָה מֵהֶם וְשִׁתַּל אוֹתָם בְּגֵן עֵדֶן

וַיִּשְׁבְּעוּ עַצְמֵי ה' וְגו' (קד, טז): [נוהר חדש פ' בראשית (דף י"ז:)] שְׁנֵי רַבּוּתֵינוּ, עֲשֵׂה הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא גֵן עֵדֶן לְמַטָּה בְּאָרֶץ, וְהוּא מְכוֹן כְּנֶגֶד כֶּסֶף הַכְּבוֹד, וּפְרֻכַת, הַקָּרַח הַנוֹרָא. וְלַמְדָנוּ מְקוֹם יָדוּעַ יֵשׁ עָלָיו אֲשֶׁר לֹא שְׁלֻטָה בּוֹ עֵין נְבִיא לְרֵאוֹת לֹא בְּמַחְזֵה וְלֹא בְּמַרְאֵה, וְעֵדֶן שְׁמוֹ, שְׁכָתוּב (ישעיה סד) עֵין לֹא רָאָתָה אֱלֹהִים זוֹלָתָךְ. וְאָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, מֵאוֹתוֹ עֵדֶן שְׁלַמְעֵלָה, מִמֶּנּוּ נִזּוֹן אוֹתוֹ הֶגֶן שְׁלַמְטָה הַיְמָנוּ, וּמִתְדַשְׁנִים מִשֶּׁם כָּל הָאֵילָנוֹת וְכָל הַיְבוּלִים וְכָל הַצְּמָחִים שְׁבִגְן. וְאָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בְּכָל יוֹם מְנַטֵף אוֹתוֹ עֵדֶן שְׁלַמְטָה מֵעַל הֶגֶן מְכַל הַרְיחוֹת הַטּוֹבִים וְהַזּוֹהָרִים הַעֲלִיּוֹנִים וְהַנְּאוֹת וְכִסּוּפִים, וּמִהַרִּיחַ הַהוּא וְהַכְּסוּף וְהַהֲנָאָה שְׁיורֵד עָלָיו, נִזּוֹן מִמֶּנּוּ כָּל הָעוֹלָם. וְלַמְדָנוּ, אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, כְּשֶׁאָמַר הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא תְדַשָּׂא הָאָרֶץ דְּשָׂא, מִיַּד הַצְּמִיחָה הָאָרֶץ כָּל הַיְבוּלִים וְכָל הַדְּשָׂאִים וְכָל הָאֵילָנוֹת שְׁבִגְן עֵדֶן בְּתַחֲלָה, וְאַחַר כֵּךְ

== זוהר תהלים ==

הַצְּמִיחָה לְכֹל הָעוֹלָם. וְאָמַר רַבִּי יְהוּדָה, הָאֲרֶץ הַצְּמִיחָה לְכֹל הָעוֹלָם, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַצְּמִיחַ אֶת הַגֶּן עֵדֶן, זֶהוּ שְׁכָתוֹב (בראשית ב, ח) וַיִּטַע ה' אֱלֹהִים גֶּן בְּעֵדֶן מִקְדָּם.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, הָאֲרֶץ הַצְּמִיחָה הַכֹּל, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בִּרְר אֶת כָּל הַמַּעֲלָה מֵהֶם וְשָׁתַל אוֹתָם בְּגֵן עֵדֶן, וּמִמָּה שְׁיִוָּרֵד מֵעֵדֶן כָּלֵם נְזוּנִים. זֶהוּ שְׁכָתוֹב (תהלים כד) יִשְׁבְּעוּ עֲצֵי ה' אֲרָזִי לְבָנוֹן אֲשֶׁר נָטַע אֲשֶׁר שָׁם צַפְרִים יִקְנֶנּוּ. מִי הֵם הַצַּפְרִים? אֵלּוּ הֵם הַצַּדִּיקִים, שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עָשָׂה לָהֶם כְּנַפִּים כַּצַּפְרִים לְהִתְעוֹפֵף לְמַעְלָה בְּמַדְע וְהַשְׁכָּל, וּלְהַעֲלוֹתָם לְמָקוֹם הַהוּא שְׁגָנוּ לָהֶם, שְׁכָתוֹב בּוֹ (ישעיה סד, ג) עֵינַי לֹא רָאִיתָה אֱלֹהִים זוֹלָתָךְ יַעֲשֶׂה לְמַחְכָּה לוֹ.

יִשְׁבְּעוּ עֲצֵי ה' אֲרָזִי - אֵלּוּ אֵילָנוֹת שְׁבָגַן עֵדֶן

יִשְׁבְּעוּ עֲצֵי ה' וְגו' (קד, טז): [זוהר חדש פ' בראשית (דף כג:)] אָמַר רַבִּי יַעֲקֹב בַּר אִידִי, עַל כָּל פְּנִים מִטַע ה' הוּא, שֶׁנָּטַע שָׁם כָּל עֵץ נִחְמָד לְמַרְאֵה. וְאִיךָ נָטַע? אֵלּא כְּשֶׁהוֹצִיאָה הָאֲרֶץ אֵילָנוֹתֶיהָ וּפְרוֹתֶיהָ, הוֹצִיאָה בְּתַחֲלָה בְּגֵן עֵדֶן, וְאַחַר כֵּךְ בְּכָל הָעוֹלָם, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בָּחַר בְּמָקוֹם הַהוּא וְהַכִּינוּ לְהִיּוֹת שָׁם לְעוֹלָם. וְהוּא פּוֹקֵד אוֹתוֹ, וּמִשְׁקָה בְּטוֹבוֹ מֵאוֹתוֹ הַטּוֹב הַנִּשְׁפָּע מֵעֵדֶן שֶׁל מַעְלָה. זֶהוּ שְׁכָתוֹב (תהלים קד) יִשְׁבְּעוּ עֲצֵי ה' אֲרָזִי וְגו', אֵלּוּ אֵילָנוֹת שְׁבָגַן עֵדֶן.

וַיֹּאמֶר שָׁם צַפְרִים יִקְנְנוּ חֲסִידָה בְּרוּשִׁים בֵּיתָה:
 יַחַד הָרִים הַגְּבוּהִים לִיעָלִים סְלָעִים מַחְסֵה לְשַׁפְּנִים:
 יַטְעֶשָׂה יְרַח לְמוֹעֲדִים שְׁמֵשׁ יִדַע מְבוֹאוֹ:

— — — — — זוהר תהלים — — — — —

אלמלא אברהם שקבל תורתו ובריתו של הקדוש ברוך הוא
 לא נתקִימו שמים וארץ

הָרִים הַגְּבוּהִים לִיעָלִים וגו' (קד, יח): [זוהר חדש פ' בראשית (דף כב.)],
 ורב נחמן אמר, אל תקרי בהבראם, אלא באברהם,
 שקבל תורתו ובריתו אשר שם בו. ואלמלא אברהם שקבל
 תורתו ובריתו של הקדוש ברוך הוא, לא נתקִימו שמים וארץ,
 שנאמר (ירמיה לג) אם לא בריתי יומם ולילה חקת שמים וארץ
 לא שמתִי. ואל תתמה על זה, שהרי שנינו, כתוב (תהלים קד) הרים
 הגבוהים ליעלים סלעים מחסה לשפנים. אם הרים הגבוהים
 נבראו בעולם ליעלים, והסלעים לא נבראו אלא לשפנים, אל
 תתמה להיות העולם נברא בשביל אברהם, שקים כל התורה
 וכל מה שנצטווה מהקדוש ברוך הוא. רבי יצחק אמר בשם רבי
 יהודה, בה' בראם, זהו שכתוב (שמות כג) כי שמי בקרבו.

אמות העולם עושים מונים החשבון לשמש וישראל ללבנה
 עֲשֶׂה יְרַח לְמוֹעֲדִים וגו' (קד, יט): [זוהר ח"א פ' ויחי (דף רלו.)]: הַהוֹדָה
 אַתָּה יוֹדוּךָ אַחִיךָ יְדוּךָ בַּעֲרַף אִיבִיךָ וגו'. רבי יוסי פתח,
 (תהלים קד) עֲשֶׂה יְרַח לְמוֹעֲדִים וגו'. עֲשֶׂה יְרַח, כְּדֵי לְקַדֵּשׁ
 בו ראשי חֲדָשִׁים וְרֵאשֵׁי שָׁנִים. וְלַעֲוֹלָמִים הַלְבָנָה מְאִירָה
 רק מן השמש, וכששולטת השמש - לא שולטת הלבנה,

כ תָּשֶׁת חֶשֶׁךְ וַיְהִי לַיְלָה בּוֹ תִרְמַשׁ כָּל חֵיתוֹ יַעַר:

— — — — — זוהר תהלים — — — — —

וּכְשֶׁמִתְכַנְּסֶת הַשָּׁמֶשׁ, אֲזִ שׁוֹלֵטֶת הַלְּבָנָה, וְאִין חֶשְׁבוֹן לַלְּבָנָה אֶלָּא רַק כְּשֶׁמִתְכַנְּסֶת הַשָּׁמֶשׁ. וּשְׁנִיָּהֶם עֲשֵׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהָאִיר, זֶהוּ שְׁכָתוּב (בראשית א) וַיִּתֵּן אֶתֶם אֱלֹהִים בְּרַקִּיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל הָאָרֶץ וְגו'. וְהָיוּ לְאֵתֶת - אֱלוֹ שְׁכָתוֹת, שְׁכָתוּב (שמות לא) כִּי אֹת הָיָא. וְלְמוֹעֲדִים - אֱלוֹ יָמִים טוֹבִים. וְלַיָּמִים - אֱלוֹ רְאֵשֵׁי חֲדָשִׁים. וְלַשָּׁנִים - אֱלוֹ רְאֵשֵׁי שָׁנִים. שִׁיְהִיו אַמּוֹת הָעוֹלָם עוֹשִׂים חֶשְׁבוֹן לַשָּׁמֶשׁ, וְיִשְׂרָאֵל לַלְּבָנָה. וְזֶה הוֹלֵךְ כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, כְּתוּב (ישעיה ט) הַרְבִּיתְהוּ הַגּוֹי לוֹ הַגְּדִלְתְהוּ הַשְּׁמָחָה. הַרְבִּיתְהוּ הַגּוֹי - אֱלוֹ יִשְׂרָאֵל, שְׁכָתוּב בְּהֵם (דברים ד) כִּי מִי גוֹי גָּדוֹל, וְכְתוּב גּוֹי אֶחָד בְּאָרֶץ. לוֹ - בְּשָׁבִילוֹ. הַגְּדִלְתְהוּ הַשְּׁמָחָה [ממט] - זֶה הַלְּבָנָה שְׁמִתְגַּדְּלֶת בְּאוֹר בְּשָׁבִיל יִשְׂרָאֵל. אַמּוֹת הָעוֹלָם לַשָּׁמֶשׁ, וְיִשְׂרָאֵל לַלְּבָנָה, אֵיזָה מֵהֶם עֲדִיף? וְדָאִי הַלְּבָנָה לְמַעְלָה, וְהַשָּׁמֶשׁ שֶׁל אַמּוֹת הָעוֹלָם תַּחַת הַלְּבָנָה הוּא, וְאוֹתוֹ הַשָּׁמֶשׁ מִזֶּו [הצד] הַלְּבָנָה מְאִיר. רְאֵה מַה בֵּינָם לְבֵין יִשְׂרָאֵל. יִשְׂרָאֵל אַחוּזִים בַּלְּבָנָה, וְהַשֶּׁתִּלְשָׁלוּ בַשָּׁמֶשׁ הַעֲלִינָהּ, וְנִאֲחָזוּ בְּמִקּוֹם [בן] [שְׁמַאִיר לְשִׁמְשׁ] שְׁמַאִירָה מִהַשָּׁמֶשׁ הַעֲלִיּוֹן וְנִדְבָקִים בּוֹ, שְׁכָתוּב (דברים ד) וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בְּהָ אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כָּלְכֶם הַיּוֹם.

וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הַתַּנִּינִם הַגְּדֹלִים - אֱלוֹ לוֹיְתָן וְבַת זֹגוֹ

בּוֹ תִרְמַשׁ כָּל חֵיתוֹ יַעַר (קד, כ): [זוהר ח"א פ' בראשית (דף לד):]

וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הַתַּנִּינִם הַגְּדֹלִים - אֱלוֹ לוֹיְתָן וְבַת זֹגוֹ. וְאֵת כָּל נֶפֶשׁ הַחַיָּה הַרְמֶשֶׁת - זֶה נֶפֶשׁ אוֹתָהּ הַחַיָּה

כא הַכְּפִירִים שְׁאֵנִים לַטָּרְף וּלְבִקֵּשׁ מֵאֵל אֲבָלָם:
 כב תִּזְרַח הַשָּׁמֶשׁ יֵאֱסֹפֶן וְאֵל מְעֹנְתֶם יִרְבְּצֹן:
 כג יֵצֵא אָדָם לַפְּעֵלוֹ וּלְעִבְדָּתוֹ עֲדֵי עָרֵב:

—== זוהר תהלים ==—

שהיא רומשת לארבעת צדדי העולם. ומי היא החיה
 שהיא רומשת? הוי אומר זו לילית. אשר שרצו המים
 למיניהם - שהמים מגדלים אותם. שכשבא צד הדרום,
 מפשירים המים ושופעים לכל הצדדים, ואניות היס
 הולכים ועוברים, כמו שנאמר (תהלים קד) שם אניות
 יהלכון לויתן זה יצרת לשחק בו. ואת כל עוף
 כנף למינהו - כמו שנאמר (קהלת י) כי עוף השמים
 יוליד את הקול ובעל כנפים יגיד דבר. רבי יוסי
 אמר, כלם משש כנפים ולא משתנים לעולמים, ומשום
 כך כתוב למינהו. מה זה למינהו? למין שלמעלה,
 ואלה טסים ומשוטטים בעולם בשש, ורואים מעשי
 בני אדם ומעלים אותם למעלה, ועל זה כתוב (שם)
 גם במדעך מלך אל תקלל וגו'. רבי חזקיה אמר,
 הרמשת? השורצת צריך להיות! אלא כמו שאמרנו,
 רומש לילה. ועל זה (תהלים קד, כ) בו תרמש כל חיתו
 יער. שכלם שולטים בשעה שהיא שולטת, ופותחים
 שירה בשלשה צדדים של חצות הלילה, ומזמרים שירה
 ולא שוקטים, ועל אלו כתוב המזכירים את ה' אל

דמי לכם.

כד מָה רַבּוֹ מַעֲשֵׂיךָ יְהוָה כְּלֵם בְּחַכְמָה עֲשִׂיתָ
מְלָאָה הָאָרֶץ קִנְיָנְךָ:

— זוהר תהלים —

מי יכול למנות את מעשי הקדוש ברוך הוא שהנה כמה
צבאות ומחנות משנים זה מזה שאין להם חשבון וכלם בפעם
אחת

מָה רַבּוֹ מַעֲשֵׂיךָ ה' וְגו' (קד, כד): [זוהר ח"א פ' ויצא (דף קנו.)] וְיִלְךָ
רְאוּבֵן בִּימֵי קְצִיר חֲטִים וַיִּמְצָא דוֹדָאִים בְּשָׂדֵה. רַבִּי יִצְחָק
פָּתַח וְאָמַר, (תהלים קד) מָה רַבּוֹ מַעֲשֵׂיךָ ה' כְּלֵם בְּחַכְמָה עֲשִׂיתָ
מְלָאָה הָאָרֶץ קִנְיָנְךָ. הַפְּסוּק הַזֶּה בְּאֵרוֹהוּ בְּכִמָּה מְקוּמוֹת. אֵלָּא
מִי יָכוֹל לִמְנוֹת אֶת מַעֲשֵׂי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהֵנָּה כְּמָה
צְבָאוֹת וּמַחֲנוֹת מְשָׁנִים זֶה מִזֶּה שְׂאִין לָהֶם חֲשׁבוֹן, וְכֵלֶם
בְּפַעַם אַחַת, כְּמוֹ פְּטִישׁ שְׂמוּצִיא זִיקִים לְכָל הַצְּדִידִים בְּפַעַם
אַחַת, כִּף הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹצִיא כְּמָה מֵיָנִים וּמַחֲנוֹת מְשָׁנִים
זֶה מִזֶּה שְׂאִין לָהֶם חֲשׁבוֹן, וְכֵלֶם בְּפַעַם אַחַת. בֹּא רְאֵה, בְּדַבּוּר
וּבְרוּחַ יַחַד נַעֲשֶׂה הָעוֹלָם, שֶׁפְּתוּב בְּדָבָר ה' שְׁמַיִם נַעֲשׂוּ וּבְרוּחַ
פִּי כָל צְבָאָם. בְּדָבָר ה' – זֶה הַדַּבּוּר. וּבְרוּחַ פִּי – זו הָרוּחַ. זֶה
בְּלִי זֶה לֹא הוֹלֵךְ, וְנִכְלָלִים זֶה עִם זֶה וַיּוֹצֵאִים מֵהֶם כְּמָה
צְבָאוֹת לְצְבָאוֹת, וּמַחֲנוֹת לְמַחֲנוֹת, וְהִכַּל בְּפַעַם אַחַת.

בֹּא רְאֵה, כְּשֶׁרָצָה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְבָרֵא אֶת הָעוֹלָמוֹת,
הוֹצִיא אוֹר נִסְתָּר אֶחָד, שֶׁמְהַאֵר הוּא יוֹצֵאִים וּמְאִירִים
כָּל אוֹתָם הָאוֹרוֹת שֶׁהִתְגַּלּוּ, וּמֵאוֹתוֹ הָאוֹר יוֹצֵאִים וְהִתְפַּשְׁטוּ
וַנַּעֲשׂוּ שְׂאֵר הָאוֹרוֹת, וְהוּא הָעוֹלָם הָעֲלִיוֹן.

— — — — — זוהר תהלים — — — — —

וְעוֹד, הָאוֹר הָעֲלִיּוֹן הַזֶּה הִתְפַּשֵּׁט וְעָשָׂה אֶמֶן, אוֹר שְׂאִינוּ
מֵאִיר, וְעָשָׂה אֶת הָעוֹלָם הַתְּחִתּוֹן. וּמְשׁוּם שֶׁהוּא אוֹר
שֶׁלֹּא מֵאִיר, רוֹצֵה לְהִתְקַשֵּׁר לְמַעְלָה, רוֹצֵה לְהִתְקַשֵּׁר לְמַטָּה.
וּבְקִשְׁר שְׁלֵמְטָה נִקְשֵׁר לְהָאִיר בְּקִשְׁר שְׁלֵמְעָלָה. וְהָאוֹר הַזֶּה
שְׂאִינוּ מֵאִיר בְּקִשְׁר שְׁלֵמְעָלָה, מוֹצִיא אֶת כָּל הַחִילּוֹת
וְהַמְחַנּוֹת לְמִינֵים רַבִּים. זֶהוּ שֶׁכְּתוּב מֶה רַבּוּ מַעְשֵׂיךָ ה' כָּלֵם
בְּחֻכְמָה עֲשִׂיתָ וְגו'.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עָשָׂה מַעְשָׂיו בְּחֻכְמָה - נִטַּל הַכֹּל יַחַד וְזָרַע
אוֹתָם וְאַחַר כֵּךְ יֵצְאוּ כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּזִמְנוֹ

מֶה רַבּוּ מַעְשֵׂיךָ ה' וְגו' (קד, כד) : [זוהר ח"ג פ' תזריע (דף מ"ג.)] אֲשֶׁה
כִּי תִזְרִיעַ. רַבִּי חֲזַקְיָה פֶתַח, מֶה רַבּוּ מַעְשֵׂיךָ ה', כִּמְהָ
רַבִּים מַעְשֵׂי הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ בְּעוֹלָם. מִשָּׁל לְאָדָם שֶׁלֶקַח בְּיָדוֹ
כִּמְהָ זָרְעִים יַחַד, וְזָרַע אוֹתָם בְּפַעַם אַחַת, וְאַחַר כֵּךְ יוֹצֵא כָּל
אֶחָד וְאֶחָד לְבִדּוֹ. כֵּךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עָשָׂה מַעְשָׂיו בְּחֻכְמָה,
וּבְחֻכְמָה נִטַּל הַכֹּל יַחַד וְזָרַע אוֹתָם, וְאַחַר כֵּךְ יֵצְאוּ כָּל אֶחָד
וְאֶחָד בְּזִמְנוֹ. זֶהוּ שֶׁכְּתוּב (תהלים קד) כָּלֵם בְּחֻכְמָה עֲשִׂיתָ. אָמַר
רַבִּי אֲבָא, מֶה רַבּוּ מַעְשֵׂיךָ ה', כִּמְהָ רַבִּים מַעְשֵׂי הַמֶּלֶךְ
הַקְּדוֹשׁ, וְכָלֵם סְתוּמִים בְּחֻכְמָה. זֶהוּ שֶׁכְּתוּב כָּלֵם בְּחֻכְמָה
עֲשִׂיתָ. כָּלֵם כְּלוּלִים בְּחֻכְמָה, וְלֹא יוֹצְאִים הַחוּצָה אֶלֶּא
בְּשִׁבְלִים יְדוּעִים כְּלִפֵּי הַבִּינָה, וּמִשָּׁם נִעְשִׂים הַכֹּל וְנִתְתַקְּנִים.
זֶהוּ שֶׁכְּתוּב (משלי כד) וּבִתְבוּנָה יִתְכוּנֵן, וְעַל זֶה - כָּלֵם בְּחֻכְמָה
עֲשִׂיתָ, בְּבִינָה. מְלֵאָה הָאָרֶץ. הָאָרֶץ - זו כְּנִסְתֵי יִשְׂרָאֵל, שֶׁמִּשָּׁם
הַכֹּל מִתְמַלֵּא, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (קהלת א) כָּל הַנְּחָלִים הַלְכִים אֶל

— — — — — זוהר תהלים — — — — —

הִים וּגּוֹ'. קִנְיַןְךָ - שֶׁהִיא מוֹצִיָאָה אוֹתָם אַחַר כֶּךָ. זֶהוּ שֶׁכְּתוּב (בראשיתב) אֵלֶּה תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּהִבְרָאָם, בְּה' בְּרָאֵם. מִשׁוּם כֶּךָ, מִלְּאָה הָאָרֶץ קִנְיַנְךָ.

מִשָּׁל לְאִישׁ שְׁנוּטֵל בִּידָיו הַרְבֵּה קִשְׁרֵי זֶרְעִים בְּיַחַד וְזוּרֵעַ אוֹתָם בְּפַעַם אֶחָד וְאַחֵר כֶּךָ יוֹצֵא כֹל אֶחָד וְאֶחָד בְּלִבְדּוֹ כֶּךָ הַקִּבְ"ה עֹשֶׂה מַעֲשָׂיו בְּחִכְמָה וְלִקַח הַכֹּל יַחַד וְזֶרַע אוֹתָם וְאַחֵר כֶּךָ יִצְאוּ כֹל אֶחָד וְאֶחָד בְּזִמְנוֹ

מָה רַבּוֹ מַעֲשֵׂיָהּ ה' וּגּוֹ' (קד, כד) : [זוהר ח"ג (דפ מב) : זוהר תורה] רַבִּי חַזְקִיָה מָה רַבּוֹ מַעֲשֵׂיָהּ ה' כָּלֵם בְּחִכְמָה עֹשִׂיתְ מִלְּאָה הָאָרֶץ קִנְיַנְךָ, כַּמָּה גְדוּלִים מַעֲשֵׂי הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ בְּעוֹלָם, מִשָּׁל לְאִישׁ שְׁנוּטֵל בִּידָיו הַרְבֵּה קִשְׁרֵי זֶרְעִים בְּיַחַד וְזוּרֵעַ אוֹתָם בְּפַעַם אֶחָד, וְאַחֲ"כּ יוֹצֵא כֹל אֶחָד וְאֶחָד בְּלִבְדּוֹ, כַּךְ הַקִּבְ"ה עֹשֶׂה מַעֲשָׂיו בְּחִכְמָה, וְבַחכְמָה לִקַח הַכֹּל יַחַד וְזֶרַע אוֹתָם, וְאַחֲ"כּ יִצְאוּ כֹל אֶחָד וְאֶחָד בְּזִמְנוֹ, זש"כ כָּלֵם בְּחִכְמָה עֹשִׂית, א"ר אִבְיָא מַה רַבּוֹ מַעֲשֵׂיךָ ה', כַּמָּה גְדוּלִים הֵם מַעֲשֵׂי הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ, וְכָלֵם נִסְתָּרִים בְּחִכְמָה, זֶה שֶׁכְּתוּב כָּלֵם בְּחִכְמָה עֹשִׂית, כָּלֵם בְּחִכְמָה נִכְלָלִים וְאֵינן יוֹצֵאִים לְחוּץ אֵלּא בְּנִתּיבּוֹת יוֹדְעִים אֵל הַבֵּינָה, וּמִשָּׁם נַעֲשִׂים כָּלֵם וְנִתְתְּקָנוּ, זש"כ (מִשָּׁלִי כד) וְכַתְּבוּנָה יִתְכַוְּנָן, וְעַ"ד כָּלֵם בְּחִכְמָה עֹשִׂית בְּבִינָה, מֵאֵלֶּה הָאָרֶץ קִנְיַנְךָ, הָאֲרָץ, זוֹ כְּנַסֵּת יִשְׂרָאֵל, שֶׁמִּשָּׁם נִתְמַלְאִית מֵהַכֹּל, כִּמְש"כ (קֵהֶלֶת א) כֹּל הַנְּחָלִים הוֹלְכִים אֵל הַיָּם וּגּוֹ', קִנְיַנְךָ, שֶׁהִיא מוֹצִיָאָה אוֹתָם אַחֲ"כּ, זש"כ אֵלֶּה תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּהִבְרָאָם, בְּה' בְּרָאֵם, לְפִיכֶךָ מִלְּאָה הָאָרֶץ קִנְיַנְךָ.

❦ ————— ❦ זוהר תהלים ❦ ————— ❦

מי יכול לספר מעשי הקב"ה

מָה רְבוּ מַעֲשֵׂי ה' (קד, כד): [זוהר ח"א (99 קנ"ו). זוהר תורה] רבי יצחק אמר מה רבו מעשיך ה' וגו'. מקרא זה נתבאר בכמה מקומות, אבל מי יכול לספר מעשי הקב"ה, שהרי כמה חילות ומחנות משונים זה מן זה שאין להם מספר, וכלם יצאו ברגע אחד, כפטיש המוציא ניצוצות לכל צד ברגע אחד, כך הקב"ה הוציא כמה מינים מחנות משונים זה מן זה שאין להם מספר, וכלם בזמן אחד, בוא וראה בדבור וברוח יחד נברא העולם, שכתוב בדבר ה' שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם, בדבר ה' זה דבור, וברוח פיו זה רוח, זה בלא זה אינו הולך, נכלל זה בזה ויצא מהם כמה חילות לחילות ומחנות למחנות, והכל בזמן אחד, בוא וראה כאשר רצה הקב"ה לבורא העולם, הוציא מאור נסתר אחד^{קמ} ומן המאור ההוא יוצאים ומאירים כל אותן מאורות הנגלים, ומאותו המאור יצאו ונתפשטו ונעשו שאר המאורות, והוא עולם העליון, ועוד התפשט אותו מאור העליון ועשה אומנות מאור שאינו מאיר^{קמא} ועשה עולם התחתון, ולפי שהוא מאור שאינו מאיר נצרך להתקשר למעלה ונצרך להתקשר למטה^{קמב} ובהתקשרות שלמטה נתקשר להיות

זיו הזהר

קמ. זו הבינה, וממנה נשתלשלו שאר הספירות מאורות הנגלים, וממנה תבא להן הארת השפע: קמא. זו המלכות בחי' לבנה: קמב. ההתקשרות דלעילא היינו עם התפארת לקבלת השפע, וההתקשרות שלמטה היינו

כֹּה זֶה הַיָּם גָּדוֹל וְרַחֵב יָדָיִם שָׁם רָמַשׁ וְאִין מְסַפֵּר חַיּוֹת
קְטַנּוֹת עִם גְּדוֹלוֹת:

— זוהר תהלים —

נואר בהתקשרות שלמעלה, וזה המאור שאינו מאיר בהתקשרות שלמעלה הוציא כל החילות והמחנות של הרבה מינים, זש"כ מה רבו מעשיך ה' וגו' קמוי וכל מה שבארץ כן גם למעלה, ואין לך דבר קטן בעולם הזה שאינו תולה בדבר אחר עליון שנפקד עליו למעלה, ובשביל זה כאשר נתעורר הדבר למטה נתעורר אותו שנפקד עליו למעלה, כיון שהכל נאחז זה בזה.

חַיּוֹת קְטַנּוֹת עִם גְּדוֹלוֹת - אֵלוּ הֵם שְׁנַיִם עֶשֶׂר שְׁבַטִים בְּנֵי
יַעֲקֹב שְׁנִמְצְאוּ בָהֶם בְּשִׁלְמוֹת אֶחָד אֵילָה וְאֶחָד זָאב וְאֶחָד אֲרִי
וְאֶחָד טֹלָה

זֶה הַיָּם גָּדוֹל וְרַחֵב יָדָיִם (קד, כה): [זוהר ח"א פ' יוחי (דף רלה):] בֵּא
רְאֵה, כְּתוּב (תהלים קד) זֶה הַיָּם גָּדוֹל וְרַחֵב יָדָיִם שָׁם רָמַשׁ
וְאִין מְסַפֵּר חַיּוֹת קְטַנּוֹת עִם גְּדוֹלוֹת. זֶה הַיָּם גָּדוֹל - זו
הַשְּׂכִינָה שְׁעוֹמֶדֶת עַל יַעֲקֹב, כְּשֶׁרָצָה לְהַסְתַּלֵּק מִהָעוֹלָם.
וְרַחֵב יָדָיִם - שֶׁהָרִי כָּל הָעוֹלָם מִתְמַלֵּא וְנִשְׁלֵם וּמִצְטַמְצֵם שָׁם.
שָׁם רָמַשׁ וְאִין מְסַפֵּר - שְׁכַמָּה מְלֹאכִים עֲלֵינוּנִים וְקִדּוּשִׁים

זיו הזוהר

עם צדיקי הדור לקבל עבודתם הקדושה תורה תפלה ומצות שעי"ז
תתעלה להתקשרות שלמעלה: קמג. ועל פי זה יתבאר כלם בחכמה
עשית, שהתחלת הבריאה היתה בחכמה העליונה וגמר הבריאה בחכמה
זעירא שהיא המלכות:

— ❦ — זוהר תהלים — ❦ —

נמָצָאוּ שָׁם. חֵירוֹת קְטָנוֹת עִם גְּדוּלוֹת - אֵלֹהֵי הַם שְׁנַיִם עֶשֶׂר שְׁבָטִים, בְּנֵי יַעֲקֹב שֶׁנִּמְצָאוּ בָּהֶם בְּשִׁלְמוֹת, אֶחָד אֵילָה, וְאֶחָד זָבֵב, וְאֶחָד אֲרִי, וְאֶחָד טֹלָה. אָמַר רַבִּי יִצְחָק, אֲרִיָּה אֶחָד, וְטֹלָה אֶחָד, אֶחָד זָבֵב, וְאֶחָד גְּדִי, וְכֵן כָּלֶם, לְהַמְצֵא חֵירוֹת קְטָנוֹת עִם גְּדוּלוֹת.

כָּל הַיּוֹשֵׁב מִתְגַּלְגֵּל בְּעִגּוּל כְּמוֹ כְּדוּר

זֶה הַיּוֹם גְּדוֹל וְרַחֵב יָדָיִם וְגו' (קד, כה): [זוהר ח"ג פ' ויקרא (דף טו:)]
 וּבִסְפָרוֹ שֶׁל רַב הַמְּנוּנָא סָבָא פְּרַשׁ יוֹתֵר, שֶׁהָרִי כָּל הַיּוֹשֵׁב מִתְגַּלְגֵּל בְּעִגּוּל כְּמוֹ כְּדוּר, אֵלֶּה לְמַטָּה וְאֵלֶּה לְמַעְלָה, וְכָל אוֹתָן בְּרִיּוֹת מְשֻׁנוֹת בְּמַרְאִיהֶן מְשֻׁנוֹי הָאוּרִי כְּפִי כָּל מְקוֹם וּמְקוֹם, וְעוֹמְדוֹת בְּקִיּוּמָן כְּמוֹ שָׁאֵר בְּנֵי אָדָם. וְלִכְּן יֵשׁ מְקוֹם בִּישׁוּב, כְּשֶׁמְאִיר לְאֵלֶּה חֲשׁוּף לְאֵלֶּה, לְאֵלֶּה יוֹם וּלְאֵלֶּה לַיְלָה. וַיֵּשׁ מְקוֹם שְׁכָלוֹ יוֹם, וְלֹא נִמְצָא בּוֹ לַיְלָה פָּרַט לְשַׁעֲה אַחַת קְטָנָה. וְזֶה שָׁאֵמַר בְּסִפְרֵי הַקְּדָמוֹנִים, וּבִסְפָרוֹ שֶׁל אָדָם הָרֵאשׁוֹן כֶּף הוּא. שְׁכָף כְּתוּב, (תהלים קלט) אוֹרֵךְ עַל כִּי נוֹרְאוֹת נִפְלִיטִי נִפְלְאִים מַעֲשֵׂיךְ. וְכְתוּב (שם קד) מָה רַבּוּ מַעֲשֵׂיךְ ה'. וְלִכְּן הִכָּל יָפָה. וְסוּד זֶה נִמְסָר לְבַעֲלֵי הַחֲכָמָה, וְלֹא לְמַחְלְקֵי תַחֲוּמִים, מִשּׁוֹם שֶׁהוּא סוּד עִמָּק שֶׁל הַתּוֹרָה. כְּמוֹ כֵּן יֵשׁ בָּיָם, שֵׁישׁ בּוֹ כְּמָה בְּרִיּוֹת מְשֻׁנוֹת זוּ מְזוּ. זֶהוּ שְׁכָתוּב (קד, כה) זֶה הַיּוֹם גְּדוֹל וְרַחֵב יָדָיִם שֶׁם רָמַשׁ וְאִין מְסַפֵּר חֵירוֹת קְטָנוֹת עִם גְּדוּלוֹת שֶׁם אֲנִיּוֹת יִהְלָכוּן לְיוֹתָן וְגו'. וְהִכָּל תְּלוּי זֶה בְּזֶה (וּמִתְקַשֵּׁר זֶה בּוֹה), וְהִכָּל כְּמוֹ שֶׁלְּמַעְלָה. וּבְכָל

—== זוהר תהלים ==—

העולמות אין שולט בכל, רק אדם, והקדוש ברוך הוא מעליו.

רבי נהוראי סבא פרש לים הגדול, והתרעש הים, ונאבדו כל אותם שהיו בספינה, והתרחש לו נס, וירד בשבילים ידועים ללב הים, ויצא תחת הים לישוב אחד, וראה מאותן הנבירות כלן קטנות, והיו מתפללים תפלה, ולא ידע מה אומרים. התרחש לו נס ועלה. אמר, אשריהם הצדיקים שמשתדלים בתורה ויודעים נסתרי הסודות העליונים. אוי לאותם שחולקים על דבריהם ולא מאמינים. מאותו יום, כשהיה בא לבית רב ואומרים דבר תורה, היה בוכה. אמרו לו, למה אתה בוכה? אמר להם, משום שעברתי על אמונת דברי חכמים, ופחד מהדין של אותו העולם.

זבולון היה שוק הימין של הגוף וים פנרת היה בגורלו ומכאן נמצא החלזון של התכלת

זֶה הַיָּם גָּדוֹל וְרַחֵב יָדָיִם וְגו' (קד, כה) : [זוהר ח"ב פ' בשלח (דף מ"ח):]
 בא ראה, כל המחנות שלמעלה וכל אותן המרכבות, כלם אחוזים אלה באלה, דרגות בדרגות. אלה עליונים ואלה תחתונים, וחיות הקדש עליהם, וכל האוכלוסים והמחנות, כלם נוסעים תחת ידיה. על מאמרה נוסעים ועל מאמרה חונים. זוהי החיה (העליונה הקדושה) שכל שאר החיות אחוזות בה, והשתלשלו (ונתקנו) בשבילה כמה חיות לחיות (אלו יורדות ואלו יורדות). ונאחזות דרגות בדרגות, וכל העליונים והתחתונים הולכים ושטים ביים. זהו שכתוב (תהלים קד, כה) זֶה

—== זוהר תהלים ==—

הַיָּם גָּדוֹל וְרַחֵב יָדָיִם שָׁם רָמַשׁ וְאֵין מִסְפָּר וְגו'. וְכַשְׁמַעְלָה
הַיָּם אֶת גְּלִיו, כָּל הָאֲנִיּוֹת עוֹלוֹת וְיוֹרְדוֹת, וְנִמְצָא זַעַף, וְרוּחַ
קָשָׁה הוֹלֶכֶת עָלָיו בְּחֹזֶק, וְדָגֵי הַיָּם מִתְפַּזְזִים לְכָל צַד, אֵלֶּה
לְמַזְרַח וְאֵלֶּה לְמַעֲרָב, אֵלֶּה לְצַפּוֹן וְאֵלֶּה לְדָרוֹם. וְכָל אוֹתָם
בְּנֵי הָעוֹלָם שְׂרוּאִים אֶת הָרֶשֶׁם עֲלֵיהֶם, לוֹקְחִים אוֹתָם
בְּבוֹלְעִים אוֹתָם בַּמַּעֲרוֹת הָעֶפֶר.

וְכִי הָאֲנִיּוֹת לֹא נוֹסְעוֹת מִמְקוֹמָם, וְלֹא עוֹלוֹת וְיוֹרְדוֹת, פָּרַט לְאוֹתָהּ
שַׁעָה שֶׁבָּא מִנְהִיג אֶחָד שֶׁל הַיָּם וְיוֹצֵא לְהַשְׁלִים רוּחַ שֶׁל זַעַף
הַיָּם. כִּיּוֹן שֶׁזֶּה עוֹלָה עַל הַיָּם, שׁוֹכֵךְ מִרְגָּזוֹ, וְנִמְצָא מְנוּחָה. וְאֵין כָּל
הָאֲנִיּוֹת הוֹלְכוֹת בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל, וְלֹא סוֹטוֹת לְיָמִין וְלְשֵׁמֶאל. זֶהוּ שֶׁכְּתוּב
שָׁם אֲנִיּוֹת יִהְלֹכוּן לְוִיתָן זֶה יִצְרָף לְשֹׁחַק בּוֹ. זֶה דוֹקָא. וְכָל דָּגֵי הַיָּם
מִתְכַּנְּסִים לְמִקְוָם, וְכָל אוֹתָן הַחַיּוֹת שֶׁמַּחֲוֹת עֲלֵיהֶן, וְחַיּוֹת הַשָּׂדֶה
הָעֲלִיּוֹנוֹת שֶׁמַּחֲוֹת. זֶהוּ שֶׁכְּתוּב (אִיּוֹב מ) וְכָל חַיַּת הַשָּׂדֶה יִשְׁחָקוּ שָׁם.
בֹּא רֵא, כִּמוֹ שֶׁלְמַעַלֶּה יֵשׁ לְמַטָּה, כִּמוֹ שֶׁלְמַטָּה יֵשׁ בְּיָם. כִּמוֹ
שֶׁלְמַעַלֶּה יֵשׁ לְמַעַלֶּה בְּיָם הָעֲלִיּוֹן. כִּגוֹן שֶׁלְמַעַלֶּה יֵשׁ לְמַטָּה. כִּגוֹן
שֶׁלְמַטָּה יֵשׁ בְּיָם הַתַּחְתּוֹן. הַגּוֹף שֶׁל אוֹתוֹ הַיָּם, הֵרִי הַתְּעוֹרְרָנוּ
לְחִבְרֵינוּ, אֲרֵךְ וְרַחֵב, רֵאשׁ וְזוֹרְעוֹת וְשַׁעֲרוֹת הַגּוֹף, הַכֹּל כִּמוֹ
שֶׁצָּרִיךְ, וְהַכֹּל נִקְרָא בְשֵׁמוֹ. וְכִמוֹ זֶה לְמַטָּה לְיָם שֶׁלְמַטָּה, כִּף גַּם
הָרֵאשׁ שֶׁל הַיָּם וְזוֹרְעוֹת הַיָּם וְגוֹף הַיָּם. כְּתוּב (בְּרֵאשִׁית מֵט) זְבוּלוֹן
לְחוֹף יָמִים יִשְׁכֵּן. וְהֵרִי יָם אֶחָד הִיָּה בְּגוֹרְלוֹ, אֲלֵא מָה זֶה לְחוֹף
יָמִים? וְדַאי שֶׁבְּאֵרוֹהָ הַחִבְרִים בְּסוּד עֲלִיּוֹן. וְיִרְכְּתוּ עַל צִידוֹן, כְּנַאמֵר
(שְׁמוֹת א) יִצְאֵי יָרֵךְ יַעֲקֹב. זְבוּלוֹן הִיָּה שׁוֹק הַיָּמִין שֶׁל הַגּוֹף, וְיָם
כְּנֶרֶת הִיָּה בְּגוֹרְלוֹ, וּמִכָּאֵן נִמְצָא הַחֲלִזוֹן שֶׁל הַתְּכֵלֶת.

בו שם אַנְיּוֹת יִהְלִכּוּן לְוַיְתֵן זֶה יִצְרָתָ לְשִׁחָק בּוֹ:

— — — — — זוהר תהלים — — — — —

יש רְקִיעַ עֲלִיּוֹן נִסְתָּר לְמַעַלָּה מְאוֹתָם הַשְּׂבָעָה וְזֶה הוּא
הַרְקִיעַ שְׁמֹנְהִיגָם וּמְאִיר לְכֻלָּם

שָׁם אַנְיּוֹת יִהְלִכּוּן (קד, כו): [זוהר ח"א פ' לך לך (דף 19.)] בֹּא רְאֵה,
יש רְקִיעַ עֲלִיּוֹן נִסְתָּר לְמַעַלָּה מְאוֹתָם הַשְּׂבָעָה, וְזֶה הוּא
הַרְקִיעַ שְׁמֹנְהִיגָם וּמְאִיר לְכֻלָּם, וְזֶה אֵינוֹ נוֹדֵעַ, וְעוֹמֵד בְּשֵׂאלָה
שְׁלֵא יְדוּעָה, מִשּׁוֹם שֶׁהוּא נִסְתָּר וְעִמָּק, וְכֻלָּם תִּמְהִים עָלָיו.
וּמִשּׁוֹם כִּךְ נִקְרָא מ"י, כְּמוֹ שֶׁפָּרְשׁוּהָ שְׂכָתוֹב (אֵיבֹב לח) מִבְּטָן
מִי יִצָּא הַקֶּרֶחַ, וְנֶאֱמַר. וְזֶה הוּא הַרְקִיעַ הָעֲלִיּוֹן שֶׁעוֹמֵד עַל כָּל
אוֹתָם הַשְּׂבָעָה. וְיֵשׁ לְמַטֵּה רְקִיעַ שֶׁהוּא תַּחְתּוֹן מִכָּלֵם וְלֹא
מְאִיר. וּמִשּׁוֹם שֶׁהוּא תַּחְתּוֹן שְׁלֵא מְאִיר, אוֹתוֹ הַרְקִיעַ
שֶׁעֲלִיָּהֶם מִתְחַבֵּר עִמוֹ, וְשִׁתִּי הָאוֹתִיּוֹת הִלְלוּ הוּא כּוֹלְלֵם
בְּתוֹכוֹ, וְנִקְרָא יָם, שְׁאוֹתוֹ הַרְקִיעַ הָעֲלִיּוֹן שֶׁנִּקְרָא מ"י. מִשּׁוֹם
שֶׁכֹּל אוֹתָם הַרְקִיעִים הָאֲחֵרִים נַעֲשִׂים נִחְלִים וְנִכְנָסִים אֵלָיו,
וְאֵז הוּא הַיָּם הָעֲלִיּוֹן, וְעוֹשֶׂה פְּרוֹת וְדָגִים לְמִינֵיהֶם. וְעַל זֶה
אָמַר דָּוִד (תהלים קד) זֶה הַיָּם גְּדוֹל וְרַחֵב יְדָיִם שֶׁם רָמַשׁ וְאֵין
מִסְפָּר חַיּוֹת קְטַנּוֹת עִם גְּדוֹלוֹת.

לְוַיְתֵן זֶה יִצְרָתָ לְשִׁחָק בּוֹ

שָׁם אַנְיּוֹת יִהְלִכּוּן (קד, כו): [זוהר ח"ב פ' בשלח (דף 9.)] רַבִּי יִהוּדָה אָמַר,
כְּתוּב (תהלים קד) שָׁם אַנְיּוֹת יִהְלִכּוּן לְוַיְתֵן זֶה יִצְרָתָ לְשִׁחָק בּוֹ.
שָׁם אַנְיּוֹת יִהְלִכּוּן - בְּאוֹתוֹ הַיָּם שֶׁהוֹלְכִים וְשֹׁטִים עַד שְׂבָאִים
לְהַתְחַבֵּר בְּאוֹתָהּ דְרָגָה, אֵז כְּתוּב לְוַיְתֵן זֶה יִצְרָתָ לְשִׁחָק בּוֹ. רַבִּי

מו בָּלֶם אֵלֶיךָ יִשְׁבְּרוּן לְתֵת אֲבָלָם בְּעֵתוֹ:
 כח תִּתֵּן לָהֶם יִלְקַטוּן תִּפְתַּח יָדְךָ יִשְׁבְּעוּן מִזֶּבֶב:
 כט תִּסְתִּיר פְּנֵיךָ יִבְהַלּוּן תִּסְפֶּה רוּחָם יִגְעוּן וְאֵל עֲפָרָם
 יִשׁוּבוּן: ל תִּשְׁלַח רוּחְךָ יִבְרָאוּן וּתְחַדֵּשׁ פְּנֵי אֲדָמָה:

———— זוהר תהלים ————

יצחק אָמר, לְמַעַלָּה לְמַעַלָּה יוֹתֵר, יֵשׁ זְוֹג אַחַר שְׁשׁוּרָה בְּחִיבוֹת
 וְלֹא נִפְרָד לְעוֹלָמִים. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, מִי זֹכֵה לְאוֹתוֹ זְוֹג? אָמַר
 לוֹ, מִי שֵׁישׁ לוֹ חֶלֶק לְעוֹלָם הַבָּא. דְּוָקָא בְּעוֹלָם הַבָּא. אָמַר לוֹ,
 וְהָרִי מִכָּאֵן לְמִדְּנֹו, שְׁכַתוֹב לְוִיתָן זֶה יִצְרָתָ לְשַׁחַק בּוֹ, אָמַר לוֹ,
 וְהָרִי מִכָּאֵן לְמִדְּנֹו, שְׁכַתוֹב לְוִיתָן זֶה יִצְרָתָ לְשַׁחַק בּוֹ, מִשְׁמַע
 שְׁאָמַר זֶה, וְזֶה וְזֹאת הֵם יְדוּעִים. אָמַר רַבִּי אַבָּא, שְׁנִיכֶם יָפָה
 אֲמַרְתֶּם, וְזֶה שֶׁל רַבִּי יְהוּדָה דְּוָקָא יָפָה, וְהַכֹּל עֲתִיד הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא לְהַתְעַנֵּג בְּהֵם לְצַדִּיקִים. זֶהוּ שְׁכַתוֹב (ישעיה נח) אַז תִּתְעַנֵּג עַל
 ה'.

מִכָּאֵן שְׁאִין הַקַּב"ה עוֹשֶׂה רְעָה לְשׁוּם אָדָם אֱלָא כְּשֵׁאִינוּ
 מְשִׁיחַ בּוֹ - הוּא כְּלָה מֵאֵלֵינוּ שְׁכַתוֹב 'תִּסְתִּיר פְּנֵיךָ יִבְהַלּוּן
 תִּסְפֶּה רוּחָם יִגְעוּן'

תִּסְתִּיר פְּנֵיךָ יִבְהַלּוּן וְגו' (קד, כט): [זוהר ח"א פ' ו' ירא (דף קיח):] רַבִּי
 יוֹחָנָן אָמַר, לֹא רָאִינוּ מִי שְׁפָרַשׁ אֶת הַדְּבָר הַזֶּה
 כְּדוּד הַמְּלֶךְ שְׁאָמַר (תהלים קד, כט) תִּסְתִּיר פְּנֵיךָ יִבְהַלּוּן וְגו'.
 מִכָּאֵן שְׁאִין הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה רְעָה לְשׁוּם אָדָם, אֱלָא
 כְּשֵׁאִינוּ מְשִׁיחַ בּוֹ - הוּא כְּלָה מֵאֵלֵינוּ, שְׁכַתוֹב תִּסְתִּיר פְּנֵיךָ
 יִבְהַלּוּן תִּסְפֶּה רוּחָם יִגְעוּן וְגו', וְאַחַר כֵּךְ (סם) תִּשְׁלַח רוּחְךָ

— — — — — זוהר תהלים — — — — —

יבראון וגו', ואחר כך (שם) יהי כבוד ה' לעולם ישמח ה' במעשיו. ואזי השחוק בעולם, שכתוב (שם קכו) אז ימלא שחוק פינו ולשונונו רנה. זהו שכתוב ותאמר שרה צחק עשה לי אלהים, לשמח בישועתו.

בשעה שאדם מת נתנה לו רשות לראות ורואה אצלו קרוביו וחקבריו מאותו העולם ונדע להם

תסף רוחם יגועון וגו' (קד, כט): [זוהר ח"א פ' ויחי (דף ריח):] אף כאן, בשעה שדין האדם יתעורר, מתחיל וקורא לו, ואין מי שידע בזה, פרט לאותו איש ששוכב. ששנינו, בשעה שהאיש שוכב והדין שרוי עליו להוציא מהעולם הזה, מתוספת בו רוח עליונה מה שלא היה בימיו, וכיון ששורה עליו ונדרבקת בו, רואה מה שלא זכה בימיו, משום שהתוספה בו אותה הרוח. וכשמתוספת בו ורואה, אז יוצא מהעולם הזה. זהו שכתוב (שם) תסף רוחם יגועון ואל עפרם ישובון. אז כתוב (שמות לג) כי לא יראני האדם וחי. בחייהם לא זוכים, במיתתם זוכים. למדנו, בשעה שאדם מת, נתנה לו רשות לראות, ורואה אצלו קרוביו וחקבריו מאותו העולם, ונדע להם, וכלם חקוקים בדמיותיהם כמו שהיו בעולם הזה. אם צדיק אותו האיש, כלם שמחים לפניו ומקדימים לו שלום. ואם אינו צדיק, לא נודעים אליו. פרט לאותם הרשעים שטורדים אותם בכל יום בגיהנם, וכלם עצובים ופותחים בוי ומסימים בוי, ומרים עיניו ורואה אותם כמו גץ שעולה מהאש. אף כך הוא

לא יהי כבוד יהוה לעולם ישמח יהוה
במעשיו:

— זוהר תהלים —

פותח וי. למדנו, בשעה שיוצאת נשמת האדם, הולכים כל קרוביו וחקבריו שבאותו עולם עם נשמתו, ומראים לו מקום העדון ומקום הענש. אם הוא צדיק, רואה את מקומו, ועולה ויושב ומתעדן בעדון עליון של אותו עולם. ואם אינו צדיק, נשארת אותה נשמה בעולם הזה עד שנטמן הגוף בקרקע. כיון שנטמן, כמה שומרי החקים אוחזים בו עד שמגיע לדומ"ה, ומכניסים אותו במדור שלו של הגיהנם.

באותו זמן הגאולה - אשרי אותם שישארו בעולם ומי הם? בא ראה לא ישארו בעולם רק אותם מהולים שקבלו את ברית הקדוש

יהי כבוד ה' לעולם (קד, לא): [זוהר ח"ב פ' בשלח (דף נ"ז)] בא ראה, שירה זו נאמרה על אותו זמן ועל הזמן שיבא לעתיד, בימים שיתעורר מלך המשיח, שכתוב מינך ה' תרעץ אויב. לא כתב רעצת, אלא תרעץ. מה כתוב בתחלה? (איכה ב) השיב אחר מינו מפני אויב. באותו זמן היא תרעץ אויב לעתיד לבא. והכל כך הוא. תהרס קמיה - לא כתוב הרסת, אלא תהרס. תשלח חרונך יאכלמו פקש. הכל לעתיד לבא. מינך ה' נאדרי פכת - בזמן הזה, בעולם הזה. מינך ה' תרעץ אויב - בזמן מלך המשיח. וברב גאונך תהרס קמיה - לביאת גוג

 זוהר תהלים

ומגוג. תשלח חרנך יאכלמו כקש – לתחית המתים, שכתוב (דניאל יב) ורבים מישיני אדמת עפר יקיצו אלה לחיי עולם ואלה לחרפות ולדראון עולם.

באותו זמן, אמר רבי שמעון, אשרי אותם שישארו בעולם. ומי הם? בא ראה, לא ישארו בעולם רק אותם מהולים, שקבלו אות ברית הקדוש, ונכנסו לברית הקדוש באותם שני חלקים, כמו שבארנו, והוא שומר את אותו הברית ולא מכניסו למקום שלא צריך. אלה הם ישארו ויכתבו לחיי עולם. מנין לנו? שכתוב (ישעיה ד) והיה הנשאר בציון והנותר בירושלם קדוש יאמר לו כל הכתוב לחיים בירושלם. משמע הנשאר בציון והנותר בירושלם, שכל מי שנמול, בשתי הדרגות הללו נכנס. ואם שומר אותו ברית כראוי ויזהר בו, עליו כתוב הנשאר בציון והנותר בירושלם. אלו ישארו לאותו זמן, ובהם עתיד הקדוש ברון הוא לתדש את העולם ולשמח בהם. על אותו זמן כתוב, (תהלים קד) יהי כבוד ה' לעולם ישמח ה' במעשיו.

בריאת האדם הארץ הוציאה אותו הדבר המספיק לה לעשות ועמדה, עד שיתן הקב"ה הכח שיש בידו לתת ולפיק לא נאמר מיד ויהי כן

יהי כבוד ה' לעולם (קד, לא): [זוהר חדש 9' בראשית (דף כ"א:)] רבי אליעזר ורבי עקיבא היו הולכים בדרך. אמר לו רבי

— ❦ — זוהר תהלים — ❦ —

עֲקִיבָא, רַבִּי, אָמַר לִי, זֶה שְׁכָתוּב (בראשית א) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
נַעֲשֶׂה אָדָם, לָמָּה לֹא נֹאמַר וַיְהִי כֵן מִיָּד, כִּשְׁאָר כָּל הַיָּמִים,
כִּשְׁהָיָה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹמֵר דְּבַר, מִיָּד נֹאמַר וַיְהִי כֵן,
וְכֵאֵן לֹא נֹאמַר, אֲלֵא לְאַחַר שְׁאֵמַר נַעֲשֶׂה אָדָם, כְּתוּב וַיְבָרָא
אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם, הָיָה לוֹ לוֹמַר וַיְהִי כֵן! אָמַר לוֹ רַבִּי
עֲקִיבָא, וְכִי זֹאת הָיְתָה מַעֲשֶׂה בְּרֵאשִׁית וְלֹא יוֹתֵר? וְהִרִי
כְּתוּב (ס) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רְקִיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם, וְלֹא נֹאמַר
וַיְהִי כֵן, אֲלֵא וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת הָרְקִיעַ. וְכֵן (ס) יְהִי מְאֹרֶת
בְּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהַאֲוִיר עַל הָאָרֶץ, הָיָה לוֹ לוֹמַר מִיָּד וַיְהִי כֵן,
וְכְתוּב וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת שְׁנֵי הַמְּאֹרֶת הַגְּדֹלִים? אֲלֵא, אָמַר
לָךְ, כָּל דְּבַר שֶׁלֹּא הָיָה בָּהֶם הַכֹּחַ הָאֲצוּל מְלַמְעֵלָה, נֹאמַר
מִיָּד וַיְהִי כֵן. שְׁהָאֲרָץ הוֹצִיאָה אוֹתָם בְּתִשְׁלוּם כָּל פְּעֻלָּתָם,
וְלֹא הִצְרָכָה לְהַמְתִּין לְכַח הָעֲלִיּוֹן לְהַשְׁלִים תִּשְׁלוּם אוֹתָהּ
הַפְּעֵלָה.

אב"ל בְּכָל דְּבַר וְדְבַר שֶׁהוֹצִיאָה הָאֲרָץ וְקִיּוּם תִּשְׁלוּם הַפְּעֵלָה
לֹא הָיְתָה בָּהּ, הִצְרָכָה לְהַמְתִּין עַד שְׁיָבֵא הַכֹּחַ
מְלַמְעֵלָה, וַיַּעֲשֶׂה הַקִּיּוּם וּשְׁלֵמוֹת הַפְּעֵלָה. וְכֵן בְּכֵאֵן בְּאָדָם,
הָאֲרָץ הוֹצִיאָה אוֹתוֹ הַדְּבַר הַמְּסַפִּיק לָהּ לַעֲשׂוֹת, וְעֻמְדָה עַד
שְׁיִתֵּן הַכֹּחַ שְׁיֵשׁ בְּיָדוֹ לְתַת, וּלְפִיכָךְ לֹא נֹאמַר מִיָּד וַיְהִי כֵן,
עַד שְׁבָא הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְנָתַן בּוֹ הַכֹּחַ מְלַמְעֵלָה, וַעֲשֶׂה
הַקִּיּוּם. אָמַר לוֹ רַבִּי עֲקִיבָא, רַבִּי, מָה רָאָה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא שֶׁלֹּא עָשָׂה אֶת הָאָדָם אֲלֵא בְּשִׁשִּׁי? אָמַר לוֹ, שֶׁלֹּא יְהִי
פְתַחוֹן פֶּה לְאָדָם לוֹמַר שֶׁהוּא סִיעַ בְּשׁוּם דְּבַר מִכָּל מָה

לב המביט לארץ ותרעד יגע בהרים ויעשנו: **לג אשירה**
ליהוה **בתי אופרה לאלהי** **בעודי:**
לד יערב עליו שיתי אנכי אשמה ביהוה:
לה יתמו חטאים מן הארץ ורשעים עוד אינם ברכי
נפשי את יהוה הללויה:

— זוהר תהלים —

שנבא. הִלְכוּ, עַד שֶׁהָיוּ הוֹלְכִים, קָם רַבִּי אֱלִיעֶזֶר וְגַחַן רִאשׁוֹ, וְשָׁם יָדוּ עַל פִּיו וּבִכָּה. אָמַר לוֹ רַבִּי עֲקִיבָא, רַבִּי, לְמָה אַתָּה בּוֹכֶה? אָמַר לוֹ, עַל זֶה שִׁשְׂאֵלֶת. הַמְרָאָה שְׂרָאִיתִי, וְקָשָׁה לִי הַדָּבָר.

עֲקִיבָא, עֲקִיבָא, מִי יִזְכֶּה לְאַרְךָ הַגְּלוּת הַזֶּה שֶׁנִּמְשַׁכֶּת?
 עֲקִיבָא, עֲקִיבָא, מִי יִזְכֶּה לְאַרְךָ הַגְּלוּת הַזֶּה שֶׁנִּמְשַׁכֶּת? שֶׁהָרִי
 לֹא יַעֲמֵד אִישׁ שֶׁעֲתִיד לְהִגִּיעַ לְעַנְיַי הַשָּׁמַיִם עַד
 הַיּוֹם הַשְּׁשִׁי, שֶׁהוּא בִּשְׁשׁ אֲלָף שָׁנִים, וְלֹא בְּהַשְׁלָמְתוֹ, רַק
 בְּכַח הַתְּשׁוּבָה, שֶׁהָרִי שֶׁלְטוֹן הָאָדָם הַהוּא אֵינוֹ אֶלָּא בִּשְׁשִׁי.
 וּבִשְׁבִיעֵי תִשְׁאָר שְׁמֻטָּה בְּעוֹלָם, חָרוּב. וּבִשְׁמִינֵי יִתְחַדֵּשׁ
 הָעוֹלָם כְּמוֹ מִקְדָּם, וְיִהְיֶה מֶה שִׁיְהִיָּה. עַל זֶה (ישעיה ד) וְהָיָה
 הַנִּשְׂאָר בְּצִיּוֹן וְהַנוֹתָר בִּירוּשָׁלַיִם קָדוֹשׁ יֵאמָר לוֹ, וּבִשְׁבִילֵם
 נֵאמַר (תהלים קד) יְהִי כְבוֹד ה' לְעוֹלָם יִשְׁמַח ה' בְּמַעֲשָׂיו.

הַקִּבְ"ה הָאָרִיךְ לָהֶם כָּל אוֹתוֹ הַזְּמַן שְׂאוֹתָם צְדִיקִים - יָרַד
 וּמְתוֹשְׁלָח וְחַנוּף קְטָמִים בְּעוֹלָם בֵּינָן שֶׁהִסְתַּלְקוּ מִהָעוֹלָם אֲזִי
 הוֹרִיד הַקִּבְ"ה דִּין עֲלֵיהֶם וְנֶאֱבָדוּ

יְתַמּוּ חַטָּאִים מִן הָאָרֶץ (קד, לה): [זוהר ח"א פ' בראשית (דף נז):]

— ❦ — זוהר תהלים — ❦ —

בימי אָנוּשׁ אָפְלוּ תִינּוּקוֹת שֶׁל אוֹתוֹ [הַיּוֹם] הַדּוֹר הָיוּ
 מִשְׁגִּיחִים בְּחֻמּוֹת עֲלִיוֹנוֹת וְהָיוּ מִסְתַּכְּלִים בָּהֶם. אָמַר רַבִּי
 יִיסָא, אִם כֶּף, טַפְשִׁים הָיוּ שְׁלֹא הָיוּ יוֹדְעִים שְׁעֵתִיד הַקְּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא לְהֵבִיא עֲלֵיהֶם מִי מִבּוֹל וַיִּמּוּתוּ בָהֶם? אָמַר רַבִּי
 יִצְחָק, יָדוּעַ הָיוּ יוֹדְעִים, אֲבָל אֲחִזּוּ טַפְשׁוֹת בְּלִבָּם. שֶׁהֵם
 הָיוּ יוֹדְעִים אוֹתוֹ מִלְּאֶךָ הַמְּמַנֶּה עַל אֵשׁ וְאוֹתוֹ הַמְּמַנֶּה עַל
 הַמַּיִם, וְהָיוּ יוֹדְעִים לְעַצֵּר אוֹתָם שְׁלֹא יוּכְלוּ לַעֲשׂוֹת דִּין
 עֲלֵיהֶם. וְהֵם לֹא הָיוּ יוֹדְעִים שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹלֵט עַל
 הָאָרֶץ וּמִמֶּנּוּ יָבֵא דִין עַל הָעוֹלָם? אֲלֹא הָיוּ רוֹאִים שֶׁהָעוֹלָם
 הִפְקָד בְּיַד אוֹתָם מְמַנִּים, וּבָהֶם כָּל דְּבָרֵי הָעוֹלָם, וְלִכֵּן לֹא
 הָיוּ מִסְתַּכְּלִים בְּקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְלֹא מִשְׁגִּיחִים בְּמַעֲשָׂיו
 עַד שֶׁהָאָרֶץ נִשְׁחַתְתָּה. וְרוּחַ הַקְּדֹשׁ מִכְרִיזָה בְּכָל יוֹם
 וְאוֹמֶרֶת: יִתְמוּ חַטָּאִים מִן הָאָרֶץ וּרְשָׁעִים עוֹד אֵינָם.
 וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הָאָרִיף לָהֶם כָּל אוֹתוֹ הַזְּמַן שְׁאוֹתָם
 צְדִיקִים, יָרַד וּמְתוֹשֵׁלַח וְחִנּוּף, קִיָּמִים בְּעוֹלָם. כִּיּוֹן
 שֶׁהִסְתַּלְּקוּ מִהָעוֹלָם, אִזּוֹ הוֹרִיד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא דִין
 עֲלֵיהֶם וְנִאָבְדוּ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (בְּרַאשִׁית ז) וַיִּמְחוּ מִן הָאָרֶץ.

אִין לָךְ דּוֹר שְׂאִין בּוֹ מֵאוֹתוֹ זָרַע רַע שֶׁל עֲמֻלָּק וְהַקְּבִ"ה
 עוֹרָף בָּהֶם קָרַב

יִתְמוּ חַטָּאִים מִן הָאָרֶץ (קד, לה): [זוהר ח"ב פ' חנון (דף ט"ו)] שְׁנִינּוּ,
 וַיִּבֶן מִשֶּׁה מִזְבֵּחַ, כְּמוֹ שְׁאֵמְרָנוּ. וַיִּקְרָא שְׁמוֹ ה' נָסִי, ה'
 נָסִי מִמֶּשׁ. לָמָּה? מִשּׁוֹם שֶׁעֲמֻלָּק לָקַח כָּל אוֹתָם מֵהוֹלִים שְׁלֹא
 נִפְרְעוּ, וּמֵל אוֹתָם וְזָרַק אוֹתָם לְמַעְלָה, וְאָמַר: טַל מֵה שְׂרָצִית

❦ ————— ❦

בו. באותה שעה מה כתוב? ויאמר כי יד על כס יה מלחמה לה בעמלק מדר דר. מדר דר חסרים, מהדירים של מעלה ומהדירים של מטה. אמר רבי יהודה, בכל דור ודור, בכל הדורות שבאים לעולם, אין לך דור שאין בו מאותו זרע רע, והקדוש ברוך הוא עורך בהם קרב. רבי יצחק אמר (מהדירור שלמטה לדירור שלמעלה), ועליהם כתוב (תהלים קד) 'תמו חטאים מן הארץ וגו'. מן הארץ - בעולם הזה ובעולם הבא. באותו זמן כתוב, ברכי נפשי את ה' הללויה.

כל מי שלא זוכה בתורה לא זוכה לא ברוח ולא בנשמה וההדבקות שלהם באותו הצד של המינים הרעים ולזה אין חלק במלך הקדוש

יתמו חטאים מן הארץ (קד, לה): [זוהר ח"ג פ' ויקרא (דף כ"ה:)] אמר רבי שמעון, אשריהם בעלי הנשמה, בעלי התורה, בני עבודתו של המלך הקדוש. אוי לאותם הרשעים שאין זוכים להדבק ברכונם ולא זוכים בתורה, שכל מי שלא זוכה בתורה, לא זוכה לא ברוח ולא בנשמה, וההדבקות שלהם באותו הצד של המינים הרעים. ולזה אין חלק במלך הקדוש, אין לו חלק של קדשה. אוי לו כשיצא מן העולם הזה, שהוא הוא מכר לאותם המינים הרעים, בעלי החצפה, עזים כמו כלב, שליחי איש הגיהנם, שאין מרחמים עליהם. בא וראה מה בין ישראל לעמים עובדי עבודה זרה. ישראל, אף על גב שלא זוכה איש ישראל אלא בנפש, דרגה עליונה עומדת עליו, ואם הוא רוצה לקנות רוח ואם הוא רוצה לקנות נשמה,

— — — — — זוהר תהלים — — — — —

הוא קוֹנֵה וְזוֹכֵה בָּהּ. אֲבָל עֲמִים עוֹבְדֵי עֲבוֹדָה זָרָה לֹא קוֹנִים לְעוֹלָמִים, פָּרֵט לְאִם נְמוּל, שְׁאֵז קוֹנֵה נֶפֶשׁ (תחת נפש) מִמְּקוֹם אַחֵר. וְיִשְׂרָאֵל שְׁעוֹמְדִים בְּדַרְגָּה תַּחְתּוֹנָה בְּנֶפֶשׁ, אִם אֵינוֹ רוֹצֵה לְזוֹכּוֹת יוֹתֵר, עֲנֹשׁוּ רַב. אוֹי לְאוֹתוֹ רָשַׁע שְׁשַׁכַּח אֶת מַצּוֹת הַתּוֹרָה וְלֹא הִשְׁתַּדֵּל בַּתּוֹרָה, שְׁכַח אֶת אֲדוֹנוֹ, עָלָיו כָּתוּב יִתְמוּ חַטָּאִים מִן הָאָרֶץ.

יִתְמוּ חַטָּאִים מִן הָאָרֶץ - בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא

יִתְמוּ חַטָּאִים מִן הָאָרֶץ (קד, לח): [זוהר ח"ג פ' אחרי מות (דף ע"ב):] אָמַר רַבִּי יִצְחָק, מִשּׁוֹם כָּךְ, כָּל מִי שֶׁמַּעֲבִיר מֵאוֹתָם מֵיָנִים רַעִים אוֹ רְשׁוֹת אַחֲרֵת לְאָרֶץ, הָאָרֶץ נִטְמָאת. אוֹי לְאוֹתוֹ הָאִישׁ! אוֹי לְנַפְשׁוֹ! שֶׁהָרִי הָאָרֶץ הַקְּדוּשָׁה לֹא תִקְבַּל אוֹתוֹ אַחֵר כָּךְ, עָלָיו כָּתוּב (תהלים קד) יִתְמוּ חַטָּאִים מִן הָאָרֶץ - בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא. וְרָשָׁעִים עוֹד אֵינָם - בַּתַּחֲתִית הַמַּתִּים. אֵז - בְּרִכֵּי נֶפְשֵׁי אֶת ה' הַלְלוּיָהּ.

זֶהוּ רַבִּי חַגִּי - שֶׁכָּל יָמָיו לֹא רָצָה לְהִרְאוֹת עַצְמוֹ בְּמַה שֶׁיַּדַּע
יִתְמוּ חַטָּאִים מִן הָאָרֶץ (קד, לח): [זוהר ח"ג פ' שלח לך (דף קנ"ז):] רַבִּי יִיסָא רַבִּי חֲזַקְיָה וְרַבִּי יִיסָא הָיוּ הוֹלְכִים בְּדַרְךָ. אָמַר רַבִּי יִיסָא לְרַבִּי חֲזַקְיָה, אֲנִי רוֹאֶה בְּפָנֶיךָ שְׁבַתוֹכָךָ יֵשׁ הִרְהוּר. אָמַר לוֹ, הָרִי וְדָאִי בְּפִסּוּק זֶה הִסְתַּכַּלְתִּי בּוֹ. כִּיּוֹן שְׁאָמַר שְׁלֹמֹה, (קהלת ג) כִּי מִקְרָה בְּנֵי הָאָדָם וּמִקְרָה הַבְּהֵמָה מִקְרָה אֶחָד לָהֶם וְגו'. וְשִׁנִּינוּ, שֶׁכָּל דְּבָרֵי שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ כְּלָם נִסְתָּרִים מִדְּרָגוֹת הַחֻקְמָה. אִם כָּךְ, בְּפִסּוּק זֶה יֵשׁ לְהִסְתַּכַּל, שֶׁהָרִי

== זוהר תהלים ==

נמָצָא בּוֹ פֶּתַח לְאוֹתָם שְׂאִינָם בְּנֵי הָאֲמוֹנָה. אָמַר לוֹ, וְדַאי כֶּךָ זֶה, וַיֵּשׁ בּוֹ לְדַעַת וּלְהִסְתַּכֵּל. בֵּין כֶּךָ רָאוּ אָדָם שֶׁהָיָה בָּא, וּבִקֵּשׁ מֵהֶם מַיִם, שֶׁהָיָה צָמָא וְעַיֵף מִחֲזֵק הַשֶּׁמֶשׁ. אָמְרוּ לוֹ, מִי אַתָּה? אָמַר לָהֶם? יְהוּדֵי אֲנִי, וְאֲנִי עַיֵף וְצָמָא. אָמְרוּ, עֲסֻקֶת בְּתוֹרָה? אָמַר לָהֶם, עַד שֶׁאֲנִי אֶתְכֶם בְּדַבְרִים, אָעֲלֶה לְהַר הַזֶּה, וְשָׂם אֶקַּח מַיִם וְאַשְׁתָּה. הוֹצִיא רַבִּי יִיסָא כְּלֵי אַחַד מִלֵּא מַיִם וְנָתַן לוֹ. אַחַר שֶׁשְׁתָּה, אָמַר, נַעֲלֶה אֶתְּךָ לְמַיִם. עֲלֶה לְהַר, וְנִמְצְאוּ חוּט מַיִם דְּקִיק, וּמִלֵּאוּ כְּלֵי אַחַד. יֵשְׁבוּ. אָמַר לָהֶם אוֹתוֹ הָאָדָם, כַּעַת תִּשְׁאַלוּ, שֶׁהָרִי אֲנִי הַשְּׂתַדְלָתִי בְּתוֹרָה עַל יְדֵי בְנֵי אַחַד, שֶׁאֲנִי הַכְּנַסְתִּיו לְבֵית רַב וּבְגָלְלוּ הַרוּחָתִי בְּתוֹרָה. אָמַר רַבִּי חֲזַקְיָה, אִם עַל יְדֵי בְנוֹךְ – טוֹב הוּא. אָבֵל הַדְּבָר שֶׁאֲנוּ בּוֹ, אֲנִי רוֹאֶה שֶׁלְּמִקּוּם אַחַר רוּצָה לְעֵלוֹת. אָמַר אוֹתוֹ הָאָדָם, אָמַר דְּבָרְךָ, שֶׁלְּפַעֲמַיִם בְּתַרְמִיל הָעֵנִי תִמְצָא מְרַגְלִית.

אָמַר לוֹ פְּסוּק זֶה שֶׁאָמַר שְׁלֵמָה. סָח לוֹ. אָמַר לוֹ, וְכִי (כְמוֹ) בְּמָה אַתֶּם נִפְרָדִים מִשְׁאָר בְּנֵי אָדָם שֶׁלֹּא יוֹדְעִים? אָמְרוּ לוֹ, וּבְמָה? אָמַר לָהֶם, עַל זֶה אָמַר שְׁלֵמָה פְּסוּק זֶה, וְלֹא אָמַר זֶה מֵעַצְמוֹ כְּשֶׁאָר אוֹתָם דְּבָרִים, אֲלֹא חָזַר עַל אוֹתָם דְּבָרִים שֶׁל טַפְשֵׁי הָעוֹלָם שְׂאוּמְרִים כֶּךָ. וּמָה אוֹמְרִים? כִּי מִקְרָה [בְּנִי] הָאָדָם וּמִקְרָה הַבְּהֵמָה וְגו'. טַפְשִׁים שֶׁלֹּא יוֹדְעִים וְלֹא מִסְתַּכְּלִים בְּחֻקְמָה, אוֹמְרִים שֶׁהָעוֹלָם הַזֶּה הוּלָךְ בְּמִקְרָה, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא מְשַׁגֵּיחַ עֲלֵיהֶם, אֲלֹא מִקְרָה [בְּנִי] הָאָדָם וּמִקְרָה הַבְּהֵמָה

— ❦ — זוהר תהלים — ❦ —

וּמְקַרְהָ אֶחָד וְגו'. וּכְשֶׁשָׁלְמָה הִסְתַּכַּל בַּטְּפָשִׁים הִלְלוּ שְׂאוֹמְרִים אֵת זֶה, קָרָא לָהֶם בְּהִמָּה, שֶׁהֵם עוֹשִׂים עֲצָמָם בְּהִמָּה מִמֶּשׁ מִשׁוֹם שְׂאוֹמְרִים דְּבָרִים אֱלוֹ. וּמִנִּין לָנוּ? הַפְּסוּק שֶׁעָלִיו מוֹכִיחַ, שְׂכָתוֹב (קהלת ג) אִמְרָתִי אֲנִי בְּלִבִּי עַל דְּבַרְת בְּנֵי הָאָדָם לְבָרֵם הָאֱלֹהִים וְלִרְאוֹת שֶׁהֵם בְּהִמָּה הִמָּה לָהֶם. אִמְרָתִי אֲנִי בְּלִבִּי, וְחִשְׁבֹּתִי בָזֶה לְהִסְתַּכַּל עַל מָה? עַל דְּבַרְת בְּנֵי הָאָדָם, עַל אוֹתוֹ דְּבַר טְפָשׁוֹת שֶׁהֵם אוֹמְרִים לְבָרֵם הָאֱלֹהִים לְבָדָם, וְלֹא יִתְחַבְּרוּ יַחַד עִם בְּנֵי אָדָם אַחֲרִים שֵׁישׁ לָהֶם אֲמוּנָה, וְלִרְאוֹת שֶׁהֵם בְּהִמָּה הִמָּה לָהֶם.

וְלִרְאוֹת בָּהֶם אוֹתָם בְּנֵי אֲמוּנָה שֶׁהֵם בְּהִמָּה מִמֶּשׁ, וְדַעְתָּם כְּבִהְמָה. הִמָּה לָהֶם - בְּלִבָּדָם, וְלֹא לְהַכְנִיס אֵת בְּנֵי הָאֲמוּנָה בְּדַעַת וְטְפָשׁוֹת זֶה, וְעַל כֵּן הִמָּה לָהֶם, וְלֹא לְאַחֲרִים. וּמָה דַעְתָּם? כִּי מְקַרְהָ בְּנֵי הָאָדָם וּמְקַרְהָ הַבְּהִמָּה וּמְקַרְהָ אֶחָד לְכֻלָּם וְגו'. תַּפַּח רוּחָם שֶׁל אוֹתָן בְּהִמּוֹת, אוֹתָם טְפָשִׁים אוֹ מַחְסְרֵי אֲמוּנָה. אוֹי לָהֶם! אוֹי לְנַפְשָׁם! טוֹב לָהֶם שֶׁלֹּא יָבוֹאוּ לְעוֹלָם! וּמָה הַשִּׁיבָם שְׁלֵמָה עַל זֶה? הַפְּסוּק אַחֲרָיו, וְאָמַר, וּמִי יוֹדֵעַ רוּחַ בְּנֵי הָאָדָם הָעֹלָה הִיא לְמַעְלָה וְרוּחַ הַבְּהִמָּה הִירְדָת הִיא לְמַטָּה לְאַרְץ. מִי יוֹדֵעַ בְּאוֹתָם טְפָשִׁים שֶׁלֹּא יוֹדְעִים בְּכָבוֹד הַמְּלָךְ הָעֲלִיּוֹן וְלֹא מִסְתַּכְלִים בְּתוֹרָה, רוּחַ בְּנֵי הָאָדָם הָעֹלָה הִיא לְמַעְלָה, לְמַקּוֹם עֲלִיּוֹן, לְמַקּוֹם נִכְבָּד, לְמַקּוֹם קְדוֹשׁ, לְהִזוֹן מֵאוֹר עֲלִיּוֹן, מֵאוֹר הַמְּלָךְ הַקְּדוֹשׁ, לְהִיּוֹת צָרוּר בְּצָרוּר הַחַיִּים, וְנִמְצָא לְפָנֵי הַמְּלָךְ הַקְּדוֹשׁ עוֹלָה תְּמִימָה, וְזוֹהֵי הָעֹלָה הִיא לְמַעְלָה.

❦ ————— ❦ זוהר תהלים ❦ ————— ❦

וְרוּחַ הַבְּהֵמָה הִירְדַת הִיא לְמִטָּה לְאַרְץ, וְלֹא לְאוֹתוֹ מְקוֹם שְׁהֵיָהּ
 כָּל אָדָם, שְׁכָתוּב בּוֹ (בראשית ט) בְּצֶלֶם אֱלֹהִים עָשָׂה אֶת הָאָדָם,
 וְכָתוּב (משלי כ) גַּר ה' נִשְׁמַת אָדָם. אֵיךְ אוֹמְרִים אוֹתָם טְפָשִׁים
 שְׂאִינָם מִבְּנֵי הָאֱמוּנָה, וְרוּחַ אֶחָד לְכֹל (קהלת ג) תִּפְּחֵ רוּחָם!
 עֲלֵיהֶם כְּתוּב (תהלים לה) יִהְיֶה כְּמֵץ לְפָנַי רוּחַ וּמִלְאָךְ ה' דּוּחָה.
 אֵלֶּה יִשְׁאָרוּ בְּגֵיהֶנּוּם לְאוֹתָן דְּרָגוֹת תַּחְתּוֹנוֹת, וְלֹא יַעֲלוּ לְדוּרֵי
 דּוּרוֹת. עֲלֵיהֶם כְּתוּב (שם קד) יִתְּמוּ חֲטָאִים מִן הָאָרֶץ וְיִשְׁעִים עוֹד
 אֵינָם בְּרָכִי נִפְשֵׁי אֶת ה' הִלְלוּיָהּ. בָּאוּ רַבֵּי חֲזַקְיָה וְרַבֵּי יִיסָא
 וְנִשְׁקָו רֵאשׁוּ. אָמְרוּ, וּמָה כָּל זֶה הֵיָה אִתְּךָ וְלֹא יִדְעֵנוּ? אֲשֶׁרִי
 הַשְּׁעָה הַזֹּאת שְׁפָגְשָׁנוּ אוֹתְךָ.

מִי שְׁשׂוּפָךְ זָרַע בְּרִיקְנוֹת, לֹא יִהְיֶה לוֹ חֶלֶק לְעוֹלָם הַבָּא
 עוֹד אָמַר, וְכִי עַל זֶה בִּלְבָד תִּמְהָה שְׁלָמָה, וְהֵרִי בְּמְקוֹם אַחַר
 אָמַר כְּמוֹ זֶה? פָּתַח וְאָמַר, (קהלת ט) זֶה רָע בְּכֹל אֲשֶׁר
 נַעֲשָׂה תַּחַת הַשָּׁמַשׁ. זֶה רָע וְדָאִי. מָהוּ זֶה רָע? זֶהוּ מִי שְׁשׂוּפָךְ
 זָרַע בְּרִיקְנוֹת וּמִחְבֵּל דְּרָכָיו, מִשּׁוּם שְׂזָה אֵין מְדוּרוֹ בְּקִדּוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא, וְלֹא יִהְיֶה לוֹ חֶלֶק לְעוֹלָם הַבָּא. זֶהוּ שְׁכָתוּב (תהלים
 ה) כִּי לֹא אֵל חִפְץ רָשַׁע אֶתָּה לֹא יִגְרָךְ רַע. עַל זֶה אָמַר, זֶה רָע,
 שְׁלֹא יִהְיֶה לוֹ מְדוּרוֹ לְמַעְלָה. כִּי מִקְרָה אֶחָד לְכֹל וְגַם לִב בְּנֵי
 הָאָדָם מְלֵא רָע (משום זֶה) וְהוֹלִלוֹת בְּלִבְכֶם בַּחַיִּיחֶם (קהלת ט).
 שְׁטוֹת תְּקוּעָה בְּלִבְכֶם, וְהֵם מַחְסְרֵי אֱמוּנָה, וְאֵין לָהֶם חֶלֶק
 בְּקִדּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וּבְאוֹתָם בְּנֵי אֱמוּנָה, לֹא בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא
 בְּעוֹלָם הַבָּא. זֶהוּ שְׁכָתוּב (שם) וְאַחֲרָיו אֵל הַמֵּתִים.

— ❦ — זוהר תהלים — ❦ —

בא וְרָאָה, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְזַהֵר לְבַנֵּי הָעוֹלָם וְאָמַר, (דברים ל) וּבַחֲרַתְּ בַחַיִּים לְמַעַן תִּתְחַיֶּה, (בעולם הזה, ובעולם הבא) וְהַחַיִּים שֶׁל אוֹתוֹ עוֹלָם הֵם. אוֹתָם רְשָׁעִים מְחַסְרֵי אַמוּנָה מֵה אוֹמְרִים? כִּי מִי אֲשֶׁר יִבְחַר וְגו'. אִף עַל גַּב שְׂיִבְחַר אָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם (באותו עולם) כְּמוֹ שְׂאֵמַר – לֹא כְלוּם הוּא, שְׁהָרִי מְסוּר בְּיַדֵּינוּ, (קהלת שם) אֶל כָּל הַחַיִּים יֵשׁ בְּטָחוֹן, וּמְסוּר הוּא בְּיַדֵּינוּ, (שם) כִּי לְכָלֵב חַי הוּא טוֹב מִן הָאֲרִיָּה הַמַּת. אִיךָ יִהְיֶה לָנוּ חַיִּים בְּאוֹתוֹ עוֹלָם? וְעַל כֵּן זֶה רַע וְדָאִי, שְׁלֹא יְדוּרוּ בַּמְלָךְ הָעֲלִיּוֹן וְלֹא יִהְיֶה לָהֶם בּוֹ חֶלֶק. וְאִף עַל גַּב שְׁכָל הַפְּסוּקִים הִלְלוּ תִמְצָא סְמוּכִין לַחֲבָרִים בְּדָבָרִים אַחֲרִים, אָבֵל שְׁלֵמָה בָּא לְגִלוֹת עַל אוֹתָם רְשָׁעִים מְחַסְרֵי אַמוּנָה שְׂאִין לָהֶם חֶלֶק בְּקְדוּשׁ-בְּרוּךְ- הוּא בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא. אָמַר לוֹ, הַתְּרַצָּה שֶׁנִּתְחַבַּר אֶתְךָ וְתִלְךָ אֶתְנוּ? אָמַר לָהֶם, אִם אַעֲשֶׂה כֵךְ, הַתּוֹרָה תִּקְרָא עָלֵי כְּסִיל! וְלֹא עוֹד, אֶלֶּא שְׂאֵתְחִיב בְּנַפְשִׁי. אָמְרוּ לוֹ, לְמָה? אָמַר לָהֶם, שְׁהָרִי אֲנִי שְׁלִיחַ, וּשְׁלַחְוֹנֵי בְשְׁלִיחוֹת, וּשְׁלֵמָה הַמְּלָךְ אָמַר, (משלי כו) מְקַצֶּה רַגְלִים חֲמָס שְׂתֵּה שְׁלַח דְּבָרִים בְּיַד כְּסִיל. בֹּא וְרָאָה, הַמְּרַגְלִים, עַל שְׁלֹא נִמְצְאוּ בְּנֵי הָאֻמוּנָה וּשְׁלוּחֵי אַמוּנָה, הַתְּחִיבוּ בְּנַפְשָׁם בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא. נִשְׁקַם וְהִלְךְ לוֹ.

אֲשֶׁרֵינוּ מִי שֶׁשְׁלַח דְּבָרֵינוּ בְּיַד שְׁלִיחַ נֶאֱמַן

הִרְכּוּ רַבֵּי חֲזַקְיָה וְרַבֵּי יִיסָא. עַד שֶׁהָיוּ הוֹלְכִים פְּגַעוּ בְּאוֹתָם בְּנֵי אָדָם. שְׂאֵלוּ אֶת רַבֵּי חֲזַקְיָה וְרַבֵּי יִיסָא עָלֵינוּ. אָמְרוּ, מֵה שְׁמוֹ שֶׁל אוֹתוֹ אָדָם? אָמְרוּ, רַבֵּי חֲגִי הוּא, וְחָבַר בֵּין

זוהר תהלים

הַחֲבָרִים הוּא, וּשְׁלַחוּהוּ הַחֲבָרִים מִבְּכַל לְדַעַת דְּבָרִים מְרִבֵּי שְׂמֵעוֹן בֶּן יוֹחָאִי וּשְׂאָר הַחֲבָרִים. אָמַר רַבִּי יִיסָא, וַדַּאי זֶהוּ רַבִּי חֲגִי, שְׂכַל יָמָיו לֹא רָצָה לְהִרְאוֹת עֲצָמוֹ בְּמַה שְׂפִידַע, וְעַל זֶה אָמַר לָנוּ שְׂהָרִי בְּנוֹ זָכָה לוֹ בְּתוֹרָה, מִשׁוּם שְׂאָמַר הַפְּסוֹק, (שם) רָאִיתָ אִישׁ חָכָם בְּעֵינָיו תִּקְוָה לְכִסִּיל מִמֶּנּוּ. וַדַּאי שְׁלִיחַ נֶאֱמָן הוּא, (ואשריו הוא שליח נאמן) וְאֲשָׁרִיו מִי שְׁשַׁלַּח דְּבָרָיו בְּיַדִּי שְׁלִיחַ נֶאֱמָן.

קה א הודו ליהוה **קראו בשמו** הודיעו
 בעמים עלילותיו: ב שירו לו זמרו לו שיהו
 בכל נפלאותיו: ג התהללו בשם קדשו ישמח לב
 מבקשי יהוה **ד** הרשו יהוה **ועזו**
 בקשו פניו תמיד: ה זכרו נפלאותיו אשר עשה
 מפתיו ומשפטי פיו: ו זרע אברהם עבדו בני יעקב
 בחיריו: ז הוא יהוה **אלהינו** בכל הארץ
 משפטיו: ח זכר לעולם בריתו דבר צוה לאלף דור:
 ט אשר ברית את אברהם ושבעתו לישחק: י ויעמידה
 ליעקב לחק לישראל ברית עולם: יא לאמר לה'
 אתן את ארץ כנען חבל נחלתכם: יב כהיוותם מתי
 מספר כמעט זגרים פה: יג ויתחלבו מגוי אל גוי
 מממלכה אל עם אחר: יד לא הניח אדם לעשקם
 ויזכה עליהם מלכים: טו אל תגעו במשיחי ולגביאי
 אל תרעו: טז ויקרא רעב על הארץ כל מטה לחם
 שָׁבַר: יז שלח לפניהם איש לעבד נמפר יוסף:

—== שִׁמוּשׁ תְּהִלִּים ==—

לקדחת רביעית

הודו לה' קראו בשמו (קה, א): [שימוש תהלים לפרק קה] טוב לאמרו
 לקדחת רביעית.

יח עֲנֵנו בַּכֶּבֶל רַגְלֵנוּ (רגליו) רַגְלֵנוּ בַּרְגָּל בָּאָה נַפְשׁוֹ:

— — — — — זוהר תהלים — — — — —

ישמח אביך ואמך ותגל יולדתך

עֲנֵנו בַּכֶּבֶל רַגְלֵנוּ (קה, יח): [זוהר ויקרא פְּרֻשֶׁת מְצֻרַע (דף נה.ה)] וּבֹא רֵא, בְּיוֹסֵף כְּתוּב, (שם קה) עֲנֵנו בַּכֶּבֶל רַגְלֵנוּ וְגו'. עַד מָתִי עֲנֵנו בַּכֶּבֶל רַגְלֵנוּ? עַד עֵת בֹּא דְבָרוֹ אִמְרַת ה' צְרַפְתָּהּ. עַד עֵת בֹּא דְבָרוֹ שֶׁל מִי? אֲלֵא עַד עֵת בֹּא דְבָרוֹ (של יוסף, ונבחן) אוֹתוֹ דְבוּר. זֶהוּ שְׁכָתוּב אִמְרַת ה' צְרַפְתָּהּ. וְאֵז - שְׁלַח מֶלֶךְ וַיִּתִּירָהּ מִשָּׁל עַמִּים וַיִּפְתַּחַהּ. בֵּינָתִים הָיָה בֹּא הַבְּקָר.

בלילה לומדים תורה ובבקר מתקשרים בה' והשכינה אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, כְּתוּב (שמואל א כה) והיתה נפש אדני צרורה בצרור החיים. נֶפֶשׁ אֲדֹנִי, סֶתֶם, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים כד) אֲשֶׁר לֹא נִשְׂא לִשְׂוֹא נִפְשִׁי. הֲרִי הַזְּמַן בַּבְּקָר לְקַשֵּׁר אֶת כִּנְסַת יִשְׂרָאֵל וּלְחַבְּרָהּ לְבַעֲלָהּ. אֲשֶׁרִי הַצְּדִיקִים שֶׁמִּשְׁתַּדְּלִים בַּתּוֹרָה בְּלִילָהּ וּבָאִים לְהַתְקַשֵּׁר עִם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְעִם כִּנְסַת יִשְׂרָאֵל, עֲלֵיהֶם כְּתוּב (משלי כג) יִשְׂמַח אֲבִיךָ וְאִמְךָ וְתִגַּל יוֹלְדֹתֶיךָ.

כל מילה של תפלה נבחנת

עֲנֵנו בַּכֶּבֶל רַגְלֵנוּ" וְגו' (קה, יח): [זוהר חלק ג', מצורע (דף נה.ה) זוהר תורה] אִמַר רַבִּי חֲזַקִּיָּה, כִּךְ לַמְדַנּוּ, כֹּל דְבוּר וּדְבוּר שֶׁל תְּפִלָּה שְׁמוּצִיא אָדָם מִפִּיּוֹ, עוֹלָה לְמַעֲלָה, וּבוֹקֵעַ רְקִיעִים, וּנְכַנְסַת לְמִקּוֹם שֶׁנְּכַנְסַת, וְשֵׁם נְבַחְנַת תְּפִלָּה הֵיא, אִם הֵיא

יט עד עת בא דברו אמרת יהוה יי אלהיך צרפתהו:
 כ שלח מלך ויתירהו משל עמים ויפתחהו: כא שמו
 ————— זוהר תהלים —————

תפלה כשרה, מכניסין אותה לפני המלך הקדוש, לעשות רצונה, ואם לא, דוחים אותה החוצה, ונתעורר בתפלה זו רוח אחר.

כשנתקבלה תפלת יוסף הוציאו אותו מבית האסורים

עד עת בא דברו וגו' (קה, יט): [זוהר חלק ג', מצורע (דף נה). זוהר תורה] ובוא וראה, כתוב בו ביוסף, "ענו בכפל רגלו וגו'", עד מתי "ענו בכפל רגלו", "עד עת בא דברו אמרת ה' צרפתהו", עד עת בא דברו של מי, אלא עד עת בא דברו של יוסף למעלה, ונבחנה תפלתו, זהו שכתוב: "אמרת ה' צרפתהו", ואז "שלח מלך ויתירהו משל עמים ויפתחהו".

ה' שלח את השכינה שתתיר את יוסף מבית האסורים

שֶׁלַח מֶלֶךְ וַיִּתִּירֵהוּ וגו' (קה, כ): [זוהר חלק א' פרשת מקץ (דף קצה). זוהר תורה] אמר רבי שמעון, כתיב "ה' מתיר אסורים" (תהלים קמו, ז), וכאן כתיב: "שֶׁלַח מֶלֶךְ וַיִּתִּירֵהוּ", ומהו "משל עמים ויפתחהו" קמ"ד? אלא "שֶׁלַח מֶלֶךְ" זה הקדוש ברוך הוא, "משל

זיו הזוהר

קמ"ד. ה' מתיר אסורים, משמע הוא בעצמו, וכאן משמע על ידי שליח, ועוד מושל עמים ויפתחהו כפל לשון במלות שונות למה, ומתרץ שהכל מוסב על הקדוש ברוך הוא, הוא שלח את המלאך הגואל הידוע, שעליו נאמר אשר שמי בקרבו, לפיכך הרי זה כאילו הקדוש ברוך הוא בעצמו היה מתיר אסירתו.

אָרוֹן לְבֵיתוֹ וּמִשַׁל בְּכָל קְנִינֹו: כִּב לְאִסֵּר שָׁרְיוֹ בְּנַפְשׁוֹ
וַיִּקְנִי וַיַּחֲבֵם: כִּג וַיָּבֹא יִשְׂרָאֵל מִצָּרִים וַיַּעֲקֹב גֵּר בְּאֶרֶץ
חָם: כִּד וַיִּפָּר אֶת עַמּוֹ מְאֹד וַיַּעֲצֵמְהוּ מִצָּרָיו: כה הַפָּדָה

— זוהר תהלים —

עמים" זה הקדוש ברוך הוא, "שֶׁלַח מִלֶּךְ", מלך עליון שלח ויתירהו, ומי הוא ששלח אותו, זה מלאך הגואל, שהוא מושל עמים, שהוא מושל על התחתונים, והכל מעם הקדוש ברוך הוא הוא.

ה' התיר אותו מהפלא

שֶׁלַח מִלֶּךְ וַיִּתִּירָהוּ וְגו' (קה, כ): וַבְּרֵאשִׁית פְּרֻשַׁת מִקְצֵ (דף קצד ע"ב)
בא ראה מה כתוב? שֶׁלַח מִלֶּךְ וַיִּתִּירָהוּ מִשַׁל עַמִּים
וַיִּפְתַּחְהוּ. רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר, כְּתוּב (תהלים קמו) ה' מִתִּיר
אֲסוּרִים וְגו', וְכֵן כְּתוּב שֶׁלַח מִלֶּךְ וַיִּתִּירָהוּ, לְמַה מִשַׁל
עַמִּים וַיִּפְתַּחְהוּ? אֵלֶּא שֶׁלַח מִלֶּךְ - זֶה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.
מִשַׁל עַמִּים - זֶה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. שֶׁלַח מִלֶּךְ - הַמִּלֶּךְ
הַעֲלִיּוֹן שֶׁלַח וַיִּתִּירָהוּ. וְמִי הוּא שֶׁשֶׁלַח לוֹ? זֶה הַמַּלְאָךְ
הַגּוֹאֵל, שֶׁהוּא מִשַׁל עַמִּים, שֶׁהוּא מִשַׁל עַל הַתַּחְתּוֹנִים,
וְהַכֹּל הוּא מִן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

מגלגל גלגולים בעולם

וַיָּבֹא יִשְׂרָאֵל מִצָּרִים וְגו' (קה, כג): וַבְּרֵאשִׁית פְּרֻשַׁת מִקְצֵ (דף קצד
ע"ב) רַבִּי אֶלְעָזָר פְּתַח, (תהלים קה, כג) וַיָּבֹא יִשְׂרָאֵל
מִצָּרִים וַיַּעֲקֹב גֵּר בְּאֶרֶץ חָם. בא ראה שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא

לָבָם לְשָׁנָא עֲמוֹ לְהַתְנַבֵּל בְּעֵבְרָיו: כו שְׁלַח מֹשֶׁה
 עֲבָדוֹ אַחֲרָן אֲשֶׁר בָּחַר בּוֹ: כז שְׁמוֹ בְּכָם דְּבָרֵי אֹתוֹתָיו
 וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ חָם: כח שְׁלַח ה'שָׁף וַיַּחֲשֶׁךְ וְלֹא מָרוּ
 אֶת (דבריו) דְּבָרוֹ: כט הִפְךָ אֶת מִימֵיהֶם לְדָם וַיָּמַת אֶת

— — — — — זוהר תהלים — — — — —
 מַגְלָגֵל גְּלוּלִים בְּעוֹלָם, וּמְקַיֵּם נְדָרִים וּשְׁבוּעוֹת כְּדֵי לְקַיֵּם
 שְׁבוּעָה וּגְזֵרָה שֶׁהוּא גּוֹזֵר.

אַהֲבַת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הָאֲבוֹת

שְׁהָרִי שְׁנִינּוּ, אִם לֹא שִׁחֲבִיבוֹת וְאַהֲבָה שְׁאַהֲבַת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא אֶת הָאֲבוֹת, הִיָּה רְאוּי לְהוֹרִיד אֶת יַעֲקֹב לְמִצְרַיִם
 בְּכַבְּלִים שֶׁל בְּרוֹזֵל. וּבְאַהֲבָתוֹ אוֹתָם הִמְלִיךְ לְיוֹסֵף בְּנוֹ, וְעָשָׂה
 אוֹתוֹ מֶלֶךְ שְׁשׁוּלֵט עַל כָּל הָאֶרֶץ, וַיִּרְדּוּ כָּל הַשְּׁבָטִים בְּכַבּוּד,
 וַיַּעֲקֹב כְּמֶלֶךְ.

ה' השליט את יוסף על מצרים

וַיָּבֵא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם וְגו' (קה, כג): בֵּא רְאֵה מָה כְּתוּב? (שם)
 וַיָּבֵא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם וַיַּעֲקֹב גֵּר בְּאֶרֶץ חָם. כִּיּוֹן שְׁכַתּוּב
 וַיָּבֵא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם, לֹא יִדְעֵנוּ שִׁיעֲקֹב גֵּר בְּאֶרֶץ חָם? לְמָה
 צָרִיךְ אֶת זֶה? אֵלָּא, וַיָּבֵא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם - זֶה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא. וַיַּעֲקֹב גֵּר בְּאֶרֶץ חָם - זֶה יַעֲקֹב. שְׁהָרִי בְּשִׁבִיל יַעֲקֹב
 וּבְנָיו בָּאָה הַשְּׁכִינָה לְמִצְרַיִם, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא גְּלוּל
 גְּלוּלִים וְהוֹרִיד אֶת יוֹסֵף בְּרֵאשׁוֹנָה, שְׁבֻכּוֹתוֹ הַתְּקִימָה
 הַבְּרִית עִמּוֹ, וְהַשְּׁלִיט אוֹתוֹ עַל כָּל הָאֶרֶץ.

הַגַּתָּם: ל' שָׂרֵץ אֶרֶץ צְפָרְדַּיִם בְּחַדְרֵי מַלְכֵיהֶם:
 לֹא אָמַר וַיָּבֵא עָרֹב בְּנִים כָּבֵל גְּבוּלָם: לֹב נָתַן גְּשָׁמֵיהֶם
 בְּרַד אִשׁ לְהַכּוֹת בְּאֶרֶץ: לֹג וַיֵּךְ גַּפְנָם וַתֵּאֲנָתֶם
 וַיִּשְׁבַּר עֵץ גְּבוּלָם: לֹד אָמַר וַיָּבֵא אֲרֶבֶה וַיִּלַּק וַאֲיִן
 מִסָּפֵר: לֹה וַיֵּאכַל כָּל עֵשֶׂב בְּאֶרֶץ וַיֵּאכַל פְּרֵי
 אֲדָמָתָם: לו' וַיֵּךְ כָּל בְּכוֹר בְּאֶרֶץ רֵאשִׁית לְכָל אוֹנָם:
 לו' וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וַזְּהַב וַאֲיִן בְּשִׁבְטָיו בּוֹשֵׁל: לֹה שְׁמַח
 מִצָּרִים בְּצִאתָם כִּי נָפַל פִּתְחֵם עֲלֵיהֶם: לט פֶּרֶשׁ עֲנָן

— — — — — זוהר תהלים — — — — —

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְקִיִּם גְּזוּרָתִי

וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וַזְּהַב וַגּוֹ' (קה, לו'): [בְּרֵאשִׁית פֶּרֶשֶׁת מִקְצֵי (דף קצו ע"א)]
 אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, כָּל מֵה שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עֲשָׂה,
 הַכֹּל הוּא לְגַלְגַּל גְּלוּלִים, מְשׁוּם שֶׁרְצָה לְקַיֵּם הַגְּזוּרָה. בֵּא רְאֵה,
 כְּשֶׁבָרָא הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הָעוֹלָם, הִבִּיא כָּל מֵה שֶׁצָּרִיךְ
 הָעוֹלָם בְּרֵאשׁוֹנָה, וְאַחַר כֵּךְ הִבִּיא אֶת הָאָדָם לְעוֹלָם וּמְצָא
 מְזוּן. [בֵּא רֵאֵה] כְּמוֹ כֵן הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אָמַר לְאַבְרָהָם, (בֵּרֵאשִׁית
 טו) יִדְעַ תְּדַע כִּי גֵר יִהְיֶה זְרַעְךָ בְּאֶרֶץ לֹא לָהֶם וַגּוֹ', וְאַחֲרֵי כֵן
 יֵצְאוּ בְּרִכְשׁ גָּדוֹל. כְּשֶׁבֵּא יוֹסֵף לְאֶרֶץ מִצְרַיִם, לֹא מְצָא בָּהּ
 רְכוּשׁ גָּדוֹל. גְּלוּלִים גְּלוּלִים, וְהִבִּיא רָעַב עַל הָעוֹלָם, וְכָל הָעוֹלָם
 הָיוּ מִבִּיאִים כֶּסֶף וַזְּהַב לְמִצְרַיִם, וְהִתְמַלְּאָה כָּל אֶרֶץ מִצְרַיִם
 כֶּסֶף וַזְּהַב. לְאַחַר שֶׁהַכֹּל נִתְקַן רְכוּשׁ גָּדוֹל, הִבִּיא אֶת יַעֲקֹב
 לְמִצְרַיִם.

— — — — — זוהר תהלים — — — — —

מקדים רפואה למכה

שְׁפָה דְרַכֵּי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא - בְּרֵאשׁוֹנָה בּוֹרֵא [מקדים]
רְפוּאָה, וְאַחַר כֵּן מְכָה. כֵּן בְּרֵאשׁוֹנָה הַתְּקִין רְכוּשׁ
גָּדוֹל, וְאַחַר כֵּן הִבִּיא אוֹתָם לְגָלוּת, וְעַל כֵּן גִּלְגַּל גִּלְגּוּלִים
וְהִבִּיא רָעַב עַל [כּל] הָעוֹלָם, כְּדֵי שִׁיְהִיו מְבִיאִים כֶּסֶף וְזָהָב כָּל
הָעוֹלָם לְמִצְרַיִם.

על ידי יוסף הצדיק נשפּע עשירות לישראל

בֵּא רְאֵה, מִשׁוּם יוֹסֵף שֶׁהוּא צַדִּיק, הוּא גָרַם עֶשֶׂר שָׁל כֶּסֶף
וְזָהָב שִׁיטְלוּ יִשְׂרָאֵל, כְּכַתוּב (תהלים קה, לו) וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף
וְזָהָב וַאֲיִן בְּשִׁבְטָיו כּוֹשֵׁל. וּמִיָּדוֹ שֶׁל הַצַּדִּיק זֶה בֵּא לְיִשְׂרָאֵל,
וְהִכַּל לְזִכּוֹת אוֹתָם לְעוֹלָם הַבֵּא.

בזכות האהבה שאהב ה' את האבות ירד יעקב למצרים כמלך
וַיָּבֵא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם וְגו' (קה, כג) : [זוהר ח"א, (מקץ קצד) : זוהר תורה]
אמר רבי אלעזר, בוא וראה, שהקדוש ברוך הוא מסבב
סבות בעולם, לקיים השבועה והגזרה שהיה גזור, שהרי
למדנו, אלמלי החביבות והאהבה שאהב הקדוש ברוך הוא
להאבות, היה ראוי יעקב לרדת למצרים בשלשלאות של
ברזל, ובאהבתו אותם השליט ליוסף בנו, ועשה אותו למלך
המושל על כל הארץ, וירדו כל השבטים בכבוד, ויעקב כמלך.

השכינה באה למצרים וגם יעקב ובניו

בוא וראה מה כתוב: "וַיָּבֵא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם וַיַּעֲקֹב גַּר בְּאֶרֶץ

לְמִסְךָ יֵאֵשׁ לְהָאִיר לַיְלָה: מ שָׁאֵל וַיֵּבֵא שְׁלוֹ וְלָחֶם
 שְׂמִים יִשְׁבִּיעֵם: מא פְּתַח צוּר וַיִּזְבְּנוּ מִיּוֹם הָלְכֵנוּ בְּצִיּוֹת
 נָהָר: מב כִּי זָכַר אֶת דְּבַר קִדְשׁוֹ אֶת אֲבֹרָתָם עֲבָדָיו:
 מג וַיִּזְצֵא עִמּוֹ בְּשִׁשּׁוֹן בְּרָנָה אֶת בְּחִירָיו: מד וַיִּתֵּן לָהֶם

⋮ ————— ⋮ זוהר תהלים ⋮ ————— ⋮

חם", כיון שכתוב: "וַיֵּבֵא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם" האם לא ידענו שיעקב גר בארץ חם, ולמה הצריך לומר זה, אלא "וַיֵּבֵא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם", זה הקדוש ברוך הוא (ב), "וַיַּעֲקֹב גָּר בְּאֶרֶץ חָם", זה יעקב, שהרי בשביל יעקב ובניו באה השכינה למצרים, והקדוש ברוך הוא היה מסבב סבות, והוריד ליוסף בראשונה, שבזכותו נתקיים עמו הברית, והשליטו על כל הארץ.

הלא היה מלכנו עוד לפני ארץ מצרים?

וַיִּזְצֵא עִמּוֹ בְּשִׁשּׁוֹן בְּרָנָה אֶת בְּחִירָיו" (קה, מב): [זוהר חלק ג' רע"א מהימנא קדושים (דף 99:ז) זוהר תורה] פתח רבי אלעזר ואמר, "וְאֲנֹכִי ה' אֱלֹהֶיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וְאֱלֹהִים זִוְלָתִי לֹא תִדְעוּ" (הושע יג, ד), לא כתוב אשר הוצאתיך מארץ מצרים, אלא "וְאֲנֹכִי ה' אֱלֹהֶיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם", וכי מארץ מצרים היה להם למלך ולא מקודם לזה, והלא כתוב: ויאמר יעקב אל בניו "הֲסֵרוּ אֶת אֱלֹהֵי הַנֶּכֶר אֲשֶׁר בְּתִכְכֶם" (בראשית לה, ב), ונאמר: "וַיִּנְקֹמָה וַיִּנְעֲלָה בֵּית אֵל" (שם, ג), וכתוב כאן: "מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם"? (ב) זה יובן מהברייתא דרבי עקיבא שיש חיה אחת

— ❦ — זוהר תהלים — ❦ —

נושאת הכסא עומדת באמצע הרקיע וישראל שמה וחקוק על מצחה ישראל שאומרת בקול רם ברכו וכו'.

במצרים נודע כבודו של הקדוש ברוך הוא
אלא מן היום שהיו ישראל בעולם, לא הכירו כבודו של
הקדוש ברוך הוא מלבד בארץ מצרים, שהיו בעבודה
קשה, ויצעקו אל הקדוש ברוך הוא, ולא שינו ממנהגים
שלהם, שם נזדקקו אבותינו, כזהב בתוך הכור.

ישראל הלכו אחר האמונה הפשוטה שקיבלו מאבותיהם
ועוד שהיו רואים בכל יום כמה כשפים כמה מינים רעים,
להטעות לאנשים, ולא סרו מדרכם לימין ולשמאל,
ואף על פי שלא היו יודעים כל כך בכבודו של הקדוש ברוך
הוא, אלא שהלכו אחר מנהגי אבותם.

באותות ומופתים שבמצרים והים, אמונתם נתחזקה ביותר
ואחר כך ראו כמה נסים וכמה גבורות, ולקחם הקדוש ברוך
הוא לעבודתו, ולפי שכלם ראו כמה נסים ואותות
וגבורות בעיניהם, אמר "וְאֶנְכִי ה' אֱלֹהֶיךָ מֵאֲרֶץ מִצְרָיִם", כי
שם היה בהתגלות הכבוד שלו, ונגלה אליהם על הים, וראו
זיו כבוד העליון פנים בפנים.

אני שעשיתי המופתים אני נתתי לכם התורה
ולפיכך אל תאמרו שאלהים אחר הוא שדיבר עמנו, אלא
אני הוא אשר ראיתם בארץ מצרים, אני הוא

אַרְצוֹת גִּזְוִים וְעָמַל לְאֲמוֹים יִירָשׁוּ: מַה בְּעֵבֹר יִשְׁמְרוּ
חֲקוּי וְתוֹרָתוֹ יִבְצְרוּ הַלְלוּנָהּ:

===== זוהר תהלים =====

שהרגתי שונאיכם בארץ מצרים, אני הוא שעשיתי כל אותן עשר מכות בארץ מצרים, ובעבור זה "ואלהים זולתי לא תִדְע" (הושע יג, ד), אל תאמר שיש אחר אלא אני הוא הכל.

הינה מעוניין להקדיש

דָּקָה בְּיוֹם?

לְקַרְא זוהר הקדוש

ההודעה הזאת נכתבה בשבילך!!!

קאן ניתן להשיג בחינם ספרי זוהר לכל המעוניין להקדיש דקה ביום לקרא זוהר הקדוש, כל יום אקח לומד דקה זוהר ומקרב את הגאולה ברחמים (זוהר נה סכ"ד).

כשיבוא משיח יאמר עליך:
"בזכותך הגעתני
לך יש חלק בגאלת העם".

בית שמש: 0548-436784, ירושלים: 02-6255789
בת ים: 03-6304523, 052-9077914, 054-2214449
במרכז: 09-8323442, בצפון: 054-9788564, בדרום: 08-6108608

כב לחודש

קו א תְּלִינָה חֲדוּי לִיהֲוֹנָהּ בִּי מִזֶּבֶן בִּי לְעוֹלָם
 חֲסִדוֹ: ב מִי יִמְלֵל גְּבוּרֹת יְהוָה יִשְׁמִיעַ כָּל
 תְּהִלָּתוֹ:

שימוש תהלים

לקדחת שלישית

מי ימלל גבורות (קו, ב): [שימוש תהלים לפרק קו] טוב לקדחת שלישית ושם שלו ו"ה.

זוהר תהלים

מִי יִמְלֵל גְּבוּרֹת ה' וּגְו' (קו, ב): [זוהר ח"א 9' תולדות (דף קלד:)] וְאֵלֶּה
 תּוֹלְדֵי יִצְחָק וּגְו'. פֶּתַח רַבִּי חֲזִיא וְאָמַר, (תהלים קו, ב) מִי
 יִמְלֵל גְּבוּרֹת ה' יִשְׁמִיעַ כָּל תְּהִלָּתוֹ. בֵּא רְאֵה, כְּשֶׁרָצָה הַקָּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא וְעָלָה בְּרָצוֹן לְפָנָיו לְבְרָא אֶת הָעוֹלָם, הִיָּה מְסַתְּפֵל
 בַּתּוֹרָה וּבּוֹרָא אוֹתוֹ, וּבְכָל מַעֲשֵׂה וּמַעֲשֵׂה שֶׁבְּרָא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא בְּעוֹלָם, הִיָּה מְסַתְּפֵל בַּתּוֹרָה וּבּוֹרָא אוֹתוֹ. זֶהוּ שְׁכַתּוּב
 (משלי ח) וְאֵהִיָּה אֶצְלוֹ אֲמוֹן וְאֵהִיָּה שְׁעִשׂוּעִים יוֹם יוֹם. אֵל תִּקְרִי
 אֲמוֹן אֵלָא אֲמֵן. כְּשֶׁרָצָה לְבְרָא אָדָם, אָמְרָה הַתּוֹרָה לְפָנָיו: אִם
 הָאָדָם יִבְרָא וְאַחַר כֵּךְ יִחַטָּא וְאַתָּה תְּדוֹן אוֹתוֹ, לָמָּה יִהְיֶה
 מַעֲשֵׂי יָדָיךְ לְחַנּוּם, שֶׁהָרִי לֹא יוּכַל לְסַבֵּל אֶת דִּינְךָ? אָמַר לָהּ
 הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: הִנֵּה תִקְנֵנִי תְּשׁוּבָה טָרָם שֶׁבְּרָאתִי אֶת
 הָעוֹלָם. אָמַר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְעוֹלָם בְּשַׁעָה שְׁעִשָּׂה אוֹתוֹ
 וּבְרָא אֶת הָאָדָם, אָמַר לוֹ: עוֹלָם, עוֹלָם, אַתָּה וְחַקוּתֶיךָ לֹא
 יִתְקַיְמוּ אֵלָא עַל הַתּוֹרָה. וּמִשׁוּם כֵּךְ בְּרָאתִי בְךָ אֶת הָאָדָם, כְּדִי

— ❦ — זוהר תהלים ❦ —

שִׁיתַּעֲסֹק בָּהּ, וְאִם לֹא - הֲרִינִי מִחֲזִירָךְ לְתַהוּ וּבַהּוּ, וְהַכֹּל בְּשִׁבִיל הָאָדָם קִיָּם. זֶהוּ שְׁכָתוּב (ישעיה מה) אֲנֹכִי עֲשִׂיתִי אֶרֶץ וְאָדָם עָלֶיהָ בְּרֵאתִי. וְהַתּוֹרָה עוֹמֶדֶת וּמְכַרְיָזָה לְפָנַי בְּנֵי אָדָם כְּדֵי שִׁיתַּעֲסֹקוּ וַיִּשְׁתַּדְּלוּ בָּהּ, וְאִין מִי שִׁירְפִין אָזְנוֹ.

בא רָאָה, כָּל מִי שֶׁמִּשְׁתַּדֵּל בַּתּוֹרָה, מְקַיֵּם הָעוֹלָם וּמְקַיֵּם כָּל מַעֲשֵׂה וּמַעֲשֵׂה עַל תְּקוּנָתוֹ כְּרֵאוּי, וְאִין לָךְ כָּל אֵיכָר וְאֵיכָר בְּאָדָם שְׂאִין כְּנִגְדוֹ בְּרִיָּה בְּעוֹלָם. שְׁהָרִי כְּמוֹ שְׂאָדָם נִחְלָק לְאֵיכָרִים, וְכֹלָם עוֹמְדִים דְּרָגוֹת עַל דְּרָגוֹת מִתְקַנְיָם אֱלוֹ עַל אֱלוֹ וְכֹלָם גּוֹף אֶחָד - כֶּךָ גַּם הָעוֹלָם, כָּל אוֹתָם בְּרִיּוֹת כֹּלָם אֵיכָרִים אֵיכָרִים וְעוֹמְדִים אֱלוֹ עַל אֱלוֹ, וְכֹאשֶׁר כֹּלָם מִתְקַנְיָם - הִנֵּה גּוֹף [תנא] מִמֶּשׁ. וְהַכֹּל כְּמוֹ שֶׁהַתּוֹרָה. שְׁהָרִי כָּל הַתּוֹרָה אֵיכָרִים וּפְרָקִים וְעוֹמְדִים אֱלוֹ עַל אֱלוֹ, וְכֹשְׁכֹלָם נִתְקַנְיָם - נַעֲשִׂים גּוֹף אֶחָד. כִּיּוֹן שְׁדוֹד הַסֵּתֶכֶל בְּמַעֲשֵׂה הַזֶּה, פֶּתַח וְאָמַר, (תהלים קד) מֶה רַבּוֹ מַעֲשֵׂיךָ ה' כָּלָם בְּחֻכְמָה עֲשִׂיתָ מְלֵאָה הָאָרֶץ קִנְיָנָךְ.

בַּתּוֹרָה כָּל הַסּוּדוֹת עֲלִיוֹנִים חֲתוּמִים שְׁלֵא יְכוּלִים לְהַשִּׁיג. כָּל הַדְּבָרִים שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא

בַּתּוֹרָה כָּל הַסּוּדוֹת עֲלִיוֹנִים חֲתוּמִים שְׁלֵא יְכוּלִים לְהַשִּׁיג. בַּתּוֹרָה כָּל אוֹתָם דְּבָרִים עֲלִיוֹנִים שֶׁהִתְגַּלוּ וְלֹא הִתְגַּלוּ. בַּתּוֹרָה הֵם כָּל הַדְּבָרִים שֶׁלְמַעַלָּה וְלִמְטָה. כָּל הַדְּבָרִים שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה וְכֹל הַדְּבָרִים שֶׁל הָעוֹלָם הַבָּא הֵם בַּתּוֹרָה, וְאִין מִי שֶׁמִּשְׁגִּיחַ וּמְכִיר אוֹתָם. וּמִשׁוּם כֶּךָ כְּתוּב (תהלים קו) מִי יִמְלֹל גְּבוּרוֹת ה' יִשְׁמִיעַ כָּל תְּהִלָּתוֹ. בֹּא רָאָה, בֹּא שְׁלֵמָה

— ❦ — זוהר תהלים — ❦ —

וּבְקֶשׁ לַעֲמֹד עַל דְּבַרֵי הַתּוֹרָה וְעַל דְּקְדוּקֵי הַתּוֹרָה וְלֹא יִכַּל.
 אָמַר, אֲמַרְתִּי אַחְכְּמָה וְהִיא רַחוּקָה מִמְּנִי. דְּוֹד אָמַר, (תהלים קיט)
 גַּל עֵינַי וְאִבִּיטָהּ נִפְלְאוֹת מִתּוֹרַתְךָ. בֹּא רְאֵה, כְּתוּב בְּשִׁלְמָה
 (מלכים א ה) וַיְדַבֵּר שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים מְשָׁל וַיְהִי שִׁירוֹ חֲמִשָּׁה וְאֶלֶף.
 וְהָרִי בְּאַרְוֵהוּ שְׁחַמְשָׁה וְאֶלֶף טַעֲמִים הָיוּ בְּכֹל מְשָׁל וּמְשָׁל
 שְׁהֵיָה אוֹמֵר. וּמָה שְׁלֵמָה, שֶׁהוּא בְּשֵׁר וְדָם, כִּךָּ הָיוּ בְּדַכְרֵיו -
 דְּבַרֵי הַתּוֹרָה שְׁאָמַר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל אַחַת כְּמָה וְכְמָה
 שְׁבַכְל דְּבַר וְדָבַר יֵשׁ בּוֹ כְּמָה מְשָׁלִים, כְּמָה שִׁירִים, כְּמָה
 תִּשְׁבַּחוֹת, כְּמָה סוּדוֹת עֲלִיוֹנִים, כְּמָה חֲכָמוֹת, וְעַל כֵּן כְּתוּב
 מִי יִמְלַל גְּבוּרוֹת ה'. בֹּא רְאֵה מָה כְּתוּב לְמַעְלָה, וְאֵלֶּה תִּלְדַּת
 יִשְׁמַעְעָל. שֶׁהֵם שְׁנַיִם עֶשְׂרֵי נְשִׂאִים. אַחַר כֵּךָ אָמַר וְאֵלֶּה
 תּוֹלְדַת יִצְחָק. הַתַּעֲלָה עַל דַּעְתָּךְ שְׁכְּתוּב בּוֹ בִּישְׁמַעְעָל
 שֶׁהוּלִיד שְׁנַיִם עֶשְׂרֵי נְשִׂאִים וַיִּצְחָק הוּלִיד שְׁנַיִם בָּנִים, שְׁזָה
 הַתַּעֲלָה וְזֶה לֹא הַתַּעֲלָה? עַל כֵּן כְּתוּב מִי יִמְלַל גְּבוּרוֹת ה'.
 זֶה יִצְחָק. וַיִּצְחָק הוֹצִיא אֶת יַעֲקֹב, שֶׁהוּא הָיָה לְבָדוּ יוֹתֵר
 מִכָּלֶם, שֶׁהוּלִיד שְׁנַיִם עֶשְׂרֵי שְׁבָטִים, הַקִּיּוֹם שֶׁל מַעְלָה וּמַטָּה.
 אָבֵל יִצְחָק לְמַעְלָה בְּקִדְשָׁה עֲלִיוֹנָה, [וישמעאל] וְעֶשְׂו לְמַטָּה,
 וְעַל כֵּן כְּתוּב מִי יִמְלַל גְּבוּרוֹת ה' יִשְׁמִיעַ כָּל תְּהִלָּתוֹ. זֶה יַעֲקֹב.
 כְּשֶׁנִּדְבַּק הַשְּׁמֵשׁ בְּלִבָּנָה, כְּמָה כּוֹכְבִים מְאִירִים מֵהֶם.

מִי הוּא שְׁיִסְלַק וַיַּעֲבִיר גְּזָרָה אַחַת מְאוֹתָן גְּבוּרוֹת שְׁעוֹשָׂה
 הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא

מִי יִמְלַל גְּבוּרוֹת ה' וְגו' (קו, ב): [זוהר ח"א פ' ויחי (דף רמט:)] פְּתַח
 וְאָמַר, (תהלים קו) מִי יִמְלַל גְּבוּרוֹת ה' יִשְׁמִיעַ כָּל תְּהִלָּתוֹ.

===== ❧ ❧ ❧ =====

פָּסוּק זֶה בְּאֲרוּהוּ, אָבַל מֵה זֶה יְמַלֵּל? יְדַבֵּר הֲיָה צְרִיךְ לְכַתּוּב:
 וְאִם תֹּאמַר שֶׁזוֹ דַּרְךְ הַפְּתוּב, שֶׁהֲרִי הַפָּסוּקִים הֵם כִּךְ - לֹא,
 שְׂכָלֶם בָּאִים לְהִרְאוֹת דְבַר, אַף כֵּאֵן בְּאִ לְהִרְאוֹת דְבַר. מִי
 יְמַלֵּל [גְבוּרוֹת ה'], כַּפְּתוּב (דְּבָרִים כג) וְקִטְפַת מְלִילַת. גְּבוּרוֹת ה',
 מִשׁוּם שֶׁהֵם רְבִים, שֶׁהֲרִי כָּל גְּזוֹרַת הַדִּין בְּאֵה מְשֵׁם, וְלָכֵן מִי
 הוּא שְׂיִסְלַק וְיַעֲבִיר גְּזוּרָה אַחַת מְאוֹתָן גְּבוּרוֹת שְׁעוֹשָׁה
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא? עוֹד, מִי יְמַלֵּל וְיַדְבֵּר, הַכֹּל אַחַד. יְדַבֵּר,
 שְׁהֲרִי כַּמָּה וְכַמָּה גְבוּרוֹת הֵן שֶׁאֵין לָהֶם חֻשְׁבוֹן, כַּמָּה בְּעָלֵי
 דִּינָים, כַּמָּה בְּעָלֵי מְגַנָּים, כַּמָּה שׁוֹמְרֵי הַחֻקִּים, וְהַדְּבוּר לֹא
 יְכוּל לְדַבֵּר לָהֶם. וּבַמָּה יְדוּעוֹת? כְּלָם בְּהַגְדָּה, שְׂיֵשׁ בָּה סוּד
 הַחֻכְמָה, שֶׁהֲרִי בְּדַבּוּר וּבְאֲמִירָה לֹא יְכוּל לְדַבֵּר לָהֶם וְלִדְעַת
 אוֹתָם, אָבַל בְּהַגְדָּה הֵן יְדוּעוֹת, כַּפְּתוּב (תהלים קמה) דוֹר לְדוֹר
 יִשְׂבַח מֵעַשְׂרֵיךְ וּגְבוּרַתִּיךְ יַגִּידוּ. בְּסוּד זֶה יוֹדְעִים, אָבַל
 גְּבוּרַתְךָ, שֶׁהִיא גְבוּרָה תַּחְתּוֹנָה, יְדַבְּרוּ, שְׂכְּתוּב וּגְבוּרַתְךָ
 יְדַבְּרוּ. יִשְׁמִיעַ כָּל תְּהִלָּתוֹ, שֶׂרְבִים הֵם [הַדְּרוֹת] הַדִּינָים
 שְׁנוֹדְעִים וּמְחַבְּרִים בְּתִהְלָה, וְכַמָּה חִילוֹת וְכַמָּה מַחְנוּת
 שְׁמִתְחַבְּרִים בָּה, כַּכְּתוּב (איוב כה) הֲיֵשׁ מִסְפָּר לְגְדוּדָיו, וְעַל זֶה
 מִי יְכוּל לְהַשְׁמִיעַ כָּל תְּהִלָּתוֹ?

שׁ שׁ מְאוֹת וְשַׁלְשָׁה עָשָׂר מִיְנֵי עֲצָה נִתְּנָה תוֹרָה לְאָדָם לְהִיּוֹת
 שָׁלֵם בְּרַבּוֹנוֹ מִשׁוּם שֶׁרַבּוֹנוֹ רוּצָה לְהִיטִיב לוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה
 וְלְעוֹלָם הַבָּא וְיוֹתֵר לְעוֹלָם הַבָּא

מִי יְמַלֵּל גְּבוּרוֹת ה' וְגו' (קו, ב): [זוהר ח"ב פ' יתר (דף 39:)] וְיְדַבֵּר
 אֱלֹהִים אֶת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לְאָמַר. רַבִּי יְהוֹדָה פָּתַח,

— ❦ — זוהר תהלים — ❦ —

(תהלים קו) מי ימלל גבורות ה' ישמיע כל תהלתו. בכמה דרכים העידה התורה באדם שלא יחטא לפני רבונו. בכמה דרכים נתנה לו עצה שלא יסטה מדרכיו ימין ושמאל. בכמה דרכים נתנה לו עצה איך ישוב לפני רבונו וימחל לו. ששנינו, שש מאות ושלשה עשר מיני עצה נתנה תורה לאדם להיות שלם ברבונו, משום שרבונו רוצה להיטיב לו בעולם הזה ולעולם הבא, ויותר לעולם הבא, שהרי שנינו, כל מה שהשלים הקדוש ברוך הוא לאדם – מאותן טובות שזוכה בהם לעולם הבא השתלם בהם. מה הטעם? משום שהעולם הבא הוא של הקדוש ברוך הוא. (ואם תאמר שהעולם הזה אינו שלו אלא) וכך שנינו, העולם הזה כנגד העולם הבא אינו אלא כפרוזדור לטרקלין. (משום כך העולם הבא הוא של הקדוש ברוך הוא) וכשזוכה אותו הצדיק – בשלם הוא זוכה. ששנינו, כתוב (דברים ב) ונחלה לא יהיה לו בקרב אחיו. מה הטעם? משום שה' הוא נחלתו. אשרי חלקו מי שזוכה לחלק ירשה עליון זה. זוכה בה בעולם הזה, ובבית של העולם הזה. כך בעולם הבא ובבית העליון הקדוש, שכתוב (ישעיהו) ונתתי להם בביתי ובחומתי יד ושם. אשרי חלקו של אותו צדיק שמדורו עם המלך בביתו.

רבי שמעון אמר, אשרי חלקו של אותו צדיק שזוכה לזה, שכתוב (ישעיה נח) אז תתענג על ה'. לא כתוב עם ה', אלא על ה'. מה זה על ה'? מקום שעליונים ותחתונים נמשכים ממנו ותאביים לאותו מקום, שכתוב (תהלים קכא) מאין

❦ ————— ❦ **זוהר תהלים** ————— ❦

יבא עזרי. וכתוב (דניאל ז) ועד עתיק הימים מגיע ולפניו הקריבוהו. ותשוקת וענג הצדיקים להסתפל לאותו זיו, שכל זיו יוצא ממנו, וממנו נמשכים כל אותם הכתרים. עוד אמר רבי שמעון, שנינו בפסוק זה אז תתענג על ה', בסוף הפסוק מה כתוב? והרפתיך על במתי ארץ, על אותו מקום שנקרא במתי ארץ, הוא למעלה מהארץ הזו. ואותו מקום שנקרא במתי ארץ, הינו שמים, והינו שכתוב על במתי ארץ. על ה' - אמר רבי אבא, לא כתוב אז תשב, אלא אז תתענג על ה', הינו שמים, שכתוב (תהלים נו) רומה על השמים אלהים. והרפתיך על במתי ארץ, הינו ארץ החיים, ממשמע שכתוב על במתי, להכליל ציון וירושלים שנקראו במתי ארץ, והינו שמים שלמעלה וארץ שלמעלה. והדבר שאמר רבי שמעון כן הוא, והכל אחד, שכתוב ועד עתיק הימים מגיע וגו', וכל הדברים הללו עולים למקום אחד.

אמר רבי אבא לרבי שמעון, יאמר לי מורי, פסוק זה כלו כמה בארנו אותו, שכתוב אז תתענג על ה' והרפתיך על במתי ארץ והאכלתיך נחלת יעקב אביך? אמר לו, הרי הכל נאמר כבר, שתפנוק ועדון על ה' כתוב, מקום שהוא למעלה, וכתוב ועד עתיק הימים מגיע. על במתי ארץ, כמו שנתבאר. והאכלתיך נחלת יעקב אביך, כמו שכתוב (בראשית כו) ויתן לך האלהים מטל השמים וגו', והינו נחלת יעקב. והברכה שברך יצחק את יעקב, על השמים הללו הוא אמר, וברכו בכרחה, שעתידים בני יעקב, להחיות באותו טל

— ❦ — זוהר תהלים — ❦ —

לְעֵתִיד לָבוֹא, שְׁכַתּוֹב וַיִּתֵּן לָךְ הָאֱלֹהִים, לָךְ וְלֹא לְאַחַר, מִטַּל
הַשָּׁמַיִם, שָׁבוּ עֲתִידִים הַמַּתִּים לְהַחִיּוֹת לְעֵתִיד לָבוֹא, שְׁיִוָצֵא
מִהַעֲתִיק לְזַעִיר וְאֲנַפִּין וְשׁוֹרָה בְּשָׁמַיִם הַלְלוּ. הַתְּבוּנָן רַבִּי
אָבָא וְאָמַר, עַכְשָׁו נִשְׁמַע הַכֹּל, וְנִמְצָאת בְּרַכַּת יִצְחָק עַל־יוֹנָה
מִמָּה שְׁחֻשְׁבַּתִּי.

שְׁנִינוּ, מִי יִמְלַל גְּבוּרוֹת ה' . מִי יִמְלַל ? מִי יִדְבַר הִיָּה צְרִיף לְהִיּוֹת!
אָמַר רַבִּי חֲזִיָּא, כְּמוֹ שְׁנַאָמַר (דברים כג) וְקִטְפַת מְלִילַת
בְּיָדְךָ. גְּבוּרוֹת ה', שְׁרַבִּים הֵם וַיִּוָצְאִים מִגְּבוּרָה אַחַת. וְשִׁנְיָנוּ,
גְּבוּרָה עַל־יוֹנָה אַחַת, עֲטַרְת הַעֲטַרוֹת, מִתְעַטְרַת, וַיִּוָצְאִים מִמֶּנָּה
חֲמִשִּׁים שְׁעָרִים, מֵהֵם יְמִינָה וּמֵהֵם שְׁמַאלָה, וְכֹל אַחַת נִקְרְאת
גְּבוּרָה, וְכֹל אַחַת וְאַחַת מִתְעַטְרַת בְּאוֹרוֹת שֶׁל חֻקִּיקוֹת גְּבוּהוֹת,
וְכֹלֶם נִקְרְאוֹת גְּבוּרוֹת ה' . אָמַר רַבִּי חֲזִיָּא, גְּבוּרוֹת ה' חֹסֵר כְּתוּב,
שְׁהָרִי כְּלָם כְּלוּלִים בָּזֶה. יִשְׁמִיעַ כָּל תְּהִלָּתוֹ - זוֹהֵי שְׁכִינַת זִיו
כְּבוֹד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁכַתּוֹב וְתִהְלֶתוּ מְלֶאֶה הָאֲרֶץ.

הַקְּב"ה לֹא מִקְפַּח שְׂכָר שׁוּם בְּרִיּוֹת שְׁבָרָא פָּרַט לְאוֹתָם
שְׁיִצְאוּ מִתּוֹף הָאֲמוּנָה שְׁלוֹ וְלֹא הִיָּה בְּהֵם טוֹב לְעוֹלָמִים וּפָרַט
לְאֵלוֹ שְׁלֹא כָרְעוּ בְּמוֹדִים

מִי יִמְלַל גְּבוּרוֹת ה' וְגו' (קו, ב) : [זוהר ח"א פ' משפטים (ד ק.ק.)] פְּתַח
הַזְקָן וְאָמַר, (תהלים קו) מִי יִמְלַל גְּבוּרוֹת ה' יִשְׁמִיעַ כָּל
תְּהִלָּתוֹ. מִי הוּא בְּעוֹלָם שְׁיִכּוֹל לְמַלֵּל הַגְּבוּרוֹת שְׁעוֹשֶׂה
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעוֹלָם תְּמִיד? אוֹתוֹ גּוֹף הָרֵאשׁוֹן
שְׁהָשְׂאִיר, לֹא נֶאֱבָד, וַיְהִיָּה לוֹ קִיּוֹם לְעֵתִיד לָבֹא, שְׁהָרִי אַתְּ

❧ ————— ❧ זוהר תהלים ❧ ————— ❧

עָנְשׁוּ סָבַל בְּכַמָּה מִיָּנִים, וְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא מִקְפָּח שָׂכָר שׁוֹם בְּרִיּוֹת שְׁבָרָא, פָּרַט לְאוֹתָם שִׁיָּצְאוּ מִתּוֹךְ הָאֲמוֹנָה שְׁלוֹ וְלֹא הָיָה כֶּהֱם טוֹב לְעוֹלָמִים, וּפָרַט לְאֵלוֹ שְׁלֹא כָרְעוּ בְּמוֹדִים, שְׁמֵאלָהּ עוֹשֶׂה הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּרִיּוֹת אַחֲרוֹת, כְּדֵי שְׁלֹא יִבְנֶה בְּאוֹתוֹ הַגּוֹף בְּדַמּוֹת שֶׁל אָדָם וְלֹא יָקוּם לְעוֹלָמִים. אָבֵל אֵלֶּה לֹא כָךְ.

מָה עוֹשֶׂה הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא? אִם אוֹתָהּ רוּחַ זוֹכָה לְהִתְתַּקֵּן בְּעוֹלָם הַזֶּה בְּאוֹתוֹ הַגּוֹף הָאֲחֵר, מָה עוֹשֶׂה הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא? אוֹתוֹ הַגּוֹאֵל שְׁגוֹאֵל אוֹתָהּ, אוֹתָהּ הַרוּחַ שְׁלוֹ שְׁמִכְנִים לְשֵׁם, וּמְשַׁתֵּף וּמְעַרֵב בְּאוֹתָהּ רוּחַ שְׁהִיָּתָה בְּאוֹתוֹ הַכָּלִי, וְדַאי שְׁלֹא נֶאֱבַדְתָּ. וּמַה נַּעֲשֶׂה? שְׁהָרִי יֵשׁ שָׁם שְׁלֹשׁ רוּחוֹת (בְּאוֹתוֹ גּוֹף אַחֵר בּוֹ יָקוּם. וּמַה עֹשֶׂה הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, בֵּא וְרָא, הַגְּאֵלָה הַהִיא שְׁהִיא גּוֹאֵל אוֹתָהּ, רוּחַ שְׁלוֹ הָרִי נִכְנַסֵת שֵׁם וְנִעֻבֶת, וּמִשְׁתַּתֶּפֶת וּמִתְעַרֶבֶת בְּכָלִי הַהוּא. וְאוֹתָהּ הַרוּחַ הָרֵאשׁוֹנָה שְׁהִיָּתָה בְּאוֹתוֹ כְּלִי וְנִדְבַקְתָּ בּוֹ, וְדַאי שֶׁגִּשְׁאֵרֶת שֵׁם וְלֹא נִאֲבַדְתָּ, וּמִשּׁוֹם זֶה אוֹתָהּ הַרוּחַ שְׁעוֹב בְּאוֹתוֹ הַכָּלִי וְנִדְבַקָה שֵׁם, הוּא רוּדֵף אַחֵר הַשֵּׁרֶשׁ שְׁלוֹ וְהִסוּד שְׁלוֹ שְׁהִיא יוֹצֵא מִמֶּגוֹ וּמִבֵּיאוֹ אֵלָיו, וּבִנְוָה אוֹתוֹ בְּמִקּוֹם שְׁהִיָּתָה בַת זוּגוֹ. הָרִי שְׁלֹשׁ רוּחוֹת שֵׁם) – אַחַת שְׁהִיָּתָה בְּאוֹתוֹ הַכָּלִי וְנִשְׁאַרָה שָׁם, וְאַחַת אוֹתָהּ שְׁנַמְשָׁכָה לְשֵׁם וְהִיָּתָה עֲרִטִילְאִית, וְאַחַת אוֹתָהּ שְׁהַכְּנִים לְשֵׁם אוֹתוֹ הַגּוֹאֵל וְהַתְּעַרֵב בָּהֶן. לְהִיּוֹת שְׁלֹשׁ רוּחוֹת אֵי אֶפְשָׁר, וּמַה נַּעֲשֶׂה?

אָפֵי כֵךְ הֵן הַגְּבוּרוֹת הָעֲלִיוֹנוֹת שְׁעוֹשֶׂה הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. אוֹתָהּ רוּחַ שְׁהַכְּנִים לְשֵׁם אוֹתוֹ הַגּוֹאֵל, בּוֹ הַתְּלַבְּשָׂה הַנְּשִׂמָה הַזֶּה בְּמִקּוֹם שֶׁל לְבוּשׁ הַגְּרִים, (וְהוּא) וְאוֹתָהּ רוּחַ

— ❦ — זוהר תהלים — ❦ —

עֲרִטִילָאִית שְׁשָׁבָה שָׁם לְהַפְנוֹת לְהִיּוֹת לְבוֹשׁ לְנִשְׁמָה
הַעֲלִינָהּ. וְאוֹתָהּ רוּחַ שְׁהִיְתָה בְּתַחֲלָה שֶׁנִּשְׁאַרָה בְּאוֹתוֹ כְּלִי,
פְּרָחָה מִשָּׁם, וְהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְזַמֵּן לָהּ מְקוֹם בְּתוֹךְ סוּדוֹת
הַחֲלוֹנוֹת שֶׁבִּסְלַע שְׂאֵחַר כְּתַפֵּי הַגֶּן עֵדֶן, וְנִטְמַנְתְּ שָׁם.
וּמִתְעַלָּה לְאוֹתוֹ הַגּוֹף הָרֵאשׁוֹן שְׁהִיָּה בְּתַחֲלָה, וּבְאוֹתָהּ רוּחַ
יָקוּם אוֹתוֹ הַגּוֹף, וְזֶהוּ אֶחָד מֵאוֹתָם הַשְּׁנַיִם שְׂאֵמְרָנוּ (למעלה).
אֲבָל אוֹתוֹ הַגּוֹף טָרַם שְׂיִקוּם עֲנָשׁוּ גְדוֹל, שְׁהִרִי מִשׁוּם שְׁלֵא
זָכָה לְהַתְּרַבּוֹת, הוֹרִידוֹ אוֹתוֹ לְתוֹךְ הָאֲדָמָה, שֶׁסְּמוּכָה לְאַרְקָא,
וְנִדּוֹן שָׁם. וְאַחַר כֵּךְ מַעֲלִים אוֹתוֹ לְתַבֵּל. עֲכָשׁוּ יוֹרֵד וְעָכָשׁוּ
עוֹלָה, הִנֵּה עָלָה וְהִנֵּה יֵרֵד, אֵינן לוֹ מְנוּחָה, פָּרַט לְשִׁבְתוֹת
וַיִּמֵּים טוֹבִים וּבְרֵאשֵׁי חֲדָשִׁים. וְאַלֶּה יִשְׁנִים בְּאֲדַמַּת עֶפֶר.
אֲדַמַּת - מֵאֲדָמָה. עֶפֶר - מִתַּבֵּל. וְעַל אֵלּוּ כְּתוּב (דניאליב) וְרַבִּים
מִיִּשְׁנֵי אֲדַמַּת עֶפֶר יִקְיָצוּ אֶלֶּה לְחַיֵּי עוֹלָם וְאַלֶּה לְחַרְפּוֹת
וּלְדָרְאוֹן עוֹלָם. כָּל אֶלֶּה שְׁלֵא זָכוּ לְהַתְּתַקֵּן. אֲבָל אִם זָכְתָה
אוֹתָהּ רוּחַ עֲרִטִילָאִית שְׁשָׁבָה כְּמוֹ מִקְדָּם לְהַתְּתַקֵּן, אִזְ צִדִּיק
הוּא, שְׁהִרִי אוֹתָהּ רוּחַ שֶׁנִּשְׁאַמֵּר בָּהּ שֶׁנִּשְׁמָרָה בִּסְלַע, תִּתְקַן
בְּאוֹתוֹ הַגּוֹף הָרֵאשׁוֹן, וְעַל אֶלֶּה כְּתוּב אֶלֶּה לְחַיֵּי עוֹלָם וְאַלֶּה
לְחַרְפּוֹת וְגו'. כָּל אוֹתָם שְׁלֵא זָכוּ לְהַתְּתַקֵּן.

וְאַלֶּי הֵן הַגְּבוּרוֹת הַעֲלִינּוֹת שֶׁל הַמֶּלֶךְ הַעֲלִיּוֹן הַקְּדוֹשׁ,
וּכְלוּם לֹא נֶאֱבָד. אֲפֹלוּ הֵבֵל הַפֶּה יֵשׁ לוֹ אֶתֶר וּמְקוֹם,
וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה מִמֶּנּוּ מַה שְׁעוֹשֶׂה, וְאֲפֹלוּ דְבוּר שֶׁל
אָדָם וְאֲפֹלוּ קוֹל אֵינוֹ בְּרִיקְנוֹת, וְאֶתֶר וּמְקוֹם יֵשׁ לְכֻלָּם. זֶה
שֶׁנִּבְנָה עֲכָשׁוּ וַיִּצָּא לְעוֹלָם בְּרִיָּה חֲדָשָׁה, אֵינן לוֹ בַת זוּג, וְעַל

ג אֲשֶׁרֵי שְׁמֵרֵי מִשְׁפָּט עִשָּׂה צְדָקָה בְּכָל עֵת: ד וְזָכַרְנִי

— — — — — זוהר תהלים — — — — —

זֶה לֹא מִכְרִיזִים, שֶׁהָרִי בַת זֹוגוֹ אָבְדָה מִמֶּנּוּ. בַּת הַזּוּג שֶׁהִיְתָה לוֹ נֶעְשְׂתָה אִמּוֹ, וְאָחִיו לְאָבִיו.

אֲשֶׁרֵיהֶם יִשְׂרָאֵל שֶׁהִקְבִּ"ה נָתַן לָהֶם תּוֹרַת אֱמוּנָה לְהִשְׁתַּדֵּל בָּהּ יָמִים וְלֵילוֹת שֶׁהָרִי כָּל מִי שֶׁמִּשְׁתַּדֵּל בַּתּוֹרָה יֵשׁ לוֹ חֲרוֹת מִהַכֵּל חֲרוֹת מִן הַמְּוֹת, שְׁלֹא יְכוּל לְשַׁלֵּט עָלָיו

אֲשֶׁרֵי שְׁמֵרֵי מִשְׁפָּט וְגו' (קו, ג): [זוהר ח"א 9' ויצא (דף קנב:)] דְּבָר

אַחַר וַיֵּצֵא יַעֲקֹב מִבְּאֵר שָׁבַע וַיֵּלֶךְ חֲרָנָה - רַבִּי אֲבָא פָּתַח וְאָמַר, (תהלים קו) אֲשֶׁרֵי שְׁמֵרֵי מִשְׁפָּט עִשָּׂה צְדָקָה בְּכָל עֵת. אֲשֶׁרֵי שְׁמֵרֵי מִשְׁפָּט, אֲשֶׁרֵיהֶם יִשְׂרָאֵל שֶׁהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נָתַן לָהֶם תּוֹרַת אֱמוּנָה לְהִשְׁתַּדֵּל בָּהּ יָמִים וְלֵילוֹת, שֶׁהָרִי כָּל מִי שֶׁמִּשְׁתַּדֵּל בַּתּוֹרָה, יֵשׁ לוֹ חֲרוֹת מִהַכֵּל, חֲרוֹת מִן הַמְּוֹת, שְׁלֹא יְכוּל לְשַׁלֵּט עָלָיו, וְהָרִי פִּרְשׁוּהָ, מִשׁוּם שֶׁכָּל מִי שֶׁמִּשְׁתַּדֵּל בַּתּוֹרָה וְנִאָחַז בָּהּ, נִאָחַז בְּעֵץ הַחַיִּים. וְאִם מִרְפָּה אֶת עֵצְמוֹ מֵעֵץ הַחַיִּים, הִנֵּה עֵץ הַמְּוֹת שׁוֹרָה עָלָיו וְנִאָחַז בּוֹ. זֶהוּ שְׁכָתוּב (משלי כד) הַתְּרַפִּיתָ בְּיוֹם צָרָה צָר כַּחֲכָה. הַתְּרַפִּיתָ - אִם מִרְפָּה יָדָיו מִן הַתּוֹרָה. בְּיוֹם צָרָה צָר כַּחֲכָה, מַה זֶה צָר כַּחֲכָה? צָר כַּח כָּה. שֶׁהָרִי הִיא תְּמִיד לְיָמִין, וְשִׁמְרָתָה תְּמִיד עַל בֶּן אָדָם כַּאֲשֶׁר הוֹלֵךְ בְּדַרְכֵי הַתּוֹרָה, וְאִזּוֹ דוֹחָה אֶת הָרַע הַחוּצָה שְׁלֹא יִקְרַב לְבֶן הָאָדָם וְלֹא יוּכַל לְקַטְרֵג לוֹ. וְכַשְׂאֵדָם סוּטָה מִדַּרְכֵי הַתּוֹרָה וּמִתְרַפָּה מִמֶּנָּה, אִזִּי צָר כַּח כָּה, מִשׁוּם שֶׁאִתּוֹ הָרַע, שֶׁהוּא הַשְּׂמָאל, שׁוֹלֵט עַל הָאָדָם, וְדוֹחָה אֶת הַ"כָּה" הַזֶּה הַחוּצָה, עַד שֶׁדוֹחַק אוֹתוֹ מִקּוֹם בְּצָרָה.

— — — — — זוהר תהלים — — — — —

כַּאֲשֶׁר בֶּן אָדָם אוֹחֵז בְּדַרְכֵי הַתּוֹרָה, אָהוּב שֶׁל הַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא

דְּבַר אַחַר צַר כַּחֲכָה - שְׁכַאֲשֶׁר בֶּן אָדָם אוֹחֵז בְּדַרְכֵי הַתּוֹרָה,
נֶאֱהָב לְמַעַלָּה וְנֶאֱהָב לְמַטָּה, וְהוּא אָהוּב שֶׁל הַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שמואל ב יב) וְהוֹ אֶהְיֶה אָהוּב
שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאוֹהֵב אוֹתוֹ. וְכַאֲשֶׁר אָדָם סוֹטֶה מְדַרְכֵי
הַתּוֹרָה, אֲזִי צַר כַּח כֹּה, צַר שְׁלוֹ וּבַעַל שֶׁנֶּאֱהָב הוּא אֱלִיּוֹ,
וְשׁוֹלֵט עָלָיו אוֹתוֹ שֶׁנֶּקְרָא רַע, עַד שֶׁמִּקְטָרְג בּוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה
וּבְעוֹלָם הַבָּא. בֹּא רְאֵה, הָרַע הַזֶּה, שֶׁהוּא יֵצֵר הָרַע, שׁוֹלֵט
עַל הָעוֹלָם בְּכַמָּה צְדָדִים, וְכַמָּה שְׁלֹטוֹן יֵשׁ לוֹ בְּעוֹלָם, וְהוּא
נֹחַשׁ תַּקִּיף שֶׁחֲטָא בּוֹ אָדָם, וְנִכְשָׁלִים בּוֹ בְּנֵי הָעוֹלָם
וּמוֹשְׁכִים אוֹתוֹ עָלֵיהֶם, עַד שֶׁמוֹצִיא לָהֶם אֶת נַשְׁמוֹתֵיהֶם.
וּבֹא וְרֵא, כִּשְׁהוּא שׁוֹלֵט, שׁוֹלֵט עַל הַגּוֹף. וְכִיּוֹן שֶׁשׁוֹלֵט עַל
הַגּוֹף, יוֹצֵאת מִמֶּנּוּ הַנֶּשְׁמָה, מִשׁוּם שֶׁהַגּוֹף נִטְמָא, וְהַנֶּשְׁמָה
עוֹלָה, וְאִין שׁוֹלֵט עָלָיו עַד שֶׁנוֹטֵל רְשׁוּת. וְכַמָּה הֵם שְׁבָאִים
מִצְדוֹ וְשׁוֹלֵטִים עַל הָעוֹלָם, וְהָרִי שְׁנִינּוּ שְׁכָל מַעֲשֵׂי הָעוֹלָם
שֶׁנַּעֲשִׂים וְשׁוֹלֵטִים בָּהֶם, וַיֵּשׁ לוֹ מִמְּנִים וְשִׁמְשִׁים, כָּלֵם
שִׁמְשִׁים בְּמַעֲשֵׂי הָעוֹלָם. וְעַל כֵּן הוּא קֵץ שֶׁל הַשְּׂמָאל, וְהָרִי
פְּרִשׁוּהָ שֵׁישׁ קֵץ לְיָמִין וַיֵּשׁ קֵץ לְשְׂמָאל, וְהַקֵּץ שֶׁל הַשְּׂמָאל
הַזֶּה הוּא קֵץ כָּל בְּשָׂר. נִקְרָא קֵץ כָּל בְּשָׂר, לֹא נִקְרָא קֵץ כָּל
רוּחַ, וְסוּד הַדְּבַר - זֶהוּ קֵץ [כָּל בְּשָׂר] וְזֶהוּ קֵץ. זֶה קֵץ עַל בְּשָׂר,
וְזֶה עַל רוּחַ. מִשׁוּם כִּף זֶה פְּנִימִי וְזֶה חִיצוֹנִי, זֶה יָמִין וְזֶה
שְׂמָאל, זֶה קְדוּשׁ וְזֶה טְמֵא, וְהִנֵּה פְּרִשׁוּהָ.

—== זוהר תהלים ==—

ובא וראה סוד עליון קדוש של האמונה, הסוד של עולם הזכר ועולם הנקבה, וכל קדש הקדשים בו, וכל סודות האמונה מכאן יצאו, וכל החיים וכל החרות, וכל הטובות וכל האורות הם מכאן, וכל הברכות וטללי נדבות, וכל האהבה של האהבות הכל מהצד הזה, סוד הדרום. מצד הצפון מתפשטות דרגות עד שמגיעה למטה פסלת הזקב, בצד הטמאה, לכלוף טמא, ואוחז את זה למעלה, ואוחז את זה למטה. וכאן מזדווגים זכר ונקבה יחד, והם רוכב נחש, הסוד של זכר ונקבה, וזה סוד עזאז"ל. ומכאן נפרדות הדרגות ויוצאים כמה צדדים לעולם, שמתפשטים מכאן ושולטים על העולם, וכלם צדדי הטמאה, וממנים שרים לתוף העולם. בא ראה, כשיצא עשו לעולם, כלו אדם כשושנה בשער כמו השעיר, ומשם אלופים, מגנים ממנים [שנים עשר] ששולטים בעולם, והנה פרשה.

שומרים האמונה של הקדוש ברוך הוא

בא ראה, אשרי שמרי משפט - ששומרים האמונה של הקדוש ברוך הוא, משום שהקדוש ברוך הוא הוא משפט, וצריך לאדם לשמר שלא יסטה לדרך אחרת, אלא שיהיה שומר משפט, משום שהקדוש ברוך הוא הוא משפט, שכל דרכיו משפט. עשה צדקה בכל עת - וכי בכל עת יכול אדם לעשות צדקה? אלא מי שמשתדל בדרכי התורה ועושה צדקה עם אותם שצריכים אותה. שכל מי שעושה צדקה עם העני, מרבה אותה צדקה למעלה ולמטה. בא

— ❦ — זוהר תהלים — ❦ —

רֵאָה, מִי שֶׁמִשְׁתַּדֵּל בְּצַדִּיקָה, אוֹתָהּ צַדִּיקָה שְׁעוֹשֶׂה עוֹלָה לַמַּעֲלָה וּמַגִּיעָה לַמַּעֲלָה לְאוֹתוֹ הַמָּקוֹם שֶׁל יַעֲקֹב, שֶׁהוּא מְרַכְּבָה עָלֵינוּהָ, וּמְמַשִּׁיךְ בְּרָכוֹת לַמָּקוֹם הַהוּא מִן הַמַּעֲיָן שֶׁל כָּל הַמַּעֲיָנוֹת. וּמֵאוֹתָהּ הַצַּדִּיקָה מְמַשִּׁיךְ וּמְרַבֵּה בְּרָכוֹת לְכָל אוֹתָם הַתַּחֲתוֹנִים וְלְכָל הַמְרַכְּבוֹת וְלְכָל הַחֲיָלוֹת, וְכֻלָּם מִתְּבָרְכִים, וְנוֹסְפִים אוֹרוֹת כְּרָאוּי, מִשׁוֹם שְׁכֻלָּם נִקְרְאוּ עֵת, וְזֶהוּ שְׁכָתוֹב עֲשֵׂה צַדִּיקָה בְּכָל עֵת.

עוֹשֶׂה צַדִּיקָה בְּכָל עֵת - וְכִי בְּכָל עֵת יָכוֹל אָדָם לַעֲשׂוֹת צַדִּיקָה?
אִם כֵּן שְׁתִּים עֲשָׂרֵה שְׁעוֹת בְּיוֹם מִי יִכּוֹל!?

עֲשֵׂה צַדִּיקָה צַדִּיקָה בְּכָל עֵת. (קו, ג): [זוהר ח"ג פ' בהר (ד קי"א).]

הַשְּׁלֵמָה מֵהַהִשְׁמָטוֹת (סִימֹן ז) [וְהָרִי נִתְבָּאָר: וְכִי בְּכָל עֵת יָכוֹל אָדָם לַעֲשׂוֹת צַדִּיקָה? אִם כֵּן, שְׁתִּים עֲשָׂרֵה שְׁעוֹת בְּיוֹם מִי יָכוֹל?! אֶלָּא כִּף לְמַדְנִי, מִי שְׁעוֹשֶׂה צַדִּיקָה בְּכָל עֵת. מֵהוּ בְּכָל עֵת? כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (וַיִּקְרָא טז) וְאֵל יָבֵא בְּכָל עֵת אֶל הַקִּדְּשׁ, וּבִבְרִיּוֹהָ. וְלֹא תֵאמַר בְּכַנְסַת יִשְׂרָאֵל לְבִדְהָ, שֶׁהִיא עֵת רְצוֹן קָדוֹשׁ בְּצַדִּיק, אֶלָּא אֶפְלוּ בְּכָל עֵת שְׁלֵמָה מְרַבֵּה צַדִּיקָה עָלֵיהֶם, וּמִתְעוֹרְרַת צַדִּיקָה בְּכֻלָּם, בְּעָלְיוֹנִים וְתַחֲתוֹנִים. מִפְּנֵי כֵן יֵשִׁים אָדָם לְבוֹ וּרְצוֹנוֹ וַיִּדְבַק בּוֹ בְּקָדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. כִּיּוֹן שֶׁהִגִּיעוּ לְפָנַי רַבִּי שְׁמַעוֹן, סִפְרוּ לוֹ הַמַּעֲשֵׂה. אָמַר, וּמֵה זֶה בְּעַצְמוֹ, אֶפְלוּ כָּל מִי שֶׁמְחַזֵּיק לְאֵילָן (בְּאֵילָן) הַחַיִּים נִצּוֹל בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְאֶפְלוּ מִן מִיתַת הָעוֹלָם מִשָּׂאָר בְּנֵי אָדָם, כָּל שֶׁכֵּן מֵאַחַר.

— — — — — זוהר תהלים — — — — —

אמר רבי שמעון, בכלם מעוררת הצדקה את אילן החיים, ומקום זה הוא המזון לכל, ולתלמידי החכמים מה מעשיהם? שהרי כל בני העולם לא יכולים לעורר צדקה עליהם, שהרי הם אחוזים בצדקה, וכל בני העולם נזונים בזכותם, בהם ממש. והם לא יכולים להתפרנס מהם ממש, מפני שכל מי שמשתדל בתורה, משתדל באילן החיים שכל בני העולם מתפרנסים ממנו. נמצא שהתלמידי חכמים מעוררים מזון לעולם ושלום. אם לכל בני העולם מתעורר מזון, מדוע להם לא מתעורר? אלא תלמיד חכם הוא אילן החיים ממש, ואילן החיים לא נזון אלא מן העולם הבא, והעולם הבא לא נמצא בעולם הזה, אלא לאחר שעולה לעולם ההוא, אז נזון ממנו ונשרש שרשיו עליו. עכשו אוכלים מפרי עץ החיים. ומה הוא? אותו מקום שנמצא אצל העננים, והוא נקרא (בראשית ג) פרי העץ אשר בתוך הגן. ועל זה אוכלים מהפרי הוא בעולם הזה.

ועל זה למדנו, הם נזונים בזרוע. מהי הזרוע? זו גבורה. והם מזמנים לעולם הבא. שמזון העולם הבא אינו בעולם הזה, אלא צמצום קטן של הכח שלו שנמצא במתיקות התורה. וזה טעמו על הפרי ההוא של העץ התחתון, וזו שמחה של התלמידי חכמים ומזון העליון שלהם. פיון שיעברו מהעולם הזה, כמה נחלים עליונים של עולם הבא מקיפים למקומם, וישתרו בו ויעלו למעלה למעלה, כמו שנאמר (ישעיה טו) עין לא ראתה אלהים וזולתך יעשה למחפה

— ❦ — זוהר תהלים — ❦ —

לו. מהו יַעֲשֶׂה? זֶה הַיּוֹבֵל, זֶה שֶׁנִּקְרָא עוֹלָם הַבָּא. לְמַחֲכָה לוֹ, וְדַאי. שְׁלֹא רוֹצִים מְזוֹן לְעוֹלָם הַזֶּה עַד שְׂיַגְיִעֵנו (שִׁיתְקוֹן) לְמְזוֹן שְׁלֵהֶם. וּמַהוּ הַמְזוֹן שְׁלֵהֶם? הַעוֹלָם הַבָּא. וְעַל זֶה זָכָאִים בְּכָל, שְׁעַלֵיהֶם כְּתוּב עֵין לֹא רָאָתָה אֱלֹהִים וְגו': (עַד כֹּאן מֵהַהִשְׁמַטוֹת).

מִי שֶׁנִּשְׁנָתוֹ צְדָקָה לְעֵנִי הוּא עוֹשֶׂה לְמַעַלָּה שֵׁם קָדוֹשׁ שְׁלָם
כְּרֹאֵי

עֲשֵׂה צְדָקָה צְדָקָה בְּכָל עֵת. (קו, א): [זוהר ח"ג פ' ויקרא (דף ק"ג):]
וְנִתְתִי גִשְׁמֵיכֶם בְּעֵתֵם וְגו'. כָּל אֶחָד וְאֶחָד יִתֵּן כַּחוֹ
עֲלֵיכֶם. מִי הֵם? אוֹתוֹ תְקוּן שְׁעַשִׂיתֶם שֶׁל אוֹתוֹ הַשֵּׁם
הַקָּדוֹשׁ, כְּמוֹ זֶה כְּתוּב (בְּרֵאשִׁית יח) וְשִׁמְרוּ דֶרֶךְ ה' לְעֲשׂוֹת
צְדָקָה וּמִשְׁפָּט. וְכִי כִיּוֹן שְׁכַתוּב וְשִׁמְרוּ דֶרֶךְ ה', לְמָה לְעֲשׂוֹת
צְדָקָה וּמִשְׁפָּט? אֲלֹא מִי שְׁשׁוֹמֵר דְּרֹכֵי הַתּוֹרָה, כְּבִיכּוֹל הוּא
עוֹשֶׂה צְדָקָה וּמִשְׁפָּט. וּמַה זֶה צְדָקָה וּמִשְׁפָּט? זֶה הַקָּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא. בְּכָה רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, אוֹי לָהֶם לְבַנְי אָדָם שְׁלֹא
יִוְדְעִים וְלֹא מִשְׁגִּיחִים בְּכַבּוֹד רַבּוֹנָם. מִי עוֹשֶׂה הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ
בְּכָל יוֹם? הִנֵּה אוֹמֵר, מִי שֶׁנִּשְׁנָתוֹ צְדָקָה לְעֵנִים. בֹּא רֵא, הֲרִי
פְּרִשׁוּהָ כֶּף הוּא, שְׁהַעֲנִי אַחֲזוּ בְּדִין, וְכָל מַאֲכָלוֹ הוּא בְּדִין,
הַמְּקוֹם שֶׁנִּקְרָא צְדָק, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים קב) תִּפְלָה לְעֵנִי כִי
יַעֲטֶף. תִּפְלָה, זֹה תִּפְלָה שֶׁל יָד, וּבִבְרִי. וּמִי שֶׁנִּשְׁנָתוֹ צְדָקָה
לְעֵנִי, הוּא עוֹשֶׂה לְמַעַלָּה שֵׁם קָדוֹשׁ שְׁלָם כְּרֹאֵי. כִּי צְדָקָה
זֶה עַץ הַחַיִּים, וְצְדָקָה נוֹתֵן לְצְדָק. וְכִשְׁנִשְׁנָתוֹ לְצְדָק, אָז
מִתְחַבֵּר זֶה עִם זֶה, וְהַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ נִמְצָא שְׁלָם.

וְהוֹדִיתִי אֱלֹהִים בְּרִצּוֹן עַמֶּךָ פְּקַדְנֵי בִישׁוּעֶתְךָ: הֲ לִרְאוֹת
בְּמִזְבַּח בְּחִירֶיךָ לְשֹׁמֵחַ בְּשִׂמְחַת גִּוְיָהּ לְהַתְחַלֵּל עִם
נַחֲלֹתֶיךָ: וְ חֲטָאנוּ עִם אָבוֹתֵינוּ הָעֵוִינוּ הִרְשָׁעְנוּ:

❖ ————— ❖ זוהר תהלים ❖ ————— ❖

מי שעושה זו ההתעוררות (שעושה התעוררות זו) שלמטה,
בִּוְדָאֵי כָּאֵלוּ עָשָׂה אֶת הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ בְּשִׁלְמוֹת. כְּמוֹ
שֶׁהוּא עוֹשֶׂה לְמִטָּה, כִּי מִתְעוֹרָר לְמַעְלָה. וְעַל זֶה כְּתוּב,
(שם קו) אֲשֶׁרֵי שְׁמַרְי מִשְׁפָּט עֲשֵׂה צְדָקָה בְּכָל עֵת. עֲשֵׂה צְדָקָה
– זֶה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּבִיכּוֹל הוּא עוֹשֶׂה אוֹתוֹ. בָּא רֵאָה,
הָעֵנִי הָרִי נִתְבָּאָר מִיְהוּ מְקוּמוֹ. מָה הַטַּעַם? כִּי הָעֵנִי אֵין לוֹ
מִשְׁלוֹ כְּלוּם אֶלָּא מַה שֶּׁנּוֹתְנִים לוֹ, וְהִלְכָנָה אֵין לָהּ אוֹר
מִשְׁלָהּ אֶלָּא מַה שֶּׁהַשֵּׁם נוֹתֵן לָהּ. בָּא רֵאָה, לְמַה עָנִי
חָשׁוּב כִּמֵּת? מָה הַטַּעַם? כִּי אוֹתוֹ מְקוּם גוֹרֵם לוֹ, שֶׁהָרִי
בְּמְקוּם הַמּוֹת הוּא מְצוּי, וְלִכֵּן נִקְרָא מֵת. אוֹתוֹ שְׁחַס עָלָיו
הוּא נוֹתֵן לוֹ צְדָקָה, עֵץ הַחַיִּים שׁוֹרָה עָלָיו, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר
(משלי י) וצדקה תציל ממות. וכמו שעושה אדם למטה, כִּי
גַם הוּא עוֹשֶׂה לְמַעְלָה מִמֶּשׁ. אֲשֶׁרֵי חָלְקוּ שָׁל הַזּוֹכָה
לְעֲשׂוֹת שֵׁם קָדוֹשׁ לְמַעְלָה, מִשׁוּם כִּי הַצְּדָקָה עוֹלָה עַל
הַכֹּל. וְהַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, כְּשֶׁהַצְּדָקָה לְשִׁמָּה, שֶׁהָרִי מְעוֹרָר
צְדָקָה לְצַדֵּק לְחַבְרָם כְּאָחֵד, וְשִׁיְהִיָּה הַכֹּל שֵׁם קָדוֹשׁ כְּרֵאוּי.
שֶׁהָרִי צְדֵק לֹא מִתְתַקֵּן וְלֹא נִשְׁלָם אֶלָּא בְּצְדָקָה, שְׁכָתוּב
(ישעיה נד) בְּצְדָקָה תְּכַוְּנֵנִי. וְלִכְנֹסֶת יִשְׂרָאֵל נֶאֱמַר, וּמִשׁוּם כִּי
וְעֲשִׂיתֶם אִתָּם וְגו'.

ז אבותינו במצרים לא השפילו נפלאותיה לא זכרו
 את רב חסדיה וימרו על ים בים סוף: ה וישיעם למען
 שמו להודיע את גבורתו: ט ויגער בים סוף ויחרב
 ויזליכם פתחמות במדבר: י וישיעם מיד שזנא ויגאלם
 מיד אויב: יא ויבסו מים צריהם אחד מהם לא נותר:
 יב ויאמינו בדבריו ישירו תהלתו: יג מהרו שבתו מעשיו
 לא חבו לעצתו: יד ויתאו תאוה במדבר וינסו אל
 בישמון: טו ויתן להם שאלתם וישלח רוזן גנפשמ:
 טז ויקנאו למשה במחנה לאהרן קדוש יחוננו:
 יז תפתח ארץ ותבלע דתן ותבס על עדת אבירים:
 יח ותבער אש בעדתם להבה תלהט רשעים: יט יעשו
 עגל בחרב וישתחוו למסכה: כ וימרו את כבודם
 בתבנית שזר אבל עשב: כא שבתו אל מזשיעם עשה

 ————— זוהר תהלים —————

ראשון לזיקון מאותם ארבעה הוא שזר והם ארבעה אבות
 להזיק לעולם

וימירו את כבודם וגו' (קו, כ): [זוהר ח"ב פ' כי תשא (דף קצ"א.)]
 בני, החטא שעשו (ערב רב) העם שפחוץ, והשתתפו
 בו העם הקדוש - כאם הם חטאו, שכתוב קום עשה לנו
 אלהים, אלהים ודאי. כבוד ישראל הזה, הוא ששורה עליה
 כאם על בנים, וזהו סוד הכתוב (תהלים קו) וימירו את כבודם

☞ ————— ☞ זוהר תהלים ☞ ————— ☞

בְּתַבְנִית שׁוֹר. זֶה כְּבוֹדָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל, הָאָמָא שְׁלָהֶם. וְזֶהוּ שְׁכָתוֹב (שְׁמוֹאֵל א ד) גְּלַה כְּבוֹד. שְׁגָרְמוּ לְשִׁכְיָנָה לְגִלּוֹת בְּגִלּוֹת עִמָּהֶם. וְעַל זֶה וַיְמִירוּ אֶת כְּבוֹדָם. בְּמָה? בְּתַבְנִית שׁוֹר. כָּאֵן הוּא סוּד הַדְּבָר. בָּא וּרְאֵה, לְמִטָּה בְּתוֹךְ שְׁמָרֵי הַיַּיִן הַשְּׁמָרִים הָרְעִים, יֵצֵא מִפְּגִיעַ אֶחָד, מְקַטְרָג, מִזִּיק קַדְמוֹן, וְהוּא בְּסוּד דְּמוּת אָדָם. כְּשֶׁקָּרַב לְתוֹךְ הַקִּדְּשׁ, כִּיּוֹן שְׁמַעְעָבֵר מִשֵּׁם וְרוּצָה לְרַדֵּת לְמִטָּה, רוּצָה לְהִתְלַבֵּשׁ בְּלִבוֹשׁ לְהַזִּיק אֶת הָעוֹלָם. וַיּוֹרֵד הוּא וּמְרַכְבוֹתָיו. וְהִלְבוֹשׁ הָרֵאשׁוֹן שֶׁהוּא לֹקַח - תַּבְנִית שׁוֹר, דְּמוּת שׁוֹר, וְרֵאשׁוֹן לְנִזְיָקִין מֵאוֹתָם אַרְבָּעָה. הוּא שׁוֹר. וְהֵם אַרְבָּעָה אַבוֹת לְהַזִּיק לְעוֹלָם, וְכָל שְׁלֹשֶׁת אַבוֹת הַנִּזְיָקִין פָּרִט לְשׁוֹר, כָּלֵם שְׁלוֹ, וְעַל זֶה כָּתוֹב וַיְמִירוּ אֶת כְּבוֹדָם בְּתַבְנִית שׁוֹר.

מָה זֶה אֵכֵל עֵשֶׂב? הָרֵי דְרָשְׁנוּ בּוּ, אָבֵל עֵקֶר הַדְּבָר מִתְמַצִּית שֶׁל לֶחֶם וְשִׁבְעָה מִיַּיִן דָּגָן אֵין לוֹ בְּהֵם חֵלֶק. וּמִשׁוֹם כֶּף הָאֵם לֹא הֵיְתָה שָׁם, וְלֹא נָאָה לָּהּ לְהֵיּוֹת שָׁם. וּמִשׁוֹם שְׁהָאֵב הֵיְתָה יוֹדַע אֶת רַחֲמָנוּת הָאֵם וְדִרְכָּהּ, אָמַר לְמֹשֶׁה, בְּנֵי אַהוּבֵי, הַעֲצָה בְּזֶה תְּמִיד בְּשִׁנְיָהֶם. וְזֶהוּ שְׁלַחְשׁוּ לִי בְּלַחֵשׁ, שְׁלֹא רְאוּי לְגִלּוֹת, שְׁהֵבֵן לֹא יִדַע, וַיְרְאֵה שְׁהָרֵי רְצוּעָה מוֹכְנָה, וְתִמְיֵד יַפְחָד. אָבֵל שְׁנִיָּהֶם בְּעֲצָה זֹו וּבְעֲצָה אַחַת.

וַיְמִירוּ אֶת כְּבוֹדָם - זֹו שְׁכִינָה שֶׁהִלְכָה לַפְּגִיָּהִים וְהִחְלִיפוּ אוֹתָהּ בְּמָקוֹם טְמוֹא אֵל אַחֵר

וַיְמִירוּ אֶת כְּבוֹדָם וְגו' (קו, ב) : [זוהר ח"ב פ' פקודי (דף רל"ז.)] כְּתוֹב (תהלים קו) וַיְמִירוּ אֶת כְּבוֹדָם בְּתַבְנִית שׁוֹר אֵכֵל עֵשֶׂב.

גְּדֻלַּת בְּמִצְרַיִם: כִּי נִפְלְאוֹת בְּאֶרֶץ חָם נִרְאוֹת עַל יַם סוּף: כִּי וַיֹּאמֶר לְהַשְׁמִידֵם לִוְלֵי מֹשֶׁה בְּחִירוֹ עֲמַד בְּפָרֶץ לְפָנָיו לְהָשִׁיב חַמְתּוֹ מִהַשְׁחִית: כִּי וַיִּמָּאֲסוּ

— — — — — זוהר תהלים — — — — —

מה זה תבנית שור? זה עגל. שור מצד השמאל, אהרן ימין, ונכלל בו שמאל והתגבר בו ויצא על ידו. בא וראה, וימירו את כבודם - זו שכינה שהלכה לפניהם, והחליפו אותה במקום טמא, אל אחר. ומשום כך לא עברה הזקמה הזו מהעולם עד אותו זמן שיעבירנה הקדוש ברוך הוא מהעולם, כמו שנאמר (זכריה יג) ואת רוח הטמאה אעביר מן הארץ, והרי בארנו.

כל זמן שהצדיקים בדור אין מדת הדין יכולה לשלט בהם ויאמר להשמידם לולי משה בחירו וגו' (קו, כג): [זוהר חדש פ' בראשית (דף ט"ז):] שהרי שנינו, אמר רבי יצחק אמר רב, ויש אומרים אמר רבי יהודה בשם רב, כל זמן שהצדיקים בדור, אין מדת הדין יכולה לשלט בהם. זהו שכתוב (תהלים קו) ויאמר להשמידם לולי משה בחירו עמד בפּרץ לפניו להשיב חמתו מהשחית. וכשהקדוש ברוך הוא רוצה לעשות דין ברשעים, מסלק הצדיקים מביניהם, ואז עושה דין ברשעים. משל למה הדבר דומה? למלך שהיה לו פּרדס. יום אחד נכנס לגנו וראה שהיו שם בכלו דרדרים רבים. אמר, אני רוצה לבער אותם מכאן. הרים עיניו וראה ורדים טובים ונאים. אמר, בשביל אותם הורדים אשאיר את כל הדרדרים,

— ❦ — זוהר תהלים ❦ —

וּכְשֶׁנִּתְּנוּ רִיחָם אוֹתָם הַיְרָדִים, נָטַל אוֹתָם וְעָקַר אוֹתָם מִן הַגֶּן. כִּינֵן שָׁעָקַר אוֹתָם, אָמַר, הֲרִי הַזְּמַן לְעָקַר אֶת הַדְרָדִים שֶׁל הַגֶּן וּלְבַעַר אוֹתָם מִכְּאֵן. כֶּף הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כָּל זְמַן שֶׁהַצְדִּיקִים בְּדוֹר, אֵין נַעֲשֶׂה דִין בְּרָשָׁעִים. נִסְתָּלוּ הַצְדִּיקִים מִבִּינֵיהֶם, אִז נַעֲשֶׂה דִין בְּרָשָׁעִים.

מהו ויחל? מלמד שהתפלל עד שאחזתו חלחלה חכמים אומרים לא הניח משה להקב"ה עד שנתן נפשו עליהם מן העוה"ז ומן העוה"ב

וַיֹּאמֶר לְהַשְׁמִידֵם לְיָדֵי מֹשֶׁה בְּחִירוֹ וְגו' (קו, כג): [זוהר חדש פ' נח (דף כט. השמטות סי' יב)] אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן, בֵּא וְרָאָה מַה בֵּין הַצְדִּיקִים שֶׁהָיוּ לְיִשְׂרָאֵל אַחַר כֶּף וּבֵין נֹחַ. נֹחַ לֹא הִגִּין עַל דּוֹרוֹ וְלֹא הִתְפַּלֵּל עֲלֵיו כְּאַבְרָהָם. שִׁכִּינֵן שְׁאֵמַר הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְאַבְרָהָם (שם יח, כ) וְעָקַת סְדוּם וְעַמּוֹרָה כִּי רַבָּה, מִיָּד - וַיִּגַּשׁ אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר, וְהִרְבָּה דְבָרִים כְּנִגְדַּת הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, עַד שֶׁשָּׂאֵל שָׂאֵם יִמְצָא שֵׁם עֲשָׂרָה צְדִיקִים שִׁיכֹפֵר לְכָל הַדּוֹר בְּשִׁבְלֵם. וְחָשַׁב אַבְרָהָם שֶׁהָיוּ עֲשָׂרָה בְּעִיר, עִם לוֹט וְאַשְׁתּוֹ וּבְנָיו וּבְנוֹתָיו וְחֲתָנָיו, וְלֹכֵן לֹא הִתְפַּלֵּל יוֹתֵר. בֵּא מֹשֶׁה וְהִגִּין עַל כָּל הַדּוֹר. כִּינֵן שְׁאֵמַר הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמֹשֶׁה, יִשְׂרָאֵל חָטְאוּ, סָרוּ מֵהָרַם מִן הַדֶּרֶךְ - מַה כָּתוּב בּוֹ? (שמות לב) וַיִּחַל מֹשֶׁה. מַהוּ וַיִּחַל? מְלַמֵּד שֶׁהִתְפַּלֵּל עַד שֶׁאַחֲזָתוֹ חִלְחָלָה. חֲכָמִים אוֹמְרִים, לֹא הִנִּיחַ מֹשֶׁה לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַד שֶׁנָּתַן נַפְשׁוֹ עֲלֵיהֶם מִן הָעוֹלָם הַזֶּה וּמִן הָעוֹלָם הַבָּא, שֶׁכְּתוּב (שם) וְעַתָּה אִם תִּשָּׂא חַטָּאתָם וְאִם אֵין מְחַנֵּי נָא מִסְפְּרָךְ אֲשֶׁר

בְּאֶרֶץ חֲמֹדָה לֹא הֵאֱמִינוּ לְדַבְּרוֹ: כֹּה נִירְגְנוּ בְּאֶהְלִיחֶם
 לֹא שָׁמְעוּ בְּקוֹל יְהוָה: ^מ כֹּה וַיֵּשֶׂא יְהוָה לְהַפִּיל
 אוֹתָם בַּמִּדְבָּר: כֹּה וּלְהַפִּיל זֶרַעַם בְּגוֹיִם וּלְזוֹרוֹתָם
 בְּאֶרְצוֹת: כֹּה וַיִּצְמְדוּ לְבַעַל פְּעוֹר וַיֵּאֱבְלוּ וּבָחִי מֵתַיִם:
 כֹּס וַיִּבְעִיטוּ בְּמַעַלְלֵיהֶם וּתְפָרִץ בָּם מַגֵּפָה: ל וַיַּעֲמֵד
 פִּינָחָם וַיַּפְלִל וַתַּעֲצֵר חַמְגַּפָּה: לֹא וַתַּחֲשֵׁב לוֹ לְצַדִּיקָה
 לְדַר וְדַר עַד עוֹלָם: לז וַיִּקְצִיפוּ עַל מִי מְרִיבָה וַיִּרַע
 לְמֹשֶׁה בְּעַבְרָם: לח בִּי הִמְרוּ אֶת רוּחוֹ וַיִּבְטֵא בְּשִׁפְתָיו:
 לט לֹא הַשְּׂמִידוּ אֶת הָעַמִּים אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה: ^מ
 לָחֶם: לה וַיִּתְעַרְבוּ בְּגוֹיִם וַיִּלְמְדוּ מַעֲשֵׂיהֶם: לו וַיַּעֲבְדוּ
 אֶת עֲצֻבֵיהֶם וַיְהִי לָחֶם לְמוֹקֵשׁ: לו וַיִּזְבְּחוּ אֶת בְּנֵיהֶם
 וְאֶת בְּנוֹתֵיהֶם לְשִׂדִּים: לח וַיִּשְׁפְּכוּ דָם נָקִי דַם בְּנֵיהֶם
 וּבְנוֹתֵיהֶם אֲשֶׁר זָבְחוּ לְעֲצֻבֵי בְנֵעַן וַתַּחֲנַף הָאֶרֶץ
 בְּדָמַיִם: לט וַיִּטְמְאוּ בְּמַעֲשֵׂיהֶם וַיִּזְנוּ בְּמַעַלְלֵיהֶם: מ וַיַּחַר

— — — — — זוהר תהלים — — — — —

כְּתַבְתָּ. אָמַר רַבִּי יוֹסִי מִפְּאֵן, (תהלים קו) וַיֹּאמֶר לְהַשְׂמִידֵם לוּלֵי
 מֹשֶׁה בְּחִירוֹ עָמַד בְּפָרִץ לְפָנָיו. וְכֵן כָּל הַצַּדִּיקִים הִגְנוּ עַל
 דוֹרָם, וְלֹא הִנִּיחוּ מִדַּת הַדִּין לְשִׁלֹּט בָּהֶם. וְנַח הַתַּעֲכָב עִמּוֹ
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאָמַר לוֹ רַבּוּי דְּבָרִים שְׂמָא יִבְקֵשׁ עֲלֵיהֶם
 רַחֲמִים, וְלֹא הַשְּׂגִיחַ וְלֹא בִקֵּשׁ עֲלֵיהֶם רַחֲמִים, וְעָשָׂה הַתַּבָּה
 וַנֶּאֱבַד כָּל הָעוֹלָם.

אֵף יְהוָה־יִחְוָהּ בְּעִמּוֹ וַיִּתְעַב אֶת נַחֲלָתוֹ: מֵא וַיִּתְּנֵם
 בְּיַד גּוֹיִם וַיִּמְשְׁלוּ בָהֶם שְׂנְאֵיהֶם: מֵב וַיִּלְחָצוּם אוֹיְבֵיהֶם
 וַיִּפְּנְעוּ תַחַת יָדָם: מֵג פְּעָמִים רַבּוֹת יִצְלָם וְהִמָּה יִמְרוּ
 בְּעֶצְתָם וַיִּמְכּוּ בְּעֹנָם: מֵד וַיֵּרָא בְּצַר לָהֶם בְּשָׁמְעוֹ אֶת
 רִנָּתָם: מֵה וַיִּזְכֹּר לָהֶם בְּרִיתוֹ וַיִּנְחָם בָּרַב (חסדו) חֶסְדָּיו:
 מֵו וַיִּתֵּן אוֹתָם לְרַחֲמִים לִפְנֵי כָּל שׂוֹבֵיהֶם: מֵז הוֹשִׁיעֵנִי
 יְהוָה־יִחְוָהּ אֱלֹהֵינוּ תְּהִי־עֲלֵינוּ וְקִבְּצֵנוּ מִן הַגּוֹיִם לְהַדּוֹת
 לְשֵׁם קִדְשְׁךָ לְהַשְׁתַּבַּח בְּתַהֲלֻתְךָ: מֵח בְּרוּךְ יְהוָה־
 הַתְּהִלָּה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וְאָמַר
 כָּל הָעַם אָמֵן הַלְלוּהָ:

ספר חמישי

קז א' חרו ליהוה **ל** כי טוב כי לעולם חסדו:
 ב' יאמרו גאולי יהוה **ל** אשר גאלם מיד
 צר: ג' ומאצות קבצם ממזרח וממערב מצפון ומים:
 ד' תעו במדבר בשימון דרך עיר מושב לא מצאו:
 ה' רעים גם צמאים נפשם בהם תתעפה: ו' ויצעקו
 אל יהוה **ל** בצר להם ממצוקותיהם יצילים:

== ————— == שימוש תהלים == ————— ==

לקדחת תמידית

יאמרו גאולי ה' (קז, ב): [שימוש תהלים לפרק קז] זה המזמור הוא טוב
 מאוד לאמרו לקדחת תמידית. והשם שלו הוא "ה".

== ————— == זוהר תהלים == ————— ==

שנו רבותינו: זה מי שמתפלל ובוכה וצועק עד שלא יכול
 לרחש בשפתיו - תפלה זו שלמה שהיא בלב ולעולם לא
 חוזרת ריקם

ויצעקו אל ה' וגו' (קז, ו): [זוהר ח"ב פ' שמות (דף כ)] שנו רבותינו,
 זה מי שמתפלל ובוכה וצועק עד שלא יכול לרחש
 בשפתיו - תפלה זו שלמה, שהיא בלב, ולעולם לא חוזרת
 ריקם. אמר רבי יהודה, גדולה צעקה שקורעת גזר דינו של
 אדם מכל ימיו. רבי יצחק אמר, גדולה צעקה שמושלת על

וַיְדַרְבֵּכֶם בְּדַרְךְ יִשְׂרָאֵל לְלַכֵּת אֶל עִיר מוֹשָׁב: ה יָדוּ
 לַיהוָה וַיִּפְלְאוּתָיו חֲסָדוֹ וַיִּפְלְאוּתָיו לִבְנֵי אָדָם: ט כִּי
 הִשְׁבִּיעַ נַפְשׁ שְׁקָקָה וַנִּפְּשׁ רַעְבָּה מִלֵּא טוֹב: י יִשְׁבִּי
 חֲשֹׁךְ וְצַלְמוֹת אֲסִירֵי עֵינַי וּבְרֹזֶל: יא כִּי הִמְרוּ אֲמַרֵי אֵל
 וַעֲצַת עֲלִיזִין נָאֲצוּ: יב וַיִּכְנַע בְּעַמָּל לִבָּם כְּשִׁלּוֹ וְאִין
 עֲזָר: יג וַיִּזְעַקוּ אֶל יְהוָה וַיִּפְלְאוּתָיו בְּצַר לָהֶם מִמַּצְקוֹתֵיהֶם
 וַיִּשְׁעֵם: יד יוֹצִיאֵם מִחֲשֹׁךְ וְצַלְמוֹת וּמוֹסְרוֹתֵיהֶם יִנְתַּק:
 טו יָדוּ לַיהוָה וַיִּפְלְאוּתָיו חֲסָדוֹ וַיִּפְלְאוּתָיו לִבְנֵי אָדָם:
 טז כִּי שָׁבַר דְּלִתּוֹת נַחֲשֵׁת וּבְרִיחֵי בְרֹזֶל גִּדְעָה: יז אֲוִלִים
 מִדַּרְךְ פִּשְׁעֵם וּמַעֲוֹנֹתֵיהֶם יתְעַנּוּ: יח כָּל אֲכָל תִּתְעַב
 נַפְשָׁם וַיִּגְעֵנוּ עַד שְׁעָרֵי מוֹת: יט וַיִּזְעַקוּ אֶל יְהוָה וַיִּפְלְאוּתָיו
 בְּצַר לָהֶם מִמַּצְקוֹתֵיהֶם וַיִּשְׁעֵם: כ וְיִשְׁלַח דְּבָרוֹ וַיִּרְפָּאֵם

— זוהר תהלים —

מדת הדין של מעלה. רבי יוסי אמר, גדולה צעקה שמושלת
 בעולם הזה ובעולם הבא. בשביל צעקה נוחל האדם העולם
 הזה והעולם הבא, שכתוב (תהלים קז) ויצעקו אל ה' בצר להם
 ממצוקותיהם יצילים.

רפואה על ידי הקב"ה הוא רפואה שלמה ותמידות

וְיִשְׁלַח דְּבָרוֹ וַיִּרְפָּאֵם וַיִּמְלֵט מִשְׁחִיתוֹתָם (קז, כ): [זוהר ח"ג

(תוספות) זוהר תורה] פתח רבי אלעזר ואמר (ירמיה יז)

רפאני ה' וארפא הושיעני ואושעה, כיון שאמר רפאני ה'

וַיִּמְלֹט מִשְׁחִיתוֹתָם: כֹּא יִזְרוּ לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ חֲסִדוֹ

— זוהר תהלים —

מהו וארפא, וכיון שאמר הושיעני מהו ואושעה, הלא כיון שהרופא ירפא אין עוד מחלה, אלא כל הרפואות שבעולם ביד הקב"ה, אבל יש מהן על ידי שליח, ויש מהן שאינן נמסרין בידי שליח, אותן שנמסרין בידי שליח רפואות הן, אבל לפעמים חוזרין אליו המחלות, מלבד אותן שהקב"ה מרפא אינן חוזרין לעולם, וע"כ הרפואה שלו היא רפואה שאין עוד מחלה כלל, ובשביל זה רפאני ה' וארפא בודאי בלי קטרוג כלל.

רְפוּאֹת הָרופָא לְרְפוּאֹת גַּם רְפוּאֹת הַנְּפֶשׁ

יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וַיִּרְפְּאֵם וְגו' (קז, ב): [זוהר ח"ג (רצט). זוהר תורה] תאנא כתוב (תהלים מא) אשרי משכיל אל דל, דל נקרא זה ששוכב במחלתו, והוא אסיר על מטתו בבית אסירי המלך, ואם נמצא רופא שהוא חכם, נותן לו הקב"ה ברכות לזה שמתיגע באיש הזה ששוכב במחלתו כמו אסיר בבית אסירים, ויעזור לו להוציאו מבית האסירים, ובוא וראה שהקב"ה דן הדינים של בני העולם למעלה, הן למות הן לשרש הן לעקור הן לעונש רכוש והן להאסר, מי שנידון לעונש רכוש נופל במחלה, ולא ירפא עד שיתן ויפסיד מן רכושו כפי מה שנגזר עליו, וכיון שנענש בממונו שהפסיד ונתן כפי מה שנגזר עליו נרפא ויוצא מבית האסירים של מחלתו, וע"כ נצרך להתיגע אצלו שיתן עונשו במוקדם

וּנְפֹלְאוֹתָיו לְבָנֵי אָדָם: כִּי וַיִּזְבְּחוּ וַיִּזְבְּחוּ וַיִּזְבְּחוּ וַיִּסְפְּרוּ
 מַעֲשָׂיו בְּרִנָּה: כִּי יוֹרְדֵי הַיָּם בְּאֲנִיּוֹת עֲשֵׂי מְלָאכָה בַּמַּיִם
 רַבִּים: כִּי הָמָּה רָאוּ מַעֲשֵׂי יְהוָה וַיִּתְהַלְּלוּ וַיִּתְהַלְּלוּ וַיִּתְהַלְּלוּ
 בְּמִצְוֹתָי: כִּי וַיֹּאמֶר וַיַּעֲמֵד רוּחַ סְעָרָה וַתְּרוֹמֵם גְּלִיזֵי:
 כִּי יַעֲלוּ שָׁמַיִם יִרְדּוּ תְּהוֹמוֹת נַפְשָׁם בְּרָעָה תִתְמוֹנְגּוּ:
 כִּי יְחֹגְגוּ וַיִּנְעֻעוּ בְּשִׁבּוֹר וְכָל חֲכָמָתָם תִּתְבַּלֵּעַ: כִּי וַיִּצְעֲקוּ
 אֵל יְהוָה וַיִּתְהַלְּלוּ בְּצַר לָהֶם וּמִמִּצְוֹקֵיהֶם יוֹצִיאֵם:

— — — — — זוהר תהלים — — — — —

וישתחרר, מי שנידון לשרש יהיה נתפס וינתן בבית אסירים עד שישתרש מהכל, ולפעמים ישתרש מאבר שבגופו ואח"כ יוציאו אותו מבית האסירים, אבל מי שנידון למות אף אם יתן כל כופר וכל ממון שבעולם לא ינצל, ולכן נצרך לרופא שהוא חכם להתיגע אצל החולה, שאם יכול לתת לו רפואה לגופו הרי טוב, ואם לא יתן לו רפואה לנשמתו ויתיגע על רפואת הנפש, זה הוא רופא חכם שהקב"ה נמצא בעזרתו בעולם הזה ובעולם הבא.

תַּפְּלָה שְׁלָמָה מִתְמַלְאֵת וְאֵינָה חוֹזֶרֶת רִיקָם, אֵין לָךְ שַׁעַר שְׁלֵא
 יִבְנֶסוּ אוֹתָךְ דְּמַעוֹת

וַיִּצְעֲקוּ אֵל ה' בְּצַר לָהֶם וּמִמִּצְוֹקֵיהֶם יוֹשִׁיעֵם (קו, כח): [זוהר
 ח"ב (דף כ.ז) זוהר תורה] תנו רבנן כל מי שמתפלל
 ובוכה וצועק עד שאינו יכול למרחש בשפתיו, זו היא
 תפלה שלמה שהיא בלב, ולעולם אינה חוזרת ריקם, אמר

כַּט יָקַם סַעְרָה לְדַמְמָה וַיַּחֲשׂוּ גְלִיתָם: ל וַיִּשְׁמְחוּ כִי
 יִשְׁתַּקּוּ וַיִּנָּחֵם אֶל מַחֲזוֹ תַפְצָּם: לא יוֹדוּ לַיהוָה ^{יהוה}
 חֲסֵדוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו לְבָנֵי אָדָם: לב וַיִּרְמְמוּהוּ בְּקָהֶל עַם
 וּבְמוֹשָׁב זְקֵנִים יַחְלְלוּהוּ: לג יֵשֶׁם נְהָרוֹת לְמִדְבָּר וּמִצְאֵי
 מַיִם לְצִמְאוֹן: לד אֶרֶץ פְּרִי לְמַלְחָה מֵרַעַת יִשְׁבִי בָהּ:
 לה יֵשֶׁם מִדְבָּר לְאַנָּם מַיִם וְאֶרֶץ צִיָּה לְמִצְאֵי מַיִם:
 לו וַיֹּשֶׁב שָׁם רַעֲבִים וַיְכוֹנְנוּ עֵיר מוֹשָׁב: לו וַיִּזְרְעוּ

— — — — — זוהר תהלים — — — — —

רבי יהודה גדולה צעקה שקורע גזר דינו של אדם מכל
 ימיו, וצעקה היא בלב שכתוב (איכה ב) צעק לבם אל ה',
 וזו קרובה להקב"ה יותר מתפלה ואנחה, שנאמר (שמות סב)
 כיאם צעק יצעק אלי שמע אשמע צעקתו, וא"ר יהודה כל
 דבר שבעולם תולה בתשובה ובתפלה שמתפלל האדם
 להקב"ה, וכל שכן מי ששופך דמעות בתפלתו, שאין לך
 שער שלא יכנסו אותן דמעות, אמר רבי ברכיה בשעה
 שאמר הקב"ה לשמואל (שמואל א טו) נחמתי כי המלכתי את
 שאול למלך, מה כתוב ויחר לשמואל ויצעק אל ה' כל
 הלילה, הניח הכל ולקח צעקה, משום שהיא קרובה יותר
 להקב"ה, רבי יצחק אמר גדולה צעקה שמושלת על מדת
 הדין שלמעלה, רבי יוסי אמר גדולה צעקה שמושלת
 בעוה"ז ובעוה"ב, ובשביל צעקה נוחל האדם עוה"ז
 ועוה"ב, שכתוב ויצעקו אל ה' בצר להם ממצוקותיהם
 יצילים.

שָׁדוֹת וַיִּמְעוּ כְרָמִים וַיַּעֲשׂוּ פְרֵי תְבוּאָה: לֹא וַיִּבְרַכְכֶם
וַיִּרְבוּ מְאֹד וּבְהִמָּתֵם לֹא יִמְעִיט: לֹא וַיִּמְעִטוּ וַיִּשְׁחוּ:
מַעֲצָר רָעָה וַיִּגְזוּ: מִשֶּׁפֶךְ בּוֹז עַל גְּדִיכִים וַיִּתְעַם פְּתָחוֹ:
לֹא דָרָךְ: מֵאֵ וַיִּשְׁגַּב אֲבִיוֹן מְעוֹנֵי וַיִּשֶׁם פְּצֹאן מִשְׁפָּחוֹת:
מִבַּיִת יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁמְחוּ וּבָל עֲזָלָה קִפְצָה פִּיהָ: מִנְּמוֹ
תְּכֶם וַיִּשְׁמַר אֱלֹהִים וַיִּתְּבוּנְנוּ חֲסִדֵי יְהוָה: אֲהֵאָה

כג לחודש

קח א שיר מזמור לְדָוִד: ב נִכּוֹן לְבִי אֱלֹהִים תקין מל היכולת
בנין ונחמה ביום
אֲשִׁירָה וְאֶזְמְרָה אֵף כְּבוֹדִי: ג עֹרָה תִנְכַּל וְכִנּוֹר
אֲעִירָה שָׁחַר: ד אֶזְרָךְ בְּעַמִּים יִתְנַוָּה אתה הוה וְאֶזְמְרָךְ
בְּלְאֵמִים: ה כִּי גָדוֹל מַעַל שָׁמַיִם חֲסִדְךָ וְעַד שְׁחָקִים
אֶמְתָּךְ: ו רִוְמָה עַל שָׁמַיִם אֱלֹהִים תקין מל היכולת
בנין ונחמה ביום וְעַל כָּל הָאָרֶץ
כְּבוֹדְךָ: ז לְמַעַן יִחַלְצִינוּ יְדִידֶיךָ הַזְשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעַנְנֵי:

❦ ————— ❦ שימוש תהלים ❦ ————— ❦

להצלחה

נכון לבי אלהים (קח, ב): [שימוש תהלים לפרק קח] תכתוב אותו ותטמנהו אחורי פתח הבית ותצליח. והשם שלו הוא ו"ה. ו' מן "צרינו דבסוף המזמור, ה' מן נ' ד"נכון בחלוף הנ"ך.

❦ ————— ❦ זוהר תהלים ❦ ————— ❦

כִּי גָדוֹל מַעַל שָׁמַיִם חֲסִדְךָ וְעַד שְׁחָקִים אֶמְתָּךְ (קח, ה): [זוהר
ח"א (דף ר"ט). זוהר תורה] למדנו אשרי חלקו מי שזוכה
לאחר שתצא נשמתו מעולם הזה, להעלות נשמתו במקום
יותר עליון, שהוא למעלה מהמקום נקרא שמים, ושם
תזכה לחזות בכבוד המלך ולהתעדן בערון העליון, כמו
שכתוב (ישעי' נח) אז תתענג על ה', על ה' דוקא, אשרי חלקו
מי שזוכה לחסד הזה שכתוב כי גדול מעל שמים חסדך,
וכי על השמים הוא הלא כתוב (תהלים נז) כי גדול עד שמים
חסדך, אמר רבי יוסי יש חסד ויש חסד, חסד עליון וחסד

⚡ ————— ⚡ זוהר תהלים ————— ⚡

תחתון, חסד עליון מעל שמים הוא קמיה חסד תחתון הוא שכתוב (ישעי' נה) חסדי דוד הנאמנים קמיו ובהם כתיב עד שמים.

מעל שמים חסדך – באורו מדוע מעל שמים

כי גדול מעל שמים חסדך ועד שחקים אמתך (קת, ה) [זוהר ח"ג (דף טו). זוהר תורה] רבי יצחק אמר כתיב כי גדול מעל שמים חסדך מעל שמים, שעולה למעלה מהמקום שנקרא שמים קמיו ומה הוא, זו היא הבינה והיינו שנקרא תשובה, רבי יהודה אמר ממשמע שכתוב מעל השמים, אלמלי כתוב על שמים היה נשמע שזהו המקום שעוד מעל שמים ולא יותר, אבל כיון שאמר מעל שמים משמע שזה המקום שעוד מעל השמים למעלה מעלה, שלמדנו כי בזמן ההוא שטובים המה מעשה האנשים למטה ואם הבנים היא בשמחה, אז מופיע בהתגלות הקדמון הקדוש ומאיר אורו אל פני הקטנות, ובכך הכל בשמחה הכל בשלמות, כלם נמצאים בברכות ורחמים מתפשט, וכל העולמות בשמחה.

זיו הזוהר

קמה. חסד עלאה שהוא מעל שמים, פי' למעלה מן התפארת שנקרא שמים, היינו ספירת חסד שהיא ספירה הראשונה של ז' ספירות התחתונות: קמו. חסדי דוד הנאמנים נקראין ב' הספירות נצח והוד, על שהן מכינות ומתקנות שפע החסד עבור דוד, פי' עבור המלכות, והן עד שמים, היינו מ תחת התפארת: קמו. דעת רבי יצחק ג"כ שמעל שמים רומז על הבינה עולם הבריאה, ודעת רבי יהודה שרומז על הספירה היותר גבוה מן הבינה שהיא חכמה עולם האצילות, ואור אי"ן סו"ף

ח אֱלֹהִים תִּקְוַת חַיִּים הַיּוֹמָה
 וְעַמְּךָ סִבּוֹת אִמְרָה: ט לִי גִלְעָד לִי מְנַשֶּׁה וְאֶפְרַיִם מְעוֹז
 רֵאשִׁי יְהִינְדָה מִחֻקֵּי: י מוֹאָב סוֹר רַחֲצֵי עַל אֲדָמָה
 אֲשֶׁלֶךְ נִעְלִי עָלַי פְּלִשְׁתִּית אֲתָרוּעָע: יא מִי יִבְלַנִּי עִיר
 מִבְּצָר מִי נָחַנִּי עַד אֲדָמָה: יב הֲלֹא אֱלֹהִים תִּקְוַת חַיִּים הַיּוֹמָה
 וְנִחַתְנִי וְלֹא תֵצֵא אֱלֹהִים תִּקְוַת חַיִּים הַיּוֹמָה
 בְּצַבְאֹתֵינוּ: יג תְּהָה לָנוּ עֲזָרָת
 מִצָּר וְשִׂוְא תְּשׁוּעַת אָדָם: יד בְּאֱלֹהִים תִּקְוַת חַיִּים הַיּוֹמָה
 נַעֲשֵׂה חֵיל
 וְהוּא יְבוֹם צָרֵינוּ:

זיו הזוהר

שנמצא שם נקרא בשם אבא עתיקא קדישא, ולעומתו אור אי"ן סו"ף
 שנמצא בהתפארת נקרא בשם ברא זעיר אנפין פני קטנותו:

קט א למנצח לדוד מזמור אלהי תהלתו אל תחרש:
 ב בי פי רשע ופי מרמה עלי פתחו דברו אתי לשון
 שקר: ג ודברי שנאה סבבוני וילחמוני הנם: ד תחת אהבתי
 ישטנוני ואני תפלה: ה וישומו עלי רעה תחת טובה ושנאה
 תחת אהבתי: ו הפקר עליו רשע ושמן יעמד על ימינו:
 ז בהשפטו יצא רשע ותפלתו תהיה לחטאה: ח יהיו ימי
 מעטים פקדתו יקח אחר: ט יהיו בניו ותומים ואשתו אלמנה:
 י ונוע ינועו בניו ושאלו ודרשו מחרבותיהם: יא ינפש נזשה
 לבל אשר לו ייבזו זרים יגיעו: יב אל יהי לו מושך חסד ואל יהי

שימוש תהלים

אם שונאך מעיק לך

אלהי תהלתי אל תחרש (קט, א): [שימוש תהלים לפרק קט] אי הוה סנאך מעיק לך סב חרדלא וסב קדרה חדתא ומלי יתא מיא דמבוע ואמור עלויה יומין תלתא ושפוך קדם תרעיה דסנאך ותזהר דלא תשפוך טפה. ושם שלו הוא אל. א' מן "אהללנו, ל' מן "כי יעמוד לימין אביון.

זוהר תהלים

תחת אהבתי ישטנוני ואני תפלה (קט, ד): [זוהר ח"ג (דף טו): זוהר תורה] תחת אהבתי ישטנוני ואני תפלה. אמר רבי חזקיה מהו ואני תפלה, זו כנסת ישראל, כמו שביארו שכתוב (תהלים ט) ואני תפלתי לך ה', וכתוב (שם סה) שומע תפלה עדיך וגו', ודוד בשביל כנסת ישראל אמר כך: ומה שאמר ואני תפלה הכל אחד, וזו תפלה של יד שנאמר על ידכה בה"א.

חוֹנֵן לִיתְמוּמֵי: יג יְהוּ אַחֲרֵיתוֹ לְתַכְרִית בְּדוֹר אַחַר יִמַח שְׁמֵם:
 יד וַיִּזְכַּר עֲזוֹן אֲבֹתָיו אֶל יְהוָה וְחַטָּאת אָמוֹ אֶל תִּפְחַח:
 טו יְהוּ נֶגֶד יְהוָה תָּמִיד וַיִּכְרַת מֵאֶרֶץ זָכָרָם: טז יַעַן אֲשֶׁר
 לֹא זָכַר עֲשׂוֹת חֶסֶד וַיִּרְדֹּף אִישׁ עֵנִי וְאֶבְיוֹן וְנִבְאָה לִכְבֹּ
 לְמוֹתָת: יז וַיֵּאָהֵב קָלְלָהּ וַתִּבְוָאָהּ וְלֹא חָפֵץ בְּבִרְכָה וַתִּרְחַק
 מִמֶּנּוּ: יח וַיִּלְבַּשׁ קָלְלָהּ כְּמוֹדוֹ וַתִּבֹּא כַּמּוֹם בְּקִרְבּוֹ וּבְשִׁמּוֹן
 בְּעֲצֻמוֹתָיו: יט תְּהִי לוֹ כְּבֶגֶד יַעֲטָהּ וְלִמְזַח תָּמִיד יִחַגְרֶה: כ זֹאת
 פְּעֻלַּת שְׂטֵנִי מֵאֵת יְהוָה וְתַדְבָּרִים רָעַע עַל נַפְשִׁי:
 כא וְאֵתָהּ יְהוָה (קרי אלהים) אֲדַנִּי עִשָּׂה אֵתִי לְמַעַן שְׂמֹךְ בִּי מִזֶּבֶ
 ח חֶסֶדְךָ הַצִּילָנִי: כב בִּי עֵנִי וְאֶבְיוֹן אֲנִכִּי וְלִבִּי חָלַל בְּקִרְבִּי: כג בְּצִל
 בְּנִמּוֹתָי וַתַּחֲלֹכְתִי נִגְעֵרְתִּי פֶּאֶרְפֵּת: כד בְּרַבִּי בְּשִׁלּוֹ מִצֹּסֹם וּבְשָׂרִי
 בְּחֹשׁ מִשְׁמֹן: כה וְאֲנִי חֵיִיתִי חֲרָפָה לָהֶם יִרְאוּנִי וַיַּעֲזוּן רֵאשִׁים:
 כו עֲזַרְנִי יְהוָה אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי הוֹשִׁיעֵנִי בְּחֶסֶדְךָ: כז וַיִּרְעוּ בִּי
 יָרֵךְ וְזֹאת אֵתָהּ יְהוָה עֲשִׂיתָה: כח וְקָלְלִי הִפְחָה וְאֵתָהּ
 תִּבְרַךְ קִמּוֹ וַיִּבְשׂוּ וַעֲבַדְךָ יִשְׁמַח: כט יִלְבָּשׁוּ שׂוֹטְנֵי בְלִמָּה וַיַּעֲטוּ
 כְּמַעִיל בְּשִׁתָּם: ל אֹדְרָה יְהוָה מְאֹד בְּפִי וּבִתְוֹךְ רַבִּים
 אֶחְלָלְנִי: לא בִּי יַעֲמֹד לִימִין אֶבְיוֹן לְהוֹשִׁיעַ מִשְׁפָּטִי נַפְשׁוֹ:

❦ ————— ❦ זוהר תהלים ❦ ————— ❦

אין לה כלים קרובים יותר להשי"ת יותר מן העניים

בי יעמד לימין אביון להושיע משפטי נפשו (קט, לא) : זוהר

⌘ ————— ⌘ זוהר תהלים ⌘ ————— ⌘

ח"ג (דף ת:) זוהר תורה] רבי אלעזר שאל לרבי שמעון אביו ואמר לו, הרי למדנו שבשביל ג' פשעים שבעולם רעב בא לעולם, וכל אותן הפשעים לא נמצאים אלא בעשירים, לפי שלכם מתגאה בהם, ואין נמצאים בעניים, א"כ מה הוא הדין שהקב"ה מענה לעניים ומחזק העשירים, שהרי בעבור זה מוסיפין לחטוא לפניו, אמר לו יפה שאלת, והרי ביארו החברים ואמרו שכאשר חפץ הקב"ה להפרע מן הרשעים ולהאבידם מן העולם, אז נותן להם שלמות ומשלים להם בכל, אבל בוא וראה שכל בני העולם אין נמצאים קרובים למלך העליון כאלה הכלים שהוא משתמש בהם, ומי הם, לב נשבר ונדכה, ואת דכא ושפל רוח, אלה הם הכלים של המלך, וכאשר יש בצורת בעולם והרעב והדין מתגבר על העניים, אז הם בוכים וגועים לפני המלך, והקב"ה קרוב אליהם יותר מלאחרים, זש"ה (תהלים כב) כי לא בזה ואל שקץ ענות עני, ואז הקב"ה פוקד בשביל מה בא הרעב לעולם, אוי לאותן הרשעים שגרמו הרעב כאשר נתעורר המלך להשיח בעולם על צעקת העניים, רחמנא ליצלן מהם ומעלבונם, בכך כתוב (שמות כב) שמוע אשמע צעקתו, שמוע אשמע שני פעמים, אחד להשיח בצעקתם, ואחד להפרע מאותן שגרמו להם כך, וע"כ בזמן שהרעב נמצא בעולם אוי להם לאותן עשירים הרשעים מצעקתם של העניים לפני הקב"ה.

ק"א א לְדָוִד מִזְמוֹר נְאֻם יְהוָה לְאֲדָנִי שֵׁב
 לִימִינִי עַד אֲשִׁית אֲבִיבָה הַדָּם לְרַגְלֶיךָ: ב מִטָּה

שימוש תהלים

שישלימו לך שונאיך

נאום ה' לאדני (ק"א): [שימוש תהלים לפרק ק"י] שישלימו לך שונאיך
 ושם שלו יה.

זוהר תהלים

נאם ה' זה יעקב לאדני - זה ארון הברית אדון כל הארץ

נאם ה' לאדני שב לימיני וגו' (ק"א): [זוהר ח"א פ' בראשית (דף נ:)]

עוד פתח רבי שמעון ואמר, (תהלים ק) נאם ה' לאדני שב
 לימיני עד אשית אביבך הדם לרגליך. נאם ה' לאדני - הדרגה
 העליונה לדרגה התחתונה אומרת שב לימיני, לקשר
 מערבית בדרומית, שמאל בימין, כדי לשבר את כחם של
 שאר העמים עובדי כוכבים ומזלות. נאם ה' לאדני - נאם ה'
 זה יעקב. לאדני - זה (יהושע ג) ארון הברית אדון כל הארץ.
 דבר אחר נאם ה' - זה יובל. לאדני - זו שמטה, שכתוב בה
 (שמות כא) אהבתי את אדני. שב לימיני - שהרי הימין מתחיל
 ביובל, ושמטה צריך לקשר בימין. בא ראה, שמטה זו לא
 נקשרת בקיום שלם בימין ובשמאל מיום שנבראת. כשרוצה
 להתקשר, הושיט זרוע שמאל כנגדה ובקרא את העולם הזה.
 ובגלל שהוא מצד שמאל, אין בו קיום עד הזמן של האלף
 השביעי, שבאותו יום לחוד מתקשר אז בימין. ואז תהיה בין
 הימין והשמאל בקיום שלם, וימצאו שמים חדשים וארץ

== זוהר תהלים ==

חֲדָשָׁה, וְאָז לֹא תִזוּז מִשָּׁם לְעוֹלָמִים. אִם כֵּן, בְּמֵה נַעֲמִיד שֵׁב לִימִינִי? אֵלָּא עַד זְמַן יָדוּעַ, שֶׁפְּתוּב עַד אֲשִׁית אִיבִיךָ הַדָּם לְרַגְלֶיךָ, וְלֹא תָמִיד. אַבְּל בְּאוֹתוֹ זְמַן לֹא תִזוּז מִשָּׁם לְעוֹלָמִים, שֶׁכְּתוּב (ישעיה נד) כִּי יֵמִין וּשְׂמֹאל תִּפְרָצִי, לְהִיּוֹת הַכֹּל אַחֵד.

שֶׁלֶשׁ עֶשְׂרֵה מִצְוֹת נִמְנָה כָּאן

נֶאֱמַר ה' לֵאדָּנִי שֵׁב לִימִינִי וְגו' (ק"א): [נזוהר ח"ב פ' 9' תרומה (דף קס"ב)] זו רֵאשִׁית הַיְמִין, לְאַהֲבֵךְ אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּאַהֲבָה שֶׁל הַדְּבָקוֹת שָׁלוֹ, וּמִיָּהוּ? (האהבה של התעוררות הימין) הַיְמִין, שֶׁהוּא מְעוֹרֵר הָאַהֲבָה. מִי שְׂאוּהֶב אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא מְעִיר אֶת יְמִינוֹ אֵלָיו וּמַקְבְּלוֹ בְּאַהֲבָה. כָּל דְּבָרֵי הָעוֹלָם לֹא תְלוּיִים אֵלָּא בְּרָצוֹן, רוּחַ מְמַשִּׁיכָה רוּחַ וּמְבִיאָה רוּחַ, וְסִימְנָךְ זֶה - (איובלד) אִם יֵשִׁים אֵלָיו לְבוֹ רוּחוֹ וְנִשְׁמָתוֹ אֵלָיו יֵאָסֵף. כְּשֶׁמְעוֹרֵר הָאָדָם אֶהְבָּה לְקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הַתְּעוֹרְרוֹת הַיְמִין לֹא נִעוֹרָה אֵלָּא בְּשִׁלְשָׁה גִּוְנִים, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (דברים ו) בְּכָל לִבְבֶךָ וּבְכָל נַפְשֶׁךָ וּבְכָל מְאֹדֶךָ. הֵרִי כָּאן שִׁלְשָׁה גִּוְנִים. שְׁלֹשׁ תֵּאמַר אוּ זֶה אוּ זֶה, שְׁהֵרִי לֹא כְּתוּב אוּ בְּכָל לִבְבֶךָ אוּ בְּכָל נַפְשֶׁךָ אוּ בְּכָל מְאֹדֶךָ. אֵלָּא צְרִיךְ אֶת כֻּלָּם, לֵב וּנְפֶשׁ וּמְמוֹן. וְאִזּו הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְעִיר אֶת יְמִינוֹ אֵלָיו, וּפּוֹשֵׁט אוֹתָהּ כְּנִגְדוֹ וּמַקְבֵּל אוֹתוֹ.

וְעַל זֶה כְּתוּב, (תהלים קו) נֶאֱמַר ה' לֵאדָּנִי שֵׁב לִימִינִי. וְסוּד הַכְּתוּב הַזֶּה הֵרִי הַעֲרָנוּ בּוֹ, שֶׁדּוּד הַמֶּלֶךְ עַל דְּרָגָתוֹ אָמַר, כְּשֶׁנִּקְשַׁר בַּיְמִין. שֶׁלֶשׁ עֶשְׂרֵה מִצְוֹת כָּאן בַּיְמִין:

תפילה לאחד קריאת הזוהר

יְהי רַצוֹן מִלְפָּנֶיךָ יְהוָה יֵאָהֲרֵנוּ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שְׂיִתְקַיֵּם בְּנוֹ
עֵתָה מִקְרָא שְׁכָתוֹב "וְאֲשִׁים דְּבָרֵי בְּפִיךָ וּבְצֶל יָדַי כְּפִסְתִּיךָ
לְנִמְעַ שְׁמַיִם וְלִיסַד אֲרִיץ", לְהַעֲלוֹת לְרוּמָם וּלְתַקַּן הַרְיִסוֹת
וְחֻרְבוֹת הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה לְקִשׁוּט וּפּוּרְפִירָא עֲלָאָה וּלְאַרְמוֹן שְׁעַל
מְכוּנָו יֵשֵׁב לְהַחְזִיר עֲמֻרָה לְיוֹשְׁנֵיהּ וְקַיִם בְּנוֹ מִהֲרָה מִקְרָא שְׁכָתוֹב
"וְהָיָה אֹר חֵלְבָנָה כְּאֹר חֲחֻמָּה וְאֹר חֲחֻמָּה יִהְיֶה שְׁבַעֲתַיִם כְּאֹר
שְׁבַעֲתַיִם הַיָּמִים". וְזִכּוֹת הַרְשָׁב"י הַקְּדוֹשׁ וּבְנוֹ רַבִּי אֶלְעָזָר, וְיוֹתָם בֶּן
עֲזִיָּהוּ, יַעֲמוּד לָנוּ לְתַקַּן הָעוֹלָם מִיּוֹם שֶׁנִּבְרָא עַד סוֹפוֹ כְּרַצוֹנֵנוּ
וְכַרְצוֹן יִרְאוּ. וּבְזִכּוֹת הַיּוֹתָנוּ עֲסוּקִים בְּחֻקְמָה הַזֹּאת, עַל יְדֵהּ
תִּתְקַרֵּב הַגְּאוּלָּה, וְיִשׁוּעָתָהּ מִהֲרָה תִצְמִיחַ, לְעֲלוֹי שְׂכִינַת עֲוֹנֵנוּ
בְּמִהֲרָה בְּיָמֵינוּ. וְיִקְוִים בְּנוֹ מִקְרָא שְׁכָתוֹב "וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהי
אוֹר", וַיִּזְרַח עֲלֵינוּ אוֹר יְהוָה יֵאָהֲרֵנוּ, כִּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְהוָה יְהוָה
יֵאָהֲרֵנוּ אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד, אֲמֵן נִצַּח סְלָה וְעַד. (נִסַּח הַתְּפִלָּה מִתּוֹךְ לְשׁוֹנֵי

הַקְּדוֹשׁ שֶׁל רַבִּי חַיִּים וְיִסְאֵל זִיע"א)

מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ יְהוָה יֵאָהֲרֵנוּ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שְׂזַכִּיתֵנִי
לְלִמּוּד וּלְהַגּוֹת בְּסֵפֶר הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה זִיְהִרָה עֲלֵיָאָה, וְזִכּוֹת
הַתְּנָאִים הַקְּדוֹשִׁים שְׁלִמְדֵנוּ תוֹרָתָם יַעֲמוּד לָנוּ וּלְזַרְעֵנוּ וּנְזַכֵּה
לְהַבְטַחַת הַנְּבִיא (יִשְׁעִיָּה נִמ, כ-כא) וּבֵא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וּלְשָׁבִי פֶשַׁע בְּיַעֲקֹב
נָאִם יְהוָה יֵאָהֲרֵנוּ. וְאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אִתְּם אָמַר יְהוָה יֵאָהֲרֵנוּ
רוּחֵי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וְדְבָרֵי אֲשֶׁר שְׁמַתִּי בְּפִיךָ לֹא יִמוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי

תפילה לאחר קריאת הוזהר

וְרַעַף וּמִפִּי זָרַע וְרַעַף אָמַר יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וַיִּתְקַיֵּם בְּנוֹ הַנְּבוּאָה (ישעיה נא, מז) וְאֲשִׁים דְּכָרִי בְּפִיךָ וּבְצֶל יָדֵי בְּפִיתֶיךָ לְנִמְעַ שְׁמוֹם וְלִיסַד אֶרֶץ וְלֵאמֹר לְצִיּוֹן עֲמִי אָתָּה. וּבִרְכַּת מִשָּׁה רַעֲיָא מְהִימָנָא תַתְּגַלָּה בְּמַהֲרָה דִּידָן, יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ בְּדָד וַיִּנְחֲנוּ וְאִין עֲמוֹ אַל גָּבַר, יִרְאוּ עֵינֵינוּ וַיִּשְׂמַח לִבֵּנוּ וְתַגַּל נִפְשָׁנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ בְּאֲמַת בְּאָמֹר לְצִיּוֹן מִלֶּךְ אֱלֹהֶיךָ, בְּרוּךְ יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן. (סוד ה')

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מִלֶּךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ טוֹב וּמְטִיב הַדְּרָשׁ לְנוֹ. שׁוֹבָה אֵלֵינוּ [עָלֵינוּ] בְּהַמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְל אֲבוֹת שְׁעָשׂוּ רְצוֹנָךְ. בְּנֵה בֵיתְךָ בְּבַתְחִלָּה וּבִגְוֵן מִקְדָּשְׁךָ עַל מְכוֹנוֹ. וְהִרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ וְשִׁמְחָנוּ בְּתַקּוּנוֹ. וְהִשָּׁב שְׂכִינְתְּךָ לְתוֹכוֹ, וְהִשָּׁב בְּהַנִּים לְעַבֹּדְתֶם וְלוֹוִיִּם לְדוֹכָנְם לְשִׁירָם וּלְזִמְרָם. וְהִשָּׁב יִשְׂרָאֵל לְגוֹיָהֶם. וּמִלֵּאָה הָאֶרֶץ דַּעַה אֵת יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ לִירְאָה וּלְאַהֲבָה אֵת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אָמֵן בְּ יְהִי רְצוֹן. (ס"ה')

פתיחת אליהו הנביא

כתב הרמ"ק: טוב לומר תפלת פתח אליהו זכור לטוב הנזכרת בריש ספר תיקוני הוזהר (סדור רבי שבתאי מראשקוב). וכתב החיד"א, אשר קבלו רבנו קדישי, שהיא מסגלת לקבלת התפלה. (עבודת הקודש מורה באצבע סוף סימן י'). והרי"ח הטוב כתב, שבאמירתה מסוגל לכרור ניצוצי הקדושה (בא"ח, פי בהר סוף ההקדמה).

פְּתַח אֱלֹהֵי הַנְּבִיא זְכוֹר לטוֹב וְאָמַר. רַבּוֹן הָעוֹלָמִים שְׂאֵתָה הוּא אֶחָד לְבָד, וְלֹא בְּחֻשְׁבוֹן הַמַּסְפָּרִים. אֵתָה הוּא עֲלִיּוֹן מֵעַל כָּל הָעֲלִיּוֹנִים, נֶעְלָם מֵעַל כָּל נַעֲלָמִים. וְאִין מַחְשְׁבָה אוּ תְּפִיסָה בְּךָ לְהַשְׁיֵךְ כָּלֵל. אֵתָה הוּא שְׁהוּצֵאת וְגִלִית עֶשֶׁר תְּקוּנִים, וְקוּרָאִים לָהֶם עֶשֶׁר סְפִירוֹת, לְהַנְהִיג בָּהֶם עוֹלָמוֹת סְתוּמִים שְׂאִינֶם נְגָלִים וְעוֹלָמוֹת הַנְּגָלִים. וּבָהֶם אֵתָה מְתַפְּסָה מִבְּנֵי אָדָם, וְאֵתָה הוּא שְׁקוּשֵׁר אוֹתָם וּמִיַּחַד אוֹתָם. וּמִפְּנֵי שְׂאֵתָה מִבְּפָנִים,

פתיחת אליהו בלשון ארמית

פְּתַח אֱלֹהֵי הַנְּבִיא זְכוֹר לטוֹב וְאָמַר: רַבּוֹן עֲלְמִין דְּאַנְתָּ הוּא חַד וְלֹא בְּחֻשְׁבָּן. אַנְתָּ הוּא עֲלָאָה עַל כָּל עֲלָאִין סְתִימָא עַל כָּל סְתִימִין, לִית מַחְשְׁבָא תְּפִיסָא בְּךָ כָּלֵל. אַנְתָּ הוּא דְּאַפְקֵת עֶשֶׁר תְּקוּנִין, וְקָרִינֵן לְהוֹן עֶשֶׁר סְפִירָן, לְאַנְהָגָא בְּהוֹן עֲלְמִין סְתִימִין דְּלֹא אַתְגְּלִין, וְעֲלְמִין דְּאַתְגְּלִין. וּבְהוֹן אַתְכְּסִיאת מִבְּנֵי נְשָׂא, וְאַנְתָּ הוּא דְּקֻשִׁיר לוֹן וּמִיַּחַד לוֹן. וּבְגִין דְּאַנְתָּ מְלָגָאוּ - כָּל מְאֵן דְּאַפְרִישׁ חַד מִחֻבְרִיה מְאֵלִין עֶשֶׁר [סְפִירָן], אַתְחַשְׁבַּ לְהָ כְּאֵלוּ אַפְרִישׁ בְּךָ. וְאַלִין עֶשֶׁר סְפִירָן אַנּוֹן אֲזִלִין כְּסִדְרָן, חַד אַרְיָה וְחַד קְצֵר וְחַד בֵּינוּנִי. וְאַנְתָּ הוּא דְּאַנְהִיג לוֹן, וְלִית מְאֵן דְּאַנְהִיג לָךְ, לֹא לְעֲלָא וְלֹא לְתַתָּא וְלֹא מִכָּל סְטְרָא. לְבוּשִׁין תְּקַנְתָּ לוֹן דְּמַנְיָהּ פְּרַחִין נִשְׁמַתִין לְבַנֵי נְשָׂא. וְכַמְּה גּוֹפִין תְּקַנְתָּ לוֹן, דְּאַתְקַרִיאוּ

כָּל מִי שֶׁמְבַדִּיל וּמְפָרִיד אֶחָד מֵחֵבְרוּ, מֵאלוֹ עֵשֶׂר סְפִירוֹת, נֶחְשָׁב לֹא כְּאלוֹ הוּא מְפָרִיד בְּדָ. וְאלוֹ עֵשֶׂר סְפִירוֹת, הֵם הוֹלְכִים כְּסֶדְרָם, אֶחָד אַרְוֶה, וְאֶחָד קֶצֶר, וְאֶחָד בֵּינוֹנִי. וְאַתָּה הוּא שְׁמַנְהִיג לָהֶם. וְאִין מִי שְׁמַנְהִיג לָד, לֹא מְלַמֵּעֵלָה וְלֹא מְלַמֵּטָה וְלֹא מִכָּל צַד שֶׁהוּא. לְבוֹשִׁים תִּקְנֶת לָהֶם, שְׁמַחֵם פּוֹרְחִים נְשִׁמוֹת לְבַנֵּי אָדָם, וְכִמְה גּוֹפִים תִּקְנֶת לָהֶם, שְׁנִקְרָאוּ גּוֹפִים כְּלָפֵי הַלְבוּשִׁים שְׁמֻכְסִים עֲלֵיהֶם, וְנִקְרָאִים בְּתִקּוֹן הַזֶּה. הַחֶסֶד זְרוּעַ יְמִין. גְּבוּרָה זְרוּעַ שְׂמָאל. תְּפָאֶרֶת כְּנֶגֶד הַגּוֹף. נְצַח וְהוֹד כְּנֶגֶד שְׁנֵי רִגְלָיִם. יְסוֹד - שְׁלִימוֹת הַגּוֹף, וְהוּא אוֹת בְּרִית קוֹדֵשׁ. מְלָכוּת נִקְרָאת פֶּה, תּוֹרָה שְׁבַעֲל פֶּה קוֹרְאִים לָהּ. מִדַּת הַחֻכְמָה הִיא הַמַּחַ, הִיא הַמַּחֲשָׁבָה שְׁבַעֲפִינִים. מִדַּת הַבִּינָה הִיא הַלֵּב, וּבֵה הַלֵּב מְכִינ, וְעַל אֵלוֹ שְׁנִיחֵם [הַחֻכְמָה וְהַבִּינָה] נֹאמֵר, הַנִּסְתָּרוֹת לֵה' אֶלְקֵינוּ. כְּתָר עֲלִיוֹן, הוּא כְּתָר מְלָכוּת, וְעֲלִיוֹ נֹאמֵר מְגִיד מְרֵאשִׁית אַחֲרִית, וְהוּא הָרֵאשׁ שְׁמַנְיָחִים עֲלִיוֹ תְּפִלִּין, וּבְנִשְׁמָה הַפְּנִימִית מֵאִיר שֵׁם אוֹת יוֹד וְאוֹת

פתיחת אליהו בלשון ארמית

גּוֹפִין לְגַבֵּי לְבוּשֵׁין דְּמַכְסִין עֲלֵיהוֹן. וְאַתְקֵרִיאוּ בְּתִקּוּנָא דָא: חֶסֶד - דְּרוּעָא יְמִינָא. גְּבוּרָא - דְּרוּעָא שְׂמָאלָא. תְּפָאֶרֶת - גּוֹפָא. נְצַח וְהוֹד - תְּרִין שׁוֹקִין. יְסוֹד - סִימָא דְּגּוֹפָא, אוֹת בְּרִית קוֹדֵשׁ. מְלָכוּת - פֶּה תּוֹרָה שְׁבַעֲל פֶּה קְרִינֵן לָהּ. חֻכְמָה - מוֹחָא, אִיְהִי מַחֲשָׁבָה מְלַגָּאוּ. בִּינָה - לְבָא, וּבֵה הַלֵּב מְכִינ. וְעַל אֵלִין תְּרִין כְּתִיב: "הַנִּסְתָּרוֹת לִיְהוָה אֱלֹהֵינוּ". כְּתָר עֲלִיוֹן - אִיְהוּ כְּתָר מְלָכוּת. וְעֵלָה אֶתְמֵר: מְגִיד מְרֵאשִׁית אַחֲרִית. וְאִיְהוּ קְרַקְפֶּתָא דְּתְּפִלִּי. מְלַגָּאוּ אִיְהוּ אוֹת יו"ד אוֹת ה"א אוֹת וָאו"ו | וְאוֹת ה"א, דְּאִיְהוּ אֶרַח אֲצִילוֹת. וְאִיְהוּ שְׁקִיּוֹ דְּאִילְנָא בְּדְרוּעֵי וְעַנְפוּי, כְּמֵיא דְּאֶשְׁקִי לְאִילְנָא וְאַתְרַבֵּי בְּהוּא שְׁקִי:

הא ואות ואו ואות הא, שהוא דרך אצילות, והוא משקה את האילן בורעותיו וענפיו, כמים שמשקים את האילן, ומתרבה ומתגדל באותה ההשקאה.

רבון העולם, אתה הוא עליון על כל העליונים, וסבת כל הסבות, ואתה משקה את הספירות שנקראים אילן, בנביעת המעין, ואותו אור המעין הוא כנשמה לגוף, שהוא חיים לגוף. וכך אין דמיון, ואין דמות מכל הספירות והנבראים הפנימיים והחיצוניים. ובראת שמים וארץ. והוצאת מהם שמש, וירח, וכוכבים ומזלות. ובארץ בראת אילנות ודשאים, וגן עדן, ועשבים, וחיית ועופות ודגים ובהמות ובני אדם. להפיר ולהודיע בהם עליונים, ואיך יתנהגו בהם עליונים ותחתונים, ואיך נפרים ונודעים עליונים ותחתונים, ואין מי שידע ומשיג באין סוף ברוך הוא כלל. ובלעדי אורו יתברך, אין יחוד בעליונים ותחתונים,

פתיחת אליהו בלשון ארמית

רבון עלמין, אנת הוא עלת העלות וסבת הסבות, דאשקי לאילנא בההוא נביעו. וההוא נביעו איהו כנשמתא לגופא, דאיהו חיים לגופא, וכך לית דמיון ולית דיוקנא מכל מה דלגאו ולבר. ובראת שמיא וארעא, ואפקת מנהון שמשא וסיהרא וכוכביא ומזלי, ובארעא אילנין ודשאין, וגנתא דעדן, ועשבין, וחיין ועופין ונונין, ובעירין, ובני נשא. לאשתמודעא בהון עלאין, ואיך יתנהגון בהון עלאין ותתאין, ואיך אשתמודעאן עלאי ותתאי, ולית דידיע בך כלל. ובר מנד, לית יחודא בעלאי ותתאי. ואנת אשתמודע אדון על כלא. וכל ספירין כל חד - אית ליה שם דייעא, ובהון אתקריאו מלאכיא. ואנת לית לך שם דייעא, דאנת הוא ממלא כל שמהן, ואנת הוא שלימו דכלהו.

ואתה נָפַר וְנִדְעַע אֲדוֹן עַל כָּלֶם, וְלִכְל סְפִירָה לְכָל אֶחָד יֵשׁ שֵׁם יְדוּעַ, וּבְשֵׁמוֹת הַסְּפִירוֹת נִקְרָאִים הַמְּלָאכִים. וְאַתָּה אֵין לָךְ שֵׁם יְדוּעַ, שְׁאֵתָה הוּא מְמַלָּא וּמְחִיָּה אֶת כָּל הַסְּפִירוֹת הַנִּקְרָאִים בְּשֵׁמוֹת. וְאַתָּה הוּא הַמְּשַׁלֵּים וּמְמַלָּא אֶת כּוּלָם וּכְאִשֶּׁר אֵתָה מְסִיר אֶת הַשְּׁפַעְתָּךְ מֵהֶם, יִשְׁאָרוּ כָּל הַשֵּׁמוֹת כְּגוֹף בְּלִי גִשְׁמָה. אֵתָה הוּא חֲכֶם וְלֹא עַל יְדֵי הַחֲכֻמָּה הַיְדוּעָה בְּסְפִירוֹת, אֵתָה הוּא מְבִין וְלֹא עַל יְדֵי הַבִּינָה הַיְדוּעָה בְּסְפִירוֹת. אֵין לָךְ מְקוֹם קְבוּעַ וַיְדוּעַ, אֶלָּא הַנְּהַגְתָּךְ לְהוֹדִיעֵנוּ תִּקְפָּךְ וְחֻזְקָךְ לְבַנֵּי אָדָם. וְלִהְרָאוֹת לָהֶם אֵיךְ מִתְנַהֵג הָעוֹלָם בְּדִין וּבְרַחֲמִים, שֶׁהֵם צָדֵק וּמְשַׁפֵּט כְּפִי מַעֲשֵׂי בְּנֵי אָדָם. דִּין הוּא הַגְּבוּרָה. מְשַׁפֵּט הוּא הָעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי. צָדֵק הוּא הַמְּלֻכּוֹת הַקְּדוּשָׁה. מֵאֲזֵנֵי צָדֵק, שְׁנֵי עֲמוּדֵי הָאֱמֶת. הֵינן צָדֵק, הוּא אוֹת בְּרִית. הַכָּל לְהִרְאוֹת אֵיךְ מִתְנַהֵג הָעוֹלָם אֲבָל לֹא שֵׁישׁ לָךְ צָדֵק הַיְדוּעַ שֶׁהוּא דִין וְלֹא מְשַׁפֵּט הַיְדוּעַ שֶׁהוּא רַחֲמִים, וְלֹא מְכַל אֵלוֹ הַמְּדוּת כָּלֵל.

פתיחת אליהו בלשון ארמית

וְכַד אֲנִת תִּסְתַּלַּק מִנְהוֹן, אֲשַׁתְּאָרוּ כְּלֵהוּ שְׁמֵהֵן כְּגוֹפָא בְּלֹא גִשְׁמָתָא. אֲנִת הוּא חֲכִים וְלֹא בְּחֻכְמָה יְדִיעָא. אֲנִת הוּא מְבִין וְלֹא בְּבִינָה יְדִיעָא. לִית לָךְ אֲתֵר יְדִיעָא, אֶלָּא לֹאֲשַׁתְּמוּדְעָא תּוֹקְפָךְ וְחִילְךָ לְבַנֵּי גִשְׁמָא. וְלֹאֲחֻזָּאָה לּוֹן אֵיךְ אֲתַנְהֵג עַלְמָא בְּדִינָא וּבְרַחֲמֵי, דְּאֵינּוֹן צָדֵק וּמְשַׁפֵּט, כְּפּוּם עוֹבְדֵיהוֹן דְּבַנֵּי גִשְׁמָא. דִּין אֵיֵהוּ גְבוּרָה. מְשַׁפֵּט - עֲמוּדָא דְּאֲמֻצְעִיתָא. צָדֵק - מְלֻכּוֹתָא קְדִישָׁא, מֵאֲזֵנֵי צָדֵק תְּרִין סְמִכֵי קְשׁוּט. הֵינן צָדֵק - אוֹת בְּרִית. כָּלֵל לֹאֲחֻזָּאָה אֵיךְ אֲתַנְהֵג עַלְמָא. אֲבָל לֹאֲ דֵאִית לָךְ צָדֵק יְדִיעָא דְּאֵיֵהוּ דִין, וְלֹא מְשַׁפֵּט יְדִיעָא דְּאֵיֵהוּ רַחֲמֵי, וְלֹא מְכַל אֵלִין מְדוֹת כָּלֵל.

קום רבי שמעון ויתחדשו סודות עליונים על ידך שהרי רשות נתנה לך לגלות רזים נסתרים על ידיך, מה שלא נתן רשות לגלות לשום בן אדם עד עתה.

קם רבי שמעון פתח ואמר: לך ה' הנהגות הגדולה, חסד והגבורה, והתפארת, והנצח, וההוד. פי כל – יסוד, בשמים ובארץ. לך ה' הממלכה – מלכות. והמתנשא לכל לראש. עליונים שמעו, אלו ישני חברון, והרועה הנאמן, התעוררו משנתכם. "הקיצו ורננו שוכני עפר", הם אלו אותם הצדיקים, שהם מחלק השכינה שנאמר בה, "אני ישנה ולבי ער", ואינם קרויים מתים

פתיחת אליהו בלשון ארמית

קום רבי שמעון ויתחדשון מלין על ידך. דהא רשותא אית לך לגלאה רזין טמירין על ידך, מה דלא אתיהיב רשו לגלאה לשום בר נש עד כעין:

קם רבי שמעון פתח ואמר: לך יהוה הגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההוד, כי כל בשמים ובארץ. לך יהוה הממלכה. והמתנשא לכל לראש. עלאין שמעו אנון דמיכין דחברון ורעיא מהימנא אתערו משנתכון. "הקיצו ורננו שוכני עפר" – אלין אנון צדיקיא דאננו מסטרא דההוא דאתמר בה: "אני ישנה ולבי ער". ולא אנון מתים. ובגין דא אתמר בהון: "הקיצו ורננו וגו'. רעיא מהימנא, אנת ואבהן הקיצו ורננו לאתערוותא דשכינתא, דאיהי ישנה בגלותא, דעד כעין צדיקיא כלהו דמיכין ושתא בחוריהון. מיד יהיבת שכינתא תלת קלין לגבי רעיא מהימנא, וימא ליה: קום רעיא מהימנא – דהא עלך אתמר: "קול דודי דופק" – לגבאי בארבע אתון דיליה, וימא בהון "פתחי לי אחותי רעיתי יונתי תמתי". דהא "תם עונד בת ציון לא יוסיף להגלותך". "שראשי נמלא טל". "מאי נמלא טל"?

אֵלָא יִשְׁנִים, וּבִשְׂבִיל זֶה נֹאֲמַר בְּהֵם, "הַקִּיצוּ וְרַנְּנוּ" וּגו', מֹשֶׁה הָרוּעָה הַנֶּאֱמָן, אַתָּה וְהָאֲבוֹת. הַתְּעוֹרְרוּ לְשִׁמּוֹחַ וּלְעוֹרֵר אֶת הַשְּׂכִינָה שֶׁהִיא יִשְׁנָה בְּגִלּוֹת, שְׁעַד עֵתָהּ, הַצְּדִיקִים כָּלֵם רְדִימִים, וְיִשְׁנָה בְּעֵינֵיהֶם. מִיַּד נִתְּנָה הַשְּׂכִינָה שְׁלֹשׁ קוֹלוֹת, לְגַנֵּד הָרוּעָה הַנֶּאֱמָן, וְאוֹמְרַת לוֹ: קוּם הָרוּעָה הַנֶּאֱמָן. שֶׁהִרִי עֲלִידָן נֹאֲמַר "קוֹל דּוֹדֵי דּוֹפֵק", אֶצְלֵי בְּאַרְבַּע אוֹתוֹת שְׁלוֹ, וְיֹאמַר בְּהֵם כְּכֹחֵם, פִּתְחֵי לִי אַחוֹתַי רַעֲיָתִי וְיִנְתֵּי תַמְתִּי". שֶׁהִרִי כְּתוּב: "תֵּם עֹנֵד בַּת צִיּוֹן לֹא יוֹסִיף לְהַגְלוֹתָךְ" שֶׁהִרִי רֹאשֵׁי מְלֵא טָל וּמְדוּעַ מְלֵא טָל? אֵלָא אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֶת הַשְּׂכִינָה חֲשֵׁבֶתָ, שְׁמִיּוֹם שֶׁנִּחְרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, שְׁעֲלִיתִי לְבֵית הַמִּקְדָּשׁ שֶׁל מַעְלָה, וְעֲלִיתִי לְיִשׁוּבֵי - יְרוּשָׁלַיִם שֶׁל מַעְלָה? אִין זֶה כֵּךְ, שְׁבֹאֲמַת לֹא עֲלִיתִי לְבֵיתִי כָּל זְמַן שֶׁאַתָּ בְּגִלּוֹת! הִרִי לָךְ סִימָן, "שְׂרָאשִׁי נִמְלֵא טָל" וְהֵא הִיא הַשְּׂכִינָה בְּגִלּוֹת, הַשְּׁלֵמוֹת שְׁלָה וְהַחַיִּים שְׁלָה הוּא בְּסוּד טָל, וְזֶה הוּא סוּד אוֹת יו"ד אוֹת ה"א אוֹת וָא"ו אוֹת ה"א הִיא הַשְּׂכִינָה

פתיחת אליהו בלשון ארמית

אֵלָא אָמַר קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא: אַנְתָּ חֲשֵׁבֶת דְּמִיּוּמָא דְאַתְחַרְבַּ בֵּי מִקְדָּשָׁא דְּעֵאלְנָא בְּבֵיתָא דִּילִי וְעֵאלְנָא בִּישׁוּבָא? לָאוּ הֲכִי, דְּלֵא עֵאלְנָא כָּל זְמַנָּא דְאַנְתָּ בְּגִלּוֹתָא הֲרִי לָךְ סִימָנָא: "שְׂרָאשִׁי נִמְלֵא טָל", ה"א שְׂכִינָתָא בְּגִלּוֹתָא, שְׁלִימוֹ דִּילָהּ וְחַיִּים דִּילָהּ אִיהוּ טָל. וְדָא אִיהוּ אוֹת יו"ד אוֹת ה"א אוֹת וָא"ו, וְאוֹת ה"א אִיהִי שְׂכִינָתָא דְלֹא מַחְשָׁבֵן טָל, אֵלָא אוֹת יו"ד אוֹת ה"א וְאוֹת וָא"ו דְּסִלְקוּ אַתְּוֹן לְחֲשָׁבֵן טָל. דְּאִיהִי מְלִיא לְשְׂכִינָתָא מִנְבִיעוּ דְכָל מְקוֹרֵין עֵלְאִין. מִיַּד קָם רַעֲיָא מְהִימְנָא וְאַבְהֵן קְדִישִׁין עֲמִיה. עַד כְּאֵן רְזָא דִּיחֻדְדָא: "בְּרוּךְ ה' הָיָה לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן": (תְּקוּנַי זֶהר יז,

א הקדמה אחרת לת"ז)

שְׂאִינָה בְּחֶשְׁבוֹן ט"ל, אֶלֶּא אוֹת יוֹד אוֹת הָא וְאוֹת וְאוֹ עֲלִים
הָאוֹתוֹת לְחֶשְׁבוֹן ט"ל, שְׁהֶשֶׁם הַזֶּה מְמַלֵּא אֶת הַשְּׂכִינָה מִמְעַן
הַנוֹבֵעַ שֶׁל כָּל הַמְקוֹרוֹת הָעֲלִיּוֹנִים, מִיָּד קָם הַרוּעָה הַנְּאֻמָּן
וְהָאֲבוֹת הַקְּדוֹשִׁים עִמּוֹ. עַד כָּאן סוּד הַיְחוּד.

וַיְהִי רְצוֹן מִלִּפְנֵי ה' הָעֵתִיק יוֹמִין הַקְּדוֹשׁ מִכָּל הַקְּדוֹשִׁים וְנִסְתַּר
מִכָּל הַנִּסְתָּרִים נֶעְלָם מִהַכֹּל. שְׂוִתְמִשָּׁךְ טַל הָעֲלִיּוֹן מִמְנוּ
לְהַשְׁפִּיעַ וּלְמַלְאוֹת הָרֹאשׁ שֶׁל זְעִיר אֲנָפִין וְלַהַמְשִׁיךְ שֶׁפַע לְשִׁדָּה
תְּפוּחִין הַקְּדוֹשׁ בְּהָאֲרֵת פָּנִים בְּרִצּוֹן וּבְשִׂמְחַת הַכֹּל. וַיִּתְמַשָּׁךְ
מִלִּפְנֵי ה' "הָעֵתִיק יוֹמִין הַקְּדוֹשׁ מִכָּל הַקְּדוֹשִׁים, וְנִסְתַּר מִכָּל
הַנִּסְתָּרִים נֶעְלָם מִהַכֹּל. רְצוֹן וְרַחֲמִים חוֹ, וְחֶסֶד, בְּהָאֲרָה עֲלִיּוֹנָה,
בְּרִצּוֹן, וְשִׂמְחָה, עָלֵי וְעַל כָּל בְּנֵי בֵּיתִי, וְעַל כָּל הַקְּרוֹבִים אֵלַי,
וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ. וַיִּפְדָּה אוֹתָנוּ מִכָּל הַצָּרוֹת הַרְעוֹת שְׂבָאוֹת

פתיחת אליהו בלשון ארמית

וַיְהִי רְעוּא מִן קָדָם עֵתִיקָא קְדִישָׁא דְכָל קְדִישִׁין טְמִירָא דְכָל
טְמִירִין סְתִימָא דְכָלֵּא. דִּיתְמַשָּׁךְ טְלָא עֲלָאָה מְנִיָּה לְמַלְיָא רִישִׁיָּה
דְזְעִיר אֲנָפִין, וְלַהֲטִיל | לְחַקֵּל תְּפוּחִין קְדִישִׁין בְּנִהִירוֹ דְאֲנָפִין
בְּרִעוּא וּבְחִדּוּתָא דְכָלֵּא. וַיִּתְמַשָּׁךְ מִן קָדָם עֵתִיקָא קְדִישָׁא דְכָל
קְדִישִׁין, טְמִירָא דְכָל טְמִירִין סְתִימָא דְכָלֵּא. רְעוּתָא וְרַחֲמֵי חֲנָא
וְחֶסֶדָא בְּנִהִירוֹ עֲלָאָה בְּרִעוּתָא וְחִדּוּהָ עָלֵי וְעַל כָּל בְּנֵי בֵּיתִי, וְעַל
כָּל הַנְּלוּיִם אֵלַי, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עִמִּיהָ. וַיִּפְרְקִינָא מִכָּל עֲקֻתִין
בִּישִׁין דִּיִּתְנוּן לְעֵלְמָא, וַיִּזְמִין וַיִּתְיַהֵב לְנָא מְזוּנָא וּפְרַנְסֵתָא
טְבִתָּא, בְּלִי צָרָה וְעֻקְתָּא, מִמְזָלָא דְכָל מְזוּנֵי בֵּיה תְלִין. וַיִּשְׁזַבְּיִן
מְעִינָא בִישָׁא וּמְחֻרְבָא דְמַלְאָךְ הַמְנוֹת וּמְדִינָה שֶׁל גִּיהֶנוּם. וַיְתִי
לְנָא וּלְכָל נְפֻשְׁתָּנָא חֲנָא וְחֶסֶדָא וְחִי אֲרִיכִי וּמְזוּנֵי רוּיְחִי וְרַחֲמֵי
מִן קְדָמִיָּה. אֲמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן, אֲמֵן וְאֲמֵן.

לְעוֹלָם, וַיְכִיֵּן וַיִּנְתֵּן לָנוּ מִזֶּן וּפְרִנָּה טוֹבָה בְּלִי צָרָה וּמְצוּקָה, מִהַמְּזוּל הָעֲלִיּוֹן, שֶׁכָּל הַמְּזוֹנוֹת מִמֶּנּוּ מִשְׁתַּלְּשָׁלִים. וַיִּצְיֵלְנוּ מֵעֵין הָרַע, וּמִחֶרֶב מִלְּאֲדַי הַמָּוֶת, וּמִהַדִּין שֶׁל גֵּיהֲנוֹם. וַיִּתֵּן לָנוּ, וּלְכָל נַפְשוֹתֵנוּ, חַן וְחֶסֶד, וְחַיִּים אֲרָכִים, וּמְזוֹנוֹת בְּרוּחַ, וְרַחֲמִים, מִלְּפָנָיו, אֱמֵן בֶּן יְהוֹי רְצוֹן. אֱמֵן וְאֱמֵן.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, הַרְיֵמוֹתַי יָדַי בַּתְּפִלוֹת, לְמַעַלָּה שֶׁכָּאֲשֶׁר הָרְצוֹן הָעֲלִיּוֹן לְמַעַלָּה לְמַעַלָּה, עוֹמֵד עַל אוֹתוֹ הָרְצוֹן שֶׁלֹּא נוֹדַע וְלֹא נִתְפַּס כָּלֵל לְעוֹלָם. הָרֵאשׁ הַסְּתוּם בְּיוֹתֵר לְמַעַלָּה וְאוֹתוֹ הָרֵאשׁ הוֹצִיא מִה שְׁהוֹצִיא, וְלֹא נוֹדַע, וְהָאִיר מִה שְׁהָאִיר, וְהַכֵּל בְּהַעֲלֵם. וְרְצוֹן הַמַּחְשָׁבָה הָעֲלִיּוֹנָה, לְרַדֵּף אַחֲרָיו לְקַבֵּל הָאֲרָה מִמֶּנּוּ. כְּעֵין מִסָּד אֶחָד נִפְרָס, וּמִתּוֹךְ אוֹתוֹ הַמִּסָּד עַל יָדַי רְדִיפַת זֶה הַמַּחְשָׁבָה הָעֲלִיּוֹנָה מוֹגִיעַ וְלֹא מוֹגִיעַ עַד אוֹתוֹ הַמִּסָּד וּמִזֶּה הָאִיר

פתיח אליהו בלשון ארמית

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן: אַרְיֵמִית יְדָאֵי בְּצִלוֹתֵין לְעֵלָא, דְּכַד רְעוּתָא עֲלָאָה לְעֵלָא לְעֵלָא קְיָמָא עַל הַהוּא רְעוּתָא דְלָא אֲתִידַע וְלֹא אֲתַפֵּס כָּלֵל לְעֵלְמִין. רִישָׁא דְסִתִּים - יִתִּיר לְעֵלָא, וְהַהוּא רִישָׁא אֲפִיק מְאִי דְאֲפִיק וְלֹא יָדִיעַ, וְנִהִיר מְאִי דְנִהִיר כְּלָא בְּסִתִּימוּ, רְעוּ דְמַחְשָׁבָה עֲלָאָה - לְמַרְדֵּף אֲבַתְרָה וְלֹא תִנְהַרָא מִנָּה. חַד פְּרִיסוּ אֲתַפְרִיס, וּמִגּוּ הַהוּא פְּרִיסָא - בְּרַדִּיפוּ דִּהִיא מַחְשָׁבָה עֲלָאָה - מְטִי וְלֹא מְטִי, עַד הַהוּא פְּרִיסָא, נִהִיר מְאִי דְנִהִיר, וְכַדִּין הַהוּא מַחְשָׁבָה עֲלָאָה נִהִיר בְּנִהִירוּ סִתִּים דְלָא יָדִיעַ. וְהַהוּא מַחְשָׁבָה לֹא יָדַע, כְּדִין בְּטֵשׁ הָאִי נִהִירוּ דְמַחְשָׁבָה דְלָא אֲתִידַע, בְּנִהִירוּ דְפְרִיסָא דְקִימָא דְנִהִיר מִמָּה דְלָא יָדִיעַ, וְלֹא אֲתִידַע וְלֹא אֲתַגְלִיא. וְכַדִּין הָאִי נִהִירוּ דְמַחְשָׁבָה דְלָא אֲתִידַע, בְּטֵשׁ בְּנִהִירוּ דְפְרִיסָא, וְנִהִרִין כְּחֻדָּא, וְאֲתַעְבִּידוּ תַשְׁעָה הִיכְלִין, וְהִיכְלִין -

מה שְׁהָאִיר וּכְשֶׁקְבֵּלָהּ אוֹתָהּ הַמְחַשְׁבֶּה הַעֲלִינָה הִיָּה עֵתִיק מֵאִיר
בְּאוֹר סְתוּם שְׁלֵא נֹדַע וְזוֹ הַמְחַשְׁבֶּה לֹא יָדַע וְאִינוּ מְשִׁיג גּוֹדֵל
הָאוֹר, אִז הִכָּה אוֹתוֹ הָאוֹר שֶׁהוּא סוּד הַמְחַשְׁבֶּה שְׁלֵא נֹדַעָה
הִכָּה בְּהָאֲרֵת מִסֵּד הָעוֹמֵד וְהָאִיר מִמָּה שְׁאִינוּ יָדוּעַ וּמְשֻׁג, וְלֹא
נֹדַע וְלֹא הִתְנַלָּה וְאִז זֶה הָאוֹר שֶׁל הַמְחַשְׁבֶּה שְׁלֵא נֹדַעָה הִכָּה
פַּעַם ב' בְּהָאֲרֵת הַמִּסֵּד הָעוֹמֵד וְעַל יְדֵי זֶה הָאִירוּ כּוֹלָם פְּאָחַד
וְנַעֲשׂוּ וְנִתְקַנּוּ תְשׁוּעָה הִיכְלוֹת וְאֵלוֹ הַהִיכְלוֹת אֵינָם אוֹרוֹת וְאֵינָם
בְּבַחֲיִנַת רוּחַ וְאֵינָם בְּבַחֲיִנַת נְשָׁמוֹת וְלֹא יֵשׁ מִי שְׁעוֹמֵד בְּהֵם
בְּבַחֲיִנַת חַיָּה. הַרְצוֹן שֶׁל כָּל תְּשׁוּעָה הָאוֹרוֹת, שְׁעוֹמְדִים כָּלָם בְּכַח

פתיחת אליהו בלשון ארמית

לְאו אַנּוּן | נְהוֹרִין, וְלְאו אַנּוּן רוּחִין, וְלְאו אַנּוּן | נְשַׁמְתִּין, וְלֹא
אֵית מֵאן דְּקִימָא בְּהוּ רְעוּתָא דְכָל תְּשׁוּעָה נְהוֹרִין דְּקִימִי כְּלֵהוּ
בְּמַחְשָׁבָה, דְּאִיְהוּ חַד מְנִיְהוּ בְּחַשְׁבְּנָא כְּלֵהוּ לְמַרְדֵּף בְּתַרְיָהוּ,
בְּשַׁעְתָּא דְּקִימִי בְּמַחְשָׁבָה, וְלֹא מִתְדַבְּקִין וְלֹא אֲתִידְעוּ. וְאֵלִין לֹא
קִימִי לֹא בְּרְעוּתָא, וְלֹא בְּמַחְשָׁבָה עֲלָאָה, תְּפַסִּין בְּהָ וְלֹא תְּפַסִּין.
בְּאֵלִין קִימִי כָּל רְזִי דְּמַהִימְנוּתָא. וְכָל אַנּוּן | נְהוֹרִין מְרִזָּא
דְּמַחְשָׁבָה עֲלָאָה וְלִתְתָּא, כְּלֵהוּ אֶקְרוּן אֵין סוּף, עַד הִכָּא מְטוּ
נְהוֹרִין וְלֹא מְטוּן, וְלֹא אֲתִידְעוּ, לְאוּ הִכָּא רְעוּתָא וְלֹא מַחְשָׁבָה.
כַּד נְהִיר מַחְשָׁבָה, וְלֹא אֲתִידְעֵ מִמָּאן דְּנְהִיר, כַּדִּין אֲתִלְבַּשׁ
וְאֲסִתִּים גּוֹ בִּינָה וְנְהִיר לְמָאן דְּנְהִיר, וְאֲעִיל דָּא בְּדָא עַד |
דְּאֲתְפַלְלִילוּ כְּלֵהוּ כְּחֵדָא, וּבְכַרְזָא דְּקַרְבְּנָא כַּד סְלִיק, כְּלָא אֲתַקְשֵׁר
דָּא בְּדָא, וְנְהִיר דָּא בְּדָא, כַּדִּין קִימִי כְּלֵהוּ בְּסִלְיָקוּ, וּמַחְשָׁבָה
אֲתַעֲטֵר בְּאֵין סוּף. הֵהוּא נְהִירוּ דְּאֲתַנְהִיר מִנָּה מַחְשָׁבָה עֲלָאָה
(דְּלֹא אֲתִידְעֵ בְּהָ כְּלָל) אֶקְרִי אֵין סוּף, וּמִנָּה אֲשַׁתְּכַח וְקִימָא, וְנְהִיר
לְמָאן דְּנְהִיר, וְעַל דָּא כְּלָא קְאִים, זְכָאָה חוּלְקִיָּהוּן דְּצִדִיקִיא,
בְּעֵלְמָא דִּין וּבְעֵלְמָא דְּאֲתִי.

המחשבה שהוא אחד מהם בחשבונם פולם רוצים לרדף אחריהם בזמן שעומדים במחשבה ואינם משיגים אותו ולא נודע להם כלל ואלו לא קימים לא ברצון ולא במחשבה העליונה תופסים בה מעט הארה ולא תופסים. באלו נמצאים כל סודות האמונה וכל אותם האורות מסוד המחשבה העליונה, משם ולמטה פולם נקראים בערפם אין סוף. עד כאן מגיעים האורות בדרקות ולא מגיעים, ולא נודעים מהותם, אין כאן השגה של רצון ולא השגה של מחשבה כאשר מאירה המחשבה ולא נודע לו מי מאיר או מתלבש ונעלם בתוך בינה ומאירים למי שראוי להאיר ומתחבר זה עם זה עד שגבוליים ונחשבים פולם לאחד ובסוד הקרבן כאשר עולה עשן הקטרת, כולם נקשרים זה בזה ומאירים זה בזה, אז עומדים פולם בסוד עליה והמחשבה עולה ומתעטרת באין סוף. זה האור שמאירה ממנו מחשבה עליונה (שלא נודע בה כלל) נקרא אין סוף וממנו נמצא ונאצל ומקים ומאיר למי שמאיר ועל סוד זה הכל עומד, אשרי וזך חלקם של הצדיקים בעולם הזה ובעולם הבא.

תיקוני זוהר תקון שמונה וארבעים

סגולה נפלאה מרבנו האר"י זיע"א

בְּרֵאשִׁית, שָׁם תְּרִי, שָׁם שְׁבִ"ת, כְּגוֹן זֶה, בְּרֵאשִׁי"ת - בְּרֵא
שְׁתִּי, וְהוּן שְׁתִּי שְׁבַתוֹת, עֲלֵיהֶם נֹאמַר (שמות לא):
"וַיִּשְׁמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשְּׁבַת לַעֲשׂוֹת אֶת הַשְּׁבַת" וְגוֹמַר, שְׁתִּי
פְּעָמִים הַזִּכִּיר כָּאֵן שְׁבַת, כְּנֶגֶד הַשְּׁכִינָה הַעֲלִיּוֹנָה וְהַתַּחְתּוֹנָה.
"לְדַרְתֶּם", מַהוּ לְדַרְתֶּם? אֵלֶּא זָכָאֵי הוּא מִי שְׁעוֹשֶׂה לָהֶם דִּירָה
בְּשַׁבַּת בְּשָׁנֵי בְּתֵי הַלֵּב, וּמִתְפַּנֵּה מִשָּׁם יֵצֵר הָרַע שֶׁהוּא חֲלוּל
שְׁבַת, 'בְּרִית עוֹלָם', זֶה צְדִיק, שְׁשׂוּרִים שְׁנִיחֶם עָלָיו, אֶחָד לְמִלָּא
אוֹתוֹ, וְאֶחָד לְהַתְמַלֵּא מִמֶּנּוּ. בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הֵם כְּנֶגֶד שְׁתֵּי כְּלָיוֹת
- פְּנִימִיּוֹת נִצַּח וְהוֹד, בְּנִים לְיִשְׂרָאֵל סָבָא - עֲמוּד הָאֲמֻצְעֵי -

תיקון מ"ח בלשון ארמית

בְּרֵאשִׁית, תְּמָן תְּרִי תְּמָן שְׁבִ"ת, כְּגוֹנָא דָא בְּרֵאשִׁי"ת בְּרֵא
שְׁתִּי: וְאֵינּוֹן תְּרִי שְׁבַתוֹת, עֲלֵייהוּ אֲתַמַּר וְשְׁמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת
הַשְּׁבַת לַעֲשׂוֹת אֶת הַשְּׁבַת וְגוֹמַר, תְּרִין זְמַנִּין אֲדַכִּיר הַכָּא שְׁבַת,
לְקַבֵּל שְׁכִינְתָא עֲלָאָה וְתַתְּאָה, לְדַרְתֶּם מֵאֵי לְדַרְתֶּם, אֵלֶּא זָכָאָה
אִיהוּ מֵאֵן דְּעָבִיד לֹוֹן דִּירָה בְּשַׁבַּת בְּתֵי בְּתֵי לָבָא, וְאֲתַפְּנִי מִתְּמָן
יֵצֵר הָרַע דְּאִיהוּ חֲלוּל שְׁבַת, בְּרִית עוֹלָם דָּא צְדִיק, דְּשָׁרְיִין
תְּרוּיְהוּ עֲלֵיהּ, חַד לְאֲמִלָּאָה לִיָּה וְחַד לְאֲתַמְלִיא מִיָּנִיָּה. בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל אֵינּוֹן תְּרִין כְּלָיִין נִצַּח וְהוֹד, בְּנוֹי דְּיִשְׂרָאֵל סָבָא עֲמוּדָא
דְּאֲמֻצְעִיתָא, תְּלַת שְׁבִיעֵי שְׁבִיעֵי שְׁבִיעֵי אֲלִין תְּלַת אָבָהוֹן, עֲנָג
שְׁבַת וְנִ"הָר יוֹצָא מֵעַד"ן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגִּ"ן, וְנִהָר, אִית נִהָר
וְאִית נִהָר, אִית נִהָר דְּאֲתַקְרִי נִהָר פְּלָגִיו, וְאִית נִהָר דְּאֲתַקְרִי נַחַל

תפארת, שלש פעמים שביעי שביעי שביעי אלו שלשת האבות, ענג שבת "ונ"הר יוצא מעדן להשקות את הנ"ן" (בראשית ב י). ונהר, יש נהר ויש נהר, יש נהר הנקרא נהר פלגיו, ויש נהר הנקרא נחל קדומים, עדן עליון עליו נאמר (ישעיה סד) "עין לא ראתה אלהים זולתך", זה הנהר הוא אות ו', היוצא מעדן העליון שהוא אות א', ועובר בין אבא - חכמה ואמא - בינה והולך חמש מאות שנה, ומגיע עד צדיק - יסוד שהוא שביעי, ומשם משקה לגנה - מלכות, שהיא השכינה המתחתונה. זכאי הוא מי ששומר דירה לשבת, שהוא הלב, שלא יתקרב שם עצב

תיקון מ"ח בלשון ארמית

קדומים, עדן עלאה עליה אתמר עין לא ראתה אלהים זולתך, האי נהר איהו ו', דנפיק מעדן עלאה דאיהו א', ואעבר בין אבא ואימא, ואזיל חמש מאות שנה, ומטי עד צדיק שביעי, ומתמן אשקי לגנתא דאיהי שכנתא תתאה. זכאה איהו מאן דנטיר דירה לשבת דאיהו לבא, דלא אתקריב תמן עציבו דטחול, וכעס דמרה דאיהו נורא דגיהנם, דעלה אתמר לא תבערו אש בכל מושבותיכם ביום השבת, והכי הוא ודאי דכל מאן דכעיס כאלו אוקיד נורא דגיהנם, ארבעים מלאכות חסר חד אינון לקבל ארבעים מלקיות חסר חד בשבת, ואינון עשרה דלקה אדם ועשרה לחוה ועשרה לנחש ותשעה לארעא, ובגין דא אמרו מארי מתניתין אין לוקין בשבת, דאלין מלאכות אינון חשיבין לישראל לקבל מלקיות. יציאות השבת שתיים. אינון עקירה והנחה, דעביד לון בבת אחת, מאן דאעקר חפץ מאתריה ואנח ליה לבר מאתריה ומרשותיה, כאלו אעקר אילנא דחיי דאיהו אות ברית, ואנח ליה ברשו נוכראה, מאן דעביד דא גרים דאעקר נשמתיה מרשות דילה, ואנח לה ברשו אתרא דאיהי

הַטְּחוּל וְכַעַם הַמְּרָה שֶׁהִיא אִשׁ הַגִּיהֶנֶם, שְׁעָלֶיהָ נֶאֱמַר (שמות לה):
 "לֹא תִבְעֵרוּ אִשׁ בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם בְּיוֹם הַשַּׁבָּת", וְכֵן הוּא וְדָאִי,
 שְׁכַל מִי שְׁפּוּעֵם כְּאֵלוֹ מוֹדְלִיק אֶת הָאִשׁ שֶׁל הַגִּיהֶנֶם. אַרְבָּעִים
 מְלָאכּוֹת חֶסֶר אַחַת, הֵן כְּנֶגֶד אַרְבָּעִים מְלָקִיּוֹת חֶסֶר אַחַת בְּשַׁבָּת,
 וְהֵם עֲשָׂרָה שְׁלֵקָה אָדָם, וְעֲשָׂרָה לַחֲוָה, וְעֲשָׂרָה לַנְּחֹשׁ, וְתִשְׁעָה
 לְאֲדָמָה, וּבְגִלָּל זֶה אֲמָרוּ בְּעָלֵי הַמִּשְׁנָה אֵין לוֹקִין בְּשַׁבָּת, שְׂאֵלוֹ
 הַמְּלָאכּוֹת הֵן נְחֻשְׁבוֹת לְיִשְׂרָאֵל כְּנֶגֶד מְלָקִיּוֹת. וְיֵצִיאוֹת הַשַּׁבָּת
 שְׁתֵּים, הֵם עֲקִירָה וְהַנְּחָה, שְׁעוֹשָׂה אוֹתָם בְּבַת אַחַת, מִי שְׁעוֹקֵר

תיקון מ"ח בלשון ארמית

מְרָה וְטְחוּל, וְדָא גְרַם לְיִשְׂרָאֵל דְּאִתְעַקְרוּ מֵאַרְעָא דְיִשְׂרָאֵל,
 וְאִתְגַּלְיָאוּ בְּאַרְעָא נּוֹכְרָאָה דְּאִיהִי רְשׁוֹת הַרְבִּים, וְהִכִּי אִיהוּ מְאֵן
 דְּאִעִיל אוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ דִּילִיהּ בְּרִשׁוֹ נּוֹכְרָאָה, שַׁבְּתָא"י אִיהוּ
 טְחוּל, חֲמָ"ה אִתְתָּא בִישָׂא מְרָה, שַׁבְּתָא"י עֲלִיהּ אִתְמַר וְהַבּוּר
 רַק אֵין בּוֹ מִים, מִים אֵין בּוֹ אֲבָל נְחֻשִׁים וְעַקְרָבִים יֵשׁ בּוֹ, וְאִיהוּ
 רְעַב וְצַמְאוּן וְקִינָה וְהַסְפַּד וְחֻשׁוּכָא וְקַבְלָא, וְאִיהִי גְלוּתָא
 לְיִשְׂרָאֵל. וְצִרְכִין יִשְׂרָאֵל לְמַעַבְדַּ לָּהּ שְׁנׁוּי בְּכֻלָּא וְהָא אוֹקְמוּהָ,
 וְאִיהוּ דְּבוּר דְּחוּל דְּאִיהוּ אָסוּר בְּשַׁבָּת, וְכַד לֹא אִשְׁכַּחַת אֲתֵר
 לְשִׂרְיָא תַּמָּן, אִיהִי בְּרַחַת, כְּגוּוֹנָא דְשַׁפְחָה דְּאִבְרָהִם דְּאִתְמַר בֵּהּ
 מִפְּנֵי שְׂרֵי גְבַרְתֵּי אֲנִכִי בְּרַחַת. טְחוּל עֲלֶה אִתְמַר שֶׁל נְעֻלְיָהּ מֵעַל
 רְגְלֶיהָ, נַעַל מְטוּנָף דְּטַפָּה סְרוּחָה, כִּי הַמְּקוֹם אֲשֶׁר אִתָּה עוֹמֵד
 עָלָיו אֲדַמַּת קֹדֶשׁ הוּא, דָּא שַׁבָּת, וְעֲלִיהּ אֲמַרְתָּ שְׁכִינְתָּא פְּשׁוּטָתִי
 אֵת כְּתַנְתִּי אִיכְכָה אֲלִבְשָׁנָה, רַחֲצִיתִי אֵת רְגְלֵי אִיכְכָה אֲטַנְפֵם,
 וּבְגִין דָּא צְרִיךְ בְּרַשׁ בְּשַׁבָּת לְשְׁנוּיִי בְּלְבוּשֵׁין בְּשִׁרְגָא בְּמַאֲכָלִין,
 וְצְרִיךְ לְמַהְוֵי מוֹסִיף מַחוּל עַל הַקֹּדֶשׁ, וְכֹל הַמוֹסִיף מוֹסִיפִין לִיהּ
 נְפֶשׁ יִתִּירָה בְּשַׁבָּת. וְכֹל הַגּוֹרֵעַ גּוֹרְעִים לוֹ אוֹתָהּ נְפֶשׁ יִתִּירָה חַס
 וְשְׁלוֹם, וְכֹל הַמוֹסִיף מוֹסִיפִים לוֹ נְפֶשׁ יִתִּירָה בְּשַׁבָּת.

חֲפֵץ מִמְקוֹמוֹ וּמִנִּיחַ אוֹתוֹ מִחוּץ לְמִקְוָמוֹ וּמִרְשׁוֹתוֹ, בְּאֵלוֹ עֵקֶר
 אֵת אֵילֵן הַחַיִּים, שֶׁהוּא אוֹת בְּרִית, וְהַנִּיחַ אוֹתוֹ בְּרִשׁוֹת נְכָרֶיהָ.
 מִי שֶׁעוֹשֶׂה אֵת זֶה, גּוֹרֵם לְעֵקוֹר נִשְׁמָתוֹ מִרְשׁוֹת שְׁלָה וּמִנִּיחָהּ
 בְּרִשׁוֹת אַחֲרֶת, שֶׁהִיא מְרָה וּטְחוּל, וְזֶה גֵרֵם לְיִשְׂרָאֵל שֶׁנֶּעְקְרוּ
 מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וּגְלוּ לְאֶרֶץ נְכָרֶיהָ, שֶׁהִיא רִשׁוֹת הַרְבִּיבִים, וְכֵן הוּא
 מִי שֶׁמוֹעֵל בְּאוֹת בְּרִית קִדְשׁ שְׁלוֹ וּמַעְבִּיר בַּח לְרִשׁוֹת נְכָרֶיהָ.
 שְׁבַת־א"י הוּא טְחוּל, חֲמ"ה, - אִשָּׁה רַעָה וּמְרָה, שְׁבַת־א"י עָלְיוֹ
 נֶאֱמָר: "וְהַבּוֹר רַק אֵין בּוֹ מִיָּם", מִיָּם אֵין בּוֹ אֲבָל נַחֲשִׁים
 וְעִקְרָבִים יֵשׁ בּוֹ, וְהוּא רַעֵב וְצָמְאוֹן וְקִינָה וְהַסְפָּד וְחֲשֻכָה וְעִרְפָּל
 - אֶפְלָה, וְהִיא גְלוּת לְיִשְׂרָאֵל, וְצָרִיכִים יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת לָהּ שְׁנׁוּי
 בְּכָל, וְהָרִי פְּרִשׁוּתָהּ, וְהוּא דְבוּר שֶׁל חַל שֶׁהוּא אֶסוּר בְּשַׁבַּת,
 וְכֹאֲשֶׁר לֹא מוֹצֵאת מְקוֹם לְשִׁרּוֹת שָׁם, הִיא בּוֹרַחַת, כְּמוֹ הַשְּׁפָחָה
 שֶׁל אַבְרָהָם שֶׁנֶּאֱמָר בָּהּ: "מִפְּנֵי שָׂרִי גְבֵרְתִי אֲנִי בּוֹרַחַת". טְחוּל
 עָלְיוֹ נֶאֱמָר: "שֶׁל נֶעְלִיד מֵעַל רִגְלִיד", נֶעַל מְטַנֵּף שֶׁל טַפָּח
 סְרוּחָהּ, בִּי הַמְקוֹם אֲשֶׁר אֵתָּה עוֹמֵד עָלְיוֹ אֲדַמַּת קִדְשׁ הוּא, זֶה
 שְׁבַת, וְעָלְיוֹ אוֹמְרַת הַשְּׂכִינָה: "פִּשְׁטַתִּי אֵת פְּתַנְתִּי אֵיכָכָה
 אֶלְבָּשְׁנָה, רַחֲצַתִּי אֵת רִגְלֵי אֵיכָכָה אֶטְנַפֵּם", וּמִפְּנֵי זֶה צָרִיד בֶּן
 אָדָם בְּשַׁבַּת לְשִׁנּוֹת בְּלָבוּשִׁים, בְּגָד וּבְמַאֲכָלִים, וְצָרִיד לְהִיּוֹת
 מוֹסִיף מַחֵל עַל הַקִּדְשׁ, וְכֵן הַמוֹסִיף, מוֹסִיפִים לוֹ נֶפֶשׁ יִתְרָה
 בְּשַׁבַּת, וְכֵן הַגּוֹרֵעַ מִפְּסִידִים לוֹ אוֹתָהּ נֶפֶשׁ יִתְרָה חֵם וְשִׁלוֹם
 וְכֵן הַמוֹסִיף, מוֹסִיפִים לוֹ נֶפֶשׁ יִתְרָה בְּשַׁבַּת.

סוד המשיח - תקון ל'

הַנְּתִיב הַשְּׁנִי, וְרוּחַ אֱלֹהֵי-י"ם מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמַּיִם (בראשית א ב),
 מה זה רוח? אלא בְּדַאי בְּזִמְנֵן שֶׁהַשְּׂכִינָה יוֹרֶדֶת לְגִלּוֹת,
 הַרוּחַ הַזֶּה נוֹשֶׁבֶת עַל אוֹתָם שְׁמַתְעַסְקִים בַּתּוֹרָה, מִשּׁוּם
 שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצָאת בִּינֵיהֶם, וְהַרוּחַ הַזֶּה נַעֲשִׂית קוֹל, וְתֹאמַר כָּד:
 אוֹתָם יִשְׁנִים שְׁשֵׁנָה בְּנַחֲרֵיהֶם, סְתוּמֵי הָעֵינַיִם וְאַטְמוּי הַלֵּב, קוֹמוּ
 וְהִתְעוֹרְרוּ אֶל הַשְּׂכִינָה, שִׁישׁ לָכֶם לֵב בְּלִי הַשְּׁפֵל לְדַעַת אוֹתָהּ,
 וְהִיא בִּינֵיכֶם. וְסוּד הַדְּבָר - קוֹל אוֹמֵר קְרֵא, (ישעיה מ ו), כְּמוֹ קְרֵא
 נָא הִישׁ עוֹנֵד וְאֵל מִי מְקוֹדָשִׁים תִּפְנֶה, וְהִיא אוֹמֶרֶת מָה אֶקְרֵא,
 כָּל הַבָּשָׂר חֲצִיר, הַכֹּל הֵם כְּבִהְמוֹת שְׂאוּכְלוֹת חֲצִיר, וְכָל חֶסֶדוֹ
 כְּצִיץ הַשְּׂדֵה, כָּל הַחֶסֶד שְׁעוֹשִׂים, עוֹשִׂים לְעֶצְמָם. וְאַפְלוּ כָּל אֵלוּ
 שְׁמִשְׁתַּדְּלִים בַּתּוֹרָה, כָּל חֶסֶד שְׁעוֹשִׂים - לְעֶצְמָם עוֹשִׂים בְּאוֹתוֹ
 זִמְנֵן וַיִּזְכָּר כִּי בָשָׂר הֵמָּה רוּחַ הוֹלֵךְ וְלֹא יָשׁוּב (תהלים עח לב) לְעוֹלָם,
 וְזוֹהִי רוּחוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ, אוֹי לָהֶם מִי שְׁגוֹרְמִים שִׁילֵךְ לוֹ מִן הָעוֹלָם
 וְלֹא יָשׁוּב לְעוֹלָם, שְׂאֵלוּ הֵם שְׁעוֹשִׂים אֶת הַתּוֹרָה יִבְשָׂה, וְלֹא
 רוֹצִים לְהַשְׁתַּדֵּל בְּחֻקֵּי הַקְּבֵלָה, וְגוֹרְמִים שְׁמִסְתַּלַּק מֵעֵין
 הַחֻקָּה, שֶׁהִיא י' מְמַנָּה, וְנִשְׁאַרְתַּ ב' יִבְשָׂה, אוֹי לָהֶם שְׁגוֹרְמִים
 עֲנִיּוֹת וְחָרֵב וּבֹזֵה וְהָרֵג וְאֶבְדֵן בְּעוֹלָם, וְהַרוּחַ הַזֶּה שְׁמִסְתַּלַּקֶת הִיא
 רוּחַ הַמְּשִׁיחַ, כְּמוֹ שְׁנַתְּבָאָר, וְהִיא רוּחַ הַקְּדָשׁ, וְהִיא רוּחַ חֻקָּה
 וְכִנְיָה רוּחַ עֲצָה וְגִבּוֹרָה, רוּחַ דַּעַת וְיִרְאַת יי' (ישעיה יא ב).

הַמְשִׁיחַ מְחַפֵּה שְׁנַלְמֵד זֶהֱר הַקָּדוֹשׁ

"וְהַמְשִׁכִּים יִזְהִירוּ בְּזֵהֱר הַרְקִיעַ", כִּךְ אֹמֵר מִשֶּׁה רַבֵּנוּ עָלוּ הַשְּׁלוֹם לְרֵשֶׁב"י זִיע"א: "בְּהֵא חֲבוּרָא דִּילְךָ דְּאִיהוּ סִפְר הַזֶּהֱר ... וּבְגִין דְּעֵתִידִין יִשְׁרָאֵל "לְמַטְעַם" מְאִילְנָא דְחַיִּי, דְּאִיהוּ סִפְר הַזֶּהֱר, וַיִּפְקֹן בִּיה מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי". פְּרוּשׁ: מִשׁוּם שְׁעֵתִידִים יִשְׁרָאֵל לְטַעַם מְאִילָן הַחַיִּים שֶׁהוּא סִפְר הַזֶּהֱר, עַל יְדוּ יִצְאוּ מִן הַגְּלוּת בְּרַחֲמִים (רַעֲיָא מְהִימְנָא פ' נְשֵׂא דַף קכד: (רמ"ק))

אֵלֶיהוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב יְרֵד מִן הַשָּׁמַיִם עִם כְּמָה חֵיילִין שֶׁל נְשָׁמוֹת וְכְמָה מְלָאכִים סְבִיבוּ וּשְׂכִינְתָא עֲלָאָה עֲטָרָא עַל פְּלוּהוּ [וּשְׂכִינְהָ עֲלִיזְנָה הִיתָה עֲטָרָה עַל כָּל הַנְּשָׁמוֹת]... וְאָמַר לְרֵשֶׁב"י: רַבִּי רַבִּי... וְאָמַר אֵלֶיהוּ הַנְּבִיא לְרֵשֶׁב"י: וְכְמָה בְּנֵי נְשָׂא לְתַתָּא יִתְפַּרְנְסוּן מֵהֵא חֲבוּרָא דִּילְךָ, כִּד יִתְגַּלִּי לְתַתָּא בְּדָרָא בְּתַרָּאָה בְּסוּף יוֹמֵיָא... פְּרוּשׁ: כְּמָה בְּנֵי אָדָם לְמַטָּה יִתְפַּרְנְסוּן מִזֵּה הַחֲבוּר שְׁלָךְ [שְׂיִהִיָה לְהֵם מְזוּן וְתַקוּן הַנְּפֶשׁ ע"י לְמוּד הַזוּה"ק] כְּאֲשֶׁר יִתְגַּלֵּה לְמַטָּה בְּדוּר הָאֲחֵרוֹן בְּסוּף הַיָּמִים [קְרוּב לְבִיאַת מְשִׁיחַ], וּבִשְׁבִיל לְמוּד הַזוּה"ק יִתְקַים מַה שְׁפָתוּב "וּקְרָאֲתֶם דְּרוּר בְּאַרְץ לְכָל יוֹשְׁבֵיהָ" - פְּרוּשׁוֹ, שְׂיָבוּא מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ וַיִּתְקַע בְּשׁוּפָר גְּדוּל לְחֵרוּתְנוּ בְּב"א (תִּיק"ז תי' ו' - הַגְּרָא וּבִל"ר). - לְשׁוֹן הַפֶּסַח מְלָךְ: וְעַל זֶה הַלְמוּד אָמַר הַקַּב"ה (בְּרַכּוֹת ח ע"א), שְׁנַחֲשֵׁב כְּאֵלוּ פְּדָאֲנִי לִי וּלְבְנֵי מְהַגְּלוֹת. - וּבְמַקְדָּשׁ מְלָךְ אָמַר: כִּי כְּמָה מַעְלוֹת טוֹבוֹת יֵשׁ לְמַשְׁתַּדֵּל בְּלְמוּד פְּרוּשׁ מְאִמְרֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי, וְאֵין קֶץ לְגֵדֵל שְׁכָרוֹ, וְאֲשֶׁרִינוּ וּמַה טוֹב חֲלָקְנוּ אִם נִזְכָּה לְעֹזֵר וּלְקַרְבַּב בִּיאַת מְשִׁיחֵנוּ, כִּי כִךְ גָּזַר הַבּוּרָא יִתְבַּרַךְ שֶׁלֹּא יִתְגַּלֵּה וַיְהִיָה גְנוּז סִפְר הַזֶּהֱר הַקָּדוֹשׁ עַד סוּף הַיָּמִים שְׁבִזְכוּתוֹ יְבוּא הַגּוֹאֵל, כִּי סְגָלָה זֶה בּוּ דוּקָא וְלֹא בּוּזְלוּתוֹ, עַכ"ל.

סוד הגאולה "בראשית תמון" תקון מ"ג

מתקוני זוהר השלם והמבואר (זוהר הקדוש דף פ"ב ע"א)

א. הַבְּנִים צוֹעֲקִים שְׁמַע יִשְׂרָאֵל וְאִין קוּל וְאִין עוֹנָה

בְּרֵאשִׁית, שָׁם אֶת־ר יב"ש, וְזֶהוּ נְהַר יַחֲרֵב וְיִבֵּשׁ, (שם ה), בְּאוֹתוֹ
זְמַן שֶׁהוּא יִבֵּשׁ וְהוּא יִבְשָׁה, צוֹנְחִים הַבְּנִים לְמַטָּה
בִּיחוד וְאוֹמְרִים שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, וְאִין קוּל וְאִין עוֹנָה. זֶהוּ שְׁפָתוֹב
(משלי א כח) אִזּוּ יִקְרְאוּנִי וְלֹא אֶעֱנֶה.

ב. הַלּוֹמֵד רַק תּוֹרַת הַנֶּגְלָה טוֹב לוֹ שְׁלֵא נִבְרָא כָּלֵל בְּעוֹלָם

וְכֵד מִי שְׁגוֹרִם שֶׁתִּסְתַּלַּק קִבְלָה וְחֻכְמָה מִתּוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה
וּמִתּוֹרָה שְׁבַכְתָּב, וְגוֹרִם שְׁלֵא יִשְׁתַּדְּלוּ כְּהֵן, וְאוֹמְרִים שְׁאִין
אֵלָא פְּשֻׁט בְּתוֹרָה וּבִתְלֻמוֹד, כְּנֻדָּאֵי כְּאֵלוֹ הוּא יִסְלַק אֶת הַמַּעֲנֵן
מֵאוֹתוֹ נְהַר וּמֵאוֹתוֹ נָן. אוֹי לוֹ, טוֹב שְׁלֵא נִבְרָא בְּעוֹלָם וְלֹא יִלְמַד
אוֹתָהּ תּוֹרָה שְׁבַכְתָּב וְתוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה, שְׁנַחֲשֵׁב לוֹ כְּאֵלוֹ הַחֲזוֹר
הַעוֹלָם לְתַהוּ וְכַהוּ, וְגוֹרִם עֵנִי בְּעוֹלָם וְאַרְדֵּי תְּגִלוֹת.

ג. אִם מִתְחִיל לְלַמּוֹד הַיּוֹם זֶה"ק מִתְקַן אֶת הָעֵבֶר שְׁלֵא לְמַד

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תִּדְרָשׁ אֶרְצָךְ דְּשֵׁא וְכו' (בראשית א יא), אָמַר רַבִּי
אֶלְעָזָר: אָבֵא, וְהָרִי קָרָא לוֹ יִבְשָׁה, מֵאִיפָה תִּדְרָשׁ
הָאֶרֶץ? אָמַר לוֹ: בְּנִי, כֵּד לְמַד תְּשׁוּבָה לְכָל בְּנֵי הָעוֹלָם, שְׁאִם
אָדָם יַחֲזוֹר בְּתְשׁוּבָה, מוֹרִיד לָהּ הַמַּעֲנֵן שֶׁתִּסְתַּלַּק, וּמֵה שֶׁהִיָּתָה
יִבְשָׁה קוֹרָא לָהּ אֶרֶץ, וְלִנְהַר שֶׁהִיָּה חֲרֵב וְיִבֵּשׁ קָרָא לוֹ מִקְוָה
הַמַּיִם וַיְמִיִם, זֶהוּ שְׁפָתוֹב (שם י) וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְיִבְשָׁה אֶרֶץ

וּלְמַקְנֵה הַמַּיִם קָרָא יָמַיִם. בְּאוֹתוֹ זְמַן שֶׁנִּקְרְאָת אֶרֶץ, מַה כָּתוּב
 בּוֹ? וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תְּדַשָּׂא הָאֶרֶץ, לְהוֹצִיא זְרַעִים וּפְרוֹת שֶׁהֵן
 נִשְׁמוֹת, (דף פב ע"ב) כֹּל אֶחָד לְמִינֵהוּ, אֱלוֹ הַנִּשְׁמוֹת שֶׁנִּגְזְרוּ מִכֶּסֶּפֶא
 כְּבוֹדוֹ, וְאֱלוֹ רוּחוֹת שֶׁנִּגְזְרוּ מִמְּלָאכִים, וְאֱלוֹ הַנְּפֹשׁוֹת שֶׁנִּגְזְרוּ
 מִהֶאֱוֵפִיִּים, כֹּל אֶחָד הוֹצִיא לְמִינֵהוּ אֶת כֹּל אֶחָד כְּרָאוּי. עַץ פְּרִי
 - זֶה תִּלְמִיד חֶכֶם, עֹשֶׂה פְרִי - זוּ בֵּת זּוּגוֹ, לְכֹל אֶחָד כְּרָאוּי
 (כל אחד הוציא למינו).

ד. הת"ח שֶׁנִּשְׁמָתוֹ גְּדוּלָה, פּוֹגֵם יוֹתֵר אִם אֵינוֹ לוֹמֵד זוֹהֵר

וְעוֹד, עַץ פְּרִי - זֶה הַעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי, עֹשֶׂה פְרִי - זֶה צְדִיק, אֲשֶׁר
 זָרְעוּ בּוֹ עַל הָאֶרֶץ - זוּ הַשְּׂכִינָה, שֶׁכָּל הַזְּרַעִים נִכְלָלִים
 בָּהּ, וְכֵאֵן הַמִּצְוָה שֶׁל פְּרִיָה וְרִבְיָה, לַעֲשׂוֹת פְּרוֹת וּזְרַעִים, זֶהוּ
 שֶׁכָּתוּב לֹא תִהְיֶה בְּרֵאָה לְשֶׁבֶת יְצָרָה, וּמִי שֶׁמִּתְבַּטֵּל מִפְּרִיָה
 וְרִבְיָה, כְּאֱלוֹ הַחֲזוֹר אֶת אוֹתָהּ אֶרֶץ יִבְשֶׁת, וּמוֹנֵעַ מִמֶּנָּה בְּרִכּוֹת,
 כֹּל אֶחָד לְפִי דְרָגָתוֹ, מִי שֶׁפּוֹגֵם לְמִטָּה פּוֹגֵם לְמַעַלָּה אֶת הַמְּקוֹם
 שֶׁנִּגְזְרָה נִשְׁמָתוֹ.

תיקון הכללי

קודם אמירת תהלים כיום חול אומרים זה:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יֵאָהֲרֵנוּ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ הַבּוֹחֵר בְּדָוִד עַבְדּוֹ וּבִזְרַעוֹ אַחֲרָיו וְהַבּוֹחֵר בְּשִׁירוֹת וּתְשֻׁבָחוֹת שְׁתַּפֵּן בְּרַחֲמִים אֶל קְרִיאַת מִזְמוֹרֵי תְהִלִּים שְׂאֵקְרָא פְּאֵלוֹ אִמְרֵם דְּדוֹד הַמְּלִיךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם בְּעֲצָמוֹ, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ, וְיַעֲמֵד לָנוּ זְכוּת פְּסוּקֵי תְהִלִּים וְזְכוּת תְּבוּתֵיהֶם וְאוֹתִיּוֹתֵיהֶם וּנְקֻדּוֹתֵיהֶם וּמַעֲמֵיהֶם וְהַשְּׂמוֹת הַיּוֹצֵאִים מֵהֶם מְרֹאֲשֵׁי תְבוּת וּמְסוֹפֵי תְבוּת, לְכַפֵּר פְּשָׁעֵינוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ וְחַטָּאתֵינוּ וְלִזְמוֹר עֲרִיצִים וְלַחֲכֹרֵת כָּל הַחוֹחִים וְהַקּוֹצִים הַסּוֹכְבִים אֶת הַשׁוֹשְׁנָה הָעֲלִיּוֹנָה וְלַחֲבֹר אִשֶׁת נְעוּרִים עִם דוֹדָהּ בְּאַהֲבָה וְאַחֻזָּה וְרַעוּת וּמִשָּׁם יִמְשֵׁךְ לָנוּ שְׂפַע לְנַפְשׁ רוּחַ וּנְשָׁמָה לְמַהֲרָנוּ מֵעוֹנוֹתֵינוּ וְלִסְלוֹחַ חַטָּאתֵינוּ וְלְכַפֵּר פְּשָׁעֵינוּ כְּמוֹ שֶׁסְּלַחַת לְדוֹד שְׂאֵמֵר מִזְמוֹרִים אֵלּוֹ לְפָנֶיךָ כְּמוֹ שְׂנַאֲמֵר גַּם יְהוָה יֵאָהֲרֵנוּ יֵאָהֲרֵנוּ הַעֲבִיר חַטָּאתֶךָ לֹא תָמוּת. וְאֵל תִּקְחֵנוּ מִהָעוֹלָם הַזֶּה קִדְּם זְמַנְנוּ עַד מְלֹאֵת שְׁנוֹתֵינוּ בְּאַפֵּן שְׂנוּכָל לְתַקֵּן אֶת אֲשֶׁר שָׁחַתְנוּ. וְזְכוּת דְּוִד הַמְּלִיךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם יִגַּן עָלֵינוּ וּבַעֲדָנוּ שְׂתַאֲרִיךְ אַפְּךָ עַד שׁוּבְנוֹ אֵלֶיךָ בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ וּמֵאֻצָּר מִתְּנַת חַנּוּם חַנּוּן בְּרַחֲמֵיב וְחַנּוּתִי אֶת אֲשֶׁר אֲחֹן וְרַחֲמֵי אֶת אֲשֶׁר אֲרַחֵם. וְכִשֶּׁם שְׂאֵנוּ אֹמְרִים לְפָנֶיךָ שִׁירָה בְּעוֹלָם הַזֶּה כִּדְּנֹכַח לֹאֲמֹר לְפָנֶיךָ יְהוָה יֵאָהֲרֵנוּ יֵאָהֲרֵנוּ שִׁיר וְשִׁבְחָה לְעוֹלָם תְּבָא. וְעַל יְדֵי אֲמִירַת תְּהִלִּים תִּתְעוֹרֵר חֲבֻצַּלַת הַשְּׂרוּן וְלִשִׁיר בְּקוֹל נְעִים בְּגִילַת

וְרַגְנֵי כְבוֹד הַלְבָנֹן נָתַן לָהּ הוֹד וְהָדָר בְּבֵית אֱלֹהֵינוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ
אָמֵן סְלָה:

הַרְיֵנִי מִזְמַן אֶת פִּי לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל וּלְשַׁבַּח אֶת בּוֹרְאֵי לְשֵׁם יְחִוֵּד
קְדוֹשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׁכִינְתָּהּ בְּדַחִילוֹ וּרְחִימוּ עָלַי יְרֵי הַהוּא
טָמִיר וְנַעֲלֵם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל:

טוב לומר זאת קודם אמירת העשרה מזמורים:

הַרְיֵנִי מְקַשֵּׁר עֲצָמוֹ בְּאִמְרַת הָעֶשְׂרֵה מִזְמוּרִים אֵלֹו לְכָל הַצְּדִיקִים
הָאֲמִתִּיִּים שֶׁבְּדוֹרֵנוּ וּלְכָל הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים שׁוֹכְנֵי עֶפְרַיִם
קְדוּשִׁים אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ הַמָּה, וּבִפְרָט לְרַבֵּנוּ הַקְּדוֹשׁ צְדִיק יְסוֹד עוֹלָם
נַחַל גּוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה רַבֵּנוּ נַחְמֵן בֶּן פִּינְאָ שְׁגֵלָה תְּקוּן זֶה וְכוּתָם
יְגַן עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל אָמֵן.

לְבוֹ נִרְנְנָה לַיהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ יֵרִיעָה לְצוֹר יִשְׁעֵנוּ: נִקְדָּמָה פָּנָיו
בַּתּוֹדָה בְּזִמְרוֹת נְרִיעַ לוֹ: כִּי אֵל גָּדוֹל יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ וּמְלֹךְ
גָּדוֹל עַל כָּל אֱלֹהִים:

טו א מִכְתָּם לְדוֹד, שְׁמַרְנֵי אֵל כִּי־חִסִּיתִי בְךָ: ב אִמְרַת לַיהוָה
יֵאָהֲרֹנְהוּ, אֲדַנֵּי אַתָּה, טוֹבֹתַי בְּלִעְלִיךָ: ג לְקְדוּשִׁים אֲשֶׁר־בְּאֶרֶץ
הַמָּה, וְאֲדִירֵי, כָּל־חַפְצֵי־בָם: ד יִרְבּוּ עֲצָבוֹתָם, אַחַר מְהֵרוּ,
כָּל־אֶפְסוֹד נִסְפֵיהֶם מִדָּם, וּבִל־אִשָּׁא אֶת־שְׁמוֹתֶם עַל־שִׁפְתַי:
ה יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ מְנַת־חֲלָקִי וְכוֹסִי, אַתָּה תוֹמִיךָ גּוֹרְלִי: ו חַבְלִים
נִפְלְאוּ לִי בְנַעֲמִים, אַף־נִחַלַת שִׁפְרָה עָלַי: ז אֲבִרְךָ אֶת־יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ
אֲשֶׁר יַעֲצֵנִי, אַף־לִילוֹת יִסְרוּנִי כְלִיּוֹתַי: ח שְׁוִיתִי יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ
לְנַגְדֵי תְמִיד, כִּי מִיּוֹנֵי בִלְאֻמוֹט: ט לִכְן שָׁמַח לְבִי וַיִּגַּל כְּבוֹדִי,
אַף־בְּשׂוֹרֵי יִשְׁכֵּן לְבַטַח: י כִּי לֹא־תַעֲזֹב נַפְשִׁי לְשֹׂאֵל, לֹא־תִתֵּן

חֲסִידְךָ חֲסִידְךָ כ' לְרֵאוֹת שַׁחַת: יא תוֹדִיעֵנִי אֶרֶח חַיִּים, שְׁבַע שְׁמֹחוֹת
אֶת־פְּנֶיךָ, נְעֻמוֹת בַּיּוֹמֶיךָ נָצַח:

כב א לְדוֹד מְשֻׁכָּל, אֲשֶׁרִי נְשׁוּי־פֶשַׁע, כְּסוּי חֲטָאָה: כ אֲשֶׁר־אָדָם
לֹא יִחְשַׁב יְהוָה יִהְיֶה יֵהוּדָה יֵהוּדָה לוֹ עוֹן, וְאִין בְּרוּחוֹ רְמִיָה: ג כִּי
הַחֲרַשְׁתִּי בְּלוֹ עֲצָמַי, בְּשֹׁאֲגָתִי כְּלֵהִיּוֹם: ד כִּי יוֹמָם וּלְיָלֵה תִכְבַּד
עָלַי יְהוָה, נִהַפְדָּ לְשֹׁדֵי, בַּחֲרַבְנִי קִיץ סֵלָה: ה חֲטָאתִי אֹדִיעָךָ, וְעוֹנִי
לֹא־כִפִּיתִי, אֲמַרְתִּי אֹדָה עָלַי פֶּשַׁעִי לַיהוָה יֵהוּדָה יֵהוּדָה, וְאַתָּה נִשְׂאֵת
עוֹן חֲטָאתִי סֵלָה: ו עַל־זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל־חֲסִיד אֱלֹהִים לַעֲת מִצֵּא,
רַק לְשֹׁטֵף מַיִם רַבִּים אֱלֹוֹי לֹא יִגִּיעוּ: ז אַתָּה סֵתַר לִי, מִצַּר תִּצְרַנִּי,
רַגְנִי כַּלֵּט תִּסּוּבְּנִי סֵלָה: ח אֲשֻׁכִּילְךָ, וְאוֹרְךָ בְּדַרְךָ־זוֹ תִלְךָ, אִיעֲצָה
עֲלֶיךָ עֵינַי: ט אֲלִיתְהִיוּ כְּסוּם כְּפָרֶה אִין הָבִין, בְּמַתְגִּירֶסֶן עֲדִין
לְבָלוּם, כָּל קָרַב אֱלֹהִים: י רַבִּים מִכְּאוֹזִים לְרִשָּׁע, וְהַבּוֹטֵחַ בַּיהוָה יֵהוּדָה
יֵהוּדָה חֶסֶד יִסּוּבְּכֵנִי: יא שְׂמַחוּ בַיהוָה יֵהוּדָה יֵהוּדָה, וְגִילוּ צְדִיקִים,
וְהֲרִינוּ כָּל־יִשְׂרָאֵל:

כא א לְמַנְצֵחַ מִזְמוֹר לְדוֹד: כ אֲשֶׁרִי מְשֻׁכָּל אֶלְדָּל, בְּיוֹם רָעָה
יְמַלְטֵהוּ יְהוָה יֵהוּדָה יֵהוּדָה: ג יְהוָה יֵהוּדָה יֵהוּדָה יֵשְׁמְרֵהוּ וַיַּחֲיֵהוּ, וְאֲשֶׁר
יֵאשֶׁר כ' בְּאָרֶץ, וְאֶל־תִּתְּנֵהוּ בְּנַפְשׁ אִיבִיו: ד יְהוָה יֵהוּדָה יֵהוּדָה יֵסְעֲדֵנִי
עַל־עֵרֶשׂ דָּוִד, כָּל־מְשֻׁכָּבוֹ הַפִּכְתָּ בַחֲלוּי: ה אֲנִי־אֲמַרְתִּי יְהוָה
יֵהוּדָה יֵהוּדָה חֲנֻנִי, רַפָּאָה נִפְשִׁי כִּי־חֲטָאתִי לָךְ: ו אִיבִי יֹאמְרוּ רַע לִי,
מִתִּי יָמוֹת וְאָבָד שְׁמוֹ: ז וְאִם־בָּא לְרֵאוֹת, שְׂוֹא יְדַבֵּר, לְפִי
יִקְבְּצֵאוֹן לוֹ, יֵצֵא לְחוּץ יְדַבֵּר: ח יָחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ כָּל־שֹׁנְאָי, עָלַי
יִחְשְׁבוּ רָעָה לִי: ט דְּבַר־כַּלְעֵל יֵצוּק בּוֹ, וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא־יוֹסִיף
לְקוּם: י גַּם־אִישׁ שְׁלוֹמִי אֲשֶׁר־כַּטַּחְתִּי בּוֹ, אוֹכֵל לַחֲמִי, הַגְדִּיל עָלַי
עֵקֶב: יא וְאַתָּה יְהוָה יֵהוּדָה יֵהוּדָה חֲנֻנִי וְחַקִּימֵנִי, וְאַשְׁלֹמָה לָהֶם:

ב בואת ידעתי כִּי־חִפְצָתָּ בּוֹ, כִּי לֹא־יָרִיעַ אִיבֵי עָלָי: ^י וְאֲנִי בַחֲמוֹתֶיךָ בּוֹ, וְתַצִּיבֵנִי לְפָנֶיךָ לְעוֹלָם: ^ד כָּרוּךְ יְהוָה ^{יאהרונותי} אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם, אָמֵן וְאָמֵן:

כב א לִמְנַצַּח מִשְׁכֵּל, לִבְנֵי־קָרַח: ב כִּאִל תִּעְרַג עַל־אֶפְיוֹרִי־מַיִם, בֵּן נִפְשֵׁי תִעְרַג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים: ג צִמְאָה נִפְשֵׁי לֵאלֹהִים לֹאֵל חַי, מִתֵּי אָבּוֹא וְאֶרְאֶה פְּנֵי אֱלֹהִים: ד הִי־תִהְיֶה לִי דִמְעָתִי לֶחֶם יוֹמָם וְלֵילָה, בְּאִמֹר אֵלַי כִּלְיָהוּם, אֵיךְ אֱלֹהֶיךָ: ה אֵלֶּה אֹפְרָה וְאִשְׁפָּכָה עָלַי נִפְשֵׁי, כִּי אֶעֱבֹר בַּסֶּף, אֲדִדָּם עַד־בֵּית אֱלֹהִים בְּקוֹל־זִנְיָה וְתוֹדָה, הַמּוֹן חוֹגֵג: ו מִה־תִּשְׁתַּחֲוִי נִפְשֵׁי וְתַהֲמוּ עָלַי, הוֹחִילִי לֵאלֹהִים, כִּי־עוֹד אֲדַנּוּ יְשׁוּעוֹת פְּנֵיו: ז אֱלֹהֵי, עָלַי נִפְשֵׁי תִשְׁתַּחֲוֶה, עַל־כֵּן אֹפְרָךְ מֵאַרְצֵי יַרְדֵּן וְחֶרְמוֹנִים, מִהַר מִצְעָר: ח תַּהוֹם־אֵל־תַּהוֹם קוֹרָא, לְקוֹל צְנוּרֶיךָ, כִּלְמִשְׁבְּרֶיךָ וְגִלְיָד עָלַי עֲבָרוּ: ט יוֹמָם יִצְוֶה יְהוָה ^{יאהרונותי} חֲסִדּוֹ, וְכִלְיָה שִׁירָה עִמִּי, תִּפְלֶה לֹאֵל חַי: י אֹמְרָה לֹאֵל סִלְעִי, לְמָה שָׁכַחְתָּנִי, לְמַה־קָּדַר אֵלֶיךָ בְּלַחַץ אֹיִב: יא בְּרַצַּח בְּעֲצֻמוֹתַי, חֶרְפוֹנֵי צוּרֶיךָ, בְּאִמְרָם אֵלַי כִּלְיָהוּם אֵיךְ אֱלֹהֶיךָ: יב מִה־תִּשְׁתַּחֲוִי נִפְשֵׁי, וּמִה־תַּהֲמוּ עָלַי, הוֹחִילִי לֵאלֹהִים, כִּי־עוֹד אֲדַנּוּ יְשׁוּעוֹת, פְּנֵי וְאֱלֹהֵי:

כג א לִמְנַצַּח אֶל־תִּשְׁחַת, לְדוֹד מִכְתָּם, בְּשִׁלַּח שְׂאוֹל וַיִּשְׁמְרוּ אֶת־הַבַּיִת לְהַמִּיתוֹ: ב הַצִּילֵנִי מֵאִיבֵי אֱלֹהֵי, מִמִּתְקוֹמְמֵי תִשְׁגַּבֵּנִי: ג הַצִּילֵנִי מִפְּעַלֵי אֹן, וּמֵאֲנָשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי: ד כִּי הִנֵּה אָרְבּוּ לְנִפְשֵׁי, יְגוּרוּ עָלַי עֲוִים, לֹא־פִשְׁעֵי וְלֹא־חַטָּאתַי יְהוָה ^{יאהרונותי}: ה בְּלִיעוֹן יִרְצוֹן וַיִּפְּנֵנוּ, עוֹרָה לְקִרְאתִי וְרָאָה: ו וְאַתָּה יְהוָה ^{יאהרונותי} אֱלֹהִים צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, הַקִּיצָה לְפָקֵד כִּלְיָהוּם, אֶל־תַּחַן כִּלְבָּדֵי אֹן סִלָּה: ז יִשׁוּבוּ לְעָרֵב, יִהְמוּ כְּכֶלֶב,

וְיִסּוּבְכוּ עִיר: ה הִנֵּה יַפְיֵעוֹן בְּפִיהֶם, חֲרֻבוֹת בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם, כִּי־מִי שָׁמַע: ט וְאַתָּה יְהוָה יִאֲהַרְבוּהוּ תִשְׁחַק־לָמוֹ, תִּלְעַג לְכָל־גּוֹיִם: י עֲזוּ אֱלֹהִים אֲשֶׁמְרָה, כִּי־אֱלֹהִים מִשְׁגִּבֵי: יא אֱלֹהֵי חֲסָדֵי חֲסֵדוֹ כ, יִקְדַּמְנִי, אֱלֹהִים יִרְאֵנִי בְּשִׁרְדֵי: יב אֶל־תִּהְרַגֶם פְּוַיִּשְׁכְּחוּ עִמּוֹ, הִנְעִמּוּ בְּחִלְדָּ וְהוֹרִידֵמוֹ, מִגִּנְנוּ אֲדֹנָי: יג חֲטֵאת־פִּימוֹ, דְּבַר־שִׁפְתֵימוֹ, וְיִלְכְּדוּ בְּגֹאוֹנָם, וּמֵאֱלֹהִים וּמִפִּיחַשׁ יִסְפְּרוּ: יד כִּלָּה בַחֲמָה, כִּלָּה וְאִינָמוֹ, וְיִדְעוּ כִּי־אֱלֹהִים מִשָּׁל בַּעֲקֵב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סָלָה: טו וַיִּשְׁבוּ לָעָרֵב יֵהֱמוּ כַפְלָב, וְיִסּוּבְכוּ עִיר: טז הִמָּה יַנְיֵעוֹן יַנְיֵעוֹן כ' לְאַכֵּל, אִם־לֹא יִשְׁבְּעוּ וְיִלְגּוּ: יז וְאֲנִי אֲשִׁיר עֲזָךְ, וְאַרְגֵּן לְבָקָר חֲסִדְךָ, כִּי־הִיִּית מִשְׁגֵּב לִי וּמְנוֹם, בְּיוֹם צָר־לִי: יח עֲזֵי אֱלֹהִים אֲזַמְרָה, כִּי־אֱלֹהִים מִשְׁגִּבֵי אֱלֹהֵי חֲסָדֵי:

טו א לְמִנְצַחַ עַל־יְדוֹתוֹן יִדְתוֹן כ' לְאַסְף מִזְמוֹר: ב קוֹלִי אֶל־אֱלֹהִים וְאֶצְעָקָה, קוֹלִי אֶל־אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין אֵלָי: ג בְּיוֹם צָרְתִי אֲדַנֶּה דְרִשְׁתִּי, יְדֵי לִילָה נִגְרָה וְלֹא תִפּוּג, מֵאֲנָה הִנָּחַם נַפְשִׁי: ד אֲזַכְרָה אֱלֹהִים וְאֶהְמִיָה, אֲשִׁיחָה וְתִתְעַטֵּף רוּחִי סָלָה: ה אַחֲזֵת שְׁמֵרוֹת עֵינַי, נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר: ו חֲשַׁבְתִּי יָמִים מִקֶּדֶם, שְׁנוֹת עוֹלָמִים: ז אֲזַכְרָה נִינְיַתִּי פְלִילָה, עִם־לִבִּי אֲשִׁיחָה, וַיִּחַפֵּשׁ רוּחִי: ח הִלְעוֹלָמִים יִזְנַח אֲדֹנָי, וְלֹא־יִסֹּף לְרִצּוֹת עוֹד: ט הָאָפֶס לְנִצָּחַ חֲסֵדוֹ, גִּמְרֵ אֲמֹר לְדֹר וְדֹר: י הַשְׁכַּח חַנּוּת אֵל, אִם־קִפְץ בְּאָף רַחֲמָיו סָלָה: יא וְאִמֹר חֲלוֹתִי הִיא, שְׁנוֹת יָמַי עֲלוּיוֹן: יב אֲזַכּוֹר אֹכִיר כ' מַעֲלִילֵי־יָהּ, כִּי־אֲזַכְרָה מִקֶּדֶם פְּלֹאֲדָ: יג וְהִגִּיתִי בְּכָל־פְּעֻלָּךְ, וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: יד אֱלֹהִים בְּקִדְשׁ דְּרָבְךָ, מִי־אֵל גָּדוֹל כְּאֱלֹהִים: טו אַתָּה הָאֵל עֲשֵׂה פְלֵא, הוֹדְעַת כְּעִמִּים עֲזָךְ: טז גֵּאלַת בְּרוּעַ עַמְךָ, בְּנִי־יַעֲקֹב וְיוֹסֵף סָלָה: יז רְאוּךָ מֵיִם אֱלֹהִים, רְאוּךָ

מִים יְחַלּוּ, אָף יִרְגְּזוּ תַהֲמוֹת: י^ה זָרְמוּ מַיִם עֲבוֹת, קוֹל נְתָנוּ
 שְׁחָקִים, אַף־חֲצִצִיף יִתְחַלְכוּ: י^ט קוֹל רַעְמָךְ בְּגִלְגֹּל, הַאִירוּ בְּרָקִים
 תְּבַל, רְגֹזָה וְתַרְעֵשׂ הָאָרֶץ: כ בַּיַּם דַּרְפָּךְ, וְשָׁבִילְךָ וּשְׁבִילֶיךָ בְּמַיִם
 רַבִּים, וְעַקְבוֹתֶיךָ לֹא נִדְעוּ: כא נְחִית כֶּצֶאן עַמְּךָ, בְּיַד־מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן:
 צ א תְּפַלֶּה לְמוֹשֶׁה אִישׁ־הָאֱלֹהִים, אֲדַנִּי מַעֲוֹן אַתָּה הָיִיתָ לָנוּ בְּדַר
 וְדַר: ב בְּטָרַם הַיָּם יִלְדוּ, וְתַחֲלֹל אֶרֶץ וְתַבַּל, וּמַעֲוֹלָם עַד־עוֹלָם
 אַתָּה אֵל: ג תִּשָּׁב אָנוּשׁ עַד־דְּפַא, וְתֹאמַר שׁוּבוּ בְּנֵי־אָדָם: ד פִּי
 אֶלֶף שְׁנַיִם בְּעִנְיֶיךָ כְּיוֹם אֲתָמוּל פִּי יַעֲבֹר, וְאִשְׁמוֹרָה בְּלִילָה:
 ה זָרַמְתָּם שָׁנָה יְהִיוּ, בְּבָקָר כְּחֲצִיר יַחֲלֶף: ו בְּבָקָר יִצִּיץ וְחֶלֶף, לְעַרְב
 יְמוּלֵל וְיִבֹשׁ: ז פִּי־כְלֵינוּ בְּאַפְךָ, וּבְחַמְתְּךָ נִבְהַלְנוּ: ח שְׂתַח שֵׁת כ'
 עֹנְתֵינוּ לְגִדְךָ, עֲלַמְנוּ לְמָאוֹר פְּנִיךָ: ט פִּי כָל־יְמֵינוּ פָּנוּ בַעֲבֹרְתְךָ,
 פְּלִינוּ שָׁנִינוּ כְּמוֹ־הֶגְתָּ: י יִמִּי־שְׁנוֹתֵינוּ בְּתָם שַׁבְעִים שָׁנָה, וְאִם
 בְּגִבּוֹרֹת שְׂמוֹנִים שָׁנָה, וְרַחֲבָם עִמָּל וְאוֹן, פִּי־נוּ חָיֵשׂ וְנַעֲפָה:
 יא מִי־יִודַע עַז אַפְךָ, וְכִי־רָאִתְךָ עֲבָרְתְךָ: יב לְמַנּוֹת יְמֵינוּ כֵּן הוֹדַע,
 וְנָבֵא לְכַב חֲכָמָה: יג שׁוֹבָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה עַד־מָתַי, וְהִנְחָם
 עַל־עַבְדֶּיךָ: יד שִׁבְעֵנוּ בְּבָקָר חֲסִדְךָ, וּנְרַנְּנָה וְנִשְׂמַחָה בְּכָל־יְמֵינוּ:
 טו שְׁמַחְנוּ כִּימֹת עֵינֵינוּ, שְׁנוֹת רְאִינוּ רָעָה: טז יִרְאֶה אֶל־עַבְדֶּיךָ
 פְּעֵלְךָ, וְהִדְרִךְ עַל־בְּנֵיהֶם: יז וַיְהִי נָעַם אֲדַנִּי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה
 יְדֵינוּ בּוֹנְנָה עֲלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בּוֹנְנָהוּ:

קה א הוֹדוּ לַיהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה קָרְאוּ בְשֵׁמוֹ, הוֹדִיעוּ כְּעַפְיִם עֲלִילֹתָיו:
 ב שִׁירוּלוּ וְזָמְרוּלוּ, שִׁיחוּ בְּכָל־נְפְלֹאוֹתָיו: ג הִתְחַלְלוּ בְּשֵׁם
 קְדוֹשׁ, יִשְׂמַח לֵב מְבַקְשֵׁי יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה
 וְעוֹ, בִּקְשׁוּ פָּנוּ תְּמִיד: ה זָכְרוּ נְפְלֹאוֹתָיו אֲשֶׁר־עָשָׂה, מִפְתֵּיו
 וּמִשְׁפַּטֵּי־פִיו: ו זָרַע אֲבָרָהֶם עֲבָדוּ, בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו: ז הוּא

יְהוָה יִאֲהָדְנֵנוּ אֱלֹהֵינוּ, בְּכָל־הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו: ה זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ,
 דִּבֶּר צְוֶה לְאַלֵּף דּוֹר: ט אֲשֶׁר פָּרַת אֶת־אֲבֹתֵהֶם, וּשְׁבוּעָתוֹ
 לְיִשְׁחָק: י וַעֲמִידָה לְעֵקֶב לַחֵק, לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: יא לֵאמֹר
 לָךְ אֲתָן אֶת־אֶרֶץ־כְּנָעַן, הַכֹּל נַחֲלַתְכֶם: יב בְּהִיוֹתֶם מִתֵּי מִסְפָּר,
 כְּמַעַט וְגָרִים בַּה: יג וַיִּתְּחַלְכוּ מִגּוֹי אֶל־גּוֹי, מִמְּמֹלְכָה אֶל־עַם
 אֲחֵר: יד לֹא־הֵנִיחַ אָדָם לַעֲשֹׂק, וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מַלְכִים:
 טו אֶל־תִּגְעוּ בְּמִשְׁחֵי, וְלֹנְבִיאי אֶל־תִּרְעוּ: טז וַיִּקְרָא רָעַב
 עַל־הָאָרֶץ, כֹּל־מִטֶּה־לֶחֶם שָׁבַר: יז שְׁלַח לַפְּנִיחַ אִישׁ, לְעֹבֵד
 גַּמְכָּר וְיוֹסֵף: יח עָנּוּ בַּכֶּבֶל רִגְלוֹ תִּלְוֶי כ/, בְּרוּז בָּאָה נַפְשׁוֹ: יט עַד־עֵת
 בֹּא־דְבָרוֹ, אָמַרְתַּ יְהוָה יִאֲהָדְנֵנוּ צָרְפָתְהוּ: כ שְׁלַח מִלֶּךְ וַיִּתְּרָהוּ,
 מִשָּׁל עַמִּים וַיִּפְתַּחְהוּ: כא שָׁמָּו אָדוֹן לְבֵיתוֹ, וּמִשָּׁל בְּכָל־קַיְנוֹ:
 כב לֵאסֹר שָׁרְיוֹ בְּנַפְשׁוֹ, וּזְקַנְיוֹ יַחֲפֵם: כג וַיָּבֵא יִשְׂרָאֵל מִצְרָיִם,
 וַיַּעֲקֹב גַּר בְּאֶרֶץ־חָם: כד וַיִּפֹּר אֶת־עַמּוֹ מֵאֵד, וַיַּעֲצֵמְהוּ מִצְרָיו:
 כה הַפֶּד לָבֶם לְשָׂנֵא עַמּוֹ, לְהַתְּנַפֵּל בַּעֲבָדָיו: כו שְׁלַח מֹשֶׁה עֲבָדוֹ,
 אֲהָרֹן אֲשֶׁר בָּחַרְבוֹ: כז שְׁמוֹ־כֶם דְּבַרִי אֹתוֹתַי, וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ
 חָם: כח שְׁלַח הַשֶּׁד וַיַּחֲשֶׁד, וְלֹא־מָרוּ אֶת־דְּבָרוֹ דְּבָרוֹ כ/: כט הַפֶּד
 אֶת־מִימֵיהֶם לָדָם, וַיִּמַּת אֶת־דָּגָתָם: ל שָׁרֵץ אֶרֶץ צִפְרָדַיִם,
 בְּחַדְרֵי מַלְכִיחַם: לא אָמַר וַיָּבֵא עָרֵב, כְּנִים בְּכָל־גְּבוּלָם: לב נָתַן
 גְּשָׁמֵיהֶם בְּרֵד, אֲשֶׁ לְהַכּוֹת בְּאֶרֶץ־חָם: לג וַיֵּד, גִּפְנָם וְתֵאֱנַתָּם, וַיִּשְׁבֵּר
 עֵץ גְּבוּלָם: לד אָמַר, וַיָּבֵא אֲרֵבָה, וַיִּלְקַח, וַאֲיִן מִסְפָּר: לה וַיֵּאכַל
 כָּל־עֵשֶׂב בְּאֶרֶץ־חָם, וַיֵּאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם: לו וַיֵּד כֹּל־בְּכוֹר בְּאֶרֶץ־חָם,
 רֵאשִׁית לְכָל־אוֹנָם: לו וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב, וַאֲיִן בְּשִׁבְטָיו כּוֹשֵׁל:
 לח שָׁמַח מִצְרָיִם בְּצִאתָם, כִּי־נִפְלַח פְּחָדָם עֲלֵיהֶם: לט פָּרַשׁ עֲנָן
 לְמִסְדָּ, וְאִשׁ, לְהָאִיר לַיְלָה: מ שָׁאֵל וַיָּבֵא שְׁלֹו שְׁלוֹ כ/, וְלֶחֶם שָׁמִים

יִשְׁבִּיעַם: מא פתח צור, ויזוכו מים, הלכו בציות נהר: מב פירזכר
 את־דבר קדשו, את־אברהם עבדו: מג ויוצא עמו בששון, ברנה
 את־בחיריו: מד ויתן להם ארצות גוים, ועמל לאמים ירשו:
 מה בעבור ישמרו חקיו, ותורתיו ינצרו, הללויה:

קלו א על נהרות ככל שם ישבנו, גם־פכינו בוכרנו את־ציון:
 ב על־ערכים בתוכה, תלינו כגרותינו: ג כי שם שאלנו שובנו
 דברי־שיר, ותוללנו שמחה, שירו לנו משיר ציון: ד איך גשיר
 את־שיר־יהוה יאהרונה, על אדמת נכר: ה אם־אשפחד ירושלים,
 תשפח ימיני: ו תדבק־לשוני לחכי, אם־לא אזכרכי, אם־לא אעלה
 את־ירושלים על ראש שמחתי: ז זכר יהוה יאהרונה לבני אדם
 את יום ירושלים, האמרים ערו ערו עד היסוד בה: ח בת־ככל
 השדודה, אשרי שישלם־לך את־גמולך שגמלת לנו: ט אשרי
 שיאחז ונפץ את־עלליך אל־הסלע:

קנ א הללויה הללו אל בקדשו, הללוהו ברקיע עזו: ב הללוהו
 בנבורתיו, הללוהו כרב גדלו: ג הללוהו בתקע שופר, הללוהו
 בנגב וכןור: ד הללוהו בתף ומחול, הללוהו במנים ועגב:
 ה הללוהו בצלצלי־שמע, הללוהו בצלצלי תרועה: ו כל הנשמה
 תהלל יה, הללויה:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יהוה יאהרונה שבות עמו. יגל
 יעקב ישמח ישראל: ותשועת צדיקים מיהוה יאהרונה מעוים
 בעת צרה: ויעזרם יהוה יאהרונה ויפלטם ויפלטם מרשעים
 ויושיעם פי חסו בו:

רבונו של עולם, עלת העלות וסבת כל הסבות, אַנְתְּ לַעֲלֹא,
 לַעֲלֹא מִן פְּלֹא, וְלִית לַעֲלֹא מִנְּךָ, דְּלִית מִחֻשְׁבָּה
 תְּפִיסָא בְּךָ כְּלָל, וְלֵךְ דְּיוֹמִיָּה תְּהֵלָה, וּמְרָמָם עַל כָּל בְּרָכָה
 וְתְּהֵלָה. אוֹתְךָ אֲדַרְשׁ, אוֹתְךָ אֲבַקֵּשׁ שְׂתַחַתֵּר חֲתִירָה דְּרֵךְ
 כְּבוֹשָׁה מֵאַתְךָ, דְּרֵךְ כָּל הָעוֹלָמוֹת, עַד תְּהַשְׁתַּלְּשׁוֹת שְׁלִי
 בְּמָקוֹם שְׂאֵנִי עוֹמֵד, כְּפִי אֲשֶׁר נִגְלָה לְךָ, יוֹדַע תְּעוֹלָמוֹת,
 וּבְדֵרֶךְ וּנְתִיב הַיָּה תְּאִיר עָלַי אוֹרְךָ, לְחַחְזִירֵנִי בְּתוֹשֻׁבָה שְׁלָמָה
 לְפָנֶיךָ בְּאַמְת, כְּפִי רְצוֹנְךָ בְּאַמְת, כְּפִי רְצוֹן מִבְּחַר הַבְּרוּאִים,
 לְבָלִי לְחַשֵּׁב בְּמִחְשַׁבְתִּי שׁוּם מִחֻשְׁבַּת חוּץ וְשׁוּם מִחֻשְׁבָּה
 וּבְכַבּוּל שֶׁהוּא נֶגֶד רְצוֹנְךָ, רַק לְדַבֵּק בְּמִחְשַׁבּוֹת זְכוּת צְחוֹת
 וּקְדוּשׁוֹת בְּעִבּוֹדְךָ בְּאַמְת בְּהַשְׁגָתְךָ וּבְתוֹרָתְךָ. הֵט לְבִי אֶל
 עֲדוּתֶיךָ, וְתֵן לִי לֵב טָהוֹר לְעִבְדְּךָ בְּאַמְת. וּמִמְצוּלוֹת יָם
 תּוֹצִיאֵנִי לְאוֹר גָּדוֹל חַיֵּשׁ קַל מְהֵרָה. תְּשׁוּעַת יְהוָה ^{יֵהוּדוּנְהוּ}
 כְּהֶרֶף עֵינַי, לְאוֹר בְּאוֹר הַחַיִּים כָּל יְמֵי חַיּוֹתַי עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה.
 וְאַזְכֶּה לְחַדֵּשׁ נְעוּרַי, הַיָּמִים שֶׁעָבְרוּ בְּחַשְׁדְּךָ, לְחַחְזִירָם אֶל
 הַקְּדוּשָׁה, וְתִהְיֶה יְצִיאָתִי מִן הָעוֹלָם כְּבִיאָתִי, בְּלֹא חֲטָא. וְאַזְכֶּה
 לְחַזוֹת בְּנַעַם יְהוָה ^{יֵהוּדוּנְהוּ} וּלְבַקֵּר בְּהִיכְלוֹ, כְּלוֹ אוֹמֵר כְּבוֹד,
 אֲמֵן נְצַח סְלָה וְעַד:

תורתו מגן לנו

דגל הזוהר
054-7112492

אנני מוגן לומד זוהר!

שניי מועצת גדולי ישראל
למען תורת הרשב"י

תפילת הודיה לבורא עולם

להודות ולהלל את ה' יתברך מביאה לכל הישועות. כל האומר אותה כל יום יזכה לראות נסים גלויים מבורא עולמים, וכל האומר תחנה זו מהלב הופך מיד מדת דיון לרחמים.

מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, אדון עולם, רבונו של עולם, תודה.

תודה שאני עומד/ת פאן לפניך ומודה לך.

וכל מה שאני אומר והיה כאן וכאפס לעצמת כמה שאני באמת צריכ/ה להודות לך.

הרי על הכל אני צריכ/ה להודות לך.

כי הכל ממך, הכל נתת לי בחן, בחסד וברחמים.

תודה על כל הדברים בעולם.

תודה על רוב רבי רבבות פעמים שעזרת לי, תמכת בי, הושעת אותי הצלת אותי, שמחת אותי ריפאת אותי, שמרת עלי, עודדת אותי, תודה שאתה אתי תמיד.

תודה שאתה נותן לי כוח לעשות מצות, כח לעשות מעשים טובים, וכח להתפלל.

תודה על כל הפעמים שעזרת לי ולא נדעתי להגיד לך תודה.

תודה על כל החסדים שאתה עושה עמי בכל רגע ורגע.

תודה על כל נשימה ונשימה שאני נושמת.

תודה לך מלך מלכי המלכים, גם על כל הדברים שאין לי.

תודה שקשה לי לפעמים, כי הכל לטובתי אפילו אם לא תמיד ראיתי שזה לטובתי, עמוק בלב אני יודעת שכל מה שמגיע ממך הוא הדבר

תפילת הודיה לבורא עולם

הטוב ביותר עבורי, והוא נעשה במיוחד בשבילי, בהשגחה פרטית
מדקת ומשלמת, כמו שרק מלך מלכי המלכים יכול לעשות.

תודה שלפעמים קשה לי, כי רק כך אני יודעת להעריך את הטוב,
כי רק פשנמצאים בחשך אפשר להעריך את האור.

תודה על החיים הנפלאים שנתת לי.

תודה על הדבר הכי קטן שיש לי, כי את הכל אתה נתת לי ולא אף
אחד אחר.

תודה שאתה שומע את התפלות שלי.

בורא עולם! אני מבקש/ת ממך סליחה מעמקי לבי, אם היו פעמים
שלא הערכתני את מה שנתת לי, ובמקום לומר לך תודה, רק
התלוננתי.

אני עפר ואפר ואתה אדון כל העולם, אנא אל תרחק ממני לעולם!!!

מבוסס ע"פ הסה"ק יסוד ושדש העבודה (עוצה ס' כ"ו)
מעזה גדולה לפרסם ולהפיץ את התפלה הקדושה הזו

פיטום הקטורת המבואר

סגלת אמירת פְּרֹשֶׁת הַקְטָרֶת

וְזוֹ לְשׁוֹן הָרֵב סְגוּלוֹת יִשְׂרָאֵל: א. מִבְּטֹלַת מַגֵּפָה וְחֲלָאִים רָעִים. ב. יִנְצַל מִשְׁעַבּוּד מְלָכִיּוֹת. ג. הַבְּרָכָה מְצוּיָה בְּמַעֲשֵׂה יָדָיו. ד. יִנְצַל מְדִינָה שֶׁל גֵּיהֲנוֹם. ה. מִבְּטֹלַת הַקְּלָפוֹת וְהַחִיצוֹנִים וְסִטְרָא אַחְרָא. ו. מִבְּטֹלַת הַכְּשׁוּפִים ז מִבְּטֹלַת הַרְהוּרִים רָעִים. ח נִוְחַל שְׁנֵי עוֹלָמוֹת עוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא. ט. מְסַלֵּק הַדִּינִים מֵעֲלָיו. י. יִמְצָא חֵן וְחֹסֵד בְּעֵינֵי כָּל רוֹאֵיו. יא. מְסַגֵּלַת לְעֶשֶׂר.

לְפִי סֵפֶר הַזֹּהָר וְסִפְרוֹת הַמְּנַהֲגִים, אֲמִירַת פִּטוּם הַקְטָרֶת הִנֵּה סְגוּלָה לְעֶצִירַת מַגֵּפָה, עַל פִּי הַכְּתוּב (בַּמִּדְבָּר י"ו, י"ב-יג): וַיִּתֵּן אֶת הַקְטָרֶת, וַיִּכְפֹּר עַל-הָעָם. וַיַּעֲמֵד בֵּין-הַמִּתִּים, וּבֵין הַחַיִּים, וַתַּעֲצֹר הַמַּגֵּפָה.

לְאוֹר זֹאת, כָּתַב רַבֵּי חַיִּים פְּלֶאגִ' בְּסֵפֶר כַּף הַחַיִּים (סִמּוֹן י"ז אות י"ח): "יִכְתֹּב פְּרֹשֶׁת הַקְטָרֶת עַל קֶלֶף אוֹ גּוּיֵל בְּכֹתֵב אֲשׁוּרִית כְּסֵפֶר תּוֹרָה וַיִּקְרָא בּוֹ וַיַּעֲשֵׂה לוֹ סְגוּלָה, דֶּה־קְטוֹרֶת מֵעֲשִׂיר וּמִבְּטָח לוֹ דְּלֹא יִפְסַק פְּרֻנְסָתוֹ וְתַמִּיד יִהְיֶה לוֹ פְּרֻנְסָה טוֹבָה וְכֹלכֶּלָה בְּרוּחַ וְלֹא בְּצַמְצוּם".

אַחַר שִׁיאֲמַר תִּיקוֹן חֲצוֹת כְּכַתּוּב בְּמִקּוּמוֹ אַח"כּ יֵאמַר פִּטוּם הַקְטָרֶת בְּכוּנָה הֵיא, לְפִי שְׁאֲחַר חֲצוֹת נִכְנַעַת פְּנוּכָר (הָאָר"י הַקְּדוּשׁ - שַׁעַר הַכְּנֻוֹת) ... וַיִּקְרָאוּ סֵדֶר פִּטוּם הַקְטָרֶת יַחַד

בכּוֹנֵה הַנּוֹכֵרֶת מִמְשַׁלֵּת הַקְּלָפָה, יַעֲשֶׂה רֶשֶׁם גְּדוּל לְמַעֲלָה
אִם יִהְיֶה אַחַר חֲצוֹת לַיְלָה וּבִפְרֹט אִם יִתְחַבְּרוּ י' אַנְשִׁים
יִרְאִי ה', עכ"ל.

יאמר לשם יחוד זה קודם אמירת הקטרת

מה שאנו אומרים 'פטום הקטרת' בשחרית קדם התפלה
אחר קרבן התמיד, וגם בתפלת המנחה קדם העמידה, כי
כּוֹנֵנָנוּ הִיא לְהַעֲלוֹת הָעוֹלָמוֹת עַל יְדֵי הַתְּפִלוֹת, לְכֵן אָנוּ
אוֹמְרִים אוֹתוֹ, כְּדִי שֶׁלֹּא יִתְאַחֲזוּ הַקְּלָפוֹת וַיַּעֲלוּ בַעֲלֵית
הָעוֹלָמוֹת, וְלִכֵּן אָנוּ אוֹמְרִים אוֹתוֹ קִדְּם שְׁנֵי תְּפִלוֹת
הַנּוֹכֵרֹת. (שער הכּוֹנוֹת)

מִלַּח סְדוּמִית רִבַּע, וְאֵין צָרִיךְ לוֹמַר 'רִבַּע הַקֵּב', כִּי סֵתֶם רִבַּע
הָאִמּוֹר בְּמִשְׁנֵה וּבִבְרִיתָא הוּא רִבַּע הַקֵּב, 'כִּפְתַּת הַיְרֵדָן כָּל
שֶׁהִיא בְּחִירָק, לֹא כָּל שֶׁהוּא'. (שער הכּוֹנוֹת)

וְאַחַר הַקְּטָרֶת יֹאמַר הַפְּסוּקִים 'ה' צְבָאוֹת וְכוּ' ג' פְּעָמִים,
'אַתָּה סֵתֵר לִי ג' פְּעָמִים.. וְהֶאֱרִי ז"ל הַזֶּהִיר לוֹמַר פְּסוּקִים
אֵלוֹ תָּמִיד אַחַר הַקְּטָרֶת, וּבִיּוֹם שֶׁאֵין אוֹמְרִים תַּחֲנוּן לֹא יֹאמַר
'אַתָּה סֵתֵר וְכוּ', שֶׁהֵם מְסַגְּלִים לְהַצֵּלָה מִן סִמְא"ל, כְּנִרְמָז
בְּרִאשֵׁי תְּבוֹת 'אַתָּה סֵתֵר לִי מִצַּר', וּבִיָּמִים אֵלוֹ אֵין לוֹ שְׁלִיטָה
וְאֵין לְעוֹרְרוֹ. (אור צְדִיקִים)

אמירת פטום הקטרת:

אמירת פטום הקטרת בכּוֹנֵה מְסִיעַ וּמוֹעִיל לְחִזְרָה בַתְּשׁוּבָה:
(מִשְׁנַת חֲסִידִים, סְדוּר רַבִּי שְׁבִתִּי מִרְאשֻׁקוֹב)

תפלה לפני ואחרי אמירת הקטרת:

סדר קטרת נדפס כבר על כל צרה שלא תבוא רחמנא לצלן מקבל מזקני הגה"ק מוה"ר אברהם יהושע העשיל זצוק"ל מאפ"טא, בעהמ"ח ספה"ק אוהב ישראל, עם הכונות מוגה על פי כתבי האריז"ל, ונדפס מחדש בפקדת הגאון"ק משינאווע זצ"ל.

ומובא בזהר הקדוש שקדם בא המגפה טוב להרבות בתפלה*, ואחר שמדת הדין מתוחה לא תחסם שור בדישו, ובפרט באמירת הקטרת יכולים להנצל מכל צרה וצוקה.†

ובסדר קטרת נדפס תפלה לאמרה אחר אמירת סדר הקטרת, והיא מהשק"ה הקדוש זי"ע. אמנם תחלה כדאי להעתיק כאן תפלה לאמרה לפני אמירת הקטרת, שנדפסה בספר שדי בשמים:

הערות

א. ועיין בספר יפה ללב שכתב וז"ל: ומיהו כל יחיד ויחיד יתפלל בינו לבין עצמו בסיום תפלתו על כל צרה שלא תבוא

בנוסח זה:

ריבון העולמים, פדה והצל מלט הושע עמך ישראל מן הדבר ומן החרב ומן הביזה ומן השדפון ומן הירקון ומכל מיני פורעניות המתרגשות ובאות לעולם טרם נקרא ואתה תענה, ברוך אתה עוצר המגפה.

ב. ועיין מ"ש בספה"ק שער הכוונות (דף י"ג ע"א), בענין יחוד גדול דפיטום הקטורת, למגפה ב"מ, מסוגל מאוד, עיי"ש.

תפלה לאמרה לפני אמירת הקטרת

לְשֵׁם יְחִוּד קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתֵיהּ בְּדַחֲלוֹ וּרְחִימוּ
 וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ לְיַחְדָּא שְׁם י"ה בּו"ה בְּיַחְדָּא שְׁלִים
 עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנֶעְלַם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הִנֵּה אָנֹכִי בָּא
 לְקָרוֹת סֵדֶר פְּרָשִׁיּוֹת הַקְטָרֶת לְתַקֵּן שׁוֹרְשָׁהּ בְּמָקוֹם עֲלִיּוֹן,
 וַיְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה־יֵי אַהֲדוּנְהִי אֲרוֹן הַכֹּהֵל הַזֶּה הַזֶּה וְאֱלֹהֵינוּ תקוף בעל היכולת
ובעל הכוחות כולם
 וְאֱלֹהֵי תקוף בעל היכולת
ובעל הכוחות כולם אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּהֵא חֲשׂוּבָה וּמְקַבְּלָת וּמְרַצָּה
 לְפָנֶיךָ קְרִיאַת פְּרָשִׁיּוֹת וּפְסוּקִים אֵלּוּ שֶׁסִּדְּרוּ לָנוּ חֲכָמֵינוּ
 זְכוּרָנָם לְבָרְכָה בְּאֵלּוּ כַּהֵן גְּדוֹל עוֹמֵד וּמְכַנֵּים אוֹתָהּ לְפָנֵי
 וּלְפָנֵים, וְזִכּוֹתֶיהָ תְּהֵא מְגֻן וְצָנָה בְּעַדֵּינוּ וּבְעַד כָּל בְּנֵי בֵיתֵנוּ
 וְכָל מִשְׁפַּחַתֵּנוּ וְכָל אוֹהֲבֵנוּ וְרַעֲיָנוּ וּבְכָל כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ
 בְּכָל מְקוֹמוֹת שָׁהֵם, וּבְפָרְט כָּל אוֹתָם הַנְּתוּנִים בְּצָרָה
 וּבְשִׁבְיָה בְּכָל מְקוֹמוֹת שָׁהֵם לְהַצִּילֵנוּ מִכָּל הַמְקַטְרִיגִים
 וְהַמְשַׁטְיָנִים וְזַכֵּינוּ לְתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ מִתּוֹךְ נַחַת
 וְהַרְחַבַת הַדַּעַת וְזַכֵּנוּ לִירֵאת שָׁמַיִם טְהוֹרָה וְלִירֵאת חֹטָא
 וְלַעֲשׂוֹר וּפְכוּד גְּדוֹל וְלַחֵן וְלַחֶסֶד וְלִרְחֻמִּים בְּעֵינֵי אֱלֹקִים
 וּבְעֵינֵי כָּל בְּנֵי אָדָם וְחוּהָ וּבְעֵינֵי כָּל רוֹאֵינוּ אֶקְרָא לְאֱלֹהִים
 עֲלִיּוֹן לֹא-ל גּוֹמֵר עָלַי, יְהוָה־יֵי אַהֲדוּנְהִי אֲרוֹן הַכֹּהֵל הַזֶּה וְגֹמֵר תקוף בעל היכולת
ובעל הכוחות כולם
 בְּעַדֵי יְהוָה־יֵי אַהֲדוּנְהִי הַתְּהוֹרָה וְהַזֶּה חֶסֶדְךָ לְעוֹלָם מַעֲשֵׂה יְדִיךָ אֵל
 תִּרְפָּי. וַיְהִי נֶעֱם יְהוָה־יֵי אַהֲדוּנְהִי אֲרוֹן הַכֹּהֵל הַזֶּה וְאֱלֹהֵינוּ תקוף בעל היכולת
ובעל הכוחות כולם עֲלֵינוּ
 וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָה עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָהוּ.

אמיה דאברהם אבינו עליו השלום אמתלאי בת פרנבו.

(יאמר טו"ב פּעמים)

ויאמר: קושנת זבחים (פרק ד ו):

לְשֵׁם שְׁשֵׁה דְבָרִים הַזֵּבַח נִזְבַּח, לְשֵׁם זִבְחָה, לְשֵׁם זִבְחָה,
 לְשֵׁם הַשֵּׁם, לְשֵׁם אֲשִׁים, לְשֵׁם רִיחַ, לְשֵׁם נִיחֻחַ.
 וְהַחֲטָאת וְהָאֲשֵׁם, לְשֵׁם חֲטָא. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, אִף מִי שְׁלֹא
 הָיָה בְּלָבוּ לְשֵׁם אֶחָד מִכָּל אֱלוֹ, כְּשֵׁר, שֶׁהוּא תִנְאֵי בֵּית
 דִּין, שְׂאִין הַמַּחֲשֶׁבֶה הוֹלֶכֶת אֶלָּא אַחַר הָעוֹבֵד:

סוף דבר הכל נשמע את האלקים ירא ואת מצותיו
 שמור כי זה כל האדם, ע"כ.

אֲתָהּ הוּא יְהוָה־יֵי אֶהְרֹנֵי אֶהְרֹנֵי אֶהְרֹנֵי אֶהְרֹנֵי
 שֶׁהַקְטִירוֹ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ אֶת קִטְרַת הַסָּמִים
 בְּזִמְנֵי שְׁבִית הַמִּקְדָּשׁ קִיָּם כְּאֲשֶׁר צִוִּיתָ אוֹתָם עַל-יַד מֹשֶׁה
 נְבִיאֶךָ כְּכַתּוּב בְּתוֹרָתְךָ:

פרשת הקטרת בתורה

וַיֹּאמֶר יְהוָה־יֵי אֶהְרֹנֵי אֶהְרֹנֵי אֶהְרֹנֵי אֶהְרֹנֵי אֶל-מֹשֶׁה קַח-לְךָ סָמִים נָטָף

באור ריה ניהוח

קטרת הסמים: תערובת המרכבת ממיני בשמים. ויאמר יהוה
 אל משה: (שמות ל, לד-לו) ויאמר יהוה אל משה קח לך: מצות
 עשה להקטיר את הקטרת על מזבח הקטרת. סמים: מעוט
 רבים שנים - שני בשמים. נטף: שרף הנוטף מעץ האפרסמון.

וּשְׁחַלַּת וְחִלְבְּנָה סָמִים וּלְבִנָּה זָכָה בַד בְּבַד יְהִיָּה: וְעִשִׂיתָ
 אֹתָהּ קְטֹרֶת רֶקַח מְעִשָׂה רֶקַח מְמַלֵּחַ טְהוֹר קֹדֶשׁ: וּשְׁחַקְתָּ
 מִמֶּנָּה הֶדֶק וְנִתְתָּה מִמֶּנָּה לְפָנֵי הָעֵדוּת בְּאֵהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר

באור ר"ח נחמה

וּשְׁחַלַּת: צִיפּוֹרָן. וְחִלְבְּנָה: שָׂרָף שְׂרִיחוֹ רַע. סָמִים: כָּאֵן
 רוֹמֵז עַל עוֹד בְּשָׂמִים נוֹסְפִים כְּמַנִּין שְׂמָנָה עַד עֵתָהּ, כְּלוֹמֵר:
 עוֹד חֲמֵשׁ נוֹסְפִים, וּלְבִנָּה זָכָה: שָׂרָף אֵילָן מְזַקֶּקֶת. - סֵף הַכֹּל
 אֶחָד עֶשֶׂר סְמָנִים, סָמִים הֶרְאִשׁוֹן רוֹמֵז עַל שְׁנֵי בְשָׂמִים, וְאַחַר
 כֶּף מִנָּה עוֹד שְׁלֹשָׁה בִּיחַד חֲמִשָּׁה, וְהַסָּמִים הַשְּׁנַיִם בָּא לְרַבּוֹת עוֹד
 כְּמוֹ אֵלוֹ, הֵרִי עֲשָׂרָה, וּלְבוֹנָה הִיא הָאֶחָד עֲשָׂרָה. וְהַסֵּבָה שֶׁלֹּא
 הִזְכִּיר הַכֹּתוּב בְּפִרוּשׁ אֵת כָּל הַסְּמָנִים כִּיּוֹן שְׂאֵלוֹ הָאֶרְבָּעָה
 שֶׁהִזְכִּיר הֵם הָעֵקָרִים שֶׁבָּהֶם עוֹלָה עֲנַן עֲשֵׂן קְטֹרֶת וּשְׂאֵר
 הַבְּשָׂמִים נוֹתְנִים אֵת הָרִיחַ הַטּוֹב (רַמְבַּ"ן). בַּד בְּבַד יְהִיָּה: שְׁוִים
 בְּמִשְׁקָלָם. שִׁיְהִיּוּ שְׁוִים בְּמִשְׁקָל כְּמִשְׁקָלוֹ שֶׁל זֶה כֶּף מִשְׁקָלוֹ שֶׁל
 זֶה (שְׁמוֹת ל', ל"ד). הַמְּלִים "סָמִים נֶטָף וּשְׁחַלַּת וְחִלְבְּנָה סָמִים
 וּלְבִנָּה זָכָה", בְּגִימַטְרִיא "אֲבָרָהֶם יִצְחָק יַעֲקֹב מִשֶּׁה אֶהְרֹן יוֹסֵף
 וְדוֹד" שֶׁהֵם הַשְּׁבַע רוֹעִים, וּבְזֶה שְׂאוֹמְרִים אֵת פְּרִשְׁתַּת הַקְּטֹרֶת
 מִמִּשִּׁיף עַל עֲצָמוֹ עֲזוֹת דְּקֻדְשָׁה לְהִתְקַרֵּב אֲלֵיהֶם, (ס"ו עַת רְצוֹן).
 וְעִשִׂיתָ אֹתָהּ קְטֹרֶת: הֵכֵן מֵהֶם קְטֹרֶת. רֶקַח מְעִשָׂה רֶקַח:
 מְעוֹרָבֶתת וּכְתוּשָׁה כְּמִעֲשֵׂה הָאֵמֶן. מְמַלֵּחַ: מְעֻרָּב הֵיטֵב
 שֶׁלֹּא יְהִיָּה נֶכֶר מִיְּנֵי הַסְּמָנִים. טְהוֹר קֹדֶשׁ: וְיִהְיֶה טְהוֹר
 וְקֹדֶשׁ: וּשְׁחַקְתָּ מִמֶּנָּה הֶדֶק: לְשַׁחֵק הַכֹּל דֶּק דֶּק. וְנִתְתָּה
 מִמֶּנָּה לְפָנֵי הָעֵדוּת: בְּכַפּוֹר יִקְטִיר לְפָנֵי אַרְוֹן הָעֵדוּת בְּקֹדֶשׁ
 הַקְּדוּשִׁים. בְּאֵהֶל מוֹעֵד: מְזַבַּח הַפְּנִימִי הוּא מְזַבַּח הַזֶּהָב
 שֶׁבְּהִיכָל, זֶה - בְּשָׂרָר יְמוֹת הַשָּׁנָה. אֲשֶׁר אֵינְעֵד לָךְ שְׂמָה:
 בְּמָקוֹם שֶׁאֵדְבַר עִמָּךְ.

אוֹעֵד לָךְ שְׁמָה קֹדֶשׁ קְדָשִׁים תִּהְיֶה לָכֶם: וְנֹאמֵר: וְהַקְטִיר
עָלָיו אֶהְרֹן קַטְרֶת סַמִּים בַּבֶּקֶר בַּבֶּקֶר בְּהִיטִיבוֹ אֶת-הַנֹּרֹת
יִקְטִירָנָה: וּבַהֲעֵלַת אֶהְרֹן אֶת-הַנֹּרֹת בֵּין הָעֲרָבִים יִקְטִירָנָה
קַטְרֶת תָּמִיד לִפְנֵי יְהוָה יֵאָהֲרֹנָה ^{אֶהְיֶה לָכֶם} לְדֹרֹתֵיכֶם:

פְּרֹשֶׁת לַמּוֹד הַקְטֹרֶת בַּחֲזוֹ"ל

תָּנוּ רַבָּנָן פְּטוּם הַקְטֹרֶת בִּיצֵד. שֶׁלֹּשׁ מְאוֹת וְשִׁשִּׁים

בְּאוֹר רֵיחַ נִיחֹחַ

קֹדֶשׁ קְדָשִׁים תִּהְיֶה לָכֶם: כְּשֶׁתְּכַיְנוּ תַעֲשׂוּ אוֹתָהּ כְּרֹאוֹי, קֹדֶשׁ
קְדָשִׁים הִיא הַקְטֹרֶת, וְרֹאוּיָהּ לְהַקְרִיבָהּ. וְנֹאמֵר וְהַקְטִיר עָלָיו:
(שְׁמוֹת ל, ז-ח) וְנֹאמֵר: וְהַקְטִיר עָלָיו אֶהְרֹן קַטְרֶת סַמִּים בַּבֶּקֶר
בַּבֶּקֶר: בְּכָל בֶּקֶר וּבִבְקָר. בְּהִיטִיבוֹ אֶת הַנֹּרֹת: לְאַחַר שְׁנֵקָה אֶת
כּוֹסוֹת הַשֶּׁמֶן - בְּזִיכֵי וּקְנֵי הַמְּנוֹרָה. יִקְטִירָנָה: בַּבֶּקֶר מִחֲצִיֵּת
מְנָה, עַל הַמְּזֻבַּח הַפְּנִימִי. וּבַהֲעֵלַת אֶהְרֹן אֶת הַנֹּרֹת בֵּין
הָעֲרָבִים יִקְטִירָנָה: וְכִשְׂיִדְלִיק הִכְהִין אֶת הַנֹּרֹת בַּפֶּעַם הַשְּׁנִיָּה בֵּין
הָעֲרָבִים, יִקְטִיר אֶת הַחֲצִי הַשְּׁנִי שֶׁל הַקְטֹרֶת קַטְרֶת תָּמִיד לִפְנֵי
יְהוָה: בְּכָל יוֹם גַּם בְּשַׁבַּת וְיוֹם הַכַּפּוּרִים. לְדֹרֹתֵיכֶם: לְדֹרוֹת
עוֹלָם בְּלֵי הַפֶּסֶק, וְכִשְׂאִין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ מְקִימִים עַל יְדֵי קְרִיאָתָהּ,
כְּנֹאמֵר וּנְשַׁלְמָה פְּרִים שְׁפֹתֵינוּ. תָּנוּ רַבָּנָן: (מסכת כריתות דף ו, ו)
ירושלמי יומא פ"ד ה"ה, בית יוסף או"ח סימן קל"ג, שער הכוונות דף י"ג טור
א, טור ד). מִי שֶׁצָּרִיף לְתַשׁוּעַת אֵיזָה דְבָר יִשְׁאַל בְּקִשְׁתּוֹ בְּלִשׁוֹן
הַקֹּדֶשׁ קֹדֶם "תָּנוּ רַבָּנָן", וְכִשְׂאִימֵר הַכֹּל בְּכוּנָה וּבְדַקְדּוּק הַתְּבוּת,
יִהְיֶה יֵת רְצוֹן שְׂיִמְלֵא הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ כָּל בְּקִשְׁתָּנוּ לְטוֹבָה (סְדוּר
יְשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל). תָּנוּ רַבָּנָן: שְׁנוּ רְבוּתֵינוּ. פְּטוּם הַקְטֹרֶת: עָרוּב
וְתַקְוֵן סַמְנֵי הַקְטֹרֶת - כְּתִישָׁה וְתַקְוֵן בִּיצֵד: בְּאֵיזָה אִפְּן הֵיטָה
נַעֲשִׂית? שֶׁלֹּשׁ מְאוֹת וְשִׁשִּׁים וְשִׁמּוֹנָה מְנִים הֵיוּ בָּהּ: סֵף כָּל

וְשִׁמּוֹנָה מְנִים הָיוּ בָּהּ. שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וְחֲמִשָּׁה
 כְּמִנֵּין יְמוֹת הַחֲמָה מְנָה בְּכָל יוֹם. מִחֲצִיתוֹ בְּבֹקֶר
 וּמִחֲצִיתוֹ בְּעֶרֶב. וְשִׁלְשָׁה מְנִים יְתָרִים שְׁמָהֶם מְכֻנִּים כִּהְיוּ
 גְּדוֹל וְנוֹטֵל מֵהֶם מְלֵא חֲפְנָיו בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים. וּמִחֲזִירֵן
 לְמִכְתָּשֶׁת בְּעֶרֶב יוֹם הַכַּפּוּרִים כְּדֵי לְקַיֵּם מִצְוֹת דְּקָה מִן
 הַדְּקָה. וְאַחַד עֶשֶׂר סְמָנִים הָיוּ בָּהּ. וְאֵלוֹ הֵן (טוב למנותם

באור ר"ח נחמה

האחד עשר סמנים ביחד, כדי שיגיע מנה אחד לכל יום כמנין
 365 ימות החמה, ועוד שלשה מנים יתרים כמבאר להלן.
 שלש מאות ושישים וחמשה כמנין ימות החמה, מנה בכל יום:
 כלומר, בכל יום מקטירים מנה אחד מסך תערכת הסממנים,
 [מנה הוא מאה דינרים, והדינר משקלו דרהם וחצי, ומשקל
 דרהם הוא 64 שעורות בינוניות, כלומר, מנה = 480 גרם, סך
 הכל 176.64 קילוגרם]. מחציתו בבקר ומחציתו בערב: חצי
 מנה בבקר וחצי מנה בערב. ושלשה מנים יתרים: נשארו
 שלשה מנים עודפים על סך 365 ימות השנה. שמהם: מתוך
 הג' מנים. מכניס בהן גדול: לוקח ומכניס להקטיר קטרת
 ביום הכפורים בקדש הקדשים. מלא חפניו ביום הכפורים:
 בכמות מלא החפן של פפות ידיו ומחזירן למכתשת בערב
 יום הכפורים: כותשם שוב בכתישה דקה בערב יום הכפורים
 להכינם למצות הקטרת ביום הכפורים. כדי לקיים מצות דקה
 מן הדקה: כדי לקיים את מצות עבודת יום הכפורים הנעשית
 בקטורת שצריכה להיכתש דק יותר מבימות השנה. ואחד
 עשר סממנים היו בה: ואחר עשר סוגי סממנים יש בה כמו
 שצוה התורה (כמבאר בבאור לעיל). צריך למנות הסממנים

באצבעותיו) (א) הַצָּרִי. (ב) וְהַצְפוֹרֵן. (ג) וְהַחֲלֻבָּנָה.
 (ד) וְהַלְבוֹנָה. מִשְׁקַל שְׁבַעִים שְׁבַעִים מָנֶה. (ה) מִזֶּה. (ו) וְקִצְיֵעָה. (ז) וְשְׁבוּלַת גֵּרֶד. (ח) וְכַרְפוֹם. מִשְׁקַל שְׁשֵׁה עָשָׂר שְׁשֵׁה עָשָׂר מָנֶה. (ט) קוֹשֶׁט שְׁנַיִם עָשָׂר.
 (י) קְלוֹפָה שְׁלֹשָׁה. (יא) קְנָמוֹן תְּשַׁעַה. בּוֹרִית בְּרִשְׁיָא

באור ריה ניהוח

באצבעות הידים אחד לאחד, כדי שלא ידלג [יחסר] חס ושלום אחד מהם (פרי עץ חיים שער עולם העשיה פ"ה). וימנה את כולם באצבעות יד הימין דוקא (בן איש חי). ואלו הן: אלו הן שמות הסממנים. א. הצרי: הנטף ב. והצפורן: היא השחלת שהוא שרש בשם שצבעו שחור. ג. והחלבנה: הכתובה בפסוק היא שרף, היוצא מהאילנות שריחו רע. ד. והלבונה: היא המזכרת בפסוק לבונה זפה, בשם הזב מהעצים בארצות החם על ידי שמכים בעץ וזב ממנו קצף. משקל שבעים שבעים מנה: כלומר: מכל אחד ואחד 70 מנה, כמו שכתוב בפסוק בד בבד יהיה שיהיה משקלם שוה [של ארבעת הסממנים המזכרים בפסוק], וארבע פעמים 70 הם 280 מנה, סך הכל 134.4 קילוגרם. ה. מור: בשם המופק משרף עץ המור. ו. וקציעה: שרש עשב שריחו נודף מאד כשנשרף. ז. ושבולת גרד: [שם בשם] ח. וכרפום: עשב ריחני. משקל ששה עשר ששה עשר מנה: משקל כל אחד מאלו הארבעה 16 מנה, סך הכל 64 מנה שהם יחד 30.72 קילוגרם. ט. קשט: שרש עשב שצבעו לבן וריחו משבח ביותר ונודף למרחוק. שנים עשר: 12 מנה, שהם 5.76 קילו. י. קלופה: קלפת עץ שלשה: 3 מנים, שהם 1.44 קילו. יא. קנמון: עץ

תִּשְׁעָה קִבּוּי. יִין קִפְרִיסִין סָאִין תְּלַת וְקִבּוּי תְּלַתָּא.
וְאִם לֹא מִצָּא יִין קִפְרִיסִין מִבֵּיא חֲמַר חִיּוּר עֲתִיק.

באור ריה ניהוח

בשם ששמו קנמון תשעה. 9 מנים שהם 4.32 קילו כאן
מנו חז"ל את מגין המנים כדי לבאר איך מגיעים לשלש מאות
ששים ושמונה מנים, ארבעה הראשונים שבעים מנה כל אחד
כפול 4 הם: 280 מנים, ארבעה השניים כל אחד 16 כפול 4
ביחד הם 64 מנים, נחבר 280 ועוד 64 ועוד 12 של הקושט
ועוד 3 של קלופה, ועוד 9 של קנמון סך הכל הם: 368 מנים
המיעדים מנה לכל יום ושלושה ליום הכפורים. מכאן ואלך
מונה דברים שערכו בקטורת לתקנם היטב ואינם ממגין האחד
עשר סמנים. בורית כרשינה. מין עשב שבא לתקן את
הציפורן תשעה קבין: כ-8 קילוגרם. יין קפריסין: יין הבא
מעיר קפריסין, או מפרי ששמו קפרס. סאין תלת וקבין
תלתא: באור: היו לוקחים מין זה שלש סאים ושלוש קבים,
שהם שעור שלש וחצי סאין, כיון שכל סאה היא שש קבין,
ושלש קבין הוא חצי סאה. סך הכל שלש וחצי סאין. שהוא גם
כן עשרים ואחד קבין. (וכל סאה היא 5.553 קילוגרם כפול שלש וחצי
סאין סך הכל 19.435.5 קילוגרם, והוא לערך 28 ליטר). וכתב בשפת אמת
מסכת כריתות (דף ו ע"א) דמה שאמר כאן סאין תלת וקבין תלת,
ולא 21 קבין כמו שאומר לעיל בורית כרשינה תשעה קבין, לפי
שצריך לשקול ג' סאין בפני עצמם וג' קבין בפני עצמם. עין
שם. ולא באר מה הטעם. יעין שם. ויש אומרים שנקטה
הברייתא לשון זה לתפארת המליצה. [ונסח בני אשכנז כאן
הוא: יין קפריסין סאין תלתא וקבין תלתא. והוא ענין אחד
לשון זכר ונקבה].

מֶלַח סְדוּמִית רֹבֵעַ. מֵעֵלָה עֶשֶׂן כָּל שְׁהוּא. רַבִּי נֶתַן
הַבְּבִלִי אוֹמֵר אֵף כַּפַּת הַיִּרְדֵּן כָּל שְׁהִיא. אִם נֶתַן בָּהּ
דְּבַשׁ פְּסָלָהּ. וְאִם חֶסֶר אַחַת מִכָּל סַמְמָנֶיהָ חַיֵּב מִיתָה:
רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר הַצָּרִי אֵינוֹ אֶלָּא שָׂרָף הַנוֹטֵף
מֵעֲצֵי הַקְּטָרֶף. בּוֹרִית כְּרִשְׁיָנָה לָמָּה הִיא בָּאָה כְּדֵי לְשַׁפּוֹת

באור ריה ניהוח

עֵתִיק: אִם לֹא נִמְצָא יֵין קַפְרִיסִין מֵבִיא בְּמִקְוֹמוֹ, יֵין לֶכֶן וְלֹא
אָדָם, יֵשֶׁן וְחֹזֵק בְּיוֹתֵר. מֶלַח סְדוּמִית רֹבֵעַ: מֶלַח גֶּסֶה (כָּל בּו
סִימֹן ל"ח) הוּא חֲרִיף בְּיוֹתֵר, מֶלַח מִסְדוּם. מֵעֵלָה עֶשֶׂן כָּל
שְׁהוּא: שֵׁם עֶשֶׂב מִיחַד, בְּכַמּוֹת מוֹעֵטָה, הַגּוֹרֵם לְעֶשֶׂן לְעֹלוֹת
יָשָׁר וְזָקוּף בְּלֵי לְנֻטוֹת כְּמִקְל, כְּדֵי שִׁיְהִי עֶשֶׂן הַקְּטָרֶת מִתְמַר
וְעוֹלָה. רַבִּי נֶתַן הַבְּבִלִי אוֹמֵר: אֵף כַּפַּת הַיִּרְדֵּן כָּל שְׁהִיא: רַבִּי
נֶתַן הַבְּבִלִי אוֹמֵר שְׁהוֹסִיפוּ לְתֵת בַּקְּטוֹרֶת גַּם עֶשֶׂב הַגְּדֵל עַל
שַׁפַּת הַיִּרְדֵּן כְּדֵי לְהוֹסִיף בָּהּ רִיחַ טוֹב. אִם נֶתַן בָּהּ: בַּקְּטוֹרֶת.
דְּבַשׁ פְּסָלָהּ: מְלַהֵקטִירָה, הַגַּם שְׁמֵרְבָה וּמוֹסִיף בְּרִיחָה מְאֹד.
וְאִם חֶסֶר אַחַת מִכָּל סַמְמָנֶיהָ חַיֵּב מִיתָה: אִם הַחֲסִיר הַשִּׁיעוֹר
מִכָּל אֶחָד עֶשֶׂר סַמְמָנִים חַיֵּב מִיתָה, מִפְּנֵי שְׁנַעֲשִׂית קְטָרֶת זָרָה
וְהַמְקַטֵּיר קְטָרֶת זָרָה בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ חַיֵּב מִיתָה. רַבֵּן שְׁמַעוֹן
בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר: הַצָּרִי אֵינוֹ אֶלָּא שָׂרָף הַנוֹטֵף מֵעֲצֵי הַקְּטָרֶף:
הוּא שָׂרָף הַנוֹטֵף מֵעֲצֵי הָאֶפְרַסְמוֹן. בּוֹרִית כְּרִשְׁיָנָה לָמָּה הִיא
בָּאָה: הִרִי הִיא אֵינָה מִסַּמְמָנֵי הַקְּטָרֶת, וְלָמָּה בָּאָה? כְּדֵי
לְשַׁפּוֹת בָּהּ אֶת הַצְּפוּרָן כְּדֵי שִׁתְּהָא נְאָה: כְּדֵי לְעֲשׂוֹת אֶת
הַצִּיפּוֹרָן חֶלֶק וּמִצְהִיר כְּצִיפּוֹרָן הָאָדָם. - מִפְּנֵי שֶׁהַצִּיפּוֹרָן יוֹצֵאת
מִלְכֻלְכַת וּמוֹשַׁחֶרֶת וְאִם יִשָּׂאֵר בְּלִכְלוּךְ קִלְקַל אֶת רִיחָה הַטוֹב.
יֵין קַפְרִיסִין: יֵשׁ מִפְּרָשִׁים שְׁאֵינוֹ יֵין, אֶלָּא מִשְׁקָה הַיּוֹצֵא מֵאֵילָן

בַּה אֶת הַצִּפּוֹרֵן כְּדֵי שֶׁתְּהֵא נְאֻה. יִיזן קַפְרִיסִין לְמָה הוּא בָא כְּדֵי
לְשֵׁרוֹת בּו אֶת הַצִּפּוֹרֵן כְּדֵי שֶׁתְּהֵא עֲזָה. וְהֵלֵא מִי רִגְלִים יִפִּין
לָה אֶלֵא שְׂאִין מַכְנִיסִין מִי רִגְלִים בְּמַקְדָּשׁ מִפְּנֵי הַכְּבוֹד:

תַּנְיָא רַבִּי נֶתַן אוֹמֵר כְּשֶׁהוּא שׁוֹחֵק אוֹמֵר הֵדֵק הַיֵּטֵב.
הַיֵּטֵב הֵדֵק. מִפְּנֵי שֶׁהַקּוֹל יִפְה לְבִשְׂמִים. פְּטָמָה
לְחֻצָּאִין כְּשֶׁרָה. לְשִׁלִּישׁ וּלְרַבִּיעַ לֹא שְׂמַעְנוּ. אָמַר רַבִּי

באור ריה ניהוח

שְׂשֵׁמו "קַפְרִיס", וְהוּא עֵז מִכָּל מִשְׁקָה פְּרוֹת (רש"י בְּרֻכּוֹת לו).
לְמָה הוּא בָא כְּדֵי לְשֵׁרוֹת בּו אֶת הַצִּפּוֹרֵן כְּדֵי שֶׁתְּהֵא עֲזָה: כְּדֵי
שִׁיֵּהָ רִיחַ הַצִּיפּוֹרֵן חֲזֵק בְּיוֹתֵר. וְהֵלֵא מִי רִגְלִים: גַּם מִים
מִמַּעַיִן שְׂשֵׁמו רִגְלִים. יִפִּין לָה: לְחֻצָּאִין בְּהֵם אֶת הַצִּיפּוֹרֵן.
אֶלֵא שְׂאִין מַכְנִיסִין מִי רִגְלִים בְּמַקְדָּשׁ מִפְּנֵי הַכְּבוֹד: שְׁזֵהוּ גִנְאֵי
לְהַכְנִיס לְעֲזָרָה מִפְּנֵי שְׂשֵׁמו מְגַנָּה. **תַּנְיָא**: שְׂנִינוּ בְּבִרְיָתָא.
רַבִּי נֶתַן אוֹמֵר: כְּשֶׁהוּא שׁוֹחֵק בְּשַׁעַת שְׁחִיקַת הַסַּמָּמִים לְהַיּוֹתֵם
דְּקִים וְטַחוּנִים. אוֹמֵר הֵדֵק הַיֵּטֵב, הַיֵּטֵב הֵדֵק: הָאִישׁ הַשׁוֹחֵק
וְכוֹתֵשׁ אוֹתָם אוֹמֵר בְּשַׁעַת הַשְּׁחִיקָה וְהַכְּתִישָׁה, הֵדֵק הַיֵּטֵב,
הַיֵּטֵב הֵדֵק. מִפְּנֵי שֶׁהַקּוֹל: הַיּוֹצֵא מִפִּיו בְּשַׁעַת הַשְּׁחִיקָה
וְהַכְּתִישָׁה. יִפְה לְבִשְׂמִים: מוֹעִיל לְנִיחוּחַ הַבִּשְׂמִים לְהַרְבוֹת
רִיחָן. פְּטָמָה לְחֻצָּאִין, כְּשֶׁרָה: הֵינּוּ אִם לְקַח וְהַכִּין לְקַטְרֵת
חֻצֵי הַמִּדְּבָה שֶׁל כָּל אֶחָד מֵהַסַּמָּמִים כְּגוֹן 35 מְנָה שֶׁל הַצָּרִי
וְהַצִּיפּוֹרֵן בְּמִקּוּם 70, ו-8 שֶׁל מוֹר וְקִצִּיעָה וְכוּ' בְּמִקּוּם 16 וְכֵן
כוּלָם, כְּשֶׁרָה. לְשִׁלִּישׁ וּלְרַבִּיעַ לֹא שְׂמַעְנוּ: אֲבָל אִם לְקַח רַק
כַּמּוֹת שֶׁל שְׁלִישׁ אוֹ רַבַּע לֹא שְׂמַעְנוּ אִם כְּשֶׁרָה. אָמַר רַבִּי
יְהוּדָה זֶה הַכֵּלָל: כָּאֵן אָמַר רַבִּי יְהוּדָה כָּלֵל בְּשַׁעוֹרֵי הַקַּטְרֵת.

יְהוּדָה זֶה הַכֶּלֶל אִם כַּמְדָּתָה כְּשֶׁרָה לַחֲצֵאִין. וְאִם חֶסֶר

אֶחָת מִכָּל סַמְמָנֶיהָ חַיֵּב מִיָּתָה:

תָּנִי בַר קַפְרָא אֶחָת לְשִׁשִּׁים אוֹ לְשִׁבְעִים שָׁנָה הֵיָתָה

בָּאָה שֶׁל שִׁירִים לַחֲצֵאִין. וְעוֹד תָּנִי בַר קַפְרָא אֱלוֹ

הָיָה נוֹתֵן בָּהּ קָרְטוֹב שֶׁל דְּבַשׁ אֵין אָדָם יָכוֹל לַעֲמוֹד

מִפְּנֵי רִיחָהּ. וְלָמָּה אֵין מְעַרְבִין בָּהּ דְּבַשׁ מִפְּנֵי שְׁהַתוֹרָה

באור ריח ניחוח

אם כַּמְדָּתָה כְּשֶׁרָה לַחֲצֵאִין: אם לָקַח מִכָּל סִימֵן וְסִימֵן כְּפִי

מְדָתוֹ, וְחָלַק אוֹתוֹ לַחֲצֵי בֵיחַס שָׁנָה לְפִי עֶרְפָּס, כְּשֶׁרָה. וְאִם

חֶסֶר אֶחָת מִכָּל סַמְמָנֶיהָ חַיֵּב מִיָּתָה: אָבָל אִם חֶסֶר מִהַשִּׁיעוֹר.

מִכָּל אֶחָד עֶשֶׂר הַסַּמְמָנִים: הַכּוֹנֵה אִם פָּחַת אוֹ הוֹתִיר בֵּין בְּכֻלָּהּ

בֵּין בְּחֻצְיָהּ לְפִי הַיַּחַס לְשֶׁאֵר הַסַּמְמָנִים כְּגוֹן שְׁנַתֵּן מֵאֶחָד

מִהַסַּמְמָנִים מְנָה יוֹתֵר מִחֻצְיוֹ, אָבָל מֵאַחַר נָתַן מְנָה פָּחוֹת מִחֻצְיוֹ,

הֵגַם שֵׁשׁ סֵךְ הַכֹּל שְׁעוֹר שֶׁל 184 מְנִים שֶׁהֵם חֻצֵי 368 בְּכֹל זֹאת

פְּסוּל, אָבָל אִם לָקַח מִכָּל סַמְמָן חֻצֵי בְּדִיּוֹק - כְּשֶׁרָה (ירושלמי יומא

פ"ד ה"ה). תָּנִי בַר קַפְרָא: אֶחָת לְשִׁשִּׁים אוֹ לְשִׁבְעִים שָׁנָה הֵיָתָה

בָּאָה שֶׁל שִׁירִים לַחֲצֵאִין: בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים הֵיָה לּוֹקַח כֶּהֵן גְּדוֹל

חֶפֶן בִּידוֹ וְלָכֵן הָיוּ נֹשְׂאִים שִׁירִים בְּכֹל שָׁנָה. לְאַחַר 70-60 שָׁנָה

הָיוּ מְצַטְבְּרִים הַשִּׁירִים לְשְׁעוֹר שֶׁל חֻצֵי כַּמּוֹת (184 מְנִים) וְלָכֵן

בְּאוֹתָהּ שָׁנָה הָיוּ מְכִינִים רַק חֻצֵי מִהַכַּמּוֹת. וְעוֹד תָּנִי בַר

קַפְרָא, אֱלוֹ הֵיָה נוֹתֵן בָּהּ קָרְטוֹב שֶׁל דְּבַשׁ: קָרְטוֹב הוּא מְדָה

קִטְנָה כֶּ-5 גֵרָם. אֵין אָדָם יָכוֹל לַעֲמוֹד מִפְּנֵי רִיחָהּ: הַטּוֹב

בְּיוֹתֵר, כִּי עָרוֹב הַדְּבַשׁ גּוֹרֵם לְרִיחַ טוֹב וְחֻזֵק, וְהֵיָה רִיחָהּ נוֹדֵף

בְּיוֹתֵר. וְלָמָּה: אִם כֵּן. אֵין מְעַרְבִין בָּהּ דְּבַשׁ מִפְּנֵי שְׁהַתוֹרָה

אָמְרָה כִּי כָל שְׂאֵר: הַמְחַמֵּץ.

אמרה כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה
 ליהוה יאהרונה יאהרונה:

באור ר"ח נחום

וְכֹל דְּבֶשׁ: דְּבֶשׁ הוּא כּוֹלֵל כָּל מִינֵי מְתִיקָה בֵּין דְּבֶשׁ דְּבוּרִים אוּ
 דְּבֶשׁ תְּמָרִים וְכֹל הַפְּרוֹת בְּכֹלֵל (עץ יוסף). לֹא תִקְטְרוּ מִמֶּנּוּ
 אִשָּׁה לֵה': קָרָבֵן הַנְּשָׂרָף לַהֶשֶׁם, וְרַק מִפְּנֵי שֶׁהַתּוֹרָה צִוְּתָהּ, הַגֵּם
 שְׁלֵעִינִי בְּשׁוֹר וְדָם נִרְאָה שֶׁהוּא דָּבָר טוֹב, אֵין עוֹשִׂים כֵּן וְכֵן הוּא
 בְּכֹל צְוֵי הַתּוֹרָה שְׁצָרִיף לְהִיּוֹת צָמוּד לְדַבְּרֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ
 בַּתּוֹרָה בְּלִי חֲכָמוֹת. וַיֵּשׁ שֶׁנִּתְּנּוּ טַעַם שְׂאִין לְעָרֵב בְּקָרְבָּנוֹת
 וּבְמִנְחֹת שְׂאוֹר כִּי הוּא סֶמֶל הַגְּאֻוָּה, וּדְבֶשׁ הוּא סֶמֶל הַתְּעַנּוּגוֹת,
 הַפְּסוּלִים וְאִינֵם רְצוּיִם לְעַבּוֹדַת ה', כְּמוֹ שְׂאֵמְרוֹ חו"ל: (בְּתַנּוּ דְּבֵי
 אֱלֹהֵי כ"ו): עַד שְׂאֵדָם מִתְּפַלֵּל עַל דְּבַרֵי תּוֹרָה שֶׁיִּכְנָסוּ בְּתוֹךְ מַעְיֹ
 יִתְּפַלֵּל עַל אֲכִילָהּ וּשְׂתִיָּה שְׁלֹא יִכְנָסוּ בְּתוֹךְ מַעְיֹ, (מִסְלַת יְשָׁרִים
 פָּרָק י"ג). וּבַתּוֹסְפוֹת כְּתוּבוֹת (דף קד): דְּאֵמְרִינֵן בְּמַדְרָשׁ עַד שְׂאֵדָם
 מִתְּפַלֵּל שֶׁיִּכְנָס תּוֹרָה לְתוֹךְ גּוֹפּוֹ יִתְּפַלֵּל שְׁלֹא יִכְנָסוּ מַעַדְנִים
 לְתוֹךְ גּוֹפּוֹ. מִכָּאֵן רוֹאִים כְּמָה צָרִיף אָדָם לְהִתְרַחֵק מִעֵינּוּגִים כְּדֵי
 לְזַכּוֹת לַתּוֹרָה, וְכֵן לְהִיּוֹת עֲנִיּוֹ בְּתַכְלִית. כְּדֵאֵמְרוּ חו"ל בְּכְמָה
 מְקוּמוֹת, וּבְאוֹר הַחַיִּים הַקְּדוֹשׁ (בְּמַדְבָּר כ"א, י'): וְאוֹמְרוּ וּמִמְדַּבֵּר
 מִתְּנָה - פָּרוּשׁ מַה שְׁזָכוּ נוֹחֲלֶיהָ, לֹא זָכוּ אֱלֹא לְצַד שֶׁהָיוּ
 מִחֻשְׁבִּינֵי עֲצָמָן כְּמַדְבָּר, וְכִמוֹ שֶׁפָּרְשָׁנוּ בְּפִסּוּק וַיַּחֲנוּ בְּמַדְבָּר
 (שְׁמוֹת י"ט ב), שֶׁהַתּוֹרָה אֵינָה נִקְנִית אֱלֹא בְּאִמְצָעוֹת הָעֲנָוָה
 וְהַשְּׁפָלוּת. "וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יִשְׂרָאֵל אֲבִיהֶם אִם כֵּן אִפּוֹא זֹאת
 עֲשׂוּ קָחוּ מִזְמַרְתְּ הָאָרֶץ בְּכֻלֵּיכֶם וְהוֹרִידוּ לֵאמֹר מִנְחָה (נְעוּרֵינֵינוּ)
 מַעֲט צָרִי וּמַעֲט דְּבֶשׁ נִכְאֵת (רוט"א) וְלֹט בְּטַנִּים וּשְׂקָדִים",
 (צְדוֹנְלִב"ש). (בְּרֵאשִׁית מ"ג, י"א).

(שְׁעַר הַכְּנֻוֹת דף י"ד ע"ב, עוֹד יוֹסֵף ח' מִקְּזֵן ד')

יְהוָה יאהרונגהי אֵרוֹן הַכֹּהֵן צְבָאוֹת עֲמָנוּ. מִשְׁגֵּב לָנוּ אֱלֹהֵי
יְהוָה יֵהוּדָה יַעֲקֹב סֶלָה: יְהוָה יאהרונגהי אֵרוֹן הַכֹּהֵן
 צְבָאוֹת. אֲשֶׁר־י אָדָם בָּטַח בְּךָ: יְהוָה יאהרונגהי יְהוּדָה
 הוֹשִׁיעָה. הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם-קְרָאֵנוּ; וְעֲרָבָה לַיהוָה
 יאהרונגהי אֵרוֹן הַכֹּהֵן מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם. פִּימִי עוֹלָם
 וּכְשָׁנִים קִדְמִנִיּוֹת:

וְזֶה לְשׁוֹן הַתְּפִלָּה שֶׁתִּקְרָא הַשֵּׁל"ה הַקָּדוֹשׁ זי"ע לְאַמְרָה אַחַר אֲמִירַת
 פִּטוּם הַקְּטֹרֶת:

רְבוֹן הָעוֹלָמִים, גְּלוֹי וַיְדוּעַ לְפָנַי כֶּסֶף כְּבוֹדְךָ אֲשֶׁר
 בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים בָּאֵנוּ לְחִלּוֹת פְּנֶיךָ
 שֶׁתַּעֲצֹר הַמִּגְפָּה וְהַמְשַׁחִית מֵעֲלֵינוּ, וְלֹא תִתֵּן הַמְשַׁחִית
 לָבוֹא אֶל בְּתִינוּ, וְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַל טַפְּנוּ וְעַל עוֹלָלֵינוּ וְעַל
 כָּל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ, וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵינוּ
 כְּעֵנִין שֶׁנֶּאֱמַר תִּכּוֹן תְּפִלָּתִי קִטְרַת לְפָנֶיךָ מִשָּׂאת כְּפִי
 מִנְחַת עֶרֶב, וּכְמוֹ שֶׁקִּבַּלְתָּ קִטְרַת הַסַּמִּים שֶׁהִקְטִיר לְפָנֶיךָ
 אַהֲרֹן הַכֹּהֵן כַּאֲשֶׁר הִחֵל הַנֶּגֶף בָּעַם שֶׁנֶּאֱמַר וַיַּעֲמֵד בֵּין
 הַמָּתִים וּבֵין הַחַיִּים וַתַּעֲצֹר הַמִּגְפָּה, וְכֵן פָּנַחְס שֶׁנֶּאֱמַר
 וַיַּעֲמֵד פָּנַחְס וַיִּפְּלֵל וַתַּעֲצֹר הַמִּגְפָּה וְכֵן דָּוִד שֶׁנֶּאֱמַר וַיִּבֶן
 שָׁם דָּוִד מִזְבֵּחַ לַיהוָה יאהרונגהי אֵרוֹן הַכֹּהֵן וַיַּעַל עוֹלוֹת
 וּשְׁלָמִים וַיַּעֲתֵר יְהוָה יאהרונגהי אֵרוֹן הַכֹּהֵן לְאַרְצֵי וַתַּעֲצֹר
 הַמִּגְפָּה מֵעַל יִשְׂרָאֵל כִּי אִתָּהּ אֲבִינוּ וְלָךְ תְּלוֹיּוֹת עֵינֵינוּ,

רָפָאנוּ יְהוָה־יְיָ יֵאֱהוּנְהוּ ^{אֱדוֹנֵי הַתְּהוֹמָה וְיִהְיֶה} וְנִרְפָּא הוֹשִׁיעֵנוּ וְנוֹשַׁע כִּי
 תִּהְלָתְנוּ אִתְּךָ, שְׁכֵן כְּתוּב בְּתוֹרַתְךָ וְהִסִּיר יְהוָה־יְיָ יֵאֱהוּנְהוּ יֵאֱהוּנְהוּ
 מִמֶּךָ כָּל הַלֵּי וְכָל מַדּוּי מִצָּרִים אֲשֶׁר יִדְעַת לֹא ^{אֱדוֹנֵי הַתְּהוֹמָה וְיִהְיֶה}
 יִשְׁמַם כֶּךָ וְנִתְּנָם בְּכָל שׁוֹנְאִיךָ, לִיהוָה־יְיָ יֵאֱהוּנְהוּ יֵאֱהוּנְהוּ ^{אֱדוֹנֵי הַתְּהוֹמָה וְיִהְיֶה}
 הַיְשׁוּעָה עַל עִמָּךָ בְּרַכְתְּךָ סְלָה, וְנִאָּמַר וְשַׁחַט אֶתוֹ עַל
 יָרֵךְ הַמִּזְבֵּחַ צִפְנָה לִפְנֵי יְהוָה־יְיָ יֵאֱהוּנְהוּ יֵאֱהוּנְהוּ ^{אֱדוֹנֵי הַתְּהוֹמָה וְיִהְיֶה} וְזָרְקוּ בְּנֵי
 אֶהָרָן הַכֹּהֲנִים אֶת דָּמֹו עַל הַמִּזְבֵּחַ סְבִיב, וַיְהִי רָצוֹן
 מִלִּפְנֵיךָ יְהוָה־יְיָ יֵאֱהוּנְהוּ יֵאֱהוּנְהוּ ^{אֱדוֹנֵי הַתְּהוֹמָה וְיִהְיֶה} אֱלֹהֵינוּ <sup>תִּקּוּן בַּעַל הַחִיבּוּלֹת
וּבַעַל הַבְּרוּחֹת סוּסִים</sup> וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ שִׁיעֲלָה אֲמִירַת הַקְּטֹרֶת הַזֹּאת לְרִיחַ <sup>תִּקּוּן בַּעַל הַחִיבּוּלֹת
וּבַעַל הַבְּרוּחֹת סוּסִים</sup>
 נְחוּחַ לִפְנֵי כֶּסֶף כְּבוֹדְךָ וַיִּחָשֵׁב כְּאֵלוּ כּוֹנְנֵנוּ כָּל הַכּוֹנְנוֹת
 הָרַמּוּזִים בְּסִמְמָנֵי הַקְּטֹרֶת עַל דַּעַת הָאָרֶץ הַקְּדוֹשׁ זְכוּר
 לְטוֹב וְעַל דַּעַת כָּל הַצְּדִיקִים וְהַחֲסִידִים שֶׁבְּכָל דּוֹר וָדוֹר
 אֲמֵן סְלָה וְעַד. עַד כָּאן הַתְּפִלָּה.

מקורות לסגולות הגדולות לתיקון מ"ה שתיקן רבינו האר"י ז"ל

ספר בית אל ליוורנא שנת וברית"ך, עם הוספות שיר היחוד מהאריז"ל. - ספר דרך ישרה בשנת חיים לנפש"ך (דפים ד-ה), עם 10 הסכמות. - אור הזוהר 143 סיון תשע"ג הוספה לתיקון שיר היחוד מהאריז"ל ומבעל בן איש חי זי"ע, ומראה מקומות - ספר הנהגות יושר למהר"י סרוק זצ"ל. - ספר יסוד מערבי בהסכמת 7 גדולי ישראל מטבכריה בשנת תרפ"ה, עם הוספות שיר היחוד מהאריז"ל, (דפים גג-ה). אור הזוהר 131 סיון תשע"ג - ספר מעין חכמה נדפס בקארעץ בשנת גן נעול מעין חתום. ספר סמא דחיי פרקים א-ב דפים ל"ט -מא, בשנת תרפ"ד, עם הוספה תיקון שיר היחוד מהאריז"ל ומבעל בן איש חי זי"ע. [מצאתי כמה נוסחאות בהרבה ספרים כמו: דרך ישרה, סמא דחייא, אורחות חיים, בית אל, יסוד מערבי, צמח צדיק]. - אור הזוהר 140 סיון תשע"ג הוספה לתיקון שיר היחוד מהאריז"ל ומבעל בן איש חי זי"ע, ומראה מקומות - אור הזוהר 128 סיון תשע"ג - ספר סדר היום להצה"ק רבנו יוסף חיים זיע"א שהוסיף על התיקון הנ"ל (סמא דחיי דף מ'). - ספר צמח צדיק ליוורנא. - אור הזוהר 144 סיון תשע"ג הוספה לתיקון שיר היחוד מהאריז"ל ומבעל בן איש חי זי"ע, ומראה מקומות ותיקון יסוד ברית קודש - ספר קרה מקרה (דפים צ"ה-צ"ו) בשנת את המיחלים לחסדו, עם הוספה תיקון שיר היחוד מהאריז"ל. - אור הזוהר 140 סיון תשע"ג הוספה לתיקון שיר היחוד מהאריז"ל - ספר קרנות צדיק ח"ג סימן נ'. - ספר קרנות

צדיק, בבל, בשנת "וברית אבות לבנים תזכור" [תרכ"ז], ונדפס בדפוס חדש בדף נח, ונדפס עוד הפעם בא"י בירושלים בשנת תשס"ב. - ספר שם משמעון (על העץ חיים), [דף ע"ח, ומביא שם י"ב. - סגולותיו] מהצה"ק רבי שמעון אגאסי חבירו של הבן איש חי זיע"א, נפטר בשנת תרע"ד. - ספר שער היחודים מכתב יד של רבנו רבי חיים וויטאל, ונדפס מחדש בשנת מעש"ר עם הסכמות 22 גדולי הצדיקים תלמידי בעש"ט זי"ע ועוד. אור הזוהר 133 סיון תשע"ג, שיר היחוד מהאריז"ל עם המראה מקומות. אור הזוהר 134 סיון תשע"ג. - שער רוח הקודש (כתיב האריז"ל) הוספות וביאורים (דף תקכ"ה). - שער רוח הקודש (כתיב האריז"ל) הוספות וביאורים (דף תקכ"ו). מכת"י המיוחס למהר"ד לייקיס זי"ע מתלמידי הבעש"ט, עם כתב יד על תיקון זה.

כפף החוכמה
לש"ם דף היומי

והוא זוהר שהביא המנא האמיתי
רבי שמשון ב"ר יוחאי
על לשון קדושים סקרי
היחודים לבעש"ט
ללמוד וזו חוכמת אבות עם דף נפלא וחיבי

מסכת הגנה
זוהר ספר שמות כרך ג
לפי קצת חוקר זה קרוי (ג' כ"ג) ששנים הכריזו
לש"ם החוכמה (הוא זהו דף י"ג)

אברהם יצחק הלוי
ז"ל יחינו תמיד ונפשו יקונו
באור אורית יתגלו על היחיד
החוכמה אברהם ל' ב' שנים
הוא אבד קצת חוכמה י"ל אמת

לחאיד את הש"ם באור הזוהר

13

13